

قەلىمى سىي

نۇرھامىد ئىبراھىم

ھەنگرىيەلىك شائىن ئەدەبىيات ۲۰۰۹

منندى قىزاق

www.iqra.ahlamontada.com

يەكەر شىۋانى

لە تۈركىيەدە دەرى كىزارە

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ئۆرھان پاموك

مەلگىرى خەلاتى نۆپىلى ئەدەبىيات ۲۰۰۶

قەلەي سىپى

بەكر شوانى

لە توركىيە ۋە ۋەرى كىپراۋە

ناوی کتیب: قه‌لای سپی - پژمان

نووسینی: نۆرمان پاموک

وه‌رگیزانی له‌ تورکییه‌وه: به‌کر شوانی

بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۹۰۵

ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کرهم

به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان

چاپی دووهم: ۲۰۰۹

له‌ به‌رپوه‌به‌رایه‌تی کشتیی کتیبخانه‌ کشتیه‌کان له‌ هه‌ولێر ژماره‌ ۲۲۴۷ی

سالی ۲۰۰۹ی دراوه‌تی

"پیشبینی کردنی ئەوێ کە سێکی مایەیی بایەخ پێدانى ئێمە تێکەڵ بەرەگەزەکانى ژيانێکی ناديار و، بارتەقاي ناديارىیە کەشى، سەرنج پراکێش بوو و، بێرکردنەو لەوێ تەنیا بەخۆشەوێستیی ئەووە دەتوانین پێ بنێینە ژيانەو، ئەگەر ئاماژە نەبێت بۆ دەسپێکی ئەھمى، ئەدەى چ واتایەکی تر دەگەيەنت؟"

ی. ک. قەرەوسمانئۆغلو
لە مارسیل پرۆست-ووە وەری گێراو

ئۆرھان پاموك

سالى ۱۹۵۲لە ئەستەنبول لە دايك بوو. لە مالباتىكى ھاوشىۋەى مالباتەكانى ناو رۆمانەكانى "جەودەت بەگ و كورەكانى" و "كتىبى پەش"، لە نىشان تاشى، بەشەشارى دەولەمەندىشىن و بە رۆژئاوايىبوۋى ئەستەنبول پى كەشتوۋە. ۋەك خۇشى لە كىتپى ئۆتۆيۇگرافى ئەستەنبولدا باسى كىردۈۋە، لە مىندالىيەۋە تا تەمەنى ۲۲ سالى خورى داۋمە نىگاركتىشان و پىتى ۋا بوۋە لە داھاتوۋدا دەپت بەنىگاركتىش. قۇناغى ئامادەيى لە قۇتابخانەى (Robert College) ئامېرىكاى لە ئەستەنبول خۇندوۋە، دۋاى سى سال خۇندى نىگاركتىشى و بىناسازى لە زانكۆى تەكنەلۇجىي ئەستەنبول، تى دەكات نايت بە بىناساز و نىگاركتىش، بۆيە دەست لە خۇندىن ھەلدەگرىت. لە زانكۆى ئەستەنبول دەست دەكات بە خۇندىن رۆژنامەگەرى. پاموك لە تەمەنى بىست و سى سالىيەۋە بىرپار دەدات بىت بە رۆماننوۋس، دەست لە ھەموۋ شىكى تر ھەلدەگرىت، خۇى دەخۇنىتە سوۋچى مالىۋە و دەست دەداتە نوۋسىن.

رۆمانى يەكەمى، "جەودەت بەگ و كورەكانى"، سالى ۱۹۸۲، بلو كرايەۋە، ئەم رۆمانە خەلاتى ئۆرھان كەمال و خەلاتى رۆمانى رۆژنامەى مىللىەتى ۋەرگىرت. سالى دواتر، پاموك رۆمانى "مالى كپى خستە بازارەۋە. ئەم رۆمانە، پاش ۋەرگىرپانى بۇ زمانى فەرمىسى، سالى ۱۹۹۱ خەلاتى (Prix de la Découverte Européenne) پى درا. رۆمانى "قەلاى سى"، چىرۆكى ناكۆكى و دۆستايەتى نىۋان كۆيلەيەكى فېنىسىيى و زانايەكى عوسمانى دەگىرپتەۋە و نوۋسەر لە سالى ۱۹۸۵دا بە چاپى گەياندوۋە. پاش ئەۋەى سالى ۱۹۹۰ بۇ زمانى ئىنگلىزى و چەند زمانىكى ترى رۆژئاۋايى ۋەرگىرپارا، يەكەم رۆمان بوۋ ناۋيانكى پاموكى گەياندە ئاستى نىۋەدەۋلەتى. سالى ۱۹۸۵ خۇى و

هاوسه‌ری چوونه ولاته په‌کگرتووه‌کاني نه‌مريکا و ماوه‌ی سئ سال له زانکۆی کۆلومبيا له نيويورک وهک "زانای ميتوان" کاری کرد. له‌وئ، به‌شيتکی زۆری پښتاني "کتیبي پښتاني نووسی. نووسه‌ر له‌و پښتانه‌دا، له‌ ميانه‌ی پاريزمريکه‌وه که به‌دوای هاوسه‌ری ونبووی خويدا دمکه‌ريئت، باسی کولان و شه‌قامه‌کاني نه‌سته‌نبول، رابردووی شار، پټکهاته و راپه‌له‌کانيمان بډ ده‌گيرپته‌وه. "کتیبي پښتاني سالی ۱۹۹۰ له‌ تورکيا بلالو کرايه‌وه و دواي وهرگيرپاني بډ زمانى فهره‌نسى، خه‌لاتى (Prix France Culture) ى وهرگرت. "کتیبي پښتاني، نه‌زموونیکه باس و خواسى زۆری هه‌لگرتووه و ناويانگى پاموکی زياتر به‌ تورکيا و جيهاندا بلالو کرده‌وه.

"زياني نوئ" پښتانيکى تری پاموکه و به‌سهرهاتى فيرخوانزىکى زانکو ده‌گيرپته‌وه که ده‌که‌وتته ژير کاريه‌گري کتیبىکى جادوو ناميزه‌وه، نه‌م پښتانه سالی ۱۹۹۴ بلالو کراويه‌وه و ژماريه‌کى پيوانه‌یى له‌ فروشتندا تومار کرد. نووسه‌ر، سالی ۱۹۹۸ پښتاني "من ناوم سووره‌ی بلالو کرده‌وه. نه‌م پښتانه چيرپکى وهستاينى نيگارکيشى عوسمانى و ئيرانى و جيهانى پښتاناوامان بډ ده‌گيرپته‌وه. سالی ۲۰۰۲ له‌ فرنسا خه‌لاتى (Prix du Meilleur Livre étranger)، له‌ ئيتاليا خه‌لاتى (Grinzane Cavour) و سالی ۲۰۰۲ له‌ ئيرلندا خه‌لاتى (International Impac-Dublin) ى وهرگرت. پاموک له‌ ناوه‌راستى سالانى نه‌وه‌دى سه‌ده‌ی رابردووه‌وه ده‌ستى دايه و تارنووسين له‌ بواره‌کاني مافى مروق و نازادى بير و پا ده‌رپيندا و که‌وته په‌خنه‌گرتن له‌ ده‌ولتى تورکيا، به‌لام خوى زور به‌ سياسه‌ته‌وه سه‌رقال نه‌کرد. گولډزيرتکى له‌ وتاره نه‌ده‌ی و کولتورپه‌کاني بډ پښتانه و گولډاره ناوه‌خوى و ده‌ره‌کيه‌کان کول کرده‌وه و سالی ۱۹۹۹ له‌ دوو توپى کتیبىکدا به‌ناوى "په‌نگه‌کاني تر" به‌ چاپى که‌ياند. سالی ۲۰۰۲ پښتاني "به‌فر" بلالو کرده‌وه و نووسه‌ر خوى "به‌ يه‌که‌مين و دواين رښمانى سياسى" ى داده‌نيت. رووداوه‌کاني "به‌فر" له‌ شارى قارس ده‌قه‌ومين و ئيسلامى سياسى، سوپا، لايسټ و توندوتيزى و ناکوکيه‌کاني نيوان نه‌ته‌وه‌په‌رستانى کورد و تورک ده‌خاته به‌رچاوان. نووسه‌ر به‌م پښتانه شتوانزىکى نوئى نووسينى پښتاني سياسى تاقى

کردهوه. پۆژنامه‌ی نیویۆرک تایمز له ساڵی ۲۰۰۴دا پۆمانی "بەفر"ی خسته پیزی باشتترین ۱۰ کتیبی ساڵهوه لهسەر ئاستی جیهان. "هستهنبول" کتیبکی تری ئۆرهان پاموک له ساڵی ۲۰۰۲دا چاپ کراوه. نووسەر له کتیبه‌دا، بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی تا ته‌مه‌نی ۲۲ ساڵی ده‌گێژێته‌وه. ئه‌و کتیبه‌ شیعەر ئامیزه‌ی نووسەر به‌ وێنه‌ی ئه‌لبومی تایبه‌تی نووسەر خۆی، وێنه‌ی هونه‌رمه‌ندانی نیگارکێشی بیانی و ناوم‌خۆیی پازێندراوته‌وه و پۆلێنکردنیشی کارێکی دژواره‌.

"مۆزمخانه‌ی پاکیزه‌یی" نوێترین پۆمانی پاموک له‌ هاوینی ۲۰۰۸دا که‌وته بازاره‌وه و مانگیك دوا‌ی بڵاویونه‌وه‌ی به‌ زمانی تورکی، وه‌رگێردرایه‌ سه‌ر ۲۰ زمانی زیندووی جیهانی. یه‌که‌م کاری نووسه‌ره‌ له‌ دوا‌ی وه‌رگرتنی خه‌لاتی ئه‌ده‌بیاتی نۆبێل و سه‌رانسه‌ریش بۆ ئه‌فین و پۆمانسییه‌ت ته‌رخان کراوه‌.

به‌ زمانی کوردی و به‌ کوردستانه‌وه‌، به‌رهمه‌کانی ئۆرهان پاموک به‌ زیاتر له‌ ۵۰ زمان له‌ ۱۰۰ و هێنده‌ ولاتی جیهاندا دمخوێندرنه‌وه‌. پاموک ساڵی ۲۰۰۵ خه‌لاتی ناشتی کۆیه‌ندی و ه‌شانخانه‌کانی ئه‌لمانیای وه‌رگرت. ئه‌مه‌ دیارترین خه‌لاتی بواری کولتووری ئه‌لمانیایه‌ و له‌ ساڵی ۱۹۵۰وه‌ دابه‌ش ده‌کریته‌. خه‌لاتی سالانه‌ی (Le Prix Médicis étranger) بۆ باشتترین پۆمانی بیانی له‌ فره‌نسا، ساڵی ۲۰۰۵ به‌ پۆمانی "بەفر" په‌وا بیندرا. نووسه‌ر له‌ هه‌مان سالدا خه‌لاتی (Richarda Huch)ی وه‌رگرت. ئه‌و خه‌لاته‌ هه‌ر سێ سال جارێک له‌ شاری دارمشتادتی ئه‌لمانیا ده‌دریت به‌ "که‌سایه‌تی خاوه‌ن بیری نازاد و هه‌لوێسته‌ی بویرانه‌." گۆڤاری (Time) له‌ ساڵی ۲۰۰۶دا ئۆرهان پاموکی وه‌ک یه‌کیک له‌ ۱۰۰ که‌سایه‌تی کاریگه‌ری سال هه‌لبژارد. پۆمانی "بەفر" له‌ هه‌مان سالدا خه‌لاتی (Le Prix Méditerranée étranger)ی پتی درا. پاموک ئه‌ندامی شانازیی (American Academy of Arts and Lettes)ی ئه‌مه‌ریکی و ئه‌ندامی شانازیی ئه‌کادیمیای زانستی مرقی چین، نووسه‌ر ساڵی ۲۰۰۶ خه‌لاتی نۆبێلی ئه‌ده‌بیاتی وه‌رگرت و بوو به‌ دووهم لاوترین که‌س له‌ میژووی پێدانی خه‌لاتی نۆبێلدا.

پیشہ کی

نہم دستنوسہم لہ سالی ۱۹۸۲ء لہ ناو پاشماوہی "نہرشیف تی سہر بہ قایمقامیہ تی گہزہدا کہ کردوہم بہ خوو گشت هاوینیک ہفتہ بہک سہروہی دہکم، دۆزیہوہ، دستنوسہکہ لہ بنی سندووقیکی تۆزایی پ لہ فرمان، بہلگہی تاپق، تۆماری دادگا و دہفتہری فہرمیدا بوو، لہبہر نہوہی بہرگیگی بہنہخش و نیگاری زہرفی تی گیرابوو، و بہ دستنوسیکی بق خویندہنہو شیاو نووسرابوو، لہ ناو بہلگہنامہ زہرد ہلگہراوہکانی دہولتدا دہدروہشایہوہ و بریسک و باسکی بوو، لہجیدا سہرنجمی پاکیشا، پیم وا بیت دستیکی نامق، وہک نہوہی مہبہستی بوویت لہ رادہی واقورماوی من بیاتہ سہرئ، سہردپڑیکی لہ پڑہی یہکہمی کتیبہکہدا نووسیہوو: "زړکوری لٹفہدروو، هیچ سہردپڑیکی تریشی بہسہرہوہ نہبوو، دستیکی منداکارانہ، لہ پراویز و بۆشایی پڑہکاندا وینہی مرۆگہلی سہر بچوکی کیشابوو، ہموشیان جلوہرگی پ لہ قۆچہیان پۆشیہوو، یہکسہر بہچیزیکی زۆرہوہ کتیبہکہم خویندہوہ، زۆر دلم تی چوو، بہلام لہبہر نہوہی لہوہ تہمبہلتر بووم بتوانم بہنووسین دانہیہکی لہبہر بگرمہوہ، بہقۆستہوہی متمانہی فرمانبہرہکہی نہوئ، چونکہ لہ سۆنگہی پۆز لی کرتنمہوہ چاودیریمی نہدہکرد، لہ چاوتروکاندنیکدا کتیبہکہم لہو زبڵخانہیہی تہانہت قایمقامی لاویش بہ "نہرشیف" ناوی نہدہبرد، دزی و ہلم دایہ بنی جانتاکہمہوہ،

رۆژانی سہرہتا، جگہ لہ خویندہنہوہی لہسہریہکی، نہمدہزانی چی تر بکہم، بہہوئ نہوہی ہیشتا لہ میژوو بہگومان بووم، ویستم لہبری بہہای زانستی و کولتوری و ئانتروپۆلۆجی، یان "میژوویی تی کتیبہکہ، زیاتر بایہخ بہ بہسہرہاتی ناوی بدہم، نہمہش منی بہرہو لای چیرۆکنووس خۆی رادہکیشا.

له‌بەر ئه‌وه‌ی خۆم و هاوڕێکانم ناچار بووین زانکۆ به‌جێ به‌هێلین، گه‌ڕایووومه‌وه
 سه‌ر کاری ئه‌نسکلۆپیدی که پیشه‌ی باپیرم بوو: له‌و سه‌روه‌نده‌دا به‌خه‌یال‌مدا
 هات په‌رمگرافیک دهرباره‌ی نووسه‌ری کتێبه‌که‌ له‌ ئه‌نسکلۆپیدیای "ناوداران‌دا"
 که خۆم سه‌ریه‌رشتیی به‌شی میژوووه‌که‌م ده‌کرد، دابنریت.

به‌و جۆره‌، ئه‌و کاتانه‌ی دوای کاری ئه‌نسکلۆپیدی و خواردنه‌وه‌ بۆم
 ده‌مانه‌وه‌، به‌م کاره‌ ته‌رخانم کرد. پاش گه‌ڕانه‌وه‌م بۆ سه‌رچاوه‌ بنه‌په‌تییه‌کانی
 سه‌رده‌می نووسینی کتێبه‌که‌، ده‌ستبه‌جێ بۆم ده‌رکه‌وت هه‌ندیک له‌
 رووداوه‌کانی ناو به‌سه‌رهاته‌که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی راستیه‌یه‌کان نین: بۆ نمونه‌، له‌
 ماوه‌ی پێنج ساڵ فرمانه‌ڕه‌وایی باشوه‌زیر کۆپڕولودا له‌ ئه‌سته‌نبوڵ ئاگرێکی
 گه‌وره‌ که‌وتووئه‌وه‌، به‌لام هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌بوو بۆ نه‌خۆشییه‌کی شایه‌نی
 باس، به‌تایبه‌تیش بۆلایوه‌وه‌ی په‌تایه‌ک له‌و جۆره‌ی له‌ کتێبه‌که‌دا باسی لێوه
 کراوه‌. ناوی برێک له‌ وه‌زیره‌کانی سه‌رده‌م به‌هه‌له‌ نووسرابوون، هه‌ندیکیشیان
 جێگۆرکێ به‌ ناوه‌کانیان کرابوو، ته‌نانه‌ت به‌شیکیان گۆڕدرابوون! ناوی
 گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسانیش له‌گه‌ڵ ئه‌و ناوانه‌ی له‌ تو‌ماره‌کانی کۆشکدا
 هه‌بوون، یه‌کیان نه‌ده‌گرتوه‌، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی پێم وا بوو ئه‌م خاڵه‌
 پایه‌یه‌کی گرینگی له‌ کتێبه‌که‌دا هه‌یه‌، له‌سه‌ری پاره‌ستام. له‌لایه‌کی دی،
 "زانیا‌ریه‌که‌مان" له‌ باره‌ی میژوووه‌، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی رووداوه‌کانی ناو
 کتێبه‌که‌یان پشت‌راست ده‌کرده‌وه‌. بگه‌ر له‌ هه‌ندیک له‌ ورده‌کارییه‌
 بچوکه‌کانیشدا ئه‌و "راستی‌ی‌ه‌م بینی: رووداوی کوژرانی حوسێن ئه‌فه‌ندی
 گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسان و پاره‌ که‌روێشکی سو‌لتان محمه‌دی چاره‌م له‌
 کۆشکی میراخۆر له‌گه‌ڵ هه‌مان شێوازی گێڕانه‌وه‌ی نه‌عیمه‌دا یه‌ک ده‌گرتیه‌وه‌.
 ئه‌وه‌شم به‌خه‌یال‌دا هات له‌وانه‌یه‌ نووسه‌ر زۆری حه‌ز له‌ خوێندنه‌وه‌ و خه‌یال
 ئافراندن بووبێت، بۆیه‌ پێ ده‌چێت ئه‌و جۆره‌ سه‌رچاوانه‌ و چه‌ند کتێبێکی
 تریشی بۆ به‌سه‌رهاته‌که‌ی به‌ ده‌ست هێنا‌بێت و له‌وانه‌یه‌ برێک شتی لێیان
 وه‌رگرتبێت. هه‌رچه‌نده‌ نووسه‌ر ده‌لێت ئه‌ولیا چه‌له‌ببێ ناسیوه‌، به‌لام پێ
 ده‌چێت ته‌نیا کتێبه‌کانی خوێندبێته‌وه‌. وای بۆچووم له‌وانه‌یه‌، وه‌ک له‌

نمونه‌کافی تریشدا ده‌بندریټ، پیچه‌وانه‌ی نه‌مش راست بیت. هه‌ولم دا له گه‌ران به‌دوای شوټنه‌واری نووسه‌ری چیرۆکه‌که‌مدا بئ ئومید نه‌م، به‌لام نه‌نجامی به‌دواداگه‌ران و لیڤکۆلینه‌وه‌کانم له کتیب‌خانه‌کافی نه‌سته‌نبول، زۆربه‌ی ئومیده‌کانمی دایه‌ دم ئاموه. نه‌متوانی نه له کتیب‌خانه‌ی کۆشکی توقایی و نه له کتیب‌خانه‌کافی تر هیچ کام له لیڤکۆلینه‌وه و کتیبانه‌ بدۆزمه‌وه که له ماوه‌ی نێوان سالانی ۱۶۵۲ و ۱۶۸۰ دا بۆ سولتان محهمه‌دی چواره‌م نووسراون. ته‌نیا سه‌رده‌واوێکم که‌وته‌ ده‌ست: "خۆشنووسی چه‌په‌وانه" که له به‌سه‌رهاته‌که‌دا ناوی هاتوه، له کتیب‌خانه‌دا پاشماوه‌ی تری هه‌بوو. ماوه‌یه‌ک دوای ئهم کاره‌ که‌وتم، به‌لام نیدی بێزار بووم. زانکۆکافی نیتالیام به‌نامه‌ داگرتبوونه‌وه، به‌لام وه‌لامی ئومید لی براوم له‌وانه‌وه بۆ ده‌هاته‌وه: به‌پشتبه‌ستن به‌ناوی نووسه‌ر که له کتیبه‌که‌ خۆیه‌وه ده‌رده‌چیت، به‌لام له‌سه‌ری نه‌نووسراوه، له گۆرستانه‌کافی گه‌بزه و جه‌نه‌تحیسار و ئۆتسکودار ده‌ستم به‌گه‌ران کرد، به‌لام سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم: به‌و جۆره‌ ده‌ستم له گه‌ران به‌دوای شوټنپیدا هه‌لگرت و به‌پشتبه‌ستن به‌ناوه‌پۆکی به‌سه‌رهاته‌که، په‌ره‌گرافی پتووستم بۆ نه‌نسکلۆپیدیا نووسی. وه‌ک به‌ترسه‌وه پتیشبینیم کردبوو، ئه‌و په‌ره‌گرافه‌یان چاپ نه‌کرد، به‌لام نه‌ک له‌به‌ر نه‌بوونی به‌لگه‌ی زانستی، بگه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سی باسکراو له کتیبه‌که‌دا وه‌ک پتووست ناسراو نه‌بوو.

له‌وانه‌یه زیاتر شه‌یدا بوونم به‌م به‌سه‌رهاته‌ له‌م سۆنگه‌یه‌وه بوویټ. ته‌نانه‌ت ماوه‌یه‌ک بیرم کردوه ده‌ست له کار بکێشمه‌وه، به‌لام کاره‌که‌م و هاوپی‌کانم خۆشه‌دووست. به‌و جۆره، ماوه‌یه‌ک تووشی هه‌ر که‌سیک ده‌بووم، به‌سه‌رهاته‌که‌م بۆ ده‌گێرایه‌وه، به‌لام وه‌ک که‌سیکی دۆزه‌ره‌وه‌ی به‌سه‌رهاته‌ نا، بگه‌ر جۆری که‌سیک که خۆی نووسییتی. بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم سه‌رنجی زیاتر بۆ سه‌ری رابکێشم، ئاماژه‌م بۆ به‌های سیمبۆلی کتیبه‌که‌ ده‌کرد، ده‌مگوت باس له راستیه‌کافی ئهم سه‌رده‌مه‌مان ده‌کات، له میانه‌ی ئهم به‌سه‌رهاته‌وه له پۆڤکاری ئهم‌پۆمان تئ ده‌که‌ین و شتی تری له‌و باباته. هه‌ره زیاتر لاوانی

سه و داسه ری بابتگه لی و مک سیاست و توندوتیژی و دیموکراسی بایه خیان بهم قسانم ددها، به لأم ئهوانیش و مک هاوریانی دهوری میژی خواردنه و هم، پاش ماوه یه کی کورت به سه رهاته که میان له بیر کرد. پروفیسوری کی هاوریتم، پاش ئه وهی له سه ره پیداکرتنی خۆم چاوتکی به په ره کانییدا گیرا، دهستنووسه که یی بۆم که پانده وه و کوتی: "له ماله له تهخته دروستکراوه کانی کۆلانه کانی پشته وهی نهسته نبولدا به دهیان هزار دانه له م جۆره دهستنووسانهی لیوانلیو له به سه رهاتهی له وشیهویه هیه. نه کهر دانیشتووانی ئه م مالانه له سه ره دۆلابی بهرز هه لیان نه گرتبان له ترسی ئه وهی پتیا ن وایه قورنانه، ئه واه په ره په ره بۆ که مرگردنی سۆیاکانیان دهیاندرین."

به و جۆره، به هاندانی کچیکی چاویلکه له چاو و بهردهوام جگهره به دهسته وه، بیرایم دا کتیبه که که هیشتا بی وچان ده مخوینده وه، چاپ و بلۆ بکه مه وه. خوینهرام بۆیان روون ده بیته وه له گواستنه وهی کتیبه که دا بۆ سه ره زمانی تورکیی هاوچهرخ، پیره ویم له هیچ شیوازکی تایبته نه کردوه. دهستنووسه که م له سه ره میزتیک دانا بوو، پاش ئه وهی دوو سێ رسته م لی ده مخوینده وه، ده چوومه بهردهم میزتکی تر له ژوویریکی دی، ئه وهی له خه یالما ده مه یه وه، هه ولم ددها به وشه و دهسته واژه ی ئه م پۆژگاره بینووسمه وه. خۆم ناوی کتیبه که م دانه نا، بگه نه وه دهزگای چاپ و بلۆ کردنه وهیه دای نا که رازی بوو بلۆی بکاته وه. ئه وانه ی پیشکیشکردنه که ی سه ره مای ئه م کتیبه ده مخویننه وه، له وانه یه بیرسن داخۆ ئه م شیوازه واتایه کی تایبته ی هیه؟ بینینی شته کان و مک ئه وهی هه موویان پتیه وندییان پتیه که هه بیت، پتیه وایت یه کیکه له نه خۆشییه کانی ئه م سه ره ده مه. منیش له بهر ئه وهی تووشی هه مان نه خۆشی بووم، ئه م به سه رهاته بلۆ ده که مه وه.

ئەو كاتەى كەشتىيەكانى تورك پىيان پىمان بىرى، لە ئىنىسىياوۋە بەرەو ناپۆلى دەچووين. ھەموو كەشتىيەكانى ئىمە بەسەر يەكەوۋە سى دانە بوون، بەلام ھىنەكانى ئەوان لە ناو تەم و مژەكەوۋە سەريان دەرەھىنا و ھىندە زۆر بوون، ئەوسەريان ديار نەبوو. لەپى ترس و شلەژان بالى بەسەر كەشتىيەكەماندا كىشا؛ سەول لىدەرەكانمان، لەبەر ئەوۋەى زۆربەيان تورك و مەغرىبى بوون، ھاۋارى خۆشيان لى بەرز بووۋە. دەمارەكانى مېشكمان گرژ بوونەوۋە. كەشتىيەكەى ئىمەش، ۋەك دووانەكەى دى، بەرەو وشكايى، پووى لە پۇژناۋا كرد، بەلام نەمانتوانى بەخىرايىي ئەواندا بگەين. ھەرچۇنك بىت، كاپتنى كەشتىيەكەمان لە ترسى نازاردان لە كاتى بەدىل گرتندا، دەستورى نەدەدا كۆيلە سەول لىدەرەكان قايمىر قامچىپۇژ بكرىن. سالانى دواتر زۆر بىرم لى كىردەوۋە و بۆم دەرگەوت لە سۆنگەى ترسى ئەو كاپتنەوۋە بوو پەوتى ژيانى من بەتەۋاۋى كۆرۈنى بەسەردا ھات.

ئىستاش پىم وايە تەنانت ئەگەر كاپتنەكەمان نەكەوتبايە ژىر كارىگەرى ئەو ترسە كورتخايەنەشەوۋە، ئەوا پەوتى ژيانى من لەو ساتەدا ھەر دەكۆردا، زۆربەى خەلك دەزانن ھىچ شتىك پىشتەر لە ژياندا يەكلايى نەكراۋەتەوۋە و ئاگادارن ھەموو بەسەرھاتەكان لە راستىدا زنجىرەى كۆمەلە پىككەۋتىكن، كەچى تەنانت ئەوانەى پەييان بەم راستىيەش بىردوۋە، كاتىك لە قۇناغىكى ژياندا ئاۋر بۆ دواۋە دەدەنەوۋە، ھىستىبى چارەنۋوسىكى ھەتمى بۆ پووداۋەكانى پابىردوۋيان دەكەن. مەنىش بەقۇناغىكى لەو جۆردا تى پەرىم: ئىستا شىۋەى كەشتىيە لە تەم و مژەوۋە دەرچوۋى توركەكان، ۋەك تارمايى دەھىنمە بەر زەينى خۆم و بەدەم نووسىنەوۋەى كىتەبەكەمەوۋە لەسەر مېزىكى

کۆن، وای بۆ دەچم کاتی ئەوە هاتوو بەسەرھاتی خۆم لە سیرەوہ بۆ پیاز بگێرمەوہ.

کاتیک کاپتەنە کەمان بینی و دوو کەشتییەکی تر بەنیوان کەشتییە تورکییەکاندا ھەلھاتن و خۆیان لە تەم و مژدا وین کرد، ئومیدیکی بەبەردا هاتوہ. لە ژێر پالەپەستۆی ئیمەشدا گیرەتی دایە بەر خۆی و توانی دیلەکان بجووتێت، بەلام زۆر دواکەوتبووین. جگە لەوہش، ئەفینی نازادی دیلەکانی ھێنابوو جۆش و بەزۆری قامچیش گوێراپەلی فەرمان نەدەبوو. زیاد لە دە کەشتیی تورک بەشیوہی پەنگاوەنگی خۆیانەوہ دیواری تەمە وەرەسکەرەکیان شەق کرد و بەجاریک بەرمو پرومان هاتن. کاپتەنە کەمان، ئەمجار پێم وایست بەمەبەستی بەزاندنی دوژمن نا، بگرە بۆ زالبوون بەسەر ترس و شەرمی خۆیدا، بپاری دا شەپ بکات؛ دەستووری دا قامچی وەشتێنەکان بپەبەزەییانە بکەوێت وێژە دیلەکان و تۆپەکانیش ناگر بدرێن؛ بەلام ئەم ئارەزووی شەرە، وەک چۆن درەنگ گری گرت، بەزوویش کوژایەوہ و خامۆش بوو. لە لاوہ کەوتینە بەر ھێرشێکی چڕ، ئەگەر دەستبەجێ خۆمان بە دەستوہ نەدایە، کەشتییە کەمان نەقووم دەبوو. بۆیە بپاریمان دا ئالای خۆ بە دەستوہدان بەرز بکەینەوہ.

ئەو کاتە لە دەریای مەنگدا چارپێتی کەشتییە تورکییەکانمان دەکرد، دایەزیمە خواروہ بۆ کابینەیی خۆم، ھەروەک ئەوہی چاوہ پێتی هاتنی چەند دۆستیک بم، ئەک کۆمەلێک دوژمن کە سەرئەپای ژیانم دەگۆپن، دەستیکم بەشتووەکانمدا ھێنا و رێکم خستەوہ، سندوقە بچووکیەکەم کردوہ و داماوانە دەستم بەناو کتێبەکانمدا گێرا. بەدەم ھەڵدانەوہی پەرەکانی کتێبیکەوہ کە لە فلۆرنسا بە پوولتیکێ زۆر کرپیووم، فرمیسک پڑایە چاوانمەوہ. بانگکردن و دەنگی ھەنگاوە شلەزاوہکان و زاوہزاوی دەروہی کابینە کە دەگەشتە بەر گۆتیم. کەمیک دواتر بەخەیاڵمدا ھات لە کتێبەکی بەردەستم دوور بگەمەوہ، بەلام وام نەکرد، بگرە دەموست بیر لە نووسراوی سەر پەرەکانی بگەمەوہ. وەک بلتیت ھەموو رابردووم، لە نیوان بیر و پستە و

هاوکی شەھەر کتێبە کەدا بێت و نە مەوێت لە دەستی بدهم، بە منجە منج و وەک کەسێک تەکا و نزا بکات، کەوتمە خۆتێندەوێ ئێو دێرانە ی کەوتنە بەرچاوم. دەموست کتێبە کە بەتەواوی لە هزری خۆمدا هەلبکۆلم، بۆ ئەوێ کاتێک ئێوان هاتن، من لە داها توودا بیر لەوان و پەفتارەکانیان نەکەمەو، بگرە بێوانم پەنگەکانی رابردووم جۆری وشە خۆشەوێستەکانی کتێبێکی بەئەقینەو لە بەرم کردووم، بێنەو یادم.

ئێو سەر دەمە من مەرقەییکی تر بووم و دایک و دەزگیرانی و دۆستەکانی بەناوێکی دی بانگیان دەکرد. هێشتا ئێو کەسە کە هەر خۆم بووم، یان ئێستا پێم وایە خۆم بووم، جاروبار لە خەوندادەبینم، دواى هۆشیاریبۆنەو هوش دەبینم جەستەم نیشستووتمە سەر ئاو. ئێو مەرقە کە ئێستا بیر لە پەنگە کالەو بوو، کان، پەنگی خەیاڵیی و لاتە هەرگیز نەبیندراوەکان، ئاژەلە ئەفسانەییەکان و پەنگی خەیاڵیی چەکە لە ئەقڵ بەدەرەکان دەکاتەو، ئێو کاتە تەمەنی بیست و سێ سال بوو. لە فلۆرنسا و فینیسسیا "زانست و هونەر ئی" خۆتێندبوو، باوەری و بوو لە گەردوونناسی، بیرکاری، فیزیا و نیگارکێشیدا شارمەزایە. بێگومان زۆر بە خۆی دەنازی، زۆربەى شتە ئەنجامدراوەکانی پێش خۆی هەرس کردبوو، دەمی لە هەموو شتێکەو دەژەند. هیچ گومانى نەبوو لەوێ باشتریشی لە دەست دێت. بۆ وێنە بوو، دەیزانی لە هەمووان ژیرتر و داھێنەرتر. بەکورتی، لاویکی ئاسایی بوو. هەر جارێک پێویست بکات رابردوویەک بۆ خۆم دابەشام، ناتوانم بڕوا بەخۆم بەیتم من هەمان ئێو لاوێم کە لەگەڵ خۆشەوێستی خۆیدا سەبارەت بە ئەقین و نەخشەکانی و جیهان و زانست دەدا و زۆر بەشتیکی ئاسایی دەزانی ئەقیندارەکی پێی سەرسام بێت، بەلام بەو دلی خۆم دەدەمەو پۆزێک لە پۆزان کەسانێک بەپێشوی دێژەو ئەم نووسینانەم تا کۆتایی دەخۆتێنەو و تێ دەگەن ئێو لاوێ من نەبووم. لەوانەیشە خۆتێنەوانی پشوویدرێژ پۆزێک لە پۆزان، وەک ئێستای من، بیر لەو بکەنەو چیرۆکی ئێو کەنجە بە دەم خۆتێندەوێ کتێبە خۆشەوێستەکانییەو لە ژیان دوور کەوتەو، پۆزێک، لەو

شوځنه وهی لټی راونه ستاېوو، دهست پټی دهکاته وه.

کاتیک مه لوانه کان پټیان نایه سر که شتیبه که مان، کتیبه که م نایه وه
سندووق و چوومه وه دهره وه. له سر که شتیبه که پوژی حشر بو. همووانیان
له دهره کړ کړدېووه و پروت و قووتیان ده کړدنه وه. له پر بیرم چوو بڼ
نه وهی په شتیویه که بقوومه وه و خوځ مه لده مه ناوی دهریاوه، به لام بیرم کړدنه وه
له وانه یه له دواوه بهر تیرم به دن، یان بمگرن و دهستبه جی بمکوژن، جگه
له وهش، نه مده زانی چند له وشکاییه دهورین. سهره تا خوټیان له من
نه که یاند. کوټله موسلماننه کانی پژگار بوو له کوټ و پټومند هاواری خوټیان
لټی بهر ز دېووه وه. هندیکیشتیان یه کسر دهستیان کړدېوو به ټوله سندنه وه
له قامچی وه شینه کان. ټوژیک دواتر منیان له کابینه که مدا ټوژیبه وه، هاتنه
ژووره وه، شتومه کانمیان به تالان برد. سندووقه کانیان بڼ که ران به دواي زټېدا
ژېړوژوور کړد، پاش بردنی بریک له کتیبه کانم و همو شتومه که کانم،
یه کیکی تریان په یدا بوو. له کاتیکدا به دامای په ری یه که دوو کتیبی
پاشماوهی کتیبه کانم مه لده دایه وه، په لی منی گرت و بردمی بڼ لای یه کیکی له
کاپتنه کان.

نه و کاپتنه، دواتر زانیم جینټیواییه کی له ناین ه لکه راوهی و بووه به
موسلمان، په فتاری باشی له ته که مدا نواند. پرسپاری کړد داخو شاره زای چ
بواریکم. بڼ نه وهی نه ممکن به سهول لیدر، یه کسر باسی زانستی
که ردووناسیی خوځ و توانای ناراسته ټوژینه وم له شهودا کړد، به لام
فراموش کرام. بڼ به پشته ستن به و کتیبی نه ناتومییه کی که بڼ میان
هېشتېووه وه، لافی پزیشکیم لټی دا. که میک دواتر که سیکی قوټېراویان
پیشانم دا، من گوتم نه شته رکه نیم. نه وان تووړه بوون، خریک بوو بده نه
به شی سهول لیدان، کاپتن له و کاته دا کتیبه کانمی بینی و لټمی پرسی: داخو
سهرم له میز و لیدانی دل دهرده چیت؟ به گوټنی: به لټی، سهری لټی دهرده که م،
هم خوځ له سهول لیدری پاراست و هم چند کتیبیکیشم پټی پژگار کړا.
به لام نه م جیواو زبوونه مه لوانی دی، زوړ گران له سهرم که وت.

کرستیانه‌کانی تر، ئه‌وانه‌ی درابوونه به‌شی سه‌ول لیدان، یه‌کسه‌ر نه‌فره‌تیا ن لیم کرد. ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستیانه‌ به‌اتایه له‌ کۆکای که‌شتیی شوونی هه‌سه‌انه‌وه‌ی شه‌وانمان منیان ده‌کوشت، به‌لام به‌زوویی پێوه‌ندی دانانم له‌گه‌ڵ تورکه‌کاندا، ترسی خستبووه‌ به‌ر کرستیانه‌کان. ماوه‌یه‌کی که‌م به‌سه‌ر مردنی کاپتنه‌ ترسنۆکه‌که‌ماندا تێ به‌ریبوو، جه‌سته‌ی سه‌ره‌وخوار هه‌لواسرابوو. قامچی وه‌شینه‌کان لووت و گوێیان به‌ریبوو، بۆ ئه‌وه‌ی ببیت به‌په‌ند، به‌ستبوویانه‌ که‌له‌کیکه‌وه‌ و خستبوویانه‌ ئاوی ده‌ریاوه‌. پاش ئه‌وه‌ی به‌ به‌کارهێنانی هۆشم، نه‌ک زانستی ئه‌ناتۆمی، به‌رینی چه‌ند تورکیکم تیمار کرد و به‌رینه‌کان له‌ خۆیا نه‌وه‌ ساریژ بوونه‌وه‌، ئیدی هه‌مووان هاته‌ن سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی من پزیشکم. ته‌نانه‌ت چه‌ند دوژمنیکی ئیره‌یی پتیه‌ریشم، له‌وانه‌ی به‌ تورکه‌که‌یان گوته‌بو ئه‌وه‌ پزیشک نییه‌، شه‌و له‌ کۆکا به‌رینه‌کانی خۆیان پێشانی من دا.

به‌که‌ژاوه‌یه‌کی به‌ باق و به‌ریقه‌وه‌ به‌راینه‌ ئه‌سته‌نبوله‌وه‌. ده‌گوترا سولتانی هێشتا منداڵ سه‌یرمان ده‌کات. به‌سه‌ر ستوونه‌که‌نه‌وه‌ ئالایان هه‌لواسیبوو، به‌لای خواریشه‌وه‌، ئالا، وێنه‌ی دایه‌ مریه‌م و خاچه‌کانی ئیمه‌یان سه‌ره‌وخوار هه‌لواسیبوو، مۆله‌تیا ن به‌ره‌شه‌ خه‌لکه‌که‌ش دابوو له‌ خواره‌وه‌ تیریارانیان بکه‌ن. ده‌نگی تۆپ له‌و کاته‌دا زه‌وی و ئاسمانی ده‌هه‌ژاند. که‌ژاوه‌که‌ ماوه‌یه‌کی درێژی خایه‌ند. من دواتر له‌ وشکاییه‌وه‌ به‌خه‌مگینی و بێزاری و مێشکی و په‌وه‌ سه‌یری به‌شی زۆریم کرد. که‌سانێکی زۆر له‌ به‌ر که‌رمای هه‌تاودا له‌ هۆش خۆیان چوون. له‌گه‌ڵ سه‌وراییی خۆرنشیندا له‌ قاسم پاشا له‌نگه‌رمان گرت. به‌مه‌به‌ستی به‌ردنمان بۆ به‌رده‌م سولتان، زنجیر خرایه‌ ده‌ست و پێمان، سه‌ربه‌ازه‌کانیشمان بۆ ئه‌وه‌ی ببنه‌ مایه‌ی گه‌لته‌ و پتکه‌نین، ناچار کران زه‌یپۆشه‌کانیان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ له‌ به‌ر بکه‌ن، ئه‌لقه‌ی ئاسنینه‌یان کرده‌ ملی کاپتن و ئه‌فسه‌ره‌کان، به‌ پێ رابواردن و شادمانییه‌وه‌ فوویان به‌ که‌ره‌نا و ترامپیتی به‌تالان به‌ردووی ناو که‌شتیه‌که‌ماندا ده‌کرد. به‌و جۆره‌، به‌ده‌م گیرانی به‌زم و په‌رمه‌وه‌ به‌راین بۆ کۆشک، خه‌لکی ئه‌مبه‌ر و ئه‌ویه‌ری پتکه‌کان به‌سه‌رمه‌ستی و په‌رۆشه‌وه‌ بۆمانیان ده‌روانی. سولتان، بێ ئه‌وه‌ی ئیمه‌

بیبینین، به‌شه دیلی خۆی هه‌لبژارد و جیای کرده‌وه. دواتر براینه گاله‌تا و له‌وێ فریژ دراینه زیندانی والی سادق پاشاوه.

کرتوو‌خانه‌که شوێنێکی په‌رپووت بوو، سه‌دان دیل خزێندرابوونه ژووری بچووک و شێدار و داروو‌خواه‌وه. له‌وێدا ده‌سته ده‌سته مرقم بق پێپه‌وه‌کردنی پیشه‌ی نوێم ده‌دۆزیه‌وه و زۆربه‌شیانم چاک کرده‌وه. په‌چه‌تم بق نه‌و پاسه‌وانانه ده‌نووسی که نازاری پشت و پانیان هه‌بوو. به‌مجۆره، جاریکی تریش منیان له‌وانی دی جیا کرده‌وه و برامه ژوورێک تیشکی هه‌تاو به‌باشی ده‌یگرته‌وه. باروودخی خۆم له‌گه‌ڵ نه‌وانی دیدا به‌راورد ده‌کرد و ده‌کۆشام سوپاسی خوا بکه‌م، تا به‌یانیا‌نێک منیشان له‌گه‌ڵ نه‌وانی تر له‌ خه‌و هه‌لساند و گو‌تیان ده‌بێت بق کار به‌ڕۆم. گوتم پزیشکم و له‌ نق‌شداری و زانست تی ده‌گه‌م، که‌چی گاله‌تیان به‌قه‌سه‌کانم هات. ده‌گوترا دیواری باخچه‌ی والی به‌رز ده‌کریته‌وه و پێو‌سی‌تیان به‌ کریکار هه‌یه. به‌یانیا‌ن به‌ر له‌ خۆر هه‌له‌هاتن، زنجیر ده‌خرایه ده‌ست و پێمان و ده‌براینه ده‌ره‌وی شار. به‌دریژایی ڕۆژ به‌ردمان گرد ده‌کرده‌وه، لای ئێواره دیسان زنجیر ده‌خرایه‌وه ده‌ست و پێمان و به‌پێکه‌وه کریژدراوی بق زیندان ده‌براینه‌وه. له‌ پتی گه‌رانه‌وه‌ماندا، ده‌مبینی ئه‌سته‌نبو‌ل شاریکی دلگیره، به‌لام بیرم بق نه‌وه ده‌چوو پێو‌سته مرقف لێره نازاد و ئه‌فه‌ندی بیت، نه‌ک کۆیله.

سه‌رباری نه‌وه‌ش، من کۆیله‌یه‌کی ئاسایی نه‌بووم. ئیدی نه‌ک به‌ته‌نیا هه‌ر به‌هانه‌ی کۆیله داڕزاوه‌کانی زیندانه‌وه ده‌چووم، بگره به‌هۆی کاره‌که‌مه‌وه وه‌ک پزیشک که‌سانی تریشم تیمار ده‌کرد. ناچار ده‌بووم به‌شی زۆری نه‌و پووله‌ی له‌ پیشه‌ی پزیشکی ده‌ستم ده‌که‌وت، بده‌م به‌و پاسه‌وان و چاودێری کۆیله‌نێ که به‌دزیه‌وه مۆله‌تیان ده‌دا بچه‌مه‌وه. نه‌و دراوه‌ی له‌وانیشم ده‌دزیه‌وه، ده‌مدا به‌ده‌زری زمانی تورکیدا، مامۆستا‌که‌م، پیاویکی باش و به‌ته‌مه‌ن بوو، به‌کاره بچووک‌ه‌کانی والی را‌ده‌که‌یشت. شادمان ده‌بوو ئه‌گه‌ر ده‌یبینی به‌خێرای فێری تورکی ده‌بم، ده‌یگوت له‌ ماوه‌یه‌کی کورتیشدا ده‌بیت به‌ مو‌س‌لمان. هه‌موو جاریک به‌شپه‌رزیه‌ی کریی ده‌رزه‌کانی لێم وه‌رده‌گرت.

له‌برامبەر خۆراکی باشیشدا هەر پارهم دەدايئ، چونکه بپيارم دابوو ئىدى
باش خزمەتى خۆم بگەم.

ئىوارمىه‌كى تەماوى چاودىر خۆى كرد بە‌ژوورە‌كه‌مدا و گوتى والى
ناره‌زووى بينىنت دەگات. سەرم سوورما، خرو‌شام و دەسبە‌جئ خۆم پۆشته
و تەيار كرد. بپيرم چوو بۆ ئەو‌ه‌ى يە‌ك‌ي‌ك له‌ خزمە دەست‌پۆشتوو‌م‌كانى
نىشتمان، باوكم يان خە‌زوورى پاشە‌پۆژم، سەرانە‌ى پزگار‌كردنى منيان
نارد‌ب‌ي‌ت. ئەو دەمە‌ى بە‌كۆلانە تەسك و پىچاوپىچ و تاريكه‌كانى نقومبووى ناو
تەمدا پىگە‌مان دە‌پ‌رى، وام دە‌زانى ئىستا دە‌گە‌ينه بە‌ردەم مالى خۆمان، يان
رەك ئەو‌ه‌ى له‌ خەو بى‌دار بيمەوه، ئەوانم له‌ پيش خۆمدا دە‌بينى. جاروباريش
خە‌يال‌م دە‌چوو بۆ ئەو‌ه‌ى كە‌س‌ي‌كيان دۆ‌زي‌ب‌تە‌وه و نارد‌ب‌ي‌تيان بۆ ئازاد‌كردنم.
پىتم وا بوو هەر لەو تەمدا سوارى كە‌شتىم دە‌گە‌ن و دە‌منىرنە‌وه بۆ ولاتە‌كە‌م،
بە‌لام كاتىك گە‌يشتىنە كۆشكى والى، حالى بووم هەروا بە‌ئاسانى پزگارم
ناي‌ت. خە‌لكە‌كه‌ى دەر‌بارى والى لە‌سەر پەنجە‌ى پئى ر‌ي‌يان دە‌كرد.

سەر‌ما برامە دالانىك، پاش كە‌مىك چاوه‌روانى، برامە ژوور‌ي‌ك. مرق‌ئ‌ي‌كى
بچووك و خو‌ن‌ش‌ي‌رين لە‌سەر تەخت‌ي‌كى بچووك پاكشابوو، بە‌تانىيە‌كىشى
بە‌سەردا درابوو. كە‌س‌ي‌كى كە‌تە و چوار شانە بە‌ژوور سە‌ريە‌وه پ‌او‌ه‌ستابوو.
كە‌سە پاكشاو‌ه‌كه والى بوو. منى بانگ كرده لای خۆى. قسە‌مان كرد: كە‌مىك
پرسىارى كرد. له‌ وه‌لامدا گوتم: پاستىيە‌كه‌ى، من گە‌ردوونناسى، بىر‌كارى و
كە‌مىك ئە‌ندان‌يارىم خو‌ند‌وو‌ه، بە‌لام سەرم له‌ پزىش‌ك‌يش دەر‌دە‌چ‌ي‌ت و چە‌ند‌ين
كە‌سم چاك كرده‌وتە‌وه. ئەو دە‌پ‌يرسى و منىش ه‌يشتا هەر له‌ وه‌لامدانە‌وه‌دا
بووم، گوتى بە‌ى پ‌ي‌يە‌ى ه‌يندە بە‌خ‌ي‌رايى ف‌ي‌رى توركى بوويت، لە‌وه دە‌چ‌ي‌ت
كە‌س‌ي‌كى ژىر بى‌ت. در‌ئ‌زە‌ى دا‌ي‌ئ: نە‌خ‌ق‌ش‌ي‌يە‌كى هە‌يه، ه‌يچ كام له
پزىش‌كه‌كانى تر بۆيان چاره‌سەر نە‌كراوه، ناوى منى بى‌ست‌وو‌ه و دە‌يه‌ويت
منىش تا‌قى بكا‌تە‌وه.

والى بە‌ش‌پ‌وه‌يه‌ك كە‌وتە باس‌كردنى دەر‌دە‌كه‌ى، بە‌جۆ‌ر‌ي‌ك ناچار بووم باوه‌ر
بە‌ي‌نم دۆ‌ژ‌منە‌كانى ئەو لە‌كن خوا زمانيان لى دا‌ي‌ت و ئەم دەر‌دە لە‌سەر پ‌ووى

زهوى بهتەنيا بۆ ئەو ھاتبەتتە خوارەو، كەچى نەخۆشىي ناسراو و باوى ھەناسەتەنگى ھەبوو. زۆر بەباشى پرسىيارم لى كرد و لىتى ورد بوومەو. گوتم بۆ كۆكەكەي راگرت، پاشان چوومە خوارەو بۆ چىشتخانە و لەو شتانى كەوتنە بەردەستم، دهنكۆلەي نەعنايى سەوزم دروست كرد و شروپىكى كۆكەشم گرتەو. لەبەر ئەوئى والى لە ژەھراويكردن دەترسا، قومپكم لە شروپەكە خوارەو و دانەپەكيشم لە دهنكۆلەكان قوت دا. پىمى گوت بەورىايى و بى ئەوئى كەس بمىينىت، لە كۆشك بچمە دەرى و بۆ زىندان بگەرتەو. چاودىر دواتر پوونى كردهو: والى نەيوستەو پزىشكەكانى تر ئىرەيىم پى بىەن. پۆزى دواتریش چوومەو، گوتم بۆ كۆكەكەي راگرت و ھەمان دەرمانم داى. ھىندەي مندالتيك شادمان بوو بەو دهنكۆلە سەوزانەي لە مستىم نابوون. دواي ئەوئى بۆ ژورەكەم دەگەرامەو، بۆ چاكبوونەوئى دەپارامەو و نزام دەكرد. پۆزى دواتر باي شەمال ھەلى كرد، ھەوايەكى خۆش و نەرم، لەبەر خۆمەو دەمگوت مرقوف ئەگەر نەشخوازىت، بەم ھەوايە ھەر چاك دەبىتەو، بەلام كەس نەينارد بەدوامدا.

دواي مانگتيك، لە نيوئى شەودا بانگ كرام. والى لەسەر پى بوو، قسەي دەكرد و چوست و چالاک دەينواند. گىراپەو چۆن بەسانايى و بى ئەوئى ھەناسە بدات، كەسيكى سەرزەنش كردهو. منيش بەخۆشحاليەو گوتم بۆي راگرت. كامەران بوو بە بينىم، گوتى بارى نەخۆشپەكەي سووك بوو و بە منيشى گوت پزىشكى باشيت. لىمى پرسى چىم لىتى دەوت؟ من دەمزاني يەكسەر ئازاد و بەپىم ناكات، بۆيە گازندەم لە دەست ژورەكەم و زنجيرەكانم كرد، گوتم دەتوانم خۆم بەنۆشداری، گەردووناسى و زانستەو سەرقال بەكم و ھاوكارىتان بەكم، بۆم گىراپەو بە خۆرايى لە كارى گراندا ماندووم دەكن. نازانم گوتى لە چەندى قسەكانم گرت و گوتى لە چەندى نەگرت. پاسەوانەكانيش بەشى زۆرى ئەو چەردە پارەيەي والى لە كىسەپەكدا پىمى بەخشىبوو، لە دەستم فراند.

دواي ھەفتەيەك، چاودىر لە شەودا ھاتە ژورەكەم و پاش ئەوئى سوتىندم

بۆی خوارد ھەلئایەم، زنجیری دەست و پێمی کردووە. ھێشتا ھەر دەبرام بۆ کار، بەلام ئیدی سەرگەورە دیلەکان ھەولیان دەدا مەلیم بەلای خۆیاندا رابکشین. چاودێر دواى سێ پۆژ جلویەرگی نوێی بۆم ھێنا و تێ گەیشتم والی چاوەرێم دەکات.

شەوانە لە کۆشکەکانەو دەیاننارد بە دوامدا، پۆماتیزمی چەتە پیرەکانی دەریا و سکئیشەى سەربازە لاوەکانم تیمار دەکرد، ئەوانەى نەخۆشیی خڕۆکیان ھەبوو، رەنگیان پەریبوو، یان سەرئیشەیان ھەبوو، خۆنم لێیان دەگرت. کۆری یەکێک لە خزمەتکارەکان قسەى دەبزیکاند، شروپێکم کرد بە قورگیدا، دواى ھەفتەیکە زمانی کرایەووە و شیرێکی بۆم خۆندەووە.

زستان بەو جۆرە بەسەرچوو. والی، چەند مانگێک بوو ھەوالی منى نەپرسیبوو، لە سەرەتای بەھاردا زانیم بە رەوہ کەشتییەکانییەو بەرەو قولاییی دەریای سپی بەرێ کەوتوو. یەک دوو کەس لەوانەى بەدرێژایی پۆژانی گەرمی ھاوین ئاگیان لە خاکەساری و توورپی من بوو، پێمیان گوت تۆ وەک پزیشک داھاتیکی باشت ھەیە، بۆیە پتویست ناکات گازندە لە حاالی خۆت بکەیت. کۆنە کۆیلەیکیش کە سالانیک لەوەرەویر چوووبوو سەر ئاینى ئیسلام و ژنى ھینابوو، ئامۆژگاریمی کرد ھەلنەیەم. دەیکوت ھەر کۆیلەیک بەکەلکی کاری ئەوان بیت، وەک ئەوہی لەگەڵ مندا دەیکەن، ھەرگیز پێی پێ نادەن بۆ ولاتی خۆی بگەرێتەووە، بەقسەى وی، ئەگەر منیش وەک ئەو بچمە سەر ئاینى ئیسلام، ئازاد دەبم و ھیچی تر. بیرم کردووە رەنگە ئەم قسانەى بۆ ئەو بیت زانم تاقي بکاتەرە، بۆیە پێم گوت بەھیچ جۆرێک نیازی پارکردنم نییە. راستییەکی، نیاز نا، بگرە غیرەتم نەبوو. ھەلھاتوان، پێش ئەوہی زۆر دوور بکەونەووە، سەرلەنوێ دەستگیر دەکرانەووە. ئەو بەدەبەختانە، دواى دارکاریکردن فرێ دەدرانە ژوووەکانیانەووە، منیش شەوان دەچوو مەکنیان و ھەتوانم لە برینەکانیان دەدا.

لەگەڵ تێزیکبوونەوہی پایزدا والی لە شەپى دەریا گەرایەووە و بە ئاگرى تۆپ پێشوازیی لێ کرا. ویستی وەک سالی پاربردووە کەیف و سەفا بۆ شار

بەسازنیت، بەلام پوون و ئاشکرا دیار بوو وهرزی هەلمەتی دهریای بەباشی بەسەر نەبردوو، توانیبووین تەنیا ژمارهیهکی کهمیش دیل بۆ زیندان بهێتن. دواتر زانیمان: ئینیساییهکان شەش کهمی وایان سووتاندبوو، بەخۆم گوت دهبێت پێهک بدۆزم و ههگەل دیلهکاندا بکهومە قسه بۆ ئەوهی ههوالێکی نیشتمان بزاتم. زۆربهیان ئیسپانی بوون: شتگهلیکی بێدهنگ، نهزان و ترسنۆک بوون، داوای یارمەتی و پارانهوه بۆ خواردن نەبێت، تاقەتیان نەبوو باسی هیچ شتیکی تر بکهن. تەنیا دانهکیان سەرنجی منی پراکش: ئەمیان قۆلی پەریبوو، بەلام بە ئومید بوو. دهیگوت ههمان پووداو بەسەر یهکتیک له باپیرهکانیشیدا هاتوو، پاشان پزگاری بووه و بهقۆله نەپەریوهکهی رۆمانیکی سوارچاکی نووسیوه. خۆشی باوهپی وای بوو بۆ ئەوهی ههمان شت بکات، پزگاری دهبێت. دواتر، ئەو سالانەی له پێناوی زیاندا چیرۆکم دهخولقاند، ئەو پیاوهم بێر کهوتەوه که له پێناوی چیرۆک خولقاندندا بیرى له ژيان دهکردوو. هێندەى نەبرد پەتایهکی کوشنده بهزیندانا تەشەنەى کرد، به نقومکردنى پاسهوانهکان له بهرتیلا خۆم لهو پەتا چاوه‌روان نهکراوه پاراست. پەتاکه، پاش ئەوهی نیوهی کۆیلهکانی گوشت، ئەوسا رۆیشت و برپایهوه.

دهستیان کرد بهناردنی پزگاریبووهکان بۆ سەر کاری نوێ. من نەدمچووم. ئیواران دهیانگوت تا ئەویهپی کهنداوی زێپینی ئەستهنبول دهپۆن، لهوئێ دمهخرینه ژێر فهرمانی وهستیایانی دارتاش، بۆیاخچی و بهرگدروو، کاری بهردهستیایان پێ دهکهن بۆ دروستکردنی کهشتیی و قهلا و قووله له کارتۆن. دواتر زانیمان، والی، کچی باشوهریز بۆ کوپهکهی دههینیت و بهنیازه زهماوه‌ندیکی پازاوه ساز بکات.

بهیانیهک له کۆشکی والیهوه بانگ کرام. بهدهم بیرکردنهوهوه لهوهی دیسان ههناسته‌نگی سهری لی هه‌لداومه‌وه، کهوتمه پێ. والی سهری قال بوو، پێم گوترا پتویسته چاوه‌پێ بکه‌م. له ژوورێک دانیشتم. پاش کهمیک، ده‌رگای تری ژووره‌که کرایه‌وه، یه‌کتیکی پێنج شەش سال له خۆم به‌ته‌مه‌نتر هاته ژووره‌وه، به بینینی پوو‌خساری، سهرم سوورما، له‌پێ ترسم لی نیشتم!

ئەوئى ھاتە ژوورەو، تا پادەئى باوەر پىئى نەکردن لە خۆم دەچوو. کتومت وەك ئەوئى خۆم لە وێدا بم! ئەو یەكەم سەرنجم بوو. وەك بلیت كەسێك گەمەم لەتەكدا بكات و لە دەرگای بەرامبەر ئەو دەرگایەوئى لى ھاتبوومە ژوورئى، جارێكى تر بمكاتە ژوورئى و پىم بلیت: بڕوانە، لە راستیدا دەبوو تۆ وا بوايت، پىویست بوو بەو جۆرە لە دەرگاوە بلیتە ژوورەو، دەبوو دەست و باسكت بەو شىوئە بچوولێنیت، پىویست بوو بەمجۆرە سەیرى ئەوئى دى دانیشتووى ناو ژوورمەكەت بگردایە! كاتێك نىگای چاومان یەكانگىر بوو، سالدومان لە یەكدى كرد. بەلام پىئى نەدەچوو ئەو ژۆر سەرى سوورما بلیت. لەو كاتەدا ھاتمە سەر باوەرئى ئەوئى ھێندەش لە من ناچیت. ئەو گولمەيەك ریشى ھەبوو، منیش وام بەخەيالدا ھات لە مێژ بێت شىوئى پووخسارى خۆم لە بىر چووبیت. لەگەل دانیشتنى ئەودا لە بەرامبەرم، بىرم كەوتەو سالتێكە سەیرى ئاوتنەم نەكردووە.

ئەو دەرگایەئى منى لىو ھاتبووم بەمدیودا، دواى كەمێك كرایەو و ئەویان بانگ كردە ژوورئى. لە میانەئى چاوەرێكردنەدا واى بۆچووم ئەوئى دەیبینم، گەمەيەك كرامە نییە، بگرە زادەئى ھۆشى شىواوى خۆم، ئەو پۆزانە لەسەر یەك بىرم دەكردووە، خەونى دلخۆشكەرى وەك ئەوئى ئازاد دەكرام و بۆ مالى دەگەرامەو و ھەمووان لە پىشوازىمدا بوون، یان ھىشتا لە كابینەئى خۆم لە كەشتیدا نووستبووم، دەبینى. بىرم كردووە ئەم پووداوەش یەكێك بێت لەو داستانانە و بەئى ھاتبێت، یان نیشانەيەك بێت بۆ گەرانەوئى ھەموو شتێك بۆ دۆخى جارن. لەو ساتەدا دەرگا كرایەو و بانگ كرامە ژوورەو.

والى كەمێك لەولای ھاوشىوئەكەمەو بەپىو پاوەستابوو. پىئى پىم دا

دامتینی که واکه‌ی ماچ بکه‌م و له هه‌والمی پرسى. ئاره‌زووم ده‌کرد بئزاریم له ژووره‌کەى خۆم و ویستی گه‌رانه‌ووم بۆ نیشتمانی بۆ باس بکه‌م، که‌چی ئه‌و هه‌ر گوێشی لێم نه‌گرت. بیری که‌وتبووه‌وه پێم گوته‌وه سه‌رم له زانست، گه‌ردوونناسی و نه‌ندازیاری ده‌ردمچیت، پرسیری کرد داخۆ شاره‌زاییم له بارووت و ئه‌و فیشه‌کانه‌دا هه‌یه که بۆ ئاسمان هه‌لده‌درێن؟ یه‌کسه‌ر گوتم سه‌ری لێ ده‌رده‌که‌م، به‌لام کاتیک نیگام که‌وته سه‌ر پوو‌خساری که‌سه‌که‌ی تر، گومانی ئه‌ووم که‌وته ده‌له‌وه نه‌مانه ته‌له‌یه‌کم بۆ بنێنه‌وه.

والی ده‌یگوت زه‌ماوه‌نده‌که‌یان بێ وێنه ده‌بیت. به‌نیازی‌ش بوو ده‌ستوور بدات به‌زمی فیشه‌ک هه‌ل‌دان ساز بک‌ریت، به‌لام پێویسته به‌زمتیک بیت له هه‌یج پوویه‌که‌وه له‌وانی پ‌ا‌بردووه نه‌چیت. هاو‌شێوه‌که‌م که والی ته‌نیا به "خۆچه" ناوی ده‌برد، له پ‌ا‌بردوودا له‌گه‌ڵ ئاگ‌ربازێکی مالتایی ماوه‌یه‌ک له‌وه‌یه‌ر کو‌چ‌کردووه له‌ ئاماده‌کردنی جه‌ژنی له دایک‌بوونی سو‌لتاندا کاری کرد‌بوو، که‌میک سه‌ری له‌و کاره ده‌رچوو. والی بیری کرد‌بووه‌وه له‌وانه‌یه منیش بتوانم هاو‌کاری بکه‌م و پ‌تی وا بوو ته‌واو‌که‌ری یه‌ک‌ترین! ئه‌گه‌ر نه‌ما‌شێکی باشیش ئاماده بکه‌ین، ئه‌وا به‌ خه‌لات‌کردنمان کامه‌رانمان ده‌کات. له دلی خۆمدا گوتم کاتی هاتووه و له‌وه‌دا بوو ت‌کا له والی بکه‌م مۆ‌له‌تم بدات بۆ نیشتمان بگه‌ڕێمه‌وه، ئه‌و پ‌یش من که‌وت و لێمی پرسى داخۆ له‌و کاته‌وه‌ی هه‌ت‌ندراومه‌ته ئێ‌ره، له‌گه‌ڵ ژناندا نووستووم، یاخۆ نا؟ دواى زانینی وه‌لامی من، گوته ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره نه‌که‌یت، ئیدی ئازادی به‌که‌لکی چی دیت. له‌و باسه‌دا هه‌مان وشه و ده‌سته‌واژه‌کانی سه‌ر زمانی پاسه‌وانانی به‌کار هه‌نا. منیش ده‌بوو گیژ و وێژ سه‌یری ده‌م و له‌و‌چی بکه‌م، له‌پ‌ر قاقایه‌کی به‌رزى لێ دا. دوا‌یی پ‌رووی له‌و هاو‌شێوه‌یه‌م کرد و پ‌تی گوت "ئیدی لێ‌پ‌رس‌راوی ئه‌م کاب‌رایه له‌ ئه‌ستۆی تۆ‌دایه، هاتینه ده‌ره‌وه،

ده‌مه‌وه‌یانی له‌ ڕێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ماندا بۆ مالی هاو‌شێوه‌که‌م، بیرم کرد‌هوه هه‌یج شتێکم نییه‌ فێ‌ری ئه‌وی بکه‌م، به‌لام زانستی ئه‌ویش له‌ ه‌ی من زیات‌ر نه‌بوو. که‌چی زانیارییه‌کانی هه‌ردوو‌کمان یه‌کیان ده‌گرت: هه‌موو گ‌رفتمان

چۆنیه تېی بە دەستەپێنانی تیکەلەیکە کافوری بوو. ئەوێ دەبوو بۆ ئەو مەبەستە بیکەین، ئامادەکردنی تیکەلەیکە بوو بە تەرازوو، و پێوانە دەمانکیشا، شەوانە لە بن دیوارمکانی شورای شارددا گێمان تێ بەردەدا و ئەوێ دەمانبێنی، ئەنجاممان وەرگیردەخست. لە کاتیگدا دەستورمان بە پیاوەکانمان دەدا بە بەرچاوی ئەو منداڵانەو، ئەوانەیی بە واقورمانەو سەیری ئێمەیان دەکرد، ناگر لە فیشکە ئامادەمکراوەکانمان بەربەدن، ئێمە، وەک ئەوێ پۆزانیکێ ژۆر دواتری ئەو پۆزگاره لەبەر تیشکی هەتاودا بۆ دروستکردنی چەکیکی لە ئەقل بەدەر کارمان دەکرد، دەچوینە ژێر دارە تاریکەکانەو و بەجۆش و خڕۆشەو چاوەرێتی ئەنجاممان دەکرد. دواتر، من جاروبار لەبەر تیشکی مانگ و هەندیک جاریش لە تاریکایی ئەنگۆستەچاودا دەکۆشام ئەوێ دەیبینم لە دەفتەرتکی بچووکدا تۆماری بکەم. شەوانیش، پێش ئەوێ لە یەکدی جیا ببینەو، دەچوینەو بۆ مالهەکی خۆجە لە بەرزاییی سەرووی کەندای زێرین و بە دوور و درێزی لە بارەیی ئەنجامەکانەو دەدوان.

مالهەکی بچووک، ژار و ناحەز بوو. پێی خانووەکە کەوتبوو سەر کۆڵانیکێ پێچاویێچ. ئاوتکی قرێژ کە هەرگیز نەمتوانی بزانم لە کوێو سەرچاوە دەگریت، کۆڵانەکی کەوتبوو بەقور و لیتە. هیچ کەلوپەلیک لە مالهەدا نەبوو، لە هەموو چوونە ژوورەو یەکمدا دڵم دەگیرا و بێزار دەبووم. پێم وا بێت سەرچاوەی ئەم هەستەم دەگەرێتەوە سەر ویستی ئەو پیاوێ داوای لێم دەکرد بە خۆجە بانگی بکەم، چونکە حەزی لە ناوی لە باپیرییهو بۆ بەجێماوی نەبوو. چاودێری منی دەکرد، وا دەهاتە بەرچاوەکە ئەوێ بیهێت شتیکم لێو فێر بێت، بەلام ئەو کاتە نەیدەزانی ئەو شتە چییە. بەهۆی ئەوێ نەمدەتوانی لەسەر دانیشتن لەپال سەرینە ریزکراوەکانی بن دیوار خۆم رابھێنم، لە کاتی هەلسەنگاندنی ئەنجامی تاقیکردنەوکاندا من بەپێو رادەووەستام، جاروباریش بەتوورەیی ئەمسەر و ئەوسەری ژوورەکەم دەپێتا. وا بزانم خۆجە حەزی لەم رەفتارەم دەکرد. ئەو دادەنیشت. بەو جۆرە، تەنانت

ئەگەر لەبەر پۆشناییی لاوازی چرایەکیشدا بوايە، تیر و پڕ سەیری منی
 دەکرد. نیگاکانی و هەست نەکردنی بەلیکچوونی نێوانمان، منی نیگەرانی
 دەکرد. یەک دوو جار وای بۆچووم بەی بە لیکچوونی نێوانمان بردبێت، بەلام
 خۆی و پێشان دەدات وەک ئەوێ هەستی پێ نەکردبێت. بەجۆری ئەوێ
 بیهۆت گەمەم لەتەکدا بکات، دەیخستمە بەردەم تاقیکردنەوەیەکی بچووک و
 هەندێک زانیاریی بە من نامۆی وەگیردەمخست. پۆزانی سەرەتا بەردەوام بەو
 جۆرە بۆمی دەپوانی: وەک ئەوێ شتیک فێر بێت و لەگەڵ فێربوونیشدا زیاتر
 ماخۆلانی پێ کەوتبێت، بەلام وای دیاربوو بەگومان بوو لە هەنگاو هاوێشتن
 بەرەو قولکردنەوەی ئەو زانستە نامۆیە. ئا ئەم داپارە بوو مالهەکی لە خۆیدا
 نوقم دەکرد و منیشی دلتەنگ دەکرد! ئەگەرچی شەرمینی ئەو بوێری بە من
 دەبەخشێ، بەلام سەبووری نەدەدامەوێ. جارێکیان لە کاتی قسەکردندا
 دەربارەي تاقیکردنەوەکانمان، دووبارە پرسباری کرد بۆی هێشتا نەبووم بە
 موسلمان. حالی بووم دەیهۆت بۆ گفتوگۆیەکی نااشکرا بەکێشم بکات، بۆیە
 بێدەنگ بووم و ددانم بە خۆمدا گرت. هەستی بە نیگەرانی بوونم کرد، تێ
 گەیشتم بە چاوی سووک تەماشام دەکات و پکی لێم دەبێتەو، ئەمەش منی
 توورە دەکرد. تەنیا شتیک کە هەردوو کمان لەو پۆزاندە لەسەری کۆک بووین:
 نەفرەتکردنی هەردوو کمان بوو لە یەکتەر. ددانم بەخۆمدا دەگرت و لە دلی
 خۆمدا دەمگوت با ئەم بەزمی ئاگربازییە بێ گرفت و بەلا ساز بکریت بۆ
 ئەوێ ئێ ئەمە خوايە مۆلەتم پێ بدریت بگەرێمەوێ و لاێ خۆم.

شەوێکیان، خۆجە بەجۆشی سەرکەوتنی هەڵدانی فیشەکیکەوێ بۆ
 بەرزایییەکی پێوانەیی، گوتی: پۆزێک دێت فیشەکیک دروست بکەم تەنانەت
 بگاتە مانگیش، بەلام تاکە گرفت دۆزینەوەی تیکەلەي پێویستی بارووت و لە
 قالبدانی کۆگایەک بوو بۆ گواستنەوەی ئەو تیکەلەي. پێم گوت مانگ زۆر
 دوورە، کەچی قسەکەي پێم بڕی. ئەویش دەیزانی مانگ لە ئێمەوێ زۆر دوورە،
 بەلام دەمگوت مەگەر نێزیکترین ئەستێرە نییە لە زەویيەوێ؟ کاتیک
 بۆچوونەکەيم سەلماند، پێم وای بوو ئارام دەبێتەوێ، کەچی زیاتر ئۆقرەي لێ بڕا،

به لّام هیچ شتیکی تری نه گوت.

دوای دوو پوژ، له نیوه شه ویکدا پرسپاری کرد: چوّن توانیومه هینده دلنیا بم له وهی مانگ نئیزیکترین ئهستیرهیه له زهوییه وه؟ پتی وا بوو ههردوو کمان تووشی هه لهی بینین بووبین. ئه و کاته بۆ یه کهمجار باسی ئه و دهر زانهی کهردووناسیم بۆ کرد که پیشتر فیریان بوو بووم و به کورتی باسی رتسا بنه پرتیه کانی په تلیمۆسم سه بارهت به کۆسمۆگرافی بۆی پوون کرده وه. چاوم پیوه بوو به په رۆشه وه گوئی بۆم راگرتبوو، به لّام بۆ شار دنده و ی په رۆشیه که ی، خوئی له قسه کردن ده زیه وه. کهمیک دواتر و دوای بیده نگبوونی من، گوئی ئه ویش زانیاری له باره ی په تلیمۆسه وه هیه، به لّام ئه مه هیچ له و گومانانه ی کهم ناکاته وه سه بارهت به هه بوونی ئهستیره یه کی نئیزیکتر له مانگ له دهوړی زه ویدا. تا ده مه ویه یانی سه بارهت به و ئهستیره یه و نیشانه کانی هه بوونی، وهک ئه وه ی له ئیستاه و دۆزی بیته یه وه، دوا.

پوژ ی دواتر، کتیبکی به دهست نووسیکی خراپ نووسراوه ی دایه دهستم. سه ره پای تورکییه ناته واهمه کم، زانیم باسی چ دهکات: خودی ئالماگاست نا، بگره دووم پوخته ی دهر هیندرای کوترکراوه یه کی تری بوو. ئه وه ی به لای منه وه مایه ی سه رنج بوو، ناوی هه ساره کان بوو به سه ره بی، به لّام له وه نه ده چوو له و ساته دا ئه وه شم له کن گرینگ بوو پت. کاتیک خوچه بینی کتیبه که سه رنجمی رانه کتیا و له گۆشه یه کدا دام نا، تووره بوو. ئه و به رگه ی به حه وت زیتر کپیوو. به پای ئه و، راستتر وا بوو دهست بهرداری لووت به رزی خۆم بومایه، په ره کانی هه لبداباوه و چاو یکم پیاندا بگپرایه. وهک قوتابییه کی زیره ک سه ره له نوئی و به ئارامی په ره کانی کتیبه کهم ئه مدیو و ئه و دیو کرد، نیگام که و ته سه ر هیلکارییه کی سه رمتایی. هه ساره کان به هیل ی ساده و به پتی دووریان له زهوییه وه کتشرابوون و له خولگه کاندایه جیگیر کرابوون. که رچی شوینی خولگه کان راست بوون، به لّام نیگار کتیش هیچ بیرۆکه یه کی دهر باره ی مه ودا کانی نئویان نه بووه. دواتر، له نئوان مانگ و زه ویدا هه ساره یه کی بچووکم به رچا و که وت؛ به کهمیک سه رنج لیدانه وه و به

تازەییی مەرکەبەدا بۆم دەرگەوت دواتر بۆ دەستنوووسەکە زیاد کراوه. دواى ئەمدیو ئەودیوکردنی دەستنوووسەکە تا کۆتایی، دامەوێ خۆجە. پێمی گوت پێژە لەسەر دۆزینەوێ ئەو ئەستێرەیه. هیچ لەوێش نەدەچوو گالته و شتی لەو جۆرە بکات. من هیچم نەگوت. بێدەنگییەک هاتە ئاراوه، هێندەى بۆ من ترسناک بوو، بۆ ئەویش سامناک بوو. لەبەر ئەوێ هیچ فیشەکیکی ترمان نەگەیانده ئاستیکی هێنده بەرز قسە بەیانیتهوه سەر گەردوونناسی، ئیدی جارێکی تر ئەو بابەتەمان نەکردوه. سەرکەوتنه بچووکە کەمان وەک پێککەوتیک مایهوه و پازمەکیان بۆ ئاشکرا نەبوو.

بەلام ئەنجامی باشمان لە بواری پروناکی و تینی ئاگر و درهوشانەویدا بەدەست هێنا و ئیدی نەینیی سەرکەوتنهکەشمان دەزانی. خۆجە دووکان بە دووکانی عەتارفرۆشییەکانی ئەستەنبۆل دەگەرا. لە یەکیکیاندا، بێ ئەوێ ناوی یارۆی خاوەن دووکان بزانیت، تۆزێکی دۆزیبووهوه. ئەم تۆزە زەرپاوه درهوشانەوێکی بێ وێنەى هەبوو، گوتمان هەبیت و نەبیت تیکەلێکە لە گۆکرد و سولفات. دواتر و بەمەبەستی پەنگ بەخشین بە درهوشانەوێکە، هەرچیمان بەخەیاڵدا هات لەگەڵ تۆزەکەدا تیکەلمان کرد، بەلام جگە لە پەنگی قاوهیی و سەوزێکی کالی لەیەکچوو، هیچ ئەنجامێکی ترمان دەستگیر نەبوو. بە قسەى خۆجە، ئەوێ ئیمە کردبوومان، تا ئەو ساتە باشترین شتێک بوو لە ئەستەنبۆلدا کرابیت.

بەزێ شەوی دووهمی زەماومندەکەش هەروا بوو، هەمووان هەمان شتیان دەگوتەوه، تەنانهت دوژمنانیشمان کە لە پشتەملە تەپکە و داویان بۆمان دەنایهوه و دەیانویست پیشەکەمان لێ بدزن، لەسەر هەمان پا بوون. گوتیان سولتان بۆ سەیرکردنمان لەوێری کەندای زێڕینەوه دێتە لامان و من زۆر پەشۆکام. زراوم لەوه تۆقیبوو هەلەیکە پرویدات و تا چەندین سالی تر نەتوانم بۆ ولاتی خۆم بگەرێمهوه. لەگەڵ راگەیانندی فەرمانی دەست بە کاربووندا، من تکا و نزای زۆرم کرد. بۆ بەخێر هێنانی میوانەکان و خۆ نامادەکردن بۆ بەزێ ئاگر بازی، سەرەتا فیشەکی بێ پەنگمان گەرا.

یه کسەر به دواى نه وهدا به شتیره یه که من و خۆجه ناومان لى نابوو "ناش"، جيمان گرت. ئاسمان له پير پهنكى سوور و زهرد و سه وزى گرت، ناله يه کى ترسناکى هه بوو، زۆریش جوانتر بوو له وهى پيشتر پيشبينيمان کردبوو. فیشه که کان، پاش هه لدانيان به دورى خوياندا دمخولانه وه و دهخولانه وه، پاشان له پير دهوستان و دهوويه رى خويان وهک رژژ پروناک ده کرده وه. بۆ ساتيک ههستم کرد له فينيسيام. ته مه نم ههشت سالان بوو، جارى يه که مم بوو بچه سه يري پيشاندانکى له و جۆره و وهک ئيستا ناشاد بووم، چونکه جله سوور و تازه که ميان له بهر خۆم نه کردبوو، بگره کرابوو به رى برا که وره کهم، چونکه رژژيک پيشتر له شه پيکدا جلوه رگه کانى درپندر ابوو. فیشه که کان هه مان درهوشانه وهى سوورى له جۆرى جلويه رگه پر له کوژه که کانى منيان هه بوو، به لى، نه و جلويه رگه ی نه و شه وه بۆم نه بوو بپيوشم و سويندیشم خواردبوو بپراي بپر له به رى نه کهم. پهنكى قۆچچه کانىش له هه مان پهنكى جله کان بوو. جله کانىش که ميک به به رى کاکم ته نگ بوون.

پاشان دهستمان کرد به جووله يه کى تر و به "کانى" ناومان ده برد. له ده لاقه ی تاقیکه وه به به رزايى بالاي پينج پياو دهست کرا به پزاندى گپى ناگر. به دلنباييه وه، خه لکانى که نارى نه و بهر، گر و بليسه ی ناگره که يان زۆر باشتير بينيوه. ده بىت له گه ل ده ربه رپنى فیشه کدا له ده مى تاقه که وه هينده ی ئيمه به خرۆش که وتين، به نيازيش نه بووين له جۆش و خرۆشيان کهم بکه ينه وه. که له که کانى ناو که نداوى زيرين ده ستيان به جووله کرد. سه رها، قووله و قه لا له کارتۆن دروستکراوه کان که له بورچه کانيانه وه فیشه که ده رده پهرى، گريان گرت و به سه ريه کدا رووخان. نه مانه پيشاندانه وهى سه رکه و تنه کانى سالانى پابردوو بوون! نه و کاته ی نۆره هاته سه ر تيپه رپنى که شتييه کانى سالى به ديلگرتنى من، که شتييه چارۆکه ييه که ی ئيمه له لايه ن نه وانى تره وه درايه بهر ده ستپيژى فیشه که. به مجۆره من جاريکى تر هه مان رژژى به ديل گرتنم ژيامه وه. بينه رانى که ناره کانى نه مبه ر و نه و بهر له گه ل سووتانى که شتييه کان و نو قمبوونياندا هاواريان ده کرد: "الله، الله!" دواتر هيدى هيدى نۆره هاته

سەر ئەژدیهاکانمان، لە کونی لووت و دەم و گوێیانەوه گری ئاگر دەرەدەچوو. دامانن بە شەپدا، بەپیتی نەخشەیهکی پێشتر دانراو، سەرەتا هیچ کامیان نەیدەتوانی بەسەر ئەوانی تردا زāl بێت. بەو فیشەکانەى لە کەنارەوه هەلمان دەدان، هێندەى دى هەوامان گەرم کرد. دواتر، پاش ئەوەى ئاسمان کەمیک تارێک بوو، پیاوکه‌نمان لە کەله‌که‌کاندا چەرخیه‌کانیان خسته‌ کار و هیدی هیدی دەستیان کرد بە بەرزکردنەوه‌ى ئەژدیهاکان بۆ ئاسمان. خەلکه‌که‌، ئیدی لەبەر سەرسووڕمان و لە ترساندا کەوتنە ژاوه‌ژاو و هاتوهاوار. هەر ئەوەندەى ئەژدیهاکان بە نالە و دەنگی بەرزەوه‌ کەوتنە گیانی یەکدی، بەچارێک هەموو فیشەکی ناو کەله‌که‌کان گری دران. ئەو مەشخەلانەى لە ناو جەستەى بوونەومەرە دەستکردەکانى خۆماندا شارەدبووماننەوه‌، دەبوو لە ساتیکدا گریان بگرتایە، بەجۆریک وەک خۆمان نەخشەمان بۆ دارشتبوو، هەموو ئەو ناوه‌یان بەکردایە بە دۆزەخ. ئەگەر گویم لە منداڵێک بوو لە نێزیکمانەوه‌ زۆرەزۆر دەگریا، لە سەرکەوتنى خۆمان حالى بووم، چونکە باوک ئاگای لە کوپی خۆی نەمابوو، دیار بوو حەپەساوه‌ و بە دەمی داچەقیوه‌وه‌ سەیری ئاسمانى سامناکى دەکرد. خەیاڵم چوو بۆ ئەوەى ئیدی بۆ زیدی خۆم دەگەرێمەوه‌. لە ناو ئەو دۆزەخەدا کە باسم کرد، پەیکەرێک، من ناوم لێینابوو "ئیبلیس"، بۆ ئەوەى کەس چاوی پێوه‌ بێت، چووێ ژێر کەله‌کیکی ڕەش و بچووکه‌وه‌، ئەوەندەمان فیشەک لێ بار کردبوو، بەجۆریک ترسى ئەومان هەبوو بە پیاومکانى سەریشییه‌وه‌ بە ئاسماندا ببات، بەلام کارەکان بەباشی چوونە پیش. دواى ئەوەى بلیسەى ئاگرى ئەژدیها بە شەپهاتووێه‌کان کوژایەوه‌ و دیار نەما، ئیبلیسەکه‌ لەگەڵ فیشەکی لەپەر گریگرتوویدا بۆ ئاسمان دەرپەڕی. پاشان بەهەموو جەستەى خۆیه‌وه‌ لە ئاسمان بە تەرەقه‌کانى ناوییه‌وه‌ تەقییه‌وه‌ و بەهەر چوار لادا تۆیه‌لى ئاگرى پەخش کرد. بۆ چرکه‌یه‌ک پەشقام و هەستم کرد هەموو ئەستەنبولمان نوقمى تۆقین و ترس کردووێ. وەک بلیت خۆیشم ترساندبێت، جۆری ئەوەى بۆیرانە دەستم کردبێت بەو شتانه‌ى دەمويست لە ژياندا بیانکەم، وێنەى ئەوەى لەو ساتەدا هیچ باکم نەبێت لە چ

شارتیکدام، ئاره زووم دهکرد ئیبلیسکه بهدرژایی شوی، لهوئ، بههلواسراوی به ئاسمانهوه کړ و ئاگری بهسەر ئامادهبوواندا بپژاندهایه. کهچی دواي کهمیک له رینه به لای راست و چهپدا و بئی نهوهی زیان به کهس بگهینیت، هاوړئ له گهل هاواری خوځشی و جۆشی بینهرانی ههردوو کهناردا کهوته ئاوی کهندای زتپینهوه. له کاتی نغزپوونیشی له ئاودا، هیتشتا کړی لی ههلهسا.

پۆژی دواتر، والی، کتومت وهک نهوهی له نهفسانهکاندا دهگیردرتتهوه، به خۆچهدا کیسهیهک زتپى ناردهبوو. گوتبووی زۆر له کارهکهمان پازی بووه، بهلام گلهیی له سهرکهوتنی ئیبلیس هیه. هاوهی ده پۆژی تریش درتیهمان دا پیشاندانی بهزمی ئاگریازی. به پۆژ قالبهکانمان دادهپشتهوه، نهخشهمان بۆ کهمهی نوئ دادهپشت و بهو دیلانهی له زیندانهکانهوه دههیندران، فیشهکمان دادهگرتوه. دیلیک، ده توورمهکه بارووتی کړ دا، دهموچاوی سووتا و کوژر بوو.

له دواي تهواوپوونی بهزمی زهماوند، ئیدی خۆچهم نهدهبینی. ئاسووده بووم به پرگاریبووم له چاره پر له ئیرههیهکانی ئهوپیاوه پرۆشهی که له گزنگی بهیانوه تا خۆرنشین چاودتیری منی دهکرد، بهلام درۆیه ئهگهر بلیم هۆشم به لای ئهوپۆژه پر له جووله و بزواتانه نهبوو که له گهل نهودا بهسهرم بردهبوون. ئهگهر کهرابامهوه ولاتی خۆم، باسی ئهوپیاوه بۆ ههمووان دهگیرایهوه، ئهگهرچی سهرباری ئهوه ههمو لیکچوونهی نیوانمان تهناوته وشهیهکیشی لهو بارهیهوه نهدهدرکاند. له ژووری خۆم دادهنیشتم و بۆ بهسهربردنی کات نهخۆشهکانم دهپشکنی. پۆژیک بیستم والی له دوومی ناردهوه، بهههستیکی پر له جۆش و شادی و به پهلهپرووزی پۆشتم. سهرهتا بهپهله زۆر به شان و بالی منیدا ههلهدا، پاشان کوتی ههمووان له تدارهکی ئاگریازییهکه پازی بوون، گوايه من زۆر بههرمهندم و شتی تری لهو جۆرهی کوت، دواتر لهپر کوتی: "ئهگهر ببیت به موسلمان، ئهوا له جیدا ئازادته دهکهم." سهرم سوورما، گیز و ویتژ بووم، کوتم دههویت بۆ ولاتی خۆم

بگه پتمه وه، بدهم گیتژ بونه زماڻ ته ته له ی کرد و به ناوختنانی دایکم و ماره بیه کهم جۆرێک له بچووکیم نراند. والی وهک نه وهی هیچ گوئی له من نه بوو بیت، دیسان هه مان شتی دووباره کرده وه. که میک بیتدهنگ بووم. نازانم بۆچی لهو کاتدا نهو هاوێژ تهمل و شووم و نه فرمت لیکراوانه ی سه رده می مندالیم بیر که وتته وه که دهستیان له باوکانی خۆیان بهرز ده کرده وه؟ دوی نه وهی گوتم ناماده نیم ئایینی خۆم بگۆژم، والی لیم چو به قیندا، که پامه وه ژوو ره که ی خۆم له زندان.

دوای سټی پلټ، والی جارتیکی تر ناردییوه به دوامدا. نه مجار که یفی ساز بوو. له بهر نه وهی بڼم په کلایي نه کرابووه وده داخل ټاین گډپنم هلی پاکردنم بډ دمخو لټینټ، یاخو نا، نه متوانیوو له و بارمیوه بریاری کټایي بدهم. والی له بډوونمی پرسى، دهیگوت لیره به دهسته کانی خوی کچیکی جوانکیلهم لى ماره دهکات! تاویک نازایی به کیانمدا کهړا و گوتم من ناینی خځم ناگډم. والی که میک سه ری سوورما، پاشان کوتی تو کهوچ و دمه نکیت. پټی وا بوو که سانیکى نه و تو له دموریه ره که مده نین دوای ټاین گډرین پروم نه یهت سه یری پروخساریان بکه! دواتر که میک باسی ئیسلامی کرد. من بیده نکیم هه لټارد، نه ویش دهستوری دا بډ ژوره کهم به ریج بکرتومه.

له ستيه مين پښتنندا نه يانبرمه بردهم والي. چاوديرتک له برياري مني
پرسی. نه گري نه وه هه بوو برياري خوځم بگوږم، به لام له وه لامی پرسياړی
چاوديرتکدا نا! کوتم لهم کاته دا نامه نيم بڼ گوږيني نايښ. چاودير قو لمی
گرت، برديه خواره وه و رادهستي که سيکی تری کردم. نه میان پياوړکی
بالا بهرز و دريژ کو لمی له و بابته بوو که په يتا په يتا له خه ونه کاندا دم بيني.
وهک نه وهی يار مه تي نه خو شتيک بدات، چوه بن باله وه و به به زمي
پيدا هاتنه وه بردي بڼ گوښه يکی باخچي کو شک. له و ساته دا يه کيکی تری
که ته و زمبه لای نه شي او بڼ هاتنه ناو خه ونه کانم، ليم نيزيک که و ته وه.
به هر دو کيان له پال ديوارتکدا رايانگرم و دهسته کانميان به سته وه،
يکيکيان ته ور تکی جووکی به دهسته وه بوو. گو تيان والي دهستوړی داوه

نه‌گه‌ر نه‌بیت به موسلمان، به‌کسه‌ر له‌گه‌ردنت بده‌ین، وه‌ک به‌رد له‌ شوینی
خۆمدا وشک بووم.

له‌ دلی خۆمدا گوتم په‌کجار وا به‌په‌له‌ش نابیت. به‌ به‌زه‌مییه‌وه‌ بۆمیان
ده‌روانی، هیچم نه‌گوت، ئاره‌زووم بوو هه‌ر هیچ نه‌بیت جارێکی تریش لیم
بپرسنه‌وه‌، دوا‌ی که‌میک پرسیاریان کرده‌وه‌، من له‌ روانگه‌ی خۆمه‌وه‌ ئاینه‌که‌م
وه‌ک شتیکی شایه‌ن به‌وه‌ی گیانمی له‌ پێناودا به‌خت بکه‌م، ها‌ته‌ پێش چاو،
به‌م په‌فتاره‌م، له‌ سه‌رێکه‌وه‌ به‌هایه‌کم بۆ خۆم داده‌نا و له‌ سه‌رێکی تروه‌،
چۆری ئه‌و جووته‌ که‌ به‌ پرسیارکردنی به‌رده‌وامیان وه‌رگه‌رانی منیان له‌ ئاین
دژوار تر ده‌کرد، به‌زمییم به‌ خۆمدا ده‌ها‌ته‌وه‌، زۆرم له‌ خۆم کرد بیر له‌ شتیکی
تر بکه‌مه‌وه‌ و ئه‌و دیمه‌نانه‌م هێنا‌یه‌وه‌ پێش چاوی خۆم که‌ له‌ په‌نجه‌رمیه‌کی
باخچه‌ی پشته‌وه‌ی ما‌له‌مانه‌وه‌ ده‌بیندران: خۆخ و گیل‌اس له‌سه‌ر سینییه‌کی
که‌وه‌ره‌پێژی سه‌ر می‌زێک دانرا‌بوون. له‌ پشت می‌زه‌که‌وه‌ کورسییه‌کی له‌
حه‌سیر چن‌درا‌و هه‌بوو، چه‌ند سه‌رینتیکی په‌ری با‌لنده‌ش له‌ هه‌مان په‌نگی
سه‌وزی جوارچه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانرا‌بوون. له‌ دوا‌تریش،
ئه‌ستێرکیکی ژێر برێک دار زه‌یتوون و گیل‌اسم ده‌بینی چۆله‌که‌یه‌ک به‌
قه‌راغییه‌وه‌ نیشته‌بووه‌وه‌، چۆلانه‌یه‌کیش به‌لقی‌کی به‌رزی دارگو‌ی‌زێکی که‌میک
دوورتره‌وه‌ هه‌لواسرا‌بوو، هێدی هێدی به‌ده‌م بایه‌کی نادیاره‌وه‌ ده‌له‌رایه‌وه‌،
جارێکی تریش پرسیاریان کرده‌وه‌ و منیش له‌ وه‌لامدا گوتم ئاینی خۆم
ناگۆرم. کۆت‌ره‌ دارێک له‌وێدا بوو، چۆکیان پێم دادا و سه‌رمیان خسته‌
سه‌ری، له‌ پێشدا چاوم نوقاند، به‌لام دوا‌یی کرده‌وه‌، په‌کێکیان ته‌وره‌که‌ی به‌
ده‌سته‌وه‌ گرت، ئه‌وی تریان گو‌تی له‌وانه‌یه‌ په‌شیمان بووبیت‌ته‌وه‌، راستی
کرده‌مه‌وه‌، داوام لێ کرا که‌میک تریش بیری لێ بکه‌مه‌وه‌.

من بیرم ده‌کرده‌وه‌ و ئه‌وان له‌ په‌نا‌ی کۆت‌ره‌ داره‌که‌دا ده‌ستیان به‌
هه‌لکۆلینی زه‌وی کرد، بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو هه‌ر له‌وێدا به‌منیژن، سه‌ره‌پای ترس
له‌ مردن، ترسی زینده‌ به‌چال‌کردنیش له‌ هه‌نا‌ومدا چه‌که‌ره‌ی کرد، له‌ دلی
خۆمدا ده‌مگوت هه‌تا ئه‌وان له‌ هه‌لکه‌ندنێ گۆره‌که‌ ده‌بنه‌وه‌، من برپاری خۆم

دهدم. کهچی ئەوان دواى هەلکەندنى چالێکى بچووک، بەرەو لای من هاتنەو. لەو ساتەدا بیرم کردەو ئەوپەڕى گەمژەییە لێرە بمرم. بەنیاز بووم بێم بە موسلمان، بەلام کات بە دەستەو نەسابوو. گوتم: "ئەگەر بگەرێمەو بۆ ژوورە خۆشەویست و پێ راها توومەکی زیندانم، بەدرێژایی شەو دادەنیشم و بیر دەکەمەو. لەوانەیە تا بەرەبەیان بتوانم بریارى گۆڕینی ئاینەکەم بدەم؛ بەلام نەک بەم پەلەپەلە."

یەكسەر هەلگیرام، ناچار کرام دیسان بکەومە سەر چۆک. بەرلەوێ سەرم بخەنەو سەر کۆتەرە دارەکە، کەسێکم لە نێوان دارەکانەو بىنى وەك ئەوێ بفریت، تێ دەپەڕی، سەرم سوورما. کتومت وەك ئەوێ وا بوو خۆم بم، پریشم هاتبێت و درێژ بووێت و لەوێدا، بێ ئەوێ پێشەکانم بە زەوى بگەن، بە بێدەنگى برۆم بەرێتو. بەخۆم گوت با بانگیکی ئەو دیمەنێ خۆم بکەم کە بەناو دارەکاندا دیت و دەچیت. دهنگم دەرەنچوو، سەرم بە کۆتەرە دارەکەو نووسابوو. لەو ساتەدا بەوێ دلی خۆم دایەو ئەوێ دواى کەمیکى تر بەسەرم دیت، لەگەڵ خەوێدا جیاوازی نابیت. چاوەرێم کرد، پەراسووم و پشتم پچین، نەدمووست بێر بکەمەو، بەلام بیرم دەکردەو وا خەریکە لە سەرمان رەق هەلدیم. دواتر بەرز کرامەو و لە یەن لێوێو گوتیان: لەوانەى والى زۆر توورە بێت! لەوێدا، لەگەڵ کردنەوێ بەندى دەستەکانمدا کەوتنە جێنێودان پیم: منیان بە دۆزمنى خوا و پەيامبەر دانا. برا مەو سەرەو، بۆ کۆشک.

والى، دواى ئەوێ دامێنى کەواکەى خۆى پیم بە ماچکردن دا، کەوتە دڵدانەووم. پێمى گوت لەبەر ئەوێ نامادە بووم لە پێناوی نەگۆڕینی ئاینەکەمدا ژيانى خۆم ببەخشم، منى خوش وىستو، بەلام هێندەى پێ نەچوو دەستى کردەو بە قەسەى بێ سەروەر: بەپای ئەو، من بەختووخۆرايى کەللەرەقیم نواندووه، ئیسلاام ئاینێکى پیرۆزترە و شتى تری لەو بابەتە، ئەوەندەى گوت تا توورە بوو، سوور بوو لەسەر سزاداتم. دواتر جاسى ئەوێ کرد بەلێنى بە کەسێکى تر داویت، وای بۆچووم ئەو بەلێنە لە هەندێک لەو خراپەکاریانەى بۆیان هەبوو بەسەرم بێن، رزگارم دەکات. ئەو کەسەى والى

به‌لټنی پټی داوه و له میانه‌ی قسه‌کانیبه‌وه بڼم دهرکوت که‌سټکی سهر و سه‌مه‌ریه، دواچار تټی که‌یشتم خټجه‌یه، له‌و ساته‌دا والی پای که‌یاند منی به‌دیاری به خټجه به‌خشیوه. سهرتا، بټی نه‌وی ژؤز تټی بگم، سه‌یرم ده‌کرد. والی پای که‌یاند: "تق له‌م ساته به‌دواوه کټیله‌ی خټجه‌یت. به‌لگه‌نامه‌م داومتټی، نازادکردن و نه‌کردنت له ده‌ستی نه‌ودایه. له‌مه‌وپاش نه‌و نازاده چیت لټی ده‌کات." والی له ژووره‌که چووه دهرټی و رټیشت.

خټجه‌ش له کټشک بوو، له خواره‌وه چاوه‌پټی منی ده‌کرد. نه‌و ساته حالی بووم نه‌و که‌سه‌ی له ناو داره‌کانی باخچه‌دا دیبووم، نه‌و بووه. به پټی رټیشتینه‌وه بق مال‌ه‌که‌ی. به منی کوت هر له سهرتاوه زانیویه‌تی من له ناینی خټم وه‌رناکه‌رټم. تنانت یه‌کټیک له ژووره‌کانی مال‌ه‌وی بق من رټیک‌خستبوو. پرسپاری برسی بوون و نه‌بوونی لټم کرد. هټیشتا له ژټیر کاریگری ترسی مردندا بووم. له ره‌وشټکدا نه‌بووم بتوانم شټیک بخټم. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا چند پارویه‌کم له‌و نان و ماسته‌ی نابویه به‌رده‌م، خوارد. کاتیک من پارویه‌کانم دم‌جوو، خټجه به شادمانیبه‌وه سه‌یری ده‌کرد. وه‌ک کوندیبه‌ک نالیکي نابټته به‌رده‌م نه‌سپټکی تازه له بازار کردراو و به‌خټش‌حالیبه‌وه بیر له‌و نه‌رکانه بکاته‌وه که پټی راده‌په‌رټنټیت، بق منی ده‌پوانی. تا نه‌و پټزه‌ی منی فه‌رامټش کرد و نو‌قمی ورده‌کاریی نه‌و سه‌عات و بیردټزه‌ی کټسمټگرافیبه بوو که ده‌بوو پټشکیشی والی بکات، من به‌رده‌وام نه‌و نیگایانه‌ی نه‌وم بیر ده‌که‌وته‌وه.

دواتر به منی کوت ده‌بټت هه‌موو شټیکي فټر بگم. هر بق نه‌ومش منی له والی خواستوه و ته‌نیا دواي نه‌وش ده‌توانټت نازادم بکات. چه‌ندین مانگم پټویست بوو تا تټی که‌یشتم نه‌و "هه‌موو شته" چټیبه. "هه‌موو شټیک" نه‌و شتانه بوون که له دهرزخانه و خوټندنگاکان فټر کرابووم، واته گشت نه‌و که‌ردووناسی، پزیشکی، نه‌ندازیاری و زانسته‌ی له‌وټ، له ولاتی خټم فټریان بووبووم! پاشان ده‌ویست بټچوونم سه‌بارت به ناوه‌پټکی هه‌موو کټیبه‌کانی ژووری زیندانم بزانیټت. پټژی دواتر ده‌ستووری دا بټمیان هټنا. خوازیار بوو

هه‌رجی من له باره‌ی پوویار، ئاسمان، هه‌ور و ئوقیانووسه‌کان و هه‌کاری بوومه‌له‌رزه و گرمه‌ی هه‌وره‌وه بیستومه و بینومه، بزانیته... له ده‌وره‌یه‌ری نیوه شه‌ودا گوتی: "له هه‌موو شتیکی زیاتر خولیای ئه‌ستیره و هه‌ساره‌کانم له سه‌ردایه." له په‌نجه‌ره والا‌که‌وه تیشکی مانگ ده‌هاته ژوره‌وه. گوتی: "هه‌رچۆنیک بووه ده‌بیت به‌لگه‌یه‌که سه‌باره‌ت به‌هه‌بوون یان نه‌ه‌بوونی ئه‌وه ئه‌ستیره بچوکه‌ی نێوان مانگ و زه‌وی بدۆزینه‌وه." پێویست بوو من به‌دوو چاوی پر له ترسی پۆژتیکی تۆقینراو به‌مردنه‌وه له لێکچوونی وه‌رسکه‌ری نێوان هه‌ردوو کمانم بپوانیبایه. خۆجەش ئیدی وشه‌ی "فێربوون" ی به‌کار نه‌ده‌هێنا: بگه‌ ده‌یگوت پێکه‌وه لێکۆلینه‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ین، به‌جۆته دا‌هێنان ده‌که‌ین و هه‌ردوو کمان کار به‌پێوه ده‌به‌ین.

به‌مجۆره، وه‌ک دوو برای باش، دوو قوتابی گوتراپه‌ن و باش که‌ گه‌وره‌کانیان له درزی ده‌رگاوه چاودێریان ده‌که‌ن و له کاتی ئاماده‌نه‌بوونی نه‌وانیشدا له ماله‌وه، ئه‌مان به‌ باوه‌ره‌وه ئه‌رکه‌کانی خۆیان پاده‌په‌ڕێن، ده‌ستمان کرد به‌ کار. له سه‌ره‌تادا من خۆم وه‌ک برا که‌وره‌یه‌کی نیا‌زپاک هاته به‌رچاو که‌ رازی بوو له پێناوی پیا‌دا راگه‌یشتنی برای ته‌مه‌لیدا چاو به‌هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆیدا بگه‌ڕێته‌وه، خۆجەش وه‌ک برایه‌کی زیره‌ک هه‌ولی ده‌دا بیسه‌لمێنیت زانیاریه‌کانی کاکی هیچ نین. به‌ بۆچوونی ئه‌وه، جیاوازی زانیایی نێوانمان ته‌نیا هێنده‌ی ژماره‌ی ئه‌وه کتێبانه‌ بوو که‌ له ژووری زیندانه‌وه بۆم هێندرابوون و ئه‌وه چاوتیکی پیا‌یانا گه‌ڕابوو، یان بارته‌قایی ئه‌وه به‌رگه‌ کتێبانه‌ بوون که‌ بیرم که‌وتبوونه‌وه. به‌ لێهاتوویی و زیره‌کیی له پاده‌یه‌ری خۆی په‌ی به‌ زمانی ئێتالی برد -واتر زۆر به‌باشی فێربوو-. له ماوه‌ی شه‌ش مانگا هه‌موو کتێبه‌کانی منی خوێنده‌وه و وای لێم کرد هه‌رچیم به‌بیر ده‌هاته‌وه بۆم ده‌گه‌ڕایه‌وه. کار که‌یشته ئه‌وه‌ی ئیدی من هیچ بالاده‌ستییه‌کم به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نه‌ما‌بوو. به‌لام به‌جۆرێک په‌فتاری ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی زانستیکی هه‌بیت بێ به‌هایی کتێبه‌کان تی په‌رنیت و سروشتی و قولتر بیت له‌و شتانه‌ی فێریان بووه. شه‌ش مانگ دوا‌ی ده‌ست

به کاربوونمان، ئیدی جووتیک نه بوون پیکه وه فیر بین و پیکه وه پیش بکهوین، بگره ئه و بیرری ده کرده وه، منیش ته نیا هه نیک ورده کاری پئووستم بیر ده خسته وه، یان له چاو گیرانه وه به زانیاریه کانیدا هاوکاریم ده کرد.

به زۆری له درمگانی شه ودا، دواى خوار دنیکی سه ربی بیانیانه و ئه وه ده مانه ی هه موو چرایه کانی که رهک ده کوژند رانه وه و کشوماتی بالی به سه ر ده ور به ردا ده کیشا، "بیرۆکه کان ی خۆی بیر ده که وه وه. من ئیستا هیچیانم له بیر نه ماوه. به یانیان له قوتا بخانه ی مزگه وتیکی دوو که رهک دوورتری ئه ولای که رهکی خۆمانه وه ده رزی به مندا لآن ده که وه وه. دوو رۆزیش له هه فته دا ده جووه موه قیتخانه ی مزگه وتی که رهکیکی دوور، من هه رگیز بق ئه و مزگه وته نه جوو بووم. پاشماوه ی کاته کانی تریشمان به خۆ ئاماده کردن بق "بیرۆکه" کانی شه وی داهاتوو، یان بق تاوتوتیکردن و گفتوگۆکردن له باره یانه وه تى ده په راند. له و سه روبه نده دا به ئومیده وه باوه رم ده کرد له کاتیکی نیزی کدا بق ولاته که م ده که ریمه وه. له بهر ئه وه ی ده ترسام نه با دا بیت به وه ی دوا که وتنی که رانه وم، به هه یج جوژیک دژایه تی "بیرۆکه" کانی خۆجه م نه ده کرد. زۆریش به په رۆشه وه گویم بق ورده کاریه کانی پانه ده گرت.

به و شپوه یه سالی یه که ممان له که ردوونناسیدا به سه ر برد و ته وای کاتمان ته رخان کرد بق که ران به دوا ی به لگه ی هه بوون، یان نه بوونی ئه و ئه ستیره خه یالییه ی نیوان مانگ و زه ویدا. له سه روبه ندی کارکردنمان به پوانگه، ئامراز ی که ردوونی و ئه و ته لیسکۆیانه ی به دروستکردنی دابوون و زه ره بینه کانی به پوولیکی زۆر له فلاندرستان که ردابوون، خۆجه بابته ی ئه ستیره ی خه یالیی له بیر کرد. ئاشکرای کرد چووته ناو پرسیکی زۆر قولتره وه و ده یه ویت سیسته می په تلیموس بکات به بابته ی گفتوگۆ. به لام گفتوگۆمان نه ده کرد، ئه و ده دا و من گویم بق راده گرت: بیهوده باسی خولگه پوونه کانی ئاسمان ده کرد و ده یگوت ئه ستیره کانیا ن پتوه هه لواسراوه. ده یگوت له وانه یه شتیکی تر له وئ هه بیت ئه و ئه ستیرانه ی راگرتیبت. له وانه یه هتزیکی نه بیندرا و بیت، بق نموونه هتزی کیشکردن. پاشان درێژه ی دای و

گوتی له وانه یه زه ویش وهک خۆر به دهوری شتیکی تردا بسوورپتهوه، له وانه یشه هه موو ئهستیرهکان به دهوری ناوهندیکی تردا که ئیمه به هه بوونی نازانین، بخولینهوه. دواتر لافی ئهوهی لی دا دهتوانیت له پهلیموس قولتر بیر بکاتهوه. بقی به دهستهتانی کۆسموگرافییهکی زۆر فراوانتر دهستی کرد به لیکۆلینهوه له هیشویهک ئهستیرهی نوێ و چهند بیرۆدۆزهیهکیشی بقی سیسته میکی نوێ خسته بهردهست. دهشیت مانگ به دهوری زهوی و زه ویش به دهوری خۆردا بسوورپتهوه و ئینۆسیش چاق بیت، به لام هیندهی نهبرد، له مانهش بیزار بوو. دواى ماوهیهک گوتی: "لهم کاته دا گرفت خسته رووی ئهم بیرۆکانه نییه، بگره ناساندنی ئهستیرهکان چۆنیهتی سوورانه و یانه بهمانهئێ ئیره و ئهمش له والیهوه دهست پێ دهکات." لهم قسه و باساندا بووین هه والمان بقی هات والی سادق پاشا بقی ئهرزه رووم دوورخراوتهوه. دهگوترا له پیلانیکی سه رنه که وتوودا دهستی هه بووه.

ئهو سالانه ی چاوه پێی که پانه وهی والیمان دهکرد له تاراوکه، به مه بهستی نووسینی لیکۆلینه ویهک سه بارهت به هۆکارهکانی پێژگه و ئاوه پۆی ئاوی تهنگه ی بوسفۆر، چهندین مانگ له هه وایه کدا که کاری له مۆخمان دهکرد، به لیاوهرهکانی ئه مبه ر و ئه و به ری بوسفۆردا که پاین، سه ییری پێژگه ی ده ریامان ده کرد و به و قاپانه ی به ده ستمانه وه بوون، له دۆله کاندایه ی که رما و خیرایی ئه ی جۆگه لانه مان ده پێوا که ده رزانه تهنگه ی بوسفۆره وه.

له سه ر داوا ی والی بقی پا په پاندنی کارێک چوینه که بزه و سێ مانگ له وێ ماینه وه. بێ سه ره به ری کاتی نوێژ له نیوان مزگه وه ته کانی نه ویدا، بیرۆکه یه کی تری به خۆجه به خشی: به ریاری دا سه عاتیکی بێ که موکو رتی بقی پێشاندانی کاته کانی نوێژ دروست بکات. له و کاته دا بوو فێرم کرد ئه و شته ی میزێ پێ ده گوتریت، چیه، پێوانه کانم دایه دارتاشیک و میزه که م به دروستکردن دا. پاش ئه وه ی بقی مال هینامه وه، خۆجه له پێشدا به دلی نه بوو، به به ردی مردووشۆری چوواند و ده یگوت مایه ی نه گبه تییه، به لام دواتر له ته ک کورسییه کان و له گه ل میزه که شدا راهات. ده یگوت به و جۆره ده توانیت باشت

بیر بکاتهوه و بنووسیت. له پټی که پانه وهماندا بڼه ستهنبول به نیازی له قالبدانی ددانهی پتچاوپیتچی هاو ته ریب له که ل پټه وهی خولانه وهی خور بڼه ساتی نوږت، میزه که مان به سر پشتی که رتکه وه بوو له دوامانه وه.

نهو چهند مانگهی سره مټا، کاتیک بهرام بهر به یک له مبه ر و نهو به ری میز داده نیشتن و کارمان ده کرد، خوجه ده کوشا له وه بگات کاته کانی نوږت و پږوو له ولاتانی سارد که به هوی شیوهی هیلکه ییی گوی زهوییه وه جیاوازی به کی زوری کات له نیتوان پږو و شهودا هیه، چون ده ستنیشان بکرت؟ پرسیا رتکی تری، هه بوون، یان نه بوونی خالیک تری جگه له مه کهه بوو، به جوری که مرؤف له هه راپه که وه رووی تی بکات، روو له روو که وهر نه گپرت. نه کهر ده دی بایه خ به و گرفتانه ناده م و له ناخه وه رقم لیان ده بیته وه، به چاوی سووک بومی ده روانی، به لام هه ستم ده کرد پهی به "بالا دهستی و جیاوازی" من بردووه. وای بچووم نهویش ههستی به م پهی پتبردنه ی من کرد بیت، بویه به کجار وا رقی لیم ده بووه وه. به درتزی باسی زانستی ده کرد و هینده ی نهویش سه بارهت به زیره کی ده دوا. دهیگوت: "والی له که پانه وهیدا بڼه ستهنبول، ده که ویتته ژیر باندوری نه خشه کانم، سه عاته نوږتیه که م و بیر وږدزه ی نویی کوسموگرافیم. کاری زیاتری له سر ده که م و بڼه باشتر روونکردنه وه، له شیوهی مینا تورد دهیخه مه روو." لیره دا به پږاندنی تقوی ژباندنه وهی که نوږت، هه مووانی توویشی خولیا ی ناو دهروونی خوی ده کرد: هه روو که مان چاوه پیمان ده کرد.

خۆچه لهو رۆژانه دا بیری لهوه دهکردهوه چۆن ددانهیهکی گهورهی ئهوتۆ دروست بکات ئهگەر ههفتهی جارێکیش نهبێت، بهلایهنی کهمهوه مانگی جارێک سهعاتهکهی پێ قورمیش بکری. ئهوهی له خهیاڵدا بوو له دواى به دستخستنی تاقمه ددانهیهکی لهو جۆره، سهعاتیکى نوێژ که سالی جارێک قورمیش بکری، دروست بکات. ئهوهمهى سهرقالی بیرکردنهوه بوو لهوهی تاکه گرفت دۆزینهوهی هیزی پتویسته بۆ بهگهرخستنی ددانهکانی ئهوه سهعاته گهروهیه که بهئهندازهی دورکهوتنهوهیان له یهکدی کیشیان زیادی دهکرد، له پێی دۆستهکانییهوه له موهقیخانه، ههوالی زانی والی له ئهرزهرووم گهراوتهوه.

رۆژی دواتر چوو بۆ پیرۆزباییکردن له والی. ئهویش، له ناو ئاپۆری میواناندا ههوالی ئهمی پرسیبوو، پهڕۆشیی خۆی بۆ زانیی داهینانه نوێیهکانی دهربریبوو، تهانهت پرسیارى منیشی لێ کردبوو. ئهوه شهوه چهندین جار سهعاتهکهمان له بهریهک ههلهوهشاندوه و دیسان بهستمانهوه، چهند شتی کهمان بۆ ئێره و ئهوی میناتوری گهردوون زیاد کرد و به فلچهکانی دهستمان ئهستیرهکه نمان بۆیاخ کرد. خۆچه، چهند برگیهکی دهقیکی له بهر بۆم خوێندوهوه. دهقهکهی سهبارهت به لۆجیکی خولانهوهی ئهستیرهکان بوو، به زمانیکی شاعیرانه و سهرنجراکیش نووسیبوو، مه بهستی کاری گهری دانان بوو له سههر گوێگران. بۆ ئهوهی له کاتی خوێندنهوهیدا جۆش و خهڕۆشی کهم نه بێتهوه، دهمه و بهیانی جارێکیش دهقهکهی به پتچه وانهوه خوێندوهوه. پاشان ئامیرهکانی له گالیسکهیهکی بۆ ئهوه مه بهسته بانگکراو بار کرد و بهرهو کۆشکی والی بهرێ کهرت. سهعات و میناتوره کهش که چهندین مانگ بوو

هموو مالەكهيان پړ كړدبوو، به سهرسووپرمانهوه بينيم هينده بچووك بوون، بهجۆړتیک له گالیسكهیهكدا جتیان بووهوه. خۆچه ئیوارمیهکی زۆر درمگ كهړایهوه بۆ مال.

پاش داكرتنی ئامیرهكان له باخچهكه و دواى نهوهی والی وهك كاېرایهکی پیری بى تام و گالتهنهزان لهگهڵ شتی سهرنجر اکتشدا، چاوێکیان پيدا دهگيریت، خۆچه ئهوه دهقانهی بۆ دمخوینيتهوه كه پيشتر لهبهري كړدبوون. والی لهو دهمدا منی بیر دهكهوینتهوه، ئهوه پرسیاره ی لى دهكات كه سولتانیش چهندن سالى دواتر دووپاتی دهكردهوه: "تايا ئهوه تۆی فیری ئهم شتانه كړدوه؟" ئهمه یه كه كاردانهوهی والی بووه، خۆچهش به پيشاندانی كاردانهوهيك والی تووشی سهرسووپرمان كړدوه، دهپرستیت: "كی؟" دواتر، دهستبهجی تی دهكات كه سى باس لیومكراو، منم. به دواى نهوهدا به والی گوتهوه ئهوه كه مژهیهکی خویندهواره. ههلبهته مه بهستی من بووه. خۆچه له كاتی گیرانهوهی ئهم بابتهانهدا بۆ من، بایهخی پیم نهدهدا، بگره هیشتا خه یالی لای رووداوهكانی كۆشکی والی بوو. دواتر به پيداكرتنهوه گوتهووی هموو شتهكان له داهینانی خوین، بهلام والی باوهپی پى نهكړدبوو. وای نواندبوو به دواى تاوانبارتیدا بگهړیت و دلی نه هاتبیت بلیت تاوانبارهكه خۆخه ی خۆشه ویستی خۆیه تی.

بهو جۆره لهبری نهستیرهكان، باسی منیان كړدبوو. پيشبینیم دهكرد خۆچه زۆر مهیلی لى نهبووه له باره ی ئهوه بابتهوه بدویت. بۆیه بیدهنگیهك هاتووته ئاراه، سهرنجی والیش كه وتووته سهر میوانهكانی تر. خۆچه له كاتی نانی ئیوارهدا ههولتیکى تری دابوو له باره ی نهستیرهكان و داهینانهكانی خۆیهوه بدویت، والی لهو ساته دا گوتهووی ههرچی ههول ددهدات شتیه ی منی بیر بگه وینتهوه، رووخساری خۆچه ی دیت بهرچاو. لهوێ خه لکی تریش به دوری خوانه كهوه بوون. چه له هانیهك سه بارهت به خولقاندنی مرۆفی دووانه دهستی پى كړدوه و نمونه ی قه به و زیاد پیوه نراو له بارمیهوه به بیر هیندراوهتهوه. باسی ئهوه جهمكانه كراوه كه دایكان له

جیاگردنه و میاند سهریان لی دهشیویت، ئو لیکچووانه‌ی له یه‌که‌م به‌یه‌ک که‌یشتندا له یه‌کدی ده‌ترسن، به‌لام دواتر وەک ئه‌وه‌ی جادوویمان لی کرابیت، هه‌رگیز له یه‌کدی جیا نابنه‌وه. قسه‌یان بر‌دووته‌وه سه‌ر ئو چه‌ته و پێکرانه‌ی که له‌به‌ر ویکچوونیان جیی که‌سانی بێ تاوان ده‌کرنه‌وه. دوا‌ی نان خواردن و بلاوه‌کردنی ئاپۆره‌ی می‌وانه‌کان، والی داوا‌ی له خۆچه‌ کردبوو بمینیت‌هوه.

خۆچه سه‌رله‌نوێ ده‌ست به‌ گیرانه‌وه ده‌کات، به‌لام والی له پیشدا زۆر چیژ له قسه‌کانی وهرناگریت، ته‌نانه‌ت نا‌را‌زیش ده‌بیت له‌وه‌ی به‌یستنی چه‌ند زانیاریه‌کی قورس بۆ تێگه‌یشتن، دووباره‌ چاره‌ی داوه به‌یه‌کدا، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی جاری سێهه‌م گوتی له ده‌قه له‌به‌رکراوه‌که‌ی خۆچه ده‌گریت و زه‌وی و ئه‌ستێره‌کانی سه‌ر میناتوره‌که‌مان چه‌ند جارێک به‌ به‌رچاوییه‌وه ده‌خولینه‌وه، خۆی وا پیشان ده‌دات وەک ئه‌وه‌ی که‌مێک حاالی بووییت. به‌لایه‌نی که‌مه‌وه جۆرێک له په‌رۆشیی له‌کن دروست ده‌بیت و به‌وردی گوتی بۆ گیرانه‌وه‌کانی خۆچه راده‌گریت. له‌و ساته‌دا خۆچه دووباره‌ به‌خه‌رۆشه‌وه ده‌لێت ئه‌ستێره‌مان به‌و جۆره‌ نا که هه‌موو که‌س پێیان وایه، بگه‌ به‌مجۆره ده‌خولینه‌وه. دوا‌جار والی ده‌لێت: "باشه، تۆ گه‌یشتم، ئاواش ده‌بیت، بۆچی نه‌بیت!" خۆچه له‌و ساته‌دا بێ‌ده‌نگ ده‌بیت.

وا‌ی بۆچووم له‌و ساته‌دا بێ‌ده‌نگیه‌کی درێژ هات‌بێته‌ ئاراوه. خۆچه له په‌نجه‌ره‌که‌وه نیگای له تاریکایی که‌نداوی زێترین به‌ی و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی به‌ قسان کرد: "بۆچی والی راوه‌ستا، له‌به‌ر چی زیاتر نه‌چوو په‌یشه‌وه؟" ئه‌گه‌ر ئه‌مه پرس‌سیاریک بێت، منیش وەک ئه‌و وه‌لامه‌که‌یم نه‌ده‌زانی. وا‌ی بۆچووم خۆچه بیرۆکه‌یه‌کی سه‌باره‌ت به‌و شوێنه هه‌بیت که ده‌بیت والی لێی بجیت‌ه په‌یشه‌وه، که‌چی هێچی نه‌گوت. پێ ده‌چوو ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌س له‌و نه‌ده‌چوون، نیگه‌رانی کرد‌بیت. والی، دواتر بایه‌خی به‌ سه‌عاته‌که‌ دابوو، ناوه‌که‌ی پێ کرد‌بوونه‌وه و پرس‌سیاری که‌لکی ددانه و میکانیزم و بارسته‌که‌ی له خۆچه کرد‌بوو. وەک ئه‌وه‌ی په‌نجه به‌ کونی تاریک و ترسناکی ماردا بکات، به‌ترسه‌وه

په نجهی کړدېوو به نامیره کرته کړتکه رکه دا و دهری هینا بووه. خوجه له هله دا بورجه کانی سعاته کی کړدېوووه، باسی له هیزنی نه نوژانه کړدېوو که هه مووان له هه مان ساتدا دهیکن. والی له چرکه یه دا ته قی بووه و کوتېووی: "خوتی لی پزگار بکه! نه گره دهنویت به ژهر بیکوژه، نه گره ده خوازیت نازادی بکه. دمه سیته وه." ده بیت من له کاته دا بې ساتیک به ترس و نومیده وه نیگام له خوجه پرې بیت. نه و کوتی: "تا نه وانه له کاره که نه گهن، نازادت ناکهم."

نه مپرسی نه و کاره چیه پتویسته لی تی بگهن. له وانه یشه ترسه کم له وژه سهرچاوهی گرتیت که هستم دهره خوجه خیشی نه یزانیت. پاشان باسی شتی تریان کړدېوو. والی چاره ی خوی دابو به یه کدا و به پقهوه سهیری نامیره کانی به ردهستی کړدېوو. خوجه به نومیدی نه وهی والی جارتکی تر ناوړی لی بداته وه، چاوه پتی کړدېوو. نه گهرچی زانی بووی نه و نیواریه هیچی تر که سیکي خوازاو نییه، که چی تا درهنگانی شه له کوشکی والی دانیشتبوو. پاشان فرمانی دابو نامیره کان له گالیسکه که بار بکرتین. من که سی ناو مالتیکی سهر پتگی تاریک و بیدهنگی که پانه وهی خوجه هینایه به رچاوی خوم: یارو له پتخودا خوی زپاره، له نیوان دهنگی تاهه کانی گالیسکه که وه کوتی له کرته کرتی سعاته گهره که بووه و سهری سوورماوه.

خوجه، تا گزنکی به یان به پتوه مایه وه. ویستم مؤمیتکی تر له بری مؤمه کوژاوه که دابگیرسینم، به لام ری پیتم نه دا. له بر نه وهی دهمزانی دهیویت شتیک بلیم، کوتم: "والی، پوتیک له رتزان هر تی دهکات." نه هم له تاریکیه که دا کوت و پیم وا بوو نه ویش دهیزانی خویشم بروام بهم قسه ییم نییه، به لام پاش که متک وه لامی دایه وه: "هه موو کاره که، له هه مالتینی پازی نه و ساته دایه که والی تیایدا بیدهنگ بوو."

بې هه لدانه وهی پهره له سهر نه و رازه، له یه کم هله دا چوه کن والی. نه مجاره والی به که یفتیکی سازه وه پیشوازی لی کړدېوو. به خوجهی کوتېوو

له رهوتی پروداوهکان و له نیازی نهو حالتی بووه. دواى دلدانهوهى خوچه، ناموژگاریی کردبوو ههولهکانی بخاته گهې بۆ دروستکردنی چهکتیک، گوتبووی: "چهکتیکی نهوتۆ دنیا له دوژمنمان بکات به زیندان!"، بهلام نهیگوتبوو پتووسته چۆن چهکتیک بیت، والی نامادهیی خوئی دهربریبوو پشتیوانی له خوچه بکات، بهمرجیک مهیلی زانستیانهی خوئی بهو ئاقارهدا بیات، بیکومان بههیچ جۆریک باسی داهاتی مانگانهی ئیمهیی نهکردبوو، نهونده نهبیت کیسهیهکی پې له پارهی زیوینی دابوو به خوچه. کیسهکهمان له مال کردهوه و پارمهکهمان ژمارد، ۱۷ دانه بوو، ژمارهیهکی وا ناجۆر! والی دواى نهوهی کیسهکهی دابوو به خوچه، گوتبووی سولتان له خشته دهبات بۆ نهوهی کوئ بۆ خوچه رابگریت. گوتبووی سولتانی لاو خولیای "نهو جۆره شتانهی" له سهردایه. نه من و نه خوچهش که به ئاسانی ئومیدی لهکن پهیدا دهبوو، دلمان بهو بهلینه خویش نهکرد، بهلام دواى ههفتهیهک ههوالیکیان هینا: والی، دواى پۆزووشکاندن، ئیمه، بهلئ منیش، دهباته دهرباری سولتان.

وهک خۆ نامادهکردنیک، خوچه نهو دهقهی بۆ والی خوئندبووهوه، بهشیوهیهک مندالیکى نۆ ساله لئی تۆ بکات، گۆرانکاری تیدا کرد و لهبهری کرد. بهلام خهیاالی لای سولتان نهوو، بگره لهبهر ههر هۆیهک بیت، لهکن والی و هۆی بێدمنگ بوونهکهی بوو. دهیگوت دهبیت پۆژتیک له پۆژان نهپینی نهو بێدمنگبوونه ئاشکرا بکات. دهپیرسی: "نهو چهکهی والی دهیهویت، دهبیت شتیکی چۆن بیت؟" من شتیکی نهوتۆم نهمابوو بۆ گوتن، نهو بهتاقی تهنیا کاری دهکرد. دهچووه ژوورهکهی و تا نیوهی شهوان دهرگای لهسهه خوئی دادهخست. منیش، ئیدی تهنانهت بۆ نهوهی بېر لهوه بکهمهوه کهی بۆ ولاتی خۆم دهگهڕیمهوه، وهک مندالیکى گهژه، بۆ کاروبار له بهردهم پهنجهرهی ژوورهکهمدا دادهنیشتم و پهتم بۆ خهیاالهکانم شل دهکرد: له خهیاالی خۆمدا، نهوهی له بهردهم میزهکهدا دادهنیشتم و کاری دهکرد، خوچه نهوو، من بووم، ههموو کاتیک دهتوانی بۆ ههر شوێنیک ئارهزوم بکردهیه، برۆم!

لهگهڵ خۆرنشیندا ئامیرهکانمان له گالیسهکهیهک بار کرد و بهرهو کۆشک

به‌رېځ كهوتېن، ئېدى كۆلانه‌كانى نه‌سته‌نبولم خوش ده‌ويست، له‌ خه‌يالې خۆمدا
ناره‌زوم ده‌كرد مرقىځكى نه‌بېندراو بومايه و بمتوانېبايه به‌ناو به‌رزه چنار و
شابه‌روو، و دار نه‌رخه‌وانه‌كاندا هاتوچۆم بگه‌م، به‌هاوكارى كه‌سانى تر له‌وې،
نامېره‌كانمان له‌ شوېنى نماشېكردنېان له‌ ناوه‌وه دامه‌زاند.

سولتان مندالتيكى خويئشېرىن و روومه‌ت سوور بوو، بالاي له‌ گوځېره‌ى
ته‌مه‌نى، كورتنې ده‌نواند، به‌جۆرىك ده‌ستې له‌ نامېره‌كان ده‌دا وه‌ك نه‌وه‌ى
كه‌لوپه‌لى گه‌مه‌ى خۆى بن، ئېستا باش بۆم ناخريته‌وه سه‌ريه‌ك نايأ له‌و
كاتدا بوو ويستم بېم به‌ هاوده‌م و هاوپېى، ياخۆ له‌ ده‌مى كاتى دووه‌ماندا
بوو كه‌ پاش پازده سال له‌و رۆژه پېك هات؟ به‌لام ده‌ستبه‌جى حالى بووم
مرؤف نابيت ناره‌وايى له‌ به‌رامبه‌ردا بگات، خۆجه له‌و ساته‌دا نوزه‌ى له‌ خۆى
برېبوو، ده‌ست و پتوه‌نده‌كانى سولتانېش به‌په‌رۆشه‌وه چاوپه‌رېيان ده‌كرد،
دواچار توانى ده‌ست پى بگات، كۆمه‌لىك شتى نوڤى بۆ به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ى زياد
كردبوو: به‌جۆرىك باسى نه‌ستېره‌كانى ده‌كرد وه‌ك نه‌وه‌ى بوونه‌ومرى زيندو
بن و ناوه‌زيان هه‌بېت، نه‌ستېره‌كانى به‌ كۆمه‌لىك بوونه‌ومرى راكېشهر و پې له‌
پاز چوواند و به‌شېويه‌كه‌ كه‌وته باسكردنېان وه‌ك نه‌وه‌ى له‌ نه‌ندازه و
زانستى ماتماتيک تى بگن و به‌پېى نه‌و تېگه‌يشته‌نېان بخولېنه‌وه، كاتېك
ده‌بېنى منداله‌كه‌ چاروبار سه‌ر به‌رز ده‌كاته‌وه و به‌ سه‌رسووپه‌مانه‌وه
سه‌يرېكى ئاسمان ده‌كات، نه‌م هېنده‌ى دى تاوى ده‌سه‌ند، ئا لېره‌دا نه‌و
مېناتوره‌ پوونه‌ى گه‌ردوونى پېشان دا كه‌ نه‌ستېره‌كانى پتوه هه‌لواسراپوون و
ده‌سووپه‌مانه‌وه، ده‌يگوت: "فېنۆش له‌وڊايه و به‌و جۆره ده‌سووپته‌وه، نه‌و شته
زه‌به‌لاحه‌ى ئېره‌ش مانگه و به‌شېويه‌كه‌ى تر شوېنى خۆى ده‌گۆږېت، هه‌ر
جاريكېش خۆجه له‌كه‌ل خولانه‌وه‌ى نه‌ستېره‌كاندا زه‌نگه هه‌لواسراوه‌كه‌ى قه‌د
مېناتوره‌كه‌ى به‌ ده‌نگه خۆشه‌كه‌يه‌وه ده‌له‌راندوهه، سولتانى بچكۆله له‌
ترساندا شه‌قاويك ده‌چووه دواوه، پاشان هېزى خۆى كرد ده‌كرده‌وه و وه‌ك
نه‌وه‌ى بيه‌وېت بچېته قوتوويه‌كى نه‌فسوناويه‌وه، له‌ نامېره‌ زه‌نگ لېده‌ره‌كه
نيزېك ده‌كه‌وته‌وه و هه‌ولى ده‌دا تى بگات.

نڀستا، ٺٺو دهمانهي پيره وهره پيه ڪانم دهه ٽنمه وه سهره ڪ وهول ددهم
 رابر دوويه ڪ بق خرقم بساز ٽنم، پٽم وايه ٺٺو ديمنه تابلويه ڪي به خته وهره
 گونجاوه له گهل چير ٽڪ و ٺهفسانه ڪاني سهردهمي منداليم و هاوشيوه ي ڪاري
 نيگار ڪيشاني ٺهفسانه ڪانه. ميناتوره ڪه له ٺامير ٽيڪي ڪه مهي مندالان دهچوو،
 تمنيا لهو ٽويه شووشه پيپانه ي ڪهم يو ڪه به هه لگيرانه وه يان، به فريان به سهر
 مالاني سهر يان سووري له سهر شيروازي ڪي ٽڪ بنياتنراودا ده باراند. پاشان
 منداله ڪه دهستي به پرسيار ڪرد و خوجش ههولي دها فرياي وه لامدانه وه
 بکه وٽ:

ٺٺو ٺهستيرانه چٽن بهو جوڙه به ٺاسمانه وه راوهستانو؟ به خولگه
 پوونه ڪانه وه هه لواسراون! ٺٺو خولگانه له چي دروست بوون؟ له مادهيه ڪي
 پوون و پوونيان پي ده به خشيت! ٺايا به ريه ڪ ناکهون؟ نه خير، وهڪ ٺهوانه ي
 سهر ميناتوره ڪه قات قاتن! ٺٺو هه مو ٺهستيره به هيه، ٺٺي بچي ژماره ي
 ٺاسته ڪان هڻنده ي ژماره ي ٺهستيره ڪان نييه؟ چونڪه ٺهوانه زور دوون! چهند
 دوون؟ زور، زور! ٺهستيره ڪاني ترش له ڪاتي خولانه وياندا زهنگي
 له راوه يان هه يه؟ نه خير، خومان زهنگه ڪه مان بق تيگه يشتن له خوليڪي ته واوي
 ٺهستيره ڪان داناه! گرمه ي ههر پتوهندي به موه هه يه؟ نييه تي! ٺٺي
 پتوهندي به چييه وه هه يه؟ به بارانه وه! سبهيني دهباريت؟ ٺهڪر به شيوه ي
 ٺاسماندا بيت، سبه ي ناباريت! گهل ٺاسمان چي ده لٽ بق شيره
 نه خوشه ڪي سولتان؟ چاڪ دهبيت وه، به لام پيوسته ٺارامي هه بيت و شتي
 تري لهو جوڙه.

خوج له گهل روون ڪردنه وه ي بچووني خريدا سهاره به شيره
 نه خوشه ڪه، وهڪ ٺهوه ي له ڪاتي دوان له باره ي ٺهستيره ڪانه وه ده ڪرد،
 ديسان وه سهر ي بق ٺاسمان به رز ڪرده وه. دواي گه رانه وه مان بق مال، به رقه وه
 باسي ٺم ورده ڪاريپانه ي گيرايه وه. ده يگوت ڪرينگ ٺوه نييه منداله ڪه
 زانست و سوفيگري لٽڪ جيا بڪانه وه، بگره ڪرينگ ٺهويه شتيڪ تي بگات.
 ديسان هه مان وشي به ڪار دهيتنا و به جوڙي ڪيش دهر ي ده بري وهڪ ٺهوه ي

من پهیم بهو شته بردبیت که ده بیت بزانتیت. منیش ئیدی بیرم ده کردهوه بیم به موسلمان یان نا. ئهو کیسه یه ی له کاتی ده رجوونماندا له کۆشک پیمان درابوو، پینچ زێری تهواوی تیدابوو. خۆجه گوتی سولتان په ی بردووه به هه بوونی لۆجیکیک له پشت چیرۆکی ئهستیرهکانه وه. ئاخ سولتان! دواتر، زۆر دواتر به تهواوی ناسیم! له په نجه ره که وه مانگم ده بینى. سه رم سوورما له وه ی ئه مه هه مان ئهو مانگه یه که له په نجه ره ی ماله که ی ئیمه وه ده بیندرا. خۆزگه م خواست بیمه وه به منداڵ! خۆجه خۆی پێ نه گیرا و گه راپه وه سه ره هه مان بابته: گرفتى شیرکه گرینگ نییه، مندا له که ئاژه لى خۆش ده ویت و هیچی تر.

پۆژی دواتر چوو ه ژووری خۆی و دهستی کرد به کار. دواى چهند پۆژیک دیسان سه عات و میناتوری ئهستیرهکانى له گالیسکه یه ک بار کرد. ئه مجاره یان له ژیر ئهو نیگا پر له پرسیارانه دا که له په نجه ره قه فه سداره کانه وه ئا راسته ی ده کرا، چوو بۆ ده رزخانه ی مندا لان. ئیواره له گه رانه وهیدا بێزار بوو، به لام نه ک به راده ی ئه وه ی بێدهنگى بکات. گوتى: "وام زانى مندا له کانش وهک سولتان تێ ده گن، به لام به هه له دا چوو بووم." مندا له کان ته نیا ترسابوون. خۆجه پاش تهواو کردنى قسه کانى، پرسیارى بابته که ی لێیان کردبوو. مندا لیک گوتبووی ئه ویدیوى ئاسمان دۆزهخه، دواى ئه وه ی ئه م قسه یه ی کردبوو، دهستی کردبوو به گریان.

خۆجه، ههفته ی دواترى به قولکردنه وه ی باوه رپیه وه، به جۆرێک له ئاستى تێگه یشتنى سولتاندا بیت، به سه ر برد. یه ک به یه کى ساته کانى چوونه ژووره مان بۆ هه وشه ی ناوه وه ده هینیته وه بیرى من. ده کۆشا من بۆ چوونه کانى بۆ سه لمێنم: مندا له که زیره ک بوو، به لێ. هه ر له ئیستاه وه دیزانى پتویسته بیر بکاته وه، به لێ. هه ر له ئیستاه وه خاوه نى که سایه تى پتویست بوو بۆ خۆ پرگه رکردن له پاله په ستۆی ده رووبه ر، به لێ! به و جۆره، ماوه یه کى زۆر پێش ئه وه ی سولتان ده ست بکات به خه ون بینین بۆ ئیمه، ئیمه ده ستمان کرد به خه ون بینین بۆ ئهو. خۆجه، ئهو ماوه یه له سه عاته که شدا

کاری دەکرد. پټم وا بټت له باره‌ی چه‌که‌که‌شوه بیرى ده‌کرده‌وه، چونکه کاتى بانگردنى بۆ لای والى، وای گوتبوو. به‌لام هه‌ستم کردبوو ئومیدی پټى نه‌ماوه، له‌مه‌ر والى گوتى: "وه‌ک ئه‌وانى تری لى هاتوه، ئیدی ناخوازیت ئه‌و شته‌ی نایزانیت، بیزانیت؟" هه‌فته‌یه‌ک دواتر سولتان دیسان ناردى به‌دوايدا، رۆیشت.

سولتان به‌ روه‌یه‌کی خۆشه‌وه پيش‌سوازی له‌ خۆچه‌ کردبوو. گوتبوو: "شیره‌که‌م چاک بووته‌وه، قسه‌ی تۆ ده‌رچوو." دواتر له‌گه‌ڵ ده‌ست و پتیه‌نده‌کاندا ده‌چنه‌ حه‌وشه. سولتان ماسیى ناو حه‌وزێک پيشانى خۆچه‌ ده‌دات و پرسى یار ده‌کات پای چیه‌ به‌رامبه‌ریان، له‌ کاتى گتیارانه‌وه‌ی ئه‌م قساندا بۆ من، گوتى: "ئه‌نیا گوتم سوورن، هه‌چ شتێکى ترم به‌خه‌یالدا نه‌هات بۆ گوتن بشیت." له‌و ساته‌دا له‌ جووله‌ی ماسییه‌کاندا په‌ی به‌هه‌بوونی نه‌زمێک بردبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ وا بووه‌ له‌ نێوان خۆياندا بدوین بۆ ئه‌وه‌ی نه‌زمه‌که‌یان بى کتیماسى بټت. خۆچه‌ به‌ سولتانی گوتبوو ماسییه‌کانى به‌لاوه‌ ژیرن. گرگنێکى ته‌نیشته‌ به‌کێک له‌ ئاغایانى حه‌رمخانه، له‌وانه‌ی به‌رده‌وام ئامۆژگارییه‌کانى دایکى سولتانی ده‌هتیاپه‌وه‌ بیرى سولتانی منداڵ، پتکه‌نینى به‌و قسه‌یه‌ هاتبوو. سولتانیش سه‌ره‌زنه‌شتى کردبوو. دواتریش له‌ کاتى سواربوونی گالیسه‌که‌کاندا، وه‌ک سزایه‌ک، مۆله‌تى نه‌دابوو ئه‌و کورته‌بالا مووسووره‌ له‌گه‌لیان سوار بټت.

به‌ گالیسه‌که‌ چوووبوون بۆ شیره‌خانه له‌ مه‌یدانى ئه‌سپ. له‌وێ، سولتان دانه‌ به‌دانه‌ی چه‌ندین شیره‌ و پشيله‌ی فارسی و پلنگی پيشانى خۆچه‌ دابوو، گشت ئازله‌که‌کان به‌ زنجیر به‌ ستوونه‌کانى کۆنه‌ کلتیساپه‌که‌وه‌ به‌ستراپوونه‌وه. له‌ به‌رده‌م ئه‌و شیره‌دا راوه‌ستابوون که‌ خۆچه‌ پيشبینى چاک بوونه‌وه‌ی کردبوو. منداڵه‌که‌ قسه‌ی دواندبووی و به‌ خۆچه‌ی ناساندبوو. دواتر چوووبوونه‌ لای شیرێکى له‌ گۆشه‌یه‌کدا نووستوو. ئازله‌که‌ دووکیان بووه‌ و وه‌ک ئه‌وانى تر بۆنى پیسى لى نه‌هاتوه. سولتان به‌دوو چاوى دره‌وشاوه‌ پرسیبوو: "ئه‌م شیره‌ چه‌ند به‌چکه‌ی ده‌بټت، چه‌ندیان تیر و چه‌ندیان مێ ده‌بن؟"

خۆچه زۆر بېزار بوو، دواتر له کڼ من ددانی پېدا نا که "هه لهی کردووه". به سولتانیشی گوتبوو سهرم له گېردووناسی دهر دمچیت، به لام ئهستیرهناس نیم. سولتانیش گوتبوو: "به لام تق باشتی لی دهرانیت ومک له حوسین هه نندی گهره ی ئهستیرهناسان!" خۆچه له ترسی نهوه ی نهبادا په کتیک له وانه ی دوروبهر هم قسه یه بیستیت و به حوسین هه نندی بگه یه نیتنه وه، خۆی له وه لامذانه وه پاراستبوو. سولتانی خه یالشکاو به ردهوام بووه و گوتویه تی: "خۆچه یان هیچ نازانیت، یاخو له بری ئهستیره کان سهیری شوینی خالی دمکات؟"

پاشان خۆچه، نه قسه ننه ی دای نابوو دواتر بیانکات، ناچار بووه دهستبه جی دهستیان پی بکات: گوتبوو زۆر شت له ئهستیره کانه وه فیر بووه و که لیک نه نجامیشی له فیربوونانه وه دهستگیر بووه. به که لک ومگرتن له بیده نگبونی سولتان که به چاوی داچه قیوه وه گوئی بۆی راگرتوه، گوتبوو پیوسته روانگه خانه یه ک بق چاودیریکردنی ئهستیره کان بیته دامه زانندن. شتیک له شیوه ی نه روانگه خانه یه ی که مورادی سیه می باپیری خوالیخو شبووی نه حمده ی یه که می باپیری سولتان نه وه سال له مه و بهر فهرمانی دابوو بق خوا لیخو شبوو ته قیه دین هه نندی دروست بگریت و دواتر له بهر فراموشکردن خاپوور بوو، نه خیر، شتیکی زۆر له وه پیشکه وتووتر؛ خانه یه ک بق زانسته کان، نه یا بق چاودیریکردنی ئهستیره نا، بگره سه رجه م نه و زانایانه له خق بگریت که له سه رانسه ری جیهاندا، له رووبار و ده ریاکانی، هور و چیا و کول و بیگومان، نازه لانیش ده مکولنه وه، بق نه وه ی پیکه وه سه باره ت به لیکولنه وه کانی خۆیان بدوین تا خۆیان پیش بکه ون و که شه به ناوه زی نیمه ش بدهن.

یه که مجارم بوو گویم له م نه خسه یه ی خۆچه ده بوو. سولتانیش وه ک نه وه ی گوئی بق داستانیکی شیرین شل کردبیت، گوئی بۆی راگرتبوو. له کاتی که پانه وه یاندا به سواری گالیسکه به ره و کۆشک، دیسان پرسیبووی: "بیت وایه شیرمه که چۆن ده زیت؟" خۆچه له بهر نه وه ی پیشتر بیرى لی کردبووه وه،

نهمجار گوتیبووی: "بېچووه تازه له دایکبوو مکان هاوکیچی یه کتر دهن! له مالهوه به منی گوت نهو قسه یه هیچ مه ترسییه کی نییه. دهیگوت: "نهو مندا له گه مژه یه دمخه مه له پی دهستمه وه، زور له حوسین نه فهنیدی گه وره ی نه ستیره ناسان به تواناتم!" به کارهینانی نهو وشه یه سه بارهت به سولتان له کاتی قسه کردندا، منی سه رسام کرد. دواتر له بهر هر هویه که بیت، لهو قسانه ی زویر بووم. لهو کاتاندا دلم پر بوو له خه م و خوم به کاری ناوماله وه سه رقال دهکرد.

دواتر، دهستی کرد به به کارهینانی نهو وشه یه وهک کلیلیکی نه فسونوای بؤ کردندوه ی هه موو قفلېک: "له بهر گه مژه یی خویان، سه ریک هه لئاېرن تا سه یری نهو نه ستیره نه بکن که به سه ر سه ریا نه وه دمخولینه وه. له بهر گه مژه یی خویان بهر له وه ی فیری شتیک بن، له پشدا ده پرسن داخو به که لکی چی دیت. له بهر گه مژه یی خویان په رچی پوخته ی مه سه له کانن نهک وره کاریه کان. له بهر گه مژه یی خویان له یه کدی دهچن و هتد..." نه گه رچی منیش چه ند سالتیک له مه و بهر له ولاته که ی خوم زورم حه ز بهو شیوازی قسه کردندا دهکرد، به لام بوام نه بوو هیچ به خوجه بلیم. بؤخویشی لهو کاتاندا منی به لاهه گرینگ نه بوو، بگره گری له گه مژه و ده به نگه کانی نالانده بوو. گه مژه یی منیش جوړیکې تر بوو. له پروی چه نه بازی و له وچه یی خومه وه، لهو رزانده خه ونیکې خوم بؤی گیراپه وه: له خه ونمدا خوی خستبووه جیی من و چووبووه ولاتی من، له که ل ده زگیرانمدا زه ماوهندی کردبوو، له زه ماوهندیشدا کهس ههستی نه کردبوو نهو من نیم. منیش ده ستیک جلی تورکیم له بهر کردبوو، له گۆشه یه که پاوه ستابووم و سه یری ناهه نگه کم دهکرد. له ناوه راستی زه ماوهنده که دا له که ل دایکم و ده زگیرانی شادمانمدا روویه پروی یه کتر بووینه وه. سه ربازی فرمیسه که کانم که له خه و بیداریان کردم وه، هیچ کامیان منیان نه ناسییه وه، پشتیان تیم کرد و لیم دوور که و تنه وه.

خوجه لهو سه روبه ندهدا دوو جاران چوو بؤ کۆشکی والی. وا دیار بوو والی

پیتی خوش نه بوو خۆجه دور له چاوی نهو خۆی له سولتان نیرزیک بکاتهوه. کهوتبووه لپچینهوهی: زۆر دواتر و پاش نهوهی والی له نهستهنبولهوه بق تاراوگه دوورخرايهوه، نهوسا خۆجه پیمی گوت والی پرسیاوی منی کردووه و دهستووری داوه لیکۆلینهوه له بارهوه بکریته. نهگه نهمی زووتر بگوتبايه، دهبوو من پۆزانی خۆم به ترسی ژههراویکردنهوه بگوزهراندایه. سهرباری نهوهش، ههستم دهکرد والی زیاتر بایهخ به من و کهمتر به خۆجهی دهوات، لیکچوونمان لهگهڵ خۆجهدا، له خۆم زیاتر، والی نیگهراو دهکرد و نهههش ختووکهی شکۆی منی دهدا. پی دهچوو نه لیکچوونهمان لهو کاتانهدا پازیک بیت خۆجه ههزگیز نهخوازیت بیزانیت و نازایهتییهکی سهرسووهرینهههش به من بهخشیت. ههندیک جار بیرم دهکردهوه تا خۆجه له زیاندا بیت، بههوی نه لیکچوونهوه من له مهترسی دورو دههم، پهنگه لهو سۆنگهیهشهوه بوویت کاتیک خۆجه والیشی خسته ریزی دهپهنگهکانهوه، من بهرهنگاری بوومهوه. ئیدی نهو لهو ساتانهدا ههلهمچوو. دهمزانی ناتوانیت دهستم لی ههلبگریته و ههمان کاتیش شهرم دهکات، نههش پالی پتووم نا بهرهو بی نابرووییهکی تهنانهت به خۆیشم نامۆ. به پرسیاوه یهک لهسهیهکهکانم سهبارته به والی و قسهکانی نهو له بارهی ههردووکهمانهوه، خۆجهم له ههلهچوونیکدا نوقم دهکرد پیم وا بیت خۆیشی نهیدمزانی هۆیهکهی چییه، لهو کاتانهدا سهسهختانه دهیگوت و دووبارهی دهکهردهوه: "بهپه له ژیر پیتی والیش دهردههین. پهنیچهرهکان بهم زووانه شتیک دهکهن، درکم به داپشتنی نهخشهی چهند شتیکیش له کۆشکدا کردووه. بۆیه نهگه کار بق دروستکردنی چهکیک بکه، وهک والی داوای دهکات، نامهویت بق وهزیرکی کاتی، بگه پتووسته بق نهوهی بیهخمه بهردهستی سولتان، دروستی بکه."

ماوهیهک پیم وا بوو سههجم کاتی خۆی به نهخشهی نهو چهکه نادیارهوه بهسهه دهبات. بهخۆم دهگوت ههول دهوات، بهلام پیشپهوی پی ناگریته، چونکه نهگه بیتوانیبا پیشپهوی بکات، نهوا دلتیا بووم، تهنانهت نهگه بق سووکایهتی پیکردنیشم بوایه، پای منی هه وهردهگرت و بۆچوونهکانی خۆی

بۆم پروون دهمکردهوه. ئیوارمهیک، له گهراوه ماماندا لهو مالهی ئاکسهرای که دوو سێ ههفته جاریک پروومان تێ دهمکرد و دواى گوێگرتن له موزیک، له گهڵ ژنهکاندا دهنووستین، خۆجه یتیمی گوت به نیازه تا به یانی کار بکات. پاشان له باره ی ژنهکانهوه پرسى یاری کرد، قسه کردن سه بارهت به ژنان شتیکی بوو پیشتر هه رگیز نه مانکردبوو. دواتر له پڕ کوتی: "بیر ده که مه وه. هه ر ئه وهنده ی که یشتینه وه مال، بێ ئه وه ی بلێت بیر له چى ده کهاته وه، چوه ژووری خۆی و دهرگای له سه ر خۆی کلۆم دا. منیش ئیدی له نیو کتیه کانی خۆمدا که ته نانه ت وزه ی هه لدا نه وه ی په ره کانی شیانم تیدا نه مابوو، مامه وه و بیرم کرده وه: له پڕۆژه یه ک که من با وه پرم وا بوو ناتوانیت پیشه وه ی تیدا بکات، یان له بیر و بۆچوونه کانی، یاخۆ له سه یرکردنی بیهووده ی کاغه زه کانی سه ر ئه و میزه ی هیشتا به ته وای پانه هاتبوو له ژووره وه له به رده میدا دا بنیشیت، یان دانیه ستنی ختوخۆرا ییی چه ندين سه عاته ی به شه رم و هه لچوونه وه له به رده م میزه که دا...

دهرنگانێکی دوا ی نیوه ی شه و له ژووره که ی هاته دهرئ. له به ر ئه وه ی گره فتیکی بۆ هاتبووه پیش، وه ک قوتابییه کی خاکی خوازیاری هاوکاری، به شه رمه وه منی بانگ کرد بۆ به رده م میزه ی ژووری خۆی. بێ هیچ دوودلی نواندێک کوتی: "هاوکاریم بکه، با پێکه وه بیریان لێ بکه ی نه وه، به ته نیا پیشه وه ییم پێ ناکرێت." له به ر ئه وه ی پیم وا بوو ئه وه ی ده یلیت، پێوه ندیی به ژنانه وه هیه، ساتیک بیده نگ بووم، سه رنجی دا ته نیا سه یر ده که م و هیچی تر، بۆیه به دهر به سه وه کوتی: "بیر له که مه ژه کان ده که مه وه. بۆچی هیخه ده به نه نگن؟" دواتر، وه ک ئه وه ی وه لامی من بزانیته، درێژه ی دا پێ و کوتی: "باشه، که مه نه ن، به لام میشکیان له شتیکی که مه." من نه مپرسی "ئه وانه" کێن، کوتی: "ئه رێ شوێنیک له میشکیاندا نییه جێی ئه و زانستانه ی تیدا بیه تته وه؟" وه ک ئه وه ی بیه ویت به دوا ی وشه یه کدا بگه رێته، بۆ ده ور به یری خۆی روانی: "پێویسته گۆشه یه ک له میشکیاندا هیه ت بۆ جێگرکردنی شتومه کی تیکه ل و پێکه لی وه ک قوتوو، و چاره کانی ئه م دۆلا به، به لام پێ ده چیت شتی

وايان نه بښت. تې دهگه یت؟" دهموښست باوهر به خږم به ینم شتیک تې
 گه یشستووم، به لام زور سرکه ووتو نه بووم. هر دوو کمان ماو هیه کی درېژ
 بیدهنگ بووین. دواچار گوتی: "جا کی دوزانیت مرقف بډچی بهم شیوهیه،
 یاخو به جږی کی تره؟" پاشان گوتی: "ناخ، خږزکه به پاستی پزیشک دهبوویت
 و منت فیر دهکرد جهسته مان چیه و چی له کله له شماندا هیه. وا
 دهاته پش چاو که میک شهرم بکات. له بهر نه وهی نهیده ویست بمترسینیت،
 به شیوهیه کی سرووشتی رای گه یاند: "له وانه نیم خږم به دهسته وه بدهم، تا
 کږتایی به رده وام دهم. هم له بهر نه وهی پرږشی زانینی ناکام و هم به وهی
 نه وهی شتیک تر شک نابهم بیکم. من تې نه دهگه یشتم، به لام نه گهر بیرم
 دهکرده وه همو نه و شتانه له منه وه فیر بووه، بسکای سمیل ددهات.

له کاته کانی دواتردا وک نه وهی هر دوو کمان بزاین واتهی نه قسه یه
 چیه، له سهریه ک دوو باره مان دهکرده وه. لهم بریار گرتنه ی خږیدا وک
 قوتابیه کی خه یالغراوان و به رده وام پرسیارکه خوی پشمان ددها. هر
 جاریک دهیگوت تا کږتایی به دوا ی نه کاروه دهم، من وا هستم دهکرد
 بینهری نالینی خه مگین و هه لچووی نه فیندارتکی دهسته وستانم پرسیار
 هڅکاری نه و نه هاهمه تیانه دکات که به سهری هاتوون. له ماو هیه دا نه و
 قسه یه ی زور دهگوتوه. کاتیک به خږسازدانی یه نیچه ره کانی بق یاخیبوون
 دوزانی، دهیگوتوه. دوا ی نه وهی بق منی دهگیراپوه چږن مندا لانی دهرزخانه
 زیاتر پرږشی فریشتن نه ک نه ستیره، دوپاتی دهکرده وه. پاش کړینی
 دهستنوو سیک به چهردهیه ک پاره و پش نه وهی له خویندنه و میدا بگاته نیوهی،
 به توو په بوونه وه توپی ددهایه لوه، هه مان شتی کاوژ دهکرده وه. دوا ی
 گه پانه وهی له کن دستانه موه قیتخانه که نیدی وک خوویه ک سهری لی ددها،
 دهیپسته وه. پاش خواردنی سهرما له گهرماو به وهی باش گهرم نه کردنی و
 دوا ی نه وهی له پال کتیبه خږشه ویسته کانیدا له سهر لیفه ی به گول
 نه خشیندراو پال دهکوت و پاش نه وهی له حهوشی مزگوت کوپی له قسه ی
 توو په هاتی دهستنووژ هه لگران دهگرت، هه مان بالوره ی دهگوتوه، دوا ی

ئەوێ بیستی فینیساییەکان پەووە کەشتیی ئەمانیان بەزاندوو و پاش ئەوێ
بەددان بەخۆداگرتنەوێ گۆیی بۆ خەلکی کەرەک پادەگرت کە پێیان دەگوت و
خەریکە تەمەنی بەسەر دەچیت و بۆ ئەو هاتوون هانی بدەن ژن بەیتنیت،
دێسان هەمان شتی دەیکوتەو: تا کۆتایی بەدوای ئەم کارەوێ دەبم.

ئێستا بیر دەکەمەو: کام خۆتەر لەوانە ئێم نووسراوێم تا کۆتایی
دەخۆتەنەوێ و بە پشوو درێژی بەدوای پووداوەکان، یان هەر شتیکی تری
خەیاڵکردی خۆمدا دەچن، دەتوانیت بلایت خۆجە پابەندی ئەم بەلێنە خۆی
نەبوو؟

له پۆژیکێ کۆتایی به هاردا بیستمان تهرمی حوسین ئه فهندیی گهره ی ئهستیره ناسان له نیزیك ناوچهی ئیستینییهی قهراغ تهنگه ی بوسفور دۆزراوتهوه. كهواته والی له دوایین سانداههتوای كوشتنی دهر كردهبوو. ئهویش ئهوه نهبوو سهركز بكات و له ههشارگه ی خۆیدا ئارام بگریت، بگره بهراست و چهپدا نامه ی دهنارد و دهینووسی نیشانه ی مردنی والی سادق پاشا دهر كهوتوووه و بهم زووانه دهریت. بهمجۆره، حوسین ئه فهندی شوینی خۆی ئاشكرا كردهبوو، ههولی دابوو پوو له ئهنادۆل بكات، بهلام پیاو كوژان خۆیان گه یاندبووه به له مهكهی و خنكاندبوویان. خۆچه بیستی دهست به سهرك مال و سامانی گهره ی ئهستیره ناساندا گیراوه و كهوته ههولدان بۆ به دهسته یانی كاغهز و كتیب و دهفته رهكانی. بۆ ئه مهش، ههرجی پارهیهك كۆی كردهبووهوه، كرده به قورگی بهرتیلخۆژاندا. ئیوارانیکی درهنگ سندوقتیکی گهره ی بۆ ماله یوه هینایهوه و به ههفتهیهك ههزاران په ره ی ناو سندوقه كه ی خۆیندهوه. دواچار به هه لچوونهوه كوتی شتی زۆر باشتەر له وانه ی له دهست دیت.

هه ره ئه وهنده ی دهستی كرد به كار، منیش هاوکاریم كرد. بۆ دوو كتیب بهناوی "حياة الحيوان وعجائب المخلوقات" كه بریاری دابوو پیشكیش به سولتانی بكات، من باسی ئه وه ئه سپه جوان و گویدریژه ئاسایی و كهرویشك و ماریلكانهم بۆ گێراییهوه كه له باخچه ی فراوان و میترگی ماله كه ی ئه مپۆلیماندا دیبوومن. دوا ی ئه وه ی خۆچه به ئامازهیهك له سنوورداریبوونی بیره وهرییهكانم منی ئاگادار كردهوه، بۆقی قهرهنگی و سمیلداری ناو حهوزی نیلوفه ری، تووتی شینی سیسیلیاییی زمان و ئه وه سمۆرانهم بیر كهوتهوه كه

پیش جووتبوونیان، بهرامبهر بهیهک دادەنیشتن و تووکی یهکتیریان پاک دهکردوه. هه‌موو ئەمانەم بۆی گێڕایه‌وه، ژيانی میرووله که زۆر مایه‌ی بایه‌خ پێدانی سولتان بوو، به‌لام به‌هۆی پاک و خاوتنیی له‌ پاده‌به‌دەری حەوشه‌ی ناوه‌وه‌ی کۆشکه‌وه‌ وەک پێویست زانیاری له‌و باره‌وه‌ نه‌بوو، بوو به‌ یه‌کێک له‌ به‌شه‌کانی کتێبه‌که و ماوه‌یه‌کی درێژ کارمان له‌سه‌ر کرد.

خۆچه له‌گه‌ڵ ده‌ستکردن به‌ نووسینه‌وه‌ی ژيانی پێکوپێک و لۆجیکداری میرووله‌دا، پێشبینی ده‌کرد ئێمه هه‌مان کات سولتان په‌روه‌ده‌ش ده‌که‌ین. بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، باسکردنی میرووله‌ی ره‌شی ناسراوی به‌لای ئێمه‌وه به‌کهم زانی و باسی چۆنیه‌تی نه‌زمی میرووله سووره‌کانی ئەمریکای گێڕایه‌وه، ئه‌مه‌ش بیرۆکه‌ی ئه‌وه‌ی پێی به‌خشی کتێبێکی هه‌مان کات خه‌مگین و سوودبه‌خش سه‌بارت به‌ به‌سه‌رهاته‌کانی خه‌لکی خۆجێی ده‌به‌نگی ئه‌و و لاته‌ پر له‌ ماره‌ی ئەمریکای پێ ده‌گوتریت و پووداوه‌کان هیچ شتیکیان له‌ په‌وتی ژيانیان نه‌گۆڕیبوو، بنووسیت. به‌ده‌م گێڕانه‌وه‌ی ورده‌کاریه‌که‌انه‌وه، گوێی به‌سه‌رهاتی ئه‌و پادشا منداڵه‌ش ده‌نووسم که له‌به‌ر بایه‌خ نه‌دانی به‌ زانست، گاوه‌ره‌کانی ئیسپانیا دوا‌جار له‌سه‌ر مێخ دایاننیشاند، به‌لام خۆچه هه‌رگیز غیره‌تی نه‌کرد ئه‌و کتێبه ته‌واو بکات. نیگاره‌کانی ئه‌و وه‌ستای میناتوره‌ی بانگمان کردبوو وێنه‌ی گامبشی بالدار و گای شه‌ش پێ و ماری دووسه‌رمان به‌شیوه‌یه‌کی به‌رجه‌سته بۆ بکیشیت، جێی په‌زماه‌ندیان نه‌بوو. خۆچه گوێی: "راستی له‌ رابردوودا به‌و جوړه‌ بوو، به‌لام ئێستا هه‌موو نیگاریک سێ په‌هه‌ند و سیبهری پاسته‌قینه‌ی هه‌یه. تۆ به‌روانه، ته‌ناته‌ت میرووله‌یه‌کی زۆر ئاسایی، وەک ئه‌وه‌ی هاوچمکی خۆی به‌دوای خۆیدا رابکیشیت، سیبهری خۆی هه‌لگرتوه‌ و له‌سه‌رخۆ ده‌یگوازیته‌وه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سولتان هیچ لێی نه‌پرسییه‌وه، بریاری دا کتێبه‌کان له‌ پێی والیه‌وه پێشکیش به‌ سولتان بکات، به‌لام دواتر زۆر له‌مه په‌شیمان بووه‌وه. والی گوتبووی: "ئەستێره‌ناسی سۆفیگه‌رییه، حوسێن ئەفەندی ده‌ستی دا‌بووه کاری بالاتر له‌ به‌ژنی خۆی و ده‌ستی کردبوو به‌ فرت و فێلی سیاسی.

ئىستاش گومانم ھەيە تۆ چاوت لە جىي ئو بربىيت، من بروام بە شتىك ھەيە زانستى پى دەگوترىت، ئەمەش پىروەندىي بە چەكەو ھەيە، ئەك بە ئەستىرمو ھەيە، ئەستىرەناسى كارتىكە نەگبەتى بەدواو ھەيە، ئەمەشم لەو ھەيە بۆ دەرگەوتوو ھەموو ئەوانى چوونەتە ئەو كار ھەيە، يان كوژراون، ياخۇ لە ھەموو خراپتر، پۆژىك لە پۆژان بەشتو ھەيەكى نەيتى بى سەروشوين كراون، بۆيە بەھىچ جۆژىك نامەويت تۆ كە زۆرم خۆش دەويت و باو ھەيە بە زانستەكەت ھەيە، ئەو ئەركە بگريتە ئەستىق، بربار وايە پۆستى گەورەي ئەستىرەناسان بدريت بە سەدى ئەفەندى، ئەو، بەشى ئەو گەمژە و ساويلكەيە بتوانىت پىدوايستىيەكانى ئەو ئەركە بەجى بگەيەنيت، بىستوومە دەست بەسەر كىتەبەكانى گەورەي ئەستىرەناسانى پىشوو دا گرتوو، داوات لى دەكەم توخنى ئەو كارە نەكەويت، "خۆجەش پىي گوتبوو لە زانست بىرازىت، خۆي بەھىچ شتىكى ترەو خەرىك ناكات، پاشان ئەو كىتەبانەي دابوويى كە دەيوست بە سولتانی بگەيەنيت، ئىوارە لە مالى گوتى لە زانست بىرازىت، خۆي بەھىچ شتىكى ترەو سەرقال ناكات، بەلام ھەرچىبەك لە پىناوى پىرەوكردى زانستەكەيدا پىويست بىت، دەيكات، ھەك سەرمەي كاريش، نەفرەتى لە والى كرد.

مانگى دواتر، ئەو دەمەي پەرۆشى زانينى چۆنيەتتى كاردانەو ھەي سولتانی مندال بووين لە بەرامبەر ئازەلە رەنگاوپەنگەكانى زادەي خەيالى ئىمە، خۆجە بىرى لەو دەكرەو ھەيە بۆچى دەبىت تا ئىستا لە كۆشكەو ھەيە بانگ نەكرابىت؟ دواچار بۆ راو بانگيان كرد، پىكەو ھەيە چووين بۆ كۆشكى مىراخۆر لە كەنارى چەمى كاغەزخانە بۆ ئەو ھەي ئەو لە تەنیشست سولتانهو ھەيە بىت و منيش لە دوورەو سەيرى بەزمى راو بگەم، ئەو ناو زۆر جەنجال بوو، سەركردەي پاسەوانان گشت شتىكى ئامادە كردبوو، ھەموومان بىنيمان چۆن كەرويشك و پىوي بەرەلا كران و تازى نىشتە سەريان، سەرجەم چاوەكان بىنبيان چۆن يەكەك لە كەرويشكەكان لە ھاورپىكانى جيا بوو ھەيە و خۆي ھەلدايە ئاوەو، بە مەلە خۆي گەيانە ئەو ھەيە ئاو، بىنيمان و گويمان لى بوو پاسەوانەكان

ویستیان لهویش سهگی تې بهردن، بهلام سولتان مؤلته نه دا وگوته: "با کهرویشک نازاد بیت،" سهگیکي بهره لهوهری پوویار بوو، کهرویشکی بهسته زمان دیسانهوه خوی هلدایه ناو ناو، بهلام سهگکه فریای کهوت و گرتی. پاسه وانهکان دهستبهجی خویان گیاندی و کهرویشکیان له دهی دهرهینا، هینایانه بهردهمی سولتانی مندا، نهویش پهکسه کهرویشکی پشکنی و دلخوس بوو بهوهی برینی سهختی پتوه نهبوو. پاشان دهستووری دا ببرته سر شاخ و لهوی نازاد بکریته. دواتر، ناپوهریهک که خوجه و گرگنه قز سوورهکهشم له ناویاندا بیني، له دهوړی سولتان گرد بوونهوه.

خوجه، نیواره گتپراپوه گوته: سولتان پرسپاری چونهتبی لیکدانهوهی پووداوهکسی کردبوو. دواي همموان نورهی خوجه هاتبو قسه بکات و کوتبووی له شوینی چاوهپوان نهکراوهوه دوژمن بق سولتان پیدا دهیت، بهلام بی درد و به لا لهو مهترسییه دپته دهری، ناپوهرکه، هولیان دابوو لیکدانهوهکسی خوجه، لهبر نهوهی باس له دوژمن و مهترسیی مردن دهکات و تنانهت سولتان لهگه کهرویشکدا بهراورد دهکات، خراپ له سولتان بگپهنن، بهلام سولتان هموویانی، به سدقې نهفنندی گورهی نهستیره ناسانیشهوه بیدنگ دهکات دهلیت قسهکانی خوجه دهکات به گواره و له گوپیان دهکات. پاشان بهدم سهیرکردنی نیشتهوهی چند بازیک بهسر قهلهپهشپکهوه و بینینی کوتایی خه مگینی پوپییهک که بههموو تواناوه بهرگری له خوی دهکرد و له ناکامدا تازییه بی شهرمهکان لهتوپهتیاں کرد، سولتان کوتبووی شپرهکسی دوو بهچکهی بووه، پهکیکیان نتره، نهوی تریان مییه و هردووکیشیان هاوکیشی پهکترن و کتبهکانی ناژه لانیسی زور بهدل بووه. پرسپاری گای بال شین و پشپلهی په مهیپی میترکهکانی کهناری پوویاری نیلی کردبوو. خوجه بهشپوهیهکی سهیر مهستی سهیرکهوتن بوو، ههمان کات ترسیشی لی نیشتبوو.

ماوهیهکی زور دواي نهوه ههوالمان زانی چند شتیک له کوتشکدا پوویان داوه: سولتان کوپسهم دهستی لهگه ل ناغاکانی په نیچره تیکه ل کردووه و

نەخشەپەکی داپشتوو بە کوشتدانی سولتان و دایکی و دانانی سازاده سلیمان لە جێی سولتان، بەلام هەولەکەیی سەری نەگرتوو. تا مردن دەست خرابوووە بینا قاقای سولتان کوێسەم و خوێن لە دەم و لووتی فیجقەیی کردبوو. خۆجە هەوالی ڕووداوێکەکانی لە میانەی قسە و قسەلۆکی هارپێ گەمژەکانی دەچوو نە مەقیتخانەو پێ دەگەشت. جاروباریش دەچوو دەرزخانە، نەگەرنا، ڕووی لە هیچ شوێنێکی دی نەدەکرد.

لە پایزدا بیرى کردوو جارێکی تر بیردۆزە کۆسمۆگرافی بگرتەو دەست، بەلام تووشی ناو مێدی بوو: ڕوانگەخانەیک پێویست بوو. دەگوت هەرەک چۆن گەمژەکان قرووشیک بە ئەستێرە نادەن، ئەستێرەکانیش هیچ بایەختیک بۆ ئەوان دانانێن. زستان هات و تەم ڕۆژگاری داگرت. ڕۆژێک بیستمان والی لە کار دوور خراوەتەو. وێستبوویان ئەویش بخنکێن، بەلام دایە سولتان ڕازی نەبوو بوو. دەست بەسەر مال و مولکیدا گیرابوو، خۆشی بۆ ئەرزنجان دوور خرابوووە. دواتر جگە لە هەوالی مردنی، هیچ دەنگوباسێکی تریمان پێ نەگەشتەو. خۆجە گوتی ئیدی لە کەس ناترسیت و قەرزاری هیچ کەسیکیش نییە. نەمزانی داخۆ لەو کاتەدا بیرى لەوە کردوووەتەو زۆر شت لە منووە فێر بوو، یاخۆ نا؟ ئیدی نە لە منداڵەکە دەترسا و نە لە دایکی. دەگوت دروشمی: "یان گەشتن بە لوتکەیی دەولەت، یان مردار بوونەو وەک قەلەڕەشکە"ی بەرز کردوووەتەو! لە مال بە بێدەنگی لە ناو کتێبەکانماندا دادەنیشتن، لە بارەى مێروولە سوورەکانی ئەمریکاو دەداوین و خەیاڵاتی مێروولەنامەپەکی نوێمان دادەپشت.

ئەو زستانەشمان وەک زۆری پێشووتر و دواتر لە مال بەسەر برد. هیچ شتێک نەقەوما. لە شەوانی سارددا، لە نەهۆمی خوارووەی مالدووە کە بای باکور لە دەرگا و پەنجەرەکانەو خۆی پێدا دەکرد، دادەنیشتن و قسەمان دەکرد. ئیدی بە چاوی سووک بۆمی نەدەروانی، یان وای پێشان دەدا بەو جۆرە بۆم ناپوانی. من، هۆی ئەم تیزیکبوونەو ئەم گەڕاندەو بۆ ئەوێ نە لە کۆشک و نە لە دەرووبەری کۆشکەو کەس بەدویدا نەدەنارد.

جاروباریش بیرم دهمکردهوه نهویش وهک من لیکچوونی نیتوانمان دهبینیت. به خۆم دهگوت ئیدی کاتیک سهیری من دهکات، خۆی دهبینیت، بهپهروش بووم بزائم لهو ساتانهدا بیر له چی دهکاتهوه. کتیبتهکی تری درێژمان لهسه ئاژهلان تهواو کردبوو، بهلام لهبهر نهوهی والی دور خرابووه و خۆجەش دهیگوت ئاماده نییه بۆی دهمی ناسیاوه دورهکانی هاتوچۆکه ری کۆشک بکات، کتیبهکه ههروا لهسه میز کهوتبوو. جاروبار، له بێزاریی پۆزانی بێکاریمدا، پهڕهکانیم ههڵدهایهوه و سهیری نیگاری کوللهی مۆر و ماسیهی فریوهکانی دهستکاری خۆم دهکرد و بهپهروش بووم بزائم سولتان له کاتی خۆندنهوهی ئهم دێرانهدا بیر له چی دهکاتهوه.

سههرتای بههار ئینجا خۆجه بانگ کرا. سولتانی مندال به بینینی خۆجه زۆر کهیفخۆش بووه. بهگوێرهی قسهکانی خۆجه، له سهرحهم رهفتار و گوتارییهوه بۆی دهرکهوتبوو ماوهیهکی درێژه بیر له خۆجه کردووتهوه، بهلام بههۆی پالپهستۆی کهچهر و گوجهی دهووبهروه له دووی نهئاردووه. سولتان یهکسههر قسهی بریوهوه سههر پیلانهکهی نهکی و گوتبووی خۆجه پێشبینی ئهم مهترسییهی کردووه، بهلام ههمان کات پێشبینی نهوهشی کردووه سولتان به سهلامتی لهو مهترسییهی رزگاری دهیت. سولتان، ئهو شهوه هیچ له ژاوهژاوی بهنیازی له ناویردنی ئهو سازکراو نهترساوه، چونکه ئهو سهگه ناپاکهی بیر کهوتبووهوه که دانهکانی کاریان له کهروێشکه نهکردبوو. سولتان، دای پیاوهلدان و ستایشکردن، دهستووری دابوو له شوێنێکی گونجاو کێلگهیهک بدریت به خۆجه. بهرلهوهی کار به فالگرتنهوه بگات، خۆجه ناچار بوویو بیتته دهرهوه. پێشیان گوتبوو دهیت بۆ بهراتی کێلگهکه تا کوتاییی وهرزی هاوین چاوهڕێ بکات.

خۆجه له ماوهی چاوهروانیکردندا و به پشتبهستن به داهاتی کێلگهکهی، نهخشهی دارپشت بۆ دامهزاندنی روانگهخانهیهکی بچووک له باخچهی مالهوهدا، پێشواکهکانی ئهو چالهی دهوو ههلبهکه ندریت و تیچوونی ئهو نامێرانهی پێویست بوو جێگیر بکڕین، حسێب کرد، بهلام ئهمجاریان ههر زۆر

زوو پیتزار بوو. لهو سه‌روپه‌نده‌دا ده‌ست‌نووس‌پکی به هیل‌پکی ناخوښ نووسراوی کتیب‌پکی د‌وزییه‌وه. ده‌ست‌نووس‌که نه‌جامی چاو‌دیر‌یکردنی نه‌ستیره‌ی له‌لایه‌ن سو‌فی ته‌قیه‌دین ناو‌تکه‌وه له خو‌گرتیوو. دوو مانگی خو‌ی به پشک‌نینی راستی و دروستی چاو‌دیر‌یکردنه‌کانه‌وه به خو‌رج دا، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ب‌وی ناشکرا نه‌بوو کام ه‌له له نامیره هرزان به‌هاکانی خو‌ی و کامیان له ته‌قیه‌دین خو‌ی و کامیان له ب‌ی سه‌روپه‌ری کتیب‌ه ده‌ست‌وخه‌ت ناخو‌شه‌که‌وه سه‌رچاوه‌ی گرت‌وه، له نا‌کام‌دا به ه‌له‌چوونه‌وه ده‌ستی له کار ه‌لگرت. نه‌و شته‌ی زیاتر پ‌قی ه‌له‌ساند، چ‌ند به‌پ‌ت‌پکی سه‌روادار و هاوک‌پش بوون که به‌ش‌پوازی شه‌شه‌وانه حس‌پب کرابوون و له‌لایه‌ن په‌ک‌پک له خاوه‌نه‌کانی پ‌شووتری کتیب‌ه‌که‌وه خ‌ز‌ن‌د‌ر‌ابوونه نیوان خ‌شته‌ی س‌پ‌گ‌وشه‌پ‌پی ه‌پ‌له‌کانه‌وه. خاوه‌نی کتیب‌ه‌که به به‌کاره‌تنانی حس‌پبی نه‌ب‌ج‌د و به گرتنه‌به‌ری ش‌پوازی تر، چ‌ند ب‌چوون‌پکی ساده‌ی سه‌باره‌ت به داهاتووی جیهان خ‌ست‌بووه پ‌و: به‌و پ‌پیه ده‌بوو کابرا دواچار له دوا‌ی چوار ک‌چ، کوپ‌پکی بب‌ت، په‌تایه‌ک بلاو بب‌ته‌وه ب‌ی تاوانان له گونا‌هاکاران جیا ده‌کانه‌وه و به‌هانه‌دین نه‌ف‌ند‌پ‌ی هاوس‌پشی ده‌مرئ، خو‌چه، نه‌گه‌رچی له سه‌ره‌تاوه که‌یفی به خو‌ن‌دنه‌وه‌ی نه‌و فال‌انه ده‌هات، به‌لام دواتر دوو‌چاری نا‌ئوم‌یدی بوو. ئیدی به باوه‌ی به‌خ‌پوون‌پکی سه‌یر و ترسناکه‌وه باسی ناواخنی می‌ش‌کمانی ده‌کرد. به‌ج‌و‌ر‌پ‌ک ده‌دوا‌ین وه‌ک نه‌وه‌ی باسی س‌ند‌و‌ف‌گه‌ل‌پ‌ک ب‌ک‌پن و ب‌توان‌پن سه‌ریان ه‌له‌ب‌د‌ه‌ینه‌وه و سه‌یری ناویان ب‌ک‌پن، یان باسی د‌ل‌ابه‌کانی ناو ژووره‌که ب‌ک‌پن.

نه‌و ک‌پ‌ل‌گه‌یه‌ی سو‌لتان ده‌ست‌ووری دابوو بدر‌پ‌ت به خو‌چه، نه له کو‌تای‌پی هاوین و نه له سه‌ره‌تای زس‌تان‌دا به‌ناو‌پیه‌وه نه‌ک‌را. له به‌هاریش‌دا پ‌پیان کو‌ت‌بوو تو‌مار‌پکی نو‌پی ب‌ق ده‌کر‌پ‌ت و ده‌ب‌پ‌ت چاوه‌پ‌ی ب‌کات. له‌و ماوه‌پ‌دا، نه‌گه‌ر جار به‌جاریش بوايه، ب‌ق کو‌ش‌ک بانگ ده‌ک‌را و وه‌لامی پرس‌پاره‌کانی سو‌لتانی له‌مه‌ر ل‌پ‌ک‌دانه‌وه‌ی په‌یدا‌بوونی در‌ز‌پ‌ک له ناو‌ن‌ده‌دا، برووس‌که‌په‌کی سه‌وز له که‌ناری دوو‌ر‌گه‌ی یاس‌پادا، ورد‌وخ‌اش‌بوونی سورا‌ح‌پیه‌کی په‌نگ

سووری خوئینی پر له ئاوی گیلان له شوئینی خۆیدا و سهبارت به
نازه له کانی ناو دواين کتیبی نیمه دمايهوه. پاش گه پانهوه بق مال، دهیگوت
منداله که گه یشتووته قوناغی پیکه یشتن. ئەمەش باشترین قوناغە بۆ
کاریگەریدانان لەسەر مرقف و دهیگوت سولتان دهخاته ناوله پی دەستی.

بۆ ئەو مەبەسته دەستی کرد به نووسینی کتیبی سەرله بهر نوئ. له
منهوه کۆتایی ئارتیکه کان و بیره وهریه کانی کۆرتیزی بیستبوو، هەر له
سەر هاشوه چیرۆکی ئەو پادشا منداله به لهنگازهی له خه پالدا بوو که بههۆی
یشتگۆختنی زانستهوه لەسەر میخ دانیشیندرا بوو. ئەو ماوهیه له باره ی
کهسانیکی بی نامووسهوه قسهی دهکرد که به تۆپ و ئامتری شهر و ئەفسانه
و چهکوه له کاتی خهودا پهلاماری مرقفه باشهکانیان داوه و ناچاریان
کردوون سەر بۆ نهزمی ئەمان دابنهوین، بهلام ئەو شتانهی خهریکی
نووسینیان بوو، ماوهیهکی درێژ له منی شارندنهوه. پیم وا بوو چاوه پیتی
سهرنجی منی دهکرد، بهلام تاسه ی نیشتمانم لهو پۆژانهدا له پیر بهروه
ناو میدییهکی قول بهکیشمی کردبوو، ئەمەش رقی منی له بهرامبەر خۆچهدا
ئەستوورتر کردبوو. پهروشی خۆم جلهو کرد و توانیم له بایهخ نه دان بهو
ئامانجانهی به زیرمکی خۆی و به پشتبەستن به خوئندهوهی چەند کتیبی
شپ و ههزان بهها و به گێرانهوهکانی من به دەستی هینابوو، سهرکهوتوو بم.
بهمجۆره، به شادمانییهوه بینیم چۆن پۆژ به پۆژ، سهرهتا متمانهی به خۆی و
دواتر بهوشته نهما که سهرقالی نووسینی بوو.

دهچووه ژووری بچووی سهرهوه و وهک ژووری کار بهکاری دههینا، له
بهردهم ئەو میزه ی من به دروستکردنم دابوو، داده نیشت، بگه ره بیریشی
دهکردهوه، بهلام نهیده توانی بنووسیت. ههستم دهکرد ناتوانیت بنووسیت.
دهمزانی تا رای من له باره ی بۆچوونهکانی خۆیهوه نه زانیت، ناو پیت
بنووسیت. ئەوهی وای لی دهکرد متمانهی به خۆی نه بیت، هەر که موکورتیی
بۆچوونه سادهکانی من نه بوو که به لای ئەوهوه مایه ی رق لی بوونهوه بوو.
پاستیه که ی، ئەو دهیویست زانستهکانی من و بیرکردنهوهی "نهوانه ی گشت

ئەو چاۋ قوتوۋى زانستانەيان لە مېشىكى مەندا چەسپاندېبوو، فېر بېيت، گەلق ئەوانە لە مەشىكى ۋەك ئەۋەى ئەمدا چۆن بېر دەكەنەۋە؟ ئەمە پرسىارتىك بوو دەيوست ژيانى خۆى لە پېناۋدا دابنىت و لە منى بكات، بەلام نەيدەمكرد! ئاى چەندە چاۋەرېم كرد پى بە جەرگى خۆيدا بىت و راست و مەردانە ئەو پرسىارەم لى بكات! بەلام نەپىرسى، دواى ماۋەيك دەستى لەو كىتېبە ھەلگرت، جا نازانم تەۋاۋى كرد، ياخۇ نا. سەرلەنوئى گەپاھە سەر بەزىمى "گەمزەكان"، دەيگوت پېرەۋكردنى زانستى راستەقىنە بە تىگەيشتن لە ھۆكارى گەمژىي ئەواندا تى دەپەرېت، بە زانينى ھۆى ئەۋەى بۆچى مېشكىيان واىە و پاشان بېر كەردنەۋە لەبەر رۆشنايىي بەرئەنجامەكانىدا! بەخۆم دەگوت لە ناۋمەيدا ھەمان شت كاۋىژ دەكاتەۋە، چونكە لە كۆشكەۋە نامازەى بانگەيشتى چاۋەرۋانكراۋى پى نەدەگەيشت. كات بەفېرې دەچو. قۇناغى بالقېۋونى سولتانىش بە كەلكى ھېچى ئەۋتق نەدەھات.

لە ھاۋىنى پېش گەيشتنى كۆپرەلو مەمەد پاشا بە پلەى باشۋەزىر، خۆجە دۋاجار بە كىلگەكەى شاد بوو، بەدلى خۆى شوۋىتىكى گونجاي ھەلېژارد. داھاتى دوو ئاشى ئاۋى دەۋرۋەرى گەبزە و داھاتى دوو گوندى سەعاتە پتەك دەۋر لە شارۆچكەكەى بۆ ديارى كرابوو. لە ۋادەى بەرۋېووم كۆكردنەۋەدا چوۋىن بۆ گەبزە و ھەمان خانوۋە كۆنەكەى پېشۋومان بەكرى كرت، چونكە بەرېككەوت چۆل كرابوو. بەلام خۆجە ئەو مانگانەى لەۋىمان بەسەر بېرېبوو، ئەو رۆژانەى مەزەكەم لاي دارتاش ھېناپەۋە و ئەو نەفرەتى لى دەكرد، ھەموۋى لە بېر كېرېبوو. ۋا ديار بوو بېرەۋەرىيەكانى ئەمىش ۋەك مالاكە كۆن و دزېو بوۋىن، توۋشى پى ئۆقرەيپەكىش ھاتېو بوارى پى نەدەدا خۆى بەھېچ شىتىكى پابردوۋەۋە خەرىك بكات، چەند جارىك سەردانى گوندېشەكانى كرد و كاروبارەكانى بەسەر كەردەۋە، بېرى داھاتەكانى سالى پېشۋوى بۆ ئاشكرا بوو، ئاشكراشى كرد لە ژېر كارىگەرىي ئەحمەد پاشاى تەرخونچوۋدا كە ئەم ئاۋى لە دۆستەكانى خۆپەۋە لە مەھەتخانىە بېستېبوو، فېرى شىۋازىك بوۋە بۆ تۆماركردنى بېرى داھاتى كىلگەكەى بەجۆرىكى سادە

و شیاوی تیگه یشتن.

به لّام بهم داهینانه شهوه رانه وهستا، چونکه نه باوه پی به ره سه نایه تی و نه به سووده کانی هه بوو. دانیشتنه کانی شهوانه تی له باخچه تی پشته وهی مالّ و روانینی بۆ ناسمان سه ره له نوێ خولیا ی گهردوونناسی تیدا زیندوو کردبووه وه. جارتیکیان منیش غیره تم خسته بهر، چونکه پیم وا بوو ده توانیت بیر و پامانی خۆی ههنگاوێک بباته پیتشه وه، به لّام ئه ی نیازی چاودیری کردن، یان بهر هه مهینانی ئه قلی نه بوو. مندا لّان و هۆشمه ندرین ئه ی گهجاننه تی له گوند و له گه بزه دهیناسین، بۆ مالّ بانگ کرد و پیتیانی راگه یاند فیری بهر زرتین زانستیان دهکات. منی نارده وه بۆ ئه سته نیو لّ بۆ هینانی میناتور و زمهنگه کان، خۆیشی دهستیکی پیا یاندا هینایه وه، چهوری کردن و له باخچه دا بۆ میتوانه کانی دامه زراندا. ئیوارانیک، به هیتز و به ئومیدیک زۆره وه، من نه متوانی تی بگه م له کوئوه سه رچاوه دهگرت، به جۆش و بی زیاد پتومنان ئه ی بیردۆزانه تی ناسمانی دوویات کرده وه که پیتشر بۆ والی و دواتر بۆ سولتانی شی کردبوونه وه. رۆژی دواتر له بهر ده رکای مالّه که ماندا دلّی کونکونی مه ریکمان دۆزییه وه هیتشتا خۆینی لی دهچۆرا. ئه مه بهس بوو بۆ ئه وهی بۆ دوا جار هیوای خۆمان له گهردوونناسی و ئه ی ئاپۆر هیش بهیرین که بی ئه وهی ته نانه ت پرس یاریکیش بگه ن، له نیوهی شهودا بلاوه یان کرد و هه ر کهس بۆ مالی خۆی گه رپایه وه.

ئهم دۆزانه شی زۆر گه وده نه کرده وه و به سه ر خۆی نه هینا. پی و بوو ئه وانه که سانیک نین له خولانه وهی زهوی و ئه ستهیره کان تی بگه ن و پتویستیش ناکات له م کاته دا تی بگه ن. ئه وهی ده بوو له م بابته تی بگات، که سیک بوو له ده ورانی بالقبووندا بوو. له وانه یه له ناماده نه بوونماندا منه مانی کرد بیت، که چی ئیمه وا خه ریکه لیره له پیناوی به ده سته ستنی چوار پینچ قروشی دوا ی کۆکردنه وهی به رو بووم ئه وه له ده ست ده دمین. یه کسه ر دوا ی ئه وهی کاروبار مهکانی خۆمان جۆر کرد، یه کیک له لاوه ئاوه زیا مهکانی به روا له ت هۆشمه ندرینی لاوی دتی به سه رپا له کرت و خۆمان

گه راینه وه بۆ ئهسته نبۆل.

سێ سالی دواى ئه وه له پیزی خراپترین سالاتى ئێمه دا بوون. هه ر پۆژیک و مانگیگ و وه رزیک به سه رمان ده برد، دووباره بوونه وه یه کى بێزار و وه رسکهرى پۆژ و مانگ و وه رزى پێشوو ی خۆیان بوون. به ده م ده رد و نا ئومێدیه وه هه مان شته کانی پێشوومان ده بیینییه وه و ده تگوت چاره پێی دۆزانیکی ناو لێ نه نراو بکه یں. دیسان ناویه ناو له گۆشکه وه به دواى خۆچه دا ده نێردرا و داواى لێکدانه وه ی بێ شه رمانه ی لێ ده کرا. دیسان، هه موو دوانیوه رپۆیه کى پۆژانى پێنجشه مه له گه ل هاوزانیاره کانی خۆیدا له موه قیتخانه به یه ک ده گه یشتن و قسه و باسیان ئالوگۆر ده کرد. ئه که رچى به هه مان پێکۆیتکی جارانی ش نه بوو، به لام دیسان به یانیان قوتابیانی ده بینى و لێیانی ده دا. دیسان. سه ره پای ئه وه ی که مێک شل بوویوو، به لام هیتشتا ده یتوانی خۆی له به رامبه ر ئه و که سانه دا رابگریت که به مه به ستی هاندانى ئه م بۆ ژنان هێنان ده هاتن. دیسان، ناچار ده بوو له پێناوی خه وتن له گه ل ژناندا گوێ له موزیکیک بگریت که خۆی ده یگوت هه زى لێی نییه. دیسان، هه ندیک جار وا ده هاته به رچا و وه ک ئه وه ی له و نه فرته دا که له که مژه کانی ده کات، نفوم بووبیت. دیسان، ده چووه وه ژووره که ی خۆی، له جێگه دا راده کشا و دواى هه لدانه وه ی په ره ی کتێب و ده ستنوو سه کانی ده روپه رى به هه لچوونه وه، چه ندين سه عات بۆ بنمیچه که ی ده روانی و چاره پێی ده کرد.

ئه وه ی له نا ئومێدی ئه مى زیاتر ده کرد، سه رکه وتنه کانی کۆپرولو مه مه د پاشا بوو. ئه م له رپێ دۆسته کانی موه قیتخانه وه هه واله کانی پێ ده گه یشت. ده یگێراییه وه و ده یگوت په وه که شته یی کۆپرولو مه مه د پاشا به سه ر فینیساییه کاندای سه رکه وتوو و بۆزجاندا و لیمنیی به ده ست هیناوه توه، یان ئابازا هه سه ن پاشای یاخیبووی ته مێ کردوو. درژه ی ده دای و ده یگوت: "ئه مه نه کۆمه لێک سه رکه وتنى کۆتایی و کاتین، دوا یین له قه فرتیی که مه ندمایه که هینده ی پێ ناچیت له قورای ده به نگى و بێ تواناییدا ده چه قیت. وا دیار بوو چاره پێی خراپه یه ک بکات بۆ گۆرینی ئه و پۆژانه ی که

خۆیان دووپات دهکردهوه و ئیمه‌یان پتر ماندوو دهکرد. سهرباری هه‌موو ئه‌مانه‌ش، هه‌وسه‌ له و ئومیدی نه‌ماپوو خۆی به‌و شته‌وه سهرقال بکات که به زانست ناو ده‌برا و ئه‌و خۆی پێسیانه‌وه ماندوو ده‌کرد. خرۆشی هه‌ر بیرۆکه‌یه‌کی نوێ له هه‌فته‌یه‌ک زیاتر بری نه‌ده‌کرد، چونکه له ماومه‌یه‌کی کورتدا ده‌به‌نگه‌کانی بیر ده‌که‌ته‌وه و هه‌موو شتیکی تری له بیر ده‌کرد. ئایا ئه‌و هه‌موو بیرهی تا ئه‌و کاته له‌وانی کردبووه‌وه، به‌س نه‌بوو؟ ئه‌و هه‌موو هه‌لچوونه‌؟ له‌وانه‌یشه نه‌یتوانیبه‌یت هێز و ویست بۆ شۆڤوونه‌وه به ورده‌کارییه‌کانی ئه‌و زانسته‌دا گرد بکاته‌وه، چونکه له‌و کاتانه‌دا تازه به‌تازه فێر بووبو خۆی له‌وانی دی جیا بکاته‌وه، به‌لام هاتبوووه سهر باومه‌یه‌تان به‌وه‌ی ئه‌و له‌وان جیاوازتره.

یه‌که‌مین خرۆشی رووناکیه‌بخش راسته‌وخۆ له هه‌ناوی بێزاریه‌وه له دایک بوو. له‌بهر ئه‌وه‌ی ئیدی نه‌یده‌توانی به‌ دوورودیژی له هه‌یج بابه‌تیک رامینیت، کتومت جۆری ئه‌و مندا له گه‌مزه و خۆپه‌رستانه‌ی که نازان خۆیان به‌ چیه‌وه سهرقال بکن، ئه‌و پۆژانه به‌وه کاتی به‌سهر ده‌برد خۆی به‌م ژووری مالد بکات و له‌وی تریانوه بیه‌ته دهره‌وه، سه‌ریکه‌وتته نه‌ۆمی سه‌ره‌وه و دابه‌زیه‌ته خواره‌وه و بێ کار و کرده‌وه له په‌نجه‌ره‌کانه‌وه سه‌یری دهره‌وه بکات. له میانه‌ی گه‌رانی وه‌پسکه‌ر و بێ کۆتاییی ئه‌وه‌وه که مالی له ته‌خته بنیاتنراوی پر کردبوو له جیک و هوپ، ده‌مزانێ چاوپێی به‌زمیک بۆ خۆ پێوه خه‌ریککردن و بیرۆکه‌یه‌ک و وشه‌یه‌کی ئومیده‌بخش له من ده‌کات، به‌لام من به‌هۆی ئه‌وه‌ی هێزی رق و نه‌فره‌م له به‌رامبه‌ری هه‌یج که‌می نه‌کردبوو، سهرباریی چاوترساویی خۆیشم، وشه‌ی چاوه‌روانکه‌روم پێی نه‌ده‌گوت، هه‌ر جارێکیش بۆ ده‌ستکه‌وتنی وه‌لامیک له من پێی له جهرگی خۆی ده‌نا و چه‌ند پسته‌یه‌کی بۆ دلدانه‌وه‌م ده‌گوت، من ئه‌و وشه‌ پزگاره‌که‌رم هه‌ر نه‌ده‌مرکاند. ئه‌و کاتانه‌ی ده‌مبیس‌ت له کۆشکه‌وه هه‌والتیکی به‌خیری پێ گه‌یشته‌وه، یان بیرۆکه‌یه‌کی نوێی هه‌یه و نه‌که‌ر خۆی را‌بگریت و دوا‌ی بکه‌ویت له‌وانه‌یه نه‌جامیک به‌ ده‌سته‌وه بدات، من، یان خۆم که‌رۆکپ ده‌کرد، یان ده‌سته‌به‌جێ لایه‌نی گشتی و

باوی قسه‌کانی ئوم ده‌خسته روو، و به‌و جۆره گری خرۆشیم ده‌کوژانده‌وه. شادمان ده‌بووم ئه‌گه‌ر ده‌مدی له‌ بۆشایی و نا‌ئوم‌یدیدا پێچی ده‌خوارد.

به‌لام دواتر هه‌ر له‌و بۆشاییه‌دا بیرۆکه‌یه‌کی نوێی بۆ خۆ سه‌رقاڵکردن دۆزیه‌وه. په‌نگه‌ ئه‌م دۆزینه‌وه‌یه‌ی له‌ ژێر کاریه‌گری به‌ته‌نیاپی مانه‌وه‌ی خۆیدا سه‌ری گرت‌بێت، یان به‌هۆی ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی هۆشی له‌ ورده‌کاریی هه‌یج شتێکدا چڕ بکاته‌وه و بپه‌ڕێته‌وه ده‌ره‌وه‌ی سنووره‌کانی نا‌اسووده‌ییی خۆی. ئه‌و کاته‌ وه‌لام دایه‌وه، چونکه‌ ده‌م‌ویست هه‌ت‌زی بخه‌مه‌ به‌ر و هانی بده‌م. ئه‌و شته‌ی به‌خه‌یالی ئه‌ودا هات‌بوو، سه‌رنجی منیشی را‌کێش‌ابوو. بیرم کرده‌وه له‌و نێوانه‌دا هه‌ست به‌ منیش بکات. ئی‌وارانێک، خۆچه‌ به‌ هه‌نگاوه‌کانی، ماله‌که‌ی هه‌ت‌ایه‌ کرته‌، هاته‌ ژوره‌که‌م و هه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی شتێکی پۆژانه‌ و زۆر ئاساییه‌وه‌ بدوێت، لێمی پرسى: "بۆچی من منم؟" منیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هاندانی بووم، وه‌لام دایه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی پێم گوت نازانم بۆچی ئه‌و ئه‌وه، گوتم ئه‌م پرسیاره، له‌وێ، له‌ نێوان ئه‌واندا، زۆر ده‌کریت و هه‌موو پۆژیکیش زیاتر و زیاتر ده‌کریت. کاتێک ئه‌مانه‌م ده‌گوت هه‌یج نمونه‌ و بیرۆکه‌ و شتێکی ترم له‌ خه‌یالدا نه‌بوو تا له‌ قسه‌کاندا پشتیان پێ ببه‌ستم، ته‌نیا ویستم به‌و جۆره‌ی ئه‌و ئاره‌زوو ده‌کات، وه‌لامی پرسیاره‌که‌ بده‌مه‌وه. له‌وانه‌یشه‌ به‌ غه‌ریزه‌یه‌کی ساده‌وه‌ هه‌ستم کرد‌بێت ئه‌م گه‌مه‌یه‌ی به‌لاوه‌ خۆش بێت. سه‌ری سوورما، به‌په‌رۆشه‌وه‌ بۆمی ده‌روانی، ده‌یویست به‌رده‌وام بم. "ئه‌وانیش ئه‌و پرسیاره‌ له‌ خۆیان ده‌که‌ن؟" به‌ بێنینی ئه‌وه‌ی به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ سه‌ری به‌لێی بۆ ده‌له‌قیتم، یه‌کسه‌ر هه‌لچوو: "من ئه‌مه‌م نه‌پرسیوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌ییرسن. بێ ئه‌وه‌ی بزاتم ئه‌وان ئه‌مه‌یان له‌ خۆیان پرسیه‌وه، من له‌ خۆم پرسیه‌وه. به‌لایشمه‌وه‌ گرینگ نییه‌ ئه‌وان چیان کرد‌وه. دواتر به‌ خۆپێشاندا‌نێکی سه‌یره‌وه‌ گوتی: "وا هه‌ست ده‌که‌م ده‌نگێک له‌ گوێیه‌کاندا به‌رده‌وام گۆزانیم بۆ ده‌لێت. ئه‌م گۆزانی‌بێژیه‌ی قولاییی ناو گوێیه‌کانی، باوکی خوا لێ‌خۆش‌بووی هه‌ت‌ابوو‌وه‌ یادى، ئه‌ویش پێش مردنی گۆزانی‌بێژتکی له‌و جۆره‌ی هه‌بووه، به‌لام گۆزانی‌یه‌کانی ئه‌و

جۆزۆنكى تر بووه. گوتى: "ئەوھى من ھەمان بالۆرە دەلۆتەوھ." لەوھ دەچوو كەمىك شەرم بکات، درىزەى داىي و گوتى: "من منم، من منم، ناخ!" خەرىك بوو بدەمە قاقاي پىكەنن، بەلام ددانم بە خۆمدا گرت. ئەگەر ئەمە كالتەيەكى خۆش بوايە، پىويست بوو ئەوئىش پى بکەنئىت. پى نەدەكەنى، بەلام خۆى ھەستى كرد لە تخووبەكانى پىكەنن نۆزىك بووئەوھ. ئەوھى لەسەر من بوو دەبوو پىشانى بدەم ھەستم بە پىكەننەكەى و واتاي بالۆرەكە كردووه، چونكە ئەمجارەيان دەمويست گەمەكە درىزە بکېشئىت. گوتم پىويستە بالۆرەكە بەھەند وەرېگىرئىت. بىگومان ئەو كەسەى لە قولايىي گۆتيەكانيدا گۆرانى دەچرى، لە خۆى بترازئىت، كەسئىكى تر نەبوو. لەوھدا بوو جۆزۆنك لە كالتە لە قسەكانمدا بدۆزئىتەوھ، بەلام لەپەر ھەلچوو: خۆئىشى ئەمەى نەدەزانى؛ ئەوھى ئەم دەويست بىزانئىت، ئەوھ بوو بۆچى ئەو دەنگە ھەمان پىزە وشە دەلۆتەوھ؟

بىگومان نەمگوت لە پرووى بىزارىيەوھ، بەلام لە راستيدا مەبەستم بوو پىي بلئىم: نەك ھەر خۆم، بگرە لە پىي خوشك و براكانىشمەوھ دەمزانى ئەو بىزارىيەى لە مندا لانى خۆپەرستندا بەدى دەكرئىت، لەو جۆرە بەرھەمە و تەنانت شتى توورەھاتى تىرىشى لى دەكەوئەوھ. گوتم پىويستە بىر لە واتاي بالۆرەكە بکەينەوھ نەك ھۆيەكەى. لەپەر بەخەيالمدات ھات بۆى ھەيە لەو بۆشايىيەدا شئىت بئىت. ئەگەر وا بوايە، منئىش لە بىزارىي و ئائومئىدى و ترسنۆكىي ئەو پزگارىم دەبوو. لەوانەش بوو ئەمجار بەراستى پىي سەرسام بوومايە. ئەگەر ئەمەى بگردبايە، ئەوا ئەمجارە شتئىك لە زيانى ھەردووكماندا پرووى دەدا. پاشان داماوانە گوتى: "واتا چى بکەم؟" گوتم بىر لە ھەبوونى خۆت بکەرەوھ. بەلام ئەمەم بەجۆزۆنك نەگوت وەك ئەوھى ئامامۆزگارىي بکەم، چونكە ئەمدەتوانى لەو بابەتەدا ھاوکارىي بکەم. ھەموو کارەكە كەوتبووھ ئەستۆى خۆى. بەكالتەوھ گوتى: "واتا چ بکەم، سەيرى ئاوئىنە بکەم؟" ھىوربوونەوھش بە رووخسارىيەوھ ديار نەبوو. من بئىدەنگ بووم بۆ ئەوھى بىر بکەمەوھ. ئەو دووبارەى کردەوھ: "سەيرى ئاوئىنە بکەم؟" لەپەر ھەلچووم، بىرم

کردهوه خۆجه بهتهنیا ناتوانیت بههیچ ئاکامیک بگات. خۆزگه‌م ده‌خواست هه‌ست به‌م راستییی بگات. ده‌مویست له‌ ناخه‌وه پیتی بلیتم به‌بی من ناتوانیت بیر له‌ هیچ شتی‌ک بکاته‌وه، به‌لام غیره‌تم نه‌ده‌کرد. پێم گوت به‌ سستی و خاوی سه‌یری ئاوینه‌ بگات. نه‌خێر، غیره‌ت نا، بگره‌ هیزم تیدا نه‌بوو. هه‌لچوو، به‌ده‌م ده‌رچوونه‌وه له‌ ژووره‌که، ده‌رگای دا به‌یه‌کدا و قیزاندی: "تۆ که‌مزه‌یت."

دوای سێ پوژ، سه‌رله‌نوێ بابته‌که‌م کرده‌وه و بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و ده‌یه‌ویتی دیسان قسه‌ بباته‌وه سه‌ر "ئه‌وان"، بۆیه‌ من ویستم درێژه به‌ که‌مه‌که‌ بده‌م، چونکه‌ ته‌نانه‌ت ته‌نیا راوه‌ستانیش له‌سه‌ر بابته‌که‌، له‌و کاته‌دا مایه‌ی ئومێد بوو. گوتم ئه‌وانه‌ی ئه‌وێ سه‌یری ئاوینه‌ ده‌که‌ن، بگره‌ زۆر زیاتر له‌مانه‌ی ئێره‌، نه‌ک به‌ته‌نیا کۆشک و سه‌رای پادشا و شازاده و نه‌جیبزاده‌کان، بگره‌ مالی که‌سانی ساده‌ش پڕ له‌ ئاوینه‌ی به‌ زه‌رافه‌ت له‌ چوارچێوه‌ گیراو و به‌ دیواردا هه‌لواسراو. ئه‌مه‌شیان بۆ لاساییکردنه‌وه‌ی پادشا و شازاده‌کان نییه‌، بگره‌ خۆیان په‌نجیان له‌و کاره‌دا کێشاوه‌ و تیایدا پێشکه‌وتوون. به‌په‌رۆشی و ساده‌ییه‌کی مایه‌ی سه‌رسووڕمانی منه‌وه‌ پرسى: "له‌ کام کاردا؟" وای بۆچووم باوه‌ری به‌دانه‌ به‌دانه‌ی قسه‌که‌مانم کردبێت، به‌لام دوای زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خسته‌ سه‌ر لیوی و گوتی: "که‌واته‌ پوژ تا ئێواره‌ سه‌یری ئاوینه‌ ده‌که‌ن!" جارى یه‌که‌مى بوو گالته‌ی به‌وانه‌ ده‌کرد که‌ من له‌ نیشتمان له‌ دوای خۆم به‌جێم هێشتبوون. به‌ هه‌لچوونه‌وه‌ به‌دوای قسه‌یه‌کدا که‌رام ئاگر له‌ پوچی به‌ربادات. بێ بیرکردنه‌وه‌ و بێ ئه‌وه‌ی خۆیشم باوه‌رم به‌وه‌ هه‌بێت که‌ ده‌یلم، یه‌کسه‌ر گوتم: "مرۆف ته‌نیا خۆی ده‌توانیت بیر بکاته‌وه‌ و بزانی‌ت چییه‌، به‌لام خۆجه‌ به‌شی ئه‌و کاره‌ بوێری تیدا نییه‌." کۆلیک دلخۆش بووم کاتی‌ک بینیم نازار، وه‌ک من ده‌مویست، پوو‌خسارى ده‌جه‌پاند.

به‌لام ئه‌م دلخۆشبوونه‌م زۆر گران له‌سه‌ر که‌وت. نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ی لێم کرد ژه‌هرم ده‌رخوارد بدات، نه‌خێر، بگره‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوای چه‌ند پوژتی‌ک داوای لێم کرد ئه‌و بوێرییه‌ی پێشان بده‌م که‌ من به‌وم گوته‌بوو توانای

پيشاندانى نيهه، سه رهتا ويستم بهرگى گالته بگه به بهر شته كه دا. گوتم
 بيركردنه وهى مرؤف له وهى بزانت چيهه، گالته يه كه له جوړى سهيركردنى
 ناوينه، گوتم نهو قسانه به هه لچوونه وه كردوه بۆ نه وهى تووړهت بگه، به لام
 پى نه ده چوو نهو بپروا به قسه كانم بكات. هه پرشهى ليم كرد نه گهر بوئيرى
 خوځم نه سه لينم، نهوا خوړاكم كه ده كاته وه و له وهش خراپتر، دهرگام له سه
 قفل ده دات. پتويست بوو بير بگه مه وه من چيم و نه جامى بيركردنه وه كه شم
 له سه كاغه ز تومار بگه، نهوسا نه ویش بۆى دهرده كه وت نه كاره چۆن
 دهكریت و منیش چهند بوئيرم.

سەرەتا، چەند پەرهەم سەبارەت بەو پۆژە خۆشانەى لەگەڵ براکانم، دایکم و نەنکم "دایكى دایکم"دا لە كێلگەى خۆمان لە ئەمپۆلى بەسەرم بردبوو، نووسییەوه. راستییەكەى، نەمدەزانى بۆچى ئەمانەم ھەلبژارد بۆ گێرانەوھى من بۆچى منم. پێم وا بێت لەبەر پتووستى تاسەکردنى پۆزانى جوانى بەباچوو بوو. سەربارى ئەوھش، دواى قسەكانى توندەكانى پۆژى پتیشووترم، خۆجە ھێندە پالەپەستۆى خستبوو سەرم، ھەك ئێستا ناچار بووم ترش و خوێ بە وردەكارى ھەكانەو بەكم و بەخەيال ھەندىك شت بخولقینم و بنووسم بەجۆرىك خۆتەر برىاى پێ بكات. بەلام خۆجە لە سەرەتاوھ نووسىنەكانمى پەسەند نەكرد، چونكە بە بۆچوونى ئەو، ئەمە كردەوھى كەسانىكە كە بەدەم سەركردنى ئاوتنەوھ پادەمپن و ئەوھشى من نووسىومە، شتگەلىكن ھەموو كەسێك دەتوانىت بىريان لێ بكاتەوھ و بیانووئیت. دەيگوت ئەمە ئەو بوێرىيە نىيە تۆ لە مندا بەكەمى دەبينىت. دواى خۆتەندەوھى ئەوھى چۆن جارىك لەگەڵ باوكم و براكانمدا چووین بۆ راو، لەپەر وچىكى ئالپ لە بەردەمدا قوت بووھوھ، ماوھەكى درێژ چاومان برىيە چاوى يەكتر؛ بەيانكردنى ھەستى خۆم بەرامبەر مردنى لىخوڤى خۆشەويستى گالىسكەكانمان چۆن بە بەرچاومانەوھ كەوتە ژىر پتێ ئەسپەكانى خۆيەوھ و دوايى لە ناو جىدا گيانى لە دەست دا، خۆجە ھەمان وەلامى دايەوھ: ھەموو كەسێك دەتوانىت ئەمانە بنوئیت.

بەدواى ئەو قسەيەيدا گوتم ئەو شتانەى ئەوانەى ئەوتەندەريش دەيكن، لەمانە زياتر نين. پێم گوت قسەى يەكەمم جۆرىك بووھ لە زىاد پتوھەنان، بە ھەلچوونەوھ دەربەرداوھ و نەدەبوو لەوھ زياتر لە من چاوەرێ بكات، بەلام كوێى بۆم پانەدەگرت. لە ترسى قفلدانى دەرگا لەسەرم، درێژەم بە

نووسینه‌وه‌ی خه‌یاله‌کانم دا . به‌و جۆره، له‌ ماوه‌ی دوو مانگدا ناویه‌ناو به‌خۆشی و جاروباریش به‌دهم نازاره‌وه کۆمه‌لێک بیره‌وه‌ریی بجووکی له‌و جۆره‌ی شایه‌ن به‌ بیره‌یتانه‌وه‌م پێکخسته‌وه و چاوم پێدا گێڕانه‌وه. هه‌رجی شتی باش و خراپ هه‌یه، ئه‌وانه‌ی تا کاتی که‌وتنه‌ داوی دیلی به‌سه‌رم هاتیوون، هه‌ینامه‌وه به‌رجاوی خۆم و جارێکی تر هه‌ستم به‌ پرودانیان کرده‌وه. له‌ ئاکامدا هه‌ستم کرد چیژ له‌م کاره‌م وه‌رده‌گرم. ئیدی پێویستی نه‌ده‌کرد خۆچه‌ بۆ نووسینه‌وه زۆرم لێ بکات. هه‌ر جارێک بیگوتایه ئه‌مه ئه‌و شتانه نییه که ئه‌و ده‌یه‌ویت، من ده‌ستم ده‌دایه بیره‌وه‌رییه‌کی تر و به‌سه‌ره‌اتیکی تر له‌وانه‌ی پێشووه‌خت به‌ریاری نووسینه‌وه‌یانم دا‌بوو.

پاش ماوه‌یه‌کی درێژ، ئه‌گه‌ر ده‌م‌دی خۆچه‌ش چیژ له‌ نووسراوه‌کانم وه‌رده‌گریت، که‌وتمه‌ چاوه‌پێکردنی کاتێکی گونجاو بۆ به‌کێشکردنی بۆ ناو ئه‌م که‌مه‌یه. به‌مه‌به‌ستی ئاماده‌کردن و سازدانی، باسی چهند ئه‌زمونیکی سه‌رده‌می منداڵی خۆم بۆی گێڕایه‌وه: بێ خه‌وی و ترسی شه‌ویکی درێژ و نه‌براه‌وه؛ هه‌ستی نێزیکیم له‌ براده‌ریکی تافی لاویم که‌ خوومان به‌وه‌وه‌ کرتبوو له‌ یه‌ک کاتدا بیر له‌ هه‌مان شت بکه‌ینه‌وه؛ دواتریش باسی مردنی براده‌ره‌که‌م و ترسی ئه‌وه‌م بۆ گێڕایه‌وه‌ و تێ بگه‌ن منیش مردووم و به‌ زیندوویی له‌ که‌ل ئه‌ودا به‌منیژن: ده‌مزانێ که‌یفی به‌م شتانه‌ دیت! پاش ماوه‌یه‌کی کورت، غیره‌ت گرتمی و خه‌ونێکی خۆم بۆی گێڕایه‌وه: جه‌ستم له‌ خۆم جیا بوویه‌وه، له‌ تاریکیدا له‌ که‌ل هاوشیه‌یه‌کی پروخسار نادیا‌ری خۆمدا سازشیان ده‌کرد و هه‌ردووکیان ده‌یانویست که‌له‌کۆمه‌م لێ بکه‌ن. خۆچه‌ش له‌و پۆژانه‌دا ده‌یگوت دیسانه‌وه زۆر به‌جری هه‌مان بالقاره‌ی سه‌مه‌ره‌ی ناو گوێی ده‌بیستیت. پاش ئه‌وه‌ی بینیم، وه‌ک خۆم ده‌ویست، که‌وتبووه‌ به‌ر کاریگه‌ریی خه‌ونه‌که‌م، به‌ سووربوونه‌وه‌ پێم گوت ئه‌م جۆره نووسینه‌وه‌یه کاریکه‌ ده‌بیت ئه‌ویش تاقیی بکاته‌وه. گوتم به‌مه هه‌م خۆت له‌و چاوه‌پێکردنه نه‌براه‌وه‌یه‌ پزگار ده‌که‌یت و هه‌م هه‌له‌کانی سنووری جیاکه‌ره‌وه‌ی خۆت له‌ که‌مه‌زکانت ده‌دۆزیته‌وه. جاروبار له‌ کۆشکه‌وه به‌دویدا ده‌نێردرا، به‌لام هه‌یج پێشها‌تییکی ئومێدبه‌خش

به‌دی نه‌ده‌کرا. له پێشدا که‌مێک نازی کرد، به‌لام کاتیک من پێم داگرت، ئه‌و به‌په‌رۆش و که‌مێک شه‌رمه‌وه‌ گوێ ئاماده‌یه‌ نووسین تا‌قی بکاته‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ترسا ببێت به‌ مایه‌ی پێکه‌نین، گالته‌یه‌کی‌شی کرد: "وه‌ک ئه‌وه‌ی پێکه‌وه‌ ده‌نووسین، ده‌توانین پێکه‌وه‌ سه‌یری ئاوێنه‌ش بکه‌ین؟"

کاتیک باسی پێکه‌وه‌ نووسینی کرد، من هه‌چ خه‌یاڵم بۆ ئه‌وه‌ نه‌چوو مه‌به‌ستی بێت هه‌ردووکه‌مان له‌ به‌رامبه‌ر هه‌مان می‌ز دابنیشین و بنووسین. من پێم وا بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ست به‌ نووسین بکات، من دیسان ده‌گه‌ڕێمه‌وه‌ بۆ ئازادی خاڵی کۆیله‌یه‌کی ته‌مه‌ل، به‌لام به‌ هه‌له‌دا چووپیوم، ئه‌و گوێ پێویسته‌ هه‌ردووکه‌مان له‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری می‌ز دابنیش و پڕوبه‌پرووی یه‌کدی بنووسین: ئه‌و ده‌یگوت ئاوه‌زمان که‌ له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م بابته‌ ترسناکانه‌دا مه‌یلی ته‌مه‌لی و ئه‌وه‌زه‌لی ده‌کات، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه‌ ده‌توانین بپه‌خینه‌ کار و ته‌نیا به‌مجۆره‌ ده‌توانین هه‌ست و نه‌زمی کار به‌ یه‌کدی بپه‌خشین. ئه‌مانه‌ هه‌مووی بیانوو بوون، ده‌مزانێ له‌ ته‌نیا‌یی و له‌ هه‌ستکردن به‌وه‌ی له‌ کاتی بیرکردنه‌وه‌دا ته‌نیا‌یه‌، ده‌ترسیت. ئه‌مه‌شم به‌وه‌دا بۆ ده‌رکه‌وت سه‌یری کاغه‌زێکی هه‌چ له‌سه‌ر نه‌نووسراوی به‌رده‌می خۆی کرد و به‌ ده‌نگێکی بیستراو له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌ستی به‌ قسان کرد. سه‌رته‌ا، چاره‌پێی په‌زنامه‌ندی منی له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ ده‌کرد که‌ ده‌یویست بیاننووسیت، دوا‌ی نووسینی چه‌ند پسته‌یه‌ک، به‌ بێ فیزی و په‌رۆشییه‌کی هاوشیوه‌ی ساده‌یی منداڵانه‌وه‌، له‌به‌ره‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ پێشاندانی نووسینه‌کانی خۆی به‌ من. پرسى: "داخۆ ئه‌م شتانه‌ شایه‌نی نووسینه‌وه‌ن؟" هه‌لبه‌ته‌ منیش شتایشی نووسینه‌کانیم کرد.

به‌مجۆره‌، ئه‌وه‌ی له‌ ماوه‌ی یازده‌ ساڵدا له‌ باره‌ی ژیا‌نی ئه‌وه‌وه‌ بۆم ده‌رنه‌که‌وتبوو، له‌ ماوه‌ی دوو مانگا‌دا بۆم پڕوو بووه‌وه‌. له‌ ئه‌درنه‌ که‌ دواتر له‌گه‌ڵ سولتاندا بۆی چووین، ژیا‌بوون. باوکی زۆر زوو کۆچی دوا‌یی کردبوو، شتیه‌ی بیر ده‌که‌وته‌وه‌ و نه‌ده‌که‌وته‌وه‌. دایکی ژنێکی تیکۆشه‌ر بووه‌. دواتر، جا‌رتیک تر شووی کردبووه‌وه‌. له‌ شووی یه‌که‌می، کچێک و کو‌رێکی هه‌بوو. له‌

شوی دووه میشی چوار کوری هه بوو. پیاوه که ی لێفه دروو بووه. تامه زۆترین براشیان بۆ خۆندن، بێگومان هه هه خۆی بووه. زانیشم خۆی هه شمه ندرتین، جهر به زهترین، لێ وه شاههترین و به ههترترین برای ناو براکانی بووه و هه خۆشی سهراستهرینی هه موویان بووه. خوشکه که ی لێ دهر بچیت، به نهفرهته وه باسی براکانی تری ده کرد، به لام دانی نه بوو له وهی هه موو نه مانه شایه نی تۆمار کردن یان نا. من هانم دا، له وانهیه له سۆنگه ی په ی بردنمه وه بووبیت به وهی رۆژیک منیش ده بم به خاوهنی نهو شێواز و چیرۆکی ژیا نه. شتیک له زمان و پهفتاریدا هه بوو ههزم پێ ده کرد و ده مو یست فیری بم. مروق، نهو ژیا نه ی بۆ خۆی هه لی ده بژیریت، پتو یسته دوا جار تا راده ی خو پتو هه گرتن خۆشی بویت؛ خۆشیشم ده ویت. بێگومان، پتی وا بوو هه موو براکانی ده به ننگن، ته نیا بۆ پاره پتو هه ندییان به مه وه کردووه، به لام نهو کاتی خۆی بۆ خۆندن ته رخا ن کردووه. له دهرزخانه ی سه لیمیه وه رگیرابوو. له گه ل نێزیک بوونه وهی ته وا و کردنی خۆندن دا بوو بووه قوربانیی نا زا وه بازیه ک. جاریکی تر نه گه راپا یه سه ر نهو پرسه، به هه یچ جۆر تکیش باسی ژنانی نه کرد. سه ره تا نووسی جاریک خه ریک بووه ژن به یتیت، دواتر، هه رچی له و باره یه وه نووسی بوو، به هه لچوونه وه دراندی. نهو شه وه له ده ره وه به لێزمه بارا ن دهباری. سه ره تای نهو شه وه ترسنا کانه بوو که سالانی دواتر زۆر له ژیا نندا دووباره بوونه وه. جنپوی زۆری پیم دا. کوتی گشت نووسینه کانی درۆیه. دواتر سه ره له نوێ دهستی کرد به نووسینه وهی سه ره له بهریان. منیش دوو شه وه خه وه نه چووه چاوم، چونکه ده یو یست به رامبه ری دا بنیشم و بنووسم. ئیدی سه یری نووسینه کانی منی هه ره نه ده کرد. له وه سه ری میزه وه داده نیشتم، بێ نه وهی زۆر له خه یالی خۆم بکه م، هه مان شته کانی پتو شوو ترم ده نووسییه وه و به تیه ی چا و بۆ نهوم ده روانی.

دوا ی چه ند رۆژیک و هه موو به یانیان تیک له سه ره نهو په ره گرانبه ها و سپییانه ی له رۆژه لاته وه هیندرابوون، له ژیر سه ردیتری "بۆچی من منم" دا دهستی به نووسین ده کرد، به لام جگه له روونکردنه وهی نه وهی بۆچی نهوانی

دی هینده نزم و بی ناومزن، هیچی تری له ژیر ئه و سهردیتهدا بق نهدهنووسرا. دیسان بقم پوون بووهووه دواى مردنى دایکی، ناههقیی له بهرامبهر کراوه. بهو پوولهی دهستی کهوتوه، هاتوو بقم ئهستهنبول و ماوهیهک له تهکیهیهکدا سهری خوی کزکردوو. بهلام پاش ئهوهی بق ئاشکرا بووه ئهوانهی ئهوی تیکرا نامهر و ساختهکارن، شوینهکهی بهجی هیشتوه. ویستم کهمیک زیاتر سهرکیشیی چوون بق ئه تهکیهیهم بق بگپرتتهوه. وای بقمچووم پزگارپوون لهوانه، سهرکهوتنیککی راستهقیینهی خوجه بوویت. توانیبوو خوی جیا بکاتهوه. کاتیک من ئههم پتی گوت، ئه وه لچوو. پیمی گوت گوايه پهروشی ئههم پوژیک له پوژان وردهکاریه درزیهکانی ژانی له دژی خوی بهکار بهینمهوه. بهرای ئه، ئهوهی تا ئیستا زانیومه، سه و زیاده، جگه لهووش، لیرهدا وشهیهکی زبری پهگهزایی بهکار هینا- پتی وای بوو خواستی من بق زانیی ئه وهمو وردهکاریه، ئه دهخاته گومانهوه. دواتر به تیروتهسهلی باسی سهمرای خوشکی بقم گپرایهوه، باسی چاکهی ئه و خراپهی میتردهکهی. له بارهی خهمی چهنین سالهی نهبینینی خوشکهکیهوه قسهی کرد، بهلام ئهگهر هستی کرد به پهروشهوه گویم بوی پاگرتوه، ئه گومانی کرد و چوه سهر بابتهیککی تر. بهو پوولهی به دهستییهوه ماوه، کتیبی کپوه و ماوهیهکی درژ، جگه له خویندهوه، هیچ شتیکی تری پی نهکراوه. دواتر، لیره و لهوی کاری بچووی نووسیاری دوزیهتهوه. لهویدا بوو باسی بی نابروویی مرۆگهل بگپرتتهوه، والی سادقی بیر کهوتهوه که ماوهیهکی کورت لهوویهر له ئهزنجانهوه هوالی مردنیمان پی گهیشتبوو. له کاتانهدا بووه خوجه والیی ناسیوه. والی له سۆنگهی بایهخدانییهوه به زانست، دهستبهجی ئهمی به دلدا چوه و هر ئهویش له فیرگهی سهربازی کاری ماموستایی بوی دوزیهتهوه. لیرهدا خوجه کوتی بهلام له راستیدا گهژهی راستهقیینه والی خوی بوو. کاری نووسینهوه ماوهی مانگیکی خایاند، دواچار، شهوتک پهشیمانی دای گرت و ههموو نووسراوهکانی لهتوپهت کرد. بویه ئیستا کاتیک به پشتبهستن بههیزی

خه یالی خۆم ئەو نووسراوانه و پابردووی خۆم دادەپێژمەوه، هیچ ترسی ئەوهم نییه بکەمە ژێر کاریگەری وردەکارییه شیرینه‌کانەوه. خۆجە بە دواپین خروشه‌وه کەوتە نووسینه‌وه‌ی کۆمەڵە شتێک بە سەردێری "ئەو گەمزانە‌ی لە نیزیکه‌وه دەیانناسم"، بەلام هەلجور، پیتی وا بوو ئەو جۆره نووسینانه ئەوی بە هیچ جێیه‌ک نه‌گەیانندوه و شتیکی نوێی لێوه فێر نه‌بووه، چونکه هه‌شتا نه‌یده‌زانی بۆچی ئەو ئەوه. بە بۆچوونی ئەو، من ئەوم له‌ خسته بردووه و وام لێ کردووه له‌ شوێنی ناپتویستدا بیر له‌ شتگەلیکی نابەدڵ بکاته‌وه. پتیمی گوت پۆتیک دیت سزام بدات.

نازانم بۆچی لەو پۆزاندا که سەرەتای پۆزانی هاوبەشی پابردوومانی بیرم دەخسته‌وه، ئەو بەلێنی سزادانه له‌ کەلله‌ی دابوو؟! هەندیک جار وای بۆ دەچوم لەبەر ئەوه‌ی ترسنۆکیکی گوتراپه‌ل و ژیرم، خۆم زەمینەم بۆ هەپه‌شه‌که‌ی خۆش کردووه. شه‌ویش، له‌گەڵ یه‌که‌م قسه‌کردنیدا سەبارەت به‌ سزادان، بپیارم دا به‌رگری له‌ خۆم بکەم. خۆجە به‌هێزی بێزاربوونی زۆرییه‌وه له‌ بیرکردنه‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌مسەر و ئەوسەری ماله‌که‌دا سووراپه‌وه. دواتر، دیسان هاته‌وه‌ کەم و گوتی: "پتویسته‌ کرۆکی بیرۆکه‌که‌ بنووسین: مرقف وه‌ک ئەوه‌ی چۆن له‌ سەیرکردنی ئاوێنه‌دا دیمەنی خۆی ده‌بینیت، له‌ سەیرکردنی بیرى خۆیدا، ناواخنی میشکی خۆی ده‌بینیت."

ئەو شتە دره‌وشاوه‌یه‌ی ئەو ناماژمیه‌ک بوو بۆ به‌راوردکردن، منیشی خسته‌ ماخۆلان و یه‌کسەر له‌مسەر و ئەوسەری میژ دانیشیتین. ئەمجار، ئەگەر به‌نیوه‌ گالته‌ پێداهاتنه‌وه‌ش بیت، لای سەر‌وه‌ی په‌رە نووسیم "بۆچی من منم؟" ده‌ستم کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی بیر‌وه‌رییه‌کی سەر‌ده‌می منداڵیم سەبارەت به‌ شه‌رم‌نیم، چونکه‌ لەو کاته‌دا ئەوهم وه‌ک نیشانه‌یه‌کی که‌سایه‌تیی خۆم بیر کەوتەوه. دوا‌ی خۆتندنه‌وه‌یه‌کی تری نووسینه‌کانی خۆجە که‌ تیا‌ی‌اند‌ا گ‌از‌نده‌ی له‌ خراپیی ئەوانی تر ده‌کرد، بیرۆکه‌یه‌که‌م بۆ هات، لەو ساته‌دا بپوام کرد کرینگ بیت و گوتم: "پتویسته‌ خۆجەش خراپه‌کارییه‌کانی خۆی بنووسیتەوه." لەبەر ئەوه‌ی لەو ساته‌دا سەر‌ق‌الی‌ خ‌و‌ت‌نده‌وه‌ی نووسینه‌کانی من بوو،

سەیریکی کردم و گوتی: من ترسنۆک نیم. بەرپەرچم دایەو: "بەلێ، ترسنۆک نیت، بەلام تۆیش وەک هەموو مرقۆتێکی تر لە کەموکورتی بێ بەش نیت. ئەگەر بەدوایاندا بگەریت، ئەوا کرۆکی خۆت دەدۆزیتەو. من وام کردوو و تۆیش دەتەویت وەک منت لێ بیت." کاتێک گوتم هەستم بەمە کردوو، هەلچوونم بە پرووختسارییەو بینی، بەلام خۆی راگرت. بەدەم هەولدانەو بۆ راگرتنی کیش و هاوسەنگیی خۆی گوتی: "خراپەکار، ئەوانی ترن، هەلبەتە هەموو کەسێکیش نا، بەلام هۆی چەوتیی شتەکان بۆ ناتەواوی و خراپیی ئەوانی تر دەگەرێتەو. بەدوای ئەویدا من بەرەنگاری بوومەو و گوتم: "خۆیشت لایەنی خراپ، زۆر خراپت هەیە و پێویستە ناشکریان بکەیت. بێ شەرمانە درێژەم دایێ و گوتم: "تۆ لە منیش خراپتریت."

بەو چۆرە، پۆزانی ئەو خراپەکارییە سەمەرە و ترسناکانه دەستیان پێ کرد! دوای ئەوەی منی بە کورسییەو دەبەستەو و لە بەردەم میز دامی دەنا، لە بەرامبەرم دادەنیش و دەستووری دەدام ئەو شتە بنووسم کە ئەو دەیویست، بەلام ئیدی وای لێ هاتبوو خۆیشتی نەیدەزانی ئەو شتە چییە. لەو چوواندە بترازیت، هیچ شتێکی تری لە خەیاڵدا نەبوو: مرۆف چۆن سەیری ئاوتنە دەکات و ددانی خۆی دەبینیت، ئەگەر بیر بکاتەو، دەتوانیت چاودێری ئاوەزی خۆیشتی بکات. ئەو پیتی و بوو من ئەمە دەزانم، بەلام پازەکە لەو دەشارمەو. لە بەرامبەرم دادەنیش و چاوەڕێی دەکرد ئەو پازە بۆ بنووسمەو، بەلام من کاغەزەکانی بەردەم بە خراپەکارییەکانی خۆم کە بە زیاد پێوەنانهو دەمنووسینەو، پڕ دەکردەو. هێندە ترم دەخستە سەر دزییە بچووکەکانی سەردەمی منداڵیم، ئەو درۆیانەی لە ئێرەیی پێبردندا دەمکردن، ئەو فێل و تەلەکانەی بۆ ئەوەی خۆم زیاتر لای دایک و باوکم بەرمە پێشەو و خۆم لە خوشک و براکانی ترم شیرینتر بکەم، دەمکردن، تاوانە زایەندییەکانی تافی لاوی خۆیشم بە خۆشحالییەو تۆمار دەکرد، خۆجە، دوای ئەوەی نووسراوەکانی منی بە پەرۆش و چێژ و ترسێکی سەیری مایە ترساندنی منەو دەخوێندەو، زیاتر تووڕە دەبوو، هاوسەنگی و لیبوردهیی

خۆی له دەست دەدا و زیاتر سەرزەنشتمی دەکرد. له ناخی خۆیدا گەیشتبوووە
 ئەو باوەڕە پۆزێک له پۆزان دەبێت بە خواوەنی پابردووی من، بۆیە لەبەر
 ئەوەی نەیدەتوانی خۆی بخاتە ژێر باری خراپەکارییەکانی پابردوومەوه،
 یاخی دەبوو. راست و پەوان دەستی کردبوو بە دارکاریکردنم. دواي
 خۆیندەنەوهی هەر گوناھێکم، دەیکوت "هەي بێ ناموس" و بە توورەبوونیکی
 تیکەل بە گالتە بەناولەپی دەست دەیکتیشا بە پشتمدا. جاری وا هەبوو خۆی
 بۆ رام نەکراوه و زللەي له بناگوێم سرهواندوو. پێ دەچیت تەنیا له پروی
 بێزارییەوه ئەم پەفتارانەي لێ وەشایتەوه، چونکە ئیدی خۆیشی هاتبوو
 سەر ئەو باوەڕەي له کۆشکەوه کەمتر بەدواییدا دەنێردیت و له من و خۆی
 زیاتر، هیچ شتیکی تر نییە خۆی پێوه سەرگەرم بکات. تا ئەو زیاتر
 خراپەکارییەکانی منی بخۆیندباوه و لەسەر شێوه سزادانی منداڵانەي خۆی
 بەردەوام بوايە، متمانه و باوەڕ بەخۆبوونیکی سەیر منی دادەگرت:
 یەکەمجارم بوو هاتبوومە سەر باوەڕێک کە خۆجەم له مستی خۆم ناوه.

جاریکیان، پاش ئەوەي زۆر سەری خستە سەرم و ئازاریکی زۆری دام،
 سەرنجم دا بەزەیی پێمدا دیتەوه. ئەمە هەستیکی خراپی تیکەل بە پێ و
 نەفرەت بوو بەرامبەر بە کەستیک کە مەرۆف هیچ کات له ئاستی خۆیدا
 نایبینیت. ئەمەم لەووه بۆ دەرکەوتبوو کە ئیدی دەیتوانی بێ نەفرەت لێکردنم
 بۆم بپروانیت. گوئی: "ئیدی با هیچ نەنووسین." دواي قسەکەي راست کردووه
 و گوئی: "ناخوایم تۆ هیچ بنووسیت"، چونکە ماوهی چەندین هەفتە بوو من
 خراپەکارییەکانی خۆم دەنووسییهوه و ئەویش تەنیا تەماشای دەکرد. خۆجە
 گوئی: "مال! تا دیت قەبزتر دەبیت، بۆیە باش وایە دەرچین و گەشتیک بکەین.
 لەوانەیشە بچین بۆ گەزە." دەیویست بچیتەوه سەر کاری گەردووناسی و
 بیرى دەکردووه کتێبێکی بەهەندتر له بارەي ژيانى میروولەوه بنووسیت.
 هەستم کرد خەریکە بەیەکجاری پێزی بۆم نامێنیت و بەمەش ترسم لێ
 نیشتم. بۆ ئەوەي سەرنجی ئەو بەرامبەر بەخۆم بە زیندوویی پابگرم،
 چیرۆکیکی ترم هەلبەست کە تا چوونە خوارەوه بە ناخی زهویدا خۆمی

بچووک دهردهوه. خۆجه دواى ئوهى نووسراوهکه مى به چىژ و کهیفهوه خویندهوه، تهنانته ههلیش نهچوو، به لام ههستم دهرده کرد بهرۆشى زانینى ئومیه من چۆن توانیومه شان بدمه بهر ئه وهموو خراپه کارییه. لهوانیه لهو کاته دا بهوه پازى بوویته تا کۆتایی وهک خۆى بمیتهتهوه. بێگومان زۆر باش دهیزانى ئهم ماسته موویهکی تیدا یه، ئه پۆژه، وهک لیبووکیکی کۆشک و سهراى خۆ به مرقف نهزان قسه م له کهلیدا کرد. بهرۆشبوونی ئه تا دههات بهرهى دهسهند، منیش ههولم دا زیاتر هانى بدهم: چى له دهست دهات ئه گهر بۆ پوونکردنهوهى ئوهى بۆچى ئه کهسیکی وایه، بۆ دواى جار و پیتش چوونمان بۆ که بزه، چهند شتی که سهبارته به خراپه کارییهکانى خۆى بنووسیت؟ ههچیش پتووست نه بوو نووسینهکانى راست بن، یان کهس باوهریان پت بکات، ئه گهر ئهمه بکات، تى دهکات کهسانى هاوشیوهى من چۆن و پۆزیکیش دیت ئهم زانیاریانه فریای بکهون! دوا جار له بهرامبهر بهرۆشیى خۆى و چهنه بازى مندا خۆى پت پانه گیرا و به لێنى دا پۆژى دواتر نووسینهوهى خراپه کارییهکانى خۆى تاقى بکاتهوه. بێگومان له بیرى نهچوو درێژى بداتى و بلیت: "له بهر ئه وه م نییه گوايه که وتبیتمه دواى که مهى که مزانهى تۆوه. له بهر ئه وهى خۆم دهمه ویت، دهیکه م."

پۆژى دواتر، شادمانترین پۆژى کۆیلايه تى من بوو. ئیدی منى به کورسییه وه نه دمهسته وه، به لام بۆ به چیه وه چاودێری کردنى دروستبوونی له سه رخۆى مرقفیکى نوێ، تهواوى پۆژم به دانیشتن له بهرامبهرى به سه ر برد. سه رهتا هینده متمانهى به کاره کهى خۆى هه بوو، تهنانته له سه ره وهى به ره که دا خۆى له قهره ی قسه ی سه مه ره ی "بۆچى من منم" نه دا. پاشان، متمانهى مندا لیکى قۆشمه ی به دواى درۆیه کی سه فابه خشدا که راو که و ته سه ر پووخسارى، به تیلەى چاودهمبىنى هیشتا له دنیا ساغله مه که ی خۆیدا یه، به لام ئهم متمانه خالییه هینده درێژى نه خایه ند. هه ستى خۆ کردى خۆ به تاوانبارزانینیشى به لای منه وه له خۆ نواندن دهچوو، زۆرى نه برد ئه ویش خامۆش بوو. له ماوه یه کی کورتدا گالته جاپارى وهرگه راپه سه ر

نیگه‌رانی و گه‌مه بوو به راستی. خۆ تاوانبارکردن، ئه‌گه‌رچی به‌دروش بیت، تا پاده‌ی سه‌رسوورمان خۆچه‌ی ده‌ترساند. ئه‌و شته‌ی نووسیبوو، بێ ئه‌وه‌ی پێشانی منی بدات، یه‌کسه‌ر په‌شی کرده‌وه! به‌لام خولیا و په‌رۆشی به‌ ناخیدا چووبوو خوار و پێم وا بیت شه‌رمی له‌ منیش ده‌کرد، بۆیه‌ درێژی به‌ نووسینه‌وه‌ دا. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی بکرده‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌خه‌یالیدا هات و یه‌کسه‌ر له‌ به‌رده‌م میزه‌که‌ هه‌لسابایه‌، له‌وانه‌بوو بێ ئه‌وه‌ی ئارامیی خۆی بشیونیت، پزگاری بوایه‌.

ساته‌کانی دواتر سه‌یری دا‌رووخاندنی له‌سه‌رخۆیم کرد. هه‌ندیک شتی بۆ تاوانبارکردنی خۆی ده‌نووسی. دوا‌یی نووسراوه‌کانی، بێ ئه‌وه‌ی پێشانی من بدات، ده‌درا‌ند. هه‌ر جارتیک زیاتر متمانه‌ به‌خۆبوون و پێزی له‌ ده‌ست ده‌دا، به‌لام دیسانه‌وه‌ به‌ ئومێدی دۆزینه‌وه‌ی شته‌ له‌ ده‌ستدراوه‌که‌نه‌وه‌ تێ هه‌لده‌چوووه‌. به‌ قسه‌ی خۆی ده‌بوایه‌ ددانپانانی خراپه‌کاریه‌کانی خۆی پێشانی من بدایه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ داها‌تنی تاریکی‌دا، ئه‌گه‌رچی تامه‌زرۆی خۆتندنه‌وه‌شیان بووم، ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ی ئه‌و نووسراوه‌شم نه‌ده‌بینی، چونکه‌ تا ئه‌و کاته‌ سه‌رله‌به‌ری دراندبوون و تو‌ری هه‌لدا‌بوون. ئیدی برستی لێ ب‌رابوو. به‌ده‌م هاوار و قیراندنه‌وه‌ به‌ منی گوت ئه‌مه‌ که‌مه‌یه‌کی دزیوی گا‌ور و ناموس‌لمانانه‌. متمانه‌شی به‌ خۆی به‌پاده‌یه‌ک لاواز بوو، ته‌نانه‌ت من بێ ئا‌برووانه‌ وه‌لام دایه‌وه‌ و گوتم: "هێنده‌ مه‌که‌روزیوه‌. له‌سه‌ر خراپه‌کاری را‌دیتیت." له‌وانه‌یه‌ له‌ به‌رامبه‌ر نیگا‌کانی مندا خۆی پێ را‌نه‌گیرابیت، بۆیه‌ پێشیت و له‌ ما‌ڵ ده‌رچوو. دره‌نگانیک‌ی شه‌و که‌پایه‌وه‌، بۆنی گولا‌وی لێ ده‌هات، وه‌ک بۆی چووم، له‌و ما‌له‌، له‌گه‌ڵ ژناندا نووستبوو.

دوانیوه‌رۆی پ‌رۆزی دواتر، بۆ ئه‌وه‌ی هانی بده‌م له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت، گوتم خۆچه‌ له‌وه‌ که‌وره‌تره‌ ئه‌و که‌مه‌ بچو‌وکه‌نه‌ برینداری بکه‌ن. گوتم: "ئه‌م کاره‌ بۆ کات به‌سه‌ربردن نا، بگه‌ر له‌ پێنا‌وی فێربوونی شتی‌که‌دا ده‌که‌ین و هۆی که‌م‌زیمی ئه‌وانه‌ی به‌ که‌م‌زه‌ ناویان ده‌به‌یت، له‌ ئه‌نجامی کاره‌که‌ماندا‌یه‌. نایا ئه‌مه‌ به‌لای تۆوه‌ کاریکی وه‌ک پێویست سه‌رنج‌راکیش نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی

یه‌کتری به‌ت‌واوی بناسین؟" دریژم دای و گوتم: "مرۆف ده‌که‌وێته ژێر کاریگه‌ریی ئه‌فسوونی که‌سیکه‌وه که تا سه‌ر کرۆک ده‌یناسیت، پێک وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌ونێکی ترسانکی خۆش بویت.

به‌هۆی کاریگه‌ریی قسه‌کانی منه‌وه نا، چونکه هه‌ر هینده‌ی که‌مه و قۆشه‌کانی گرگنێکی کۆشک و سه‌راکان به‌هه‌ندی وه‌رگرت، بگره به متمانه‌یه‌که‌وه که تیشکی خۆر ده‌یه‌بخشی، دیسان له به‌رده‌م میژ دانیشه‌وه. ئیواره، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لسا، له پۆژی پێشووتر که‌متر متمانه‌ی به‌هۆی مابوو. دیتم به‌و شه‌وه دیسان بۆ لای ژنان ده‌روات. به‌زه‌ییم پیایدا هاته‌وه.

به‌و جۆره، هه‌موو سه‌به‌ینانێک وای بۆ ده‌چوو ئه‌و پۆزه له نووسینه‌وه‌ی خراپه‌کارییه‌کانی ده‌بیته‌وه. به‌هیوای به‌ده‌سته‌پێنانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له پۆژی رابردوودا له ده‌ستی دابوو، له به‌رده‌م میژ داده‌نیشت و ئیواران دوا‌ی هه‌لسانی، شتێک زیاتر له‌وانه‌ی به‌رده‌ستی له‌سه‌ر میزه‌که ده‌مایه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سووک و چروکی ده‌هاته به‌رچاو، ئیدی به‌ چاوی سووک بۆ منی نه‌ده‌روانی. وا بیرم ده‌کرده‌وه دوا‌چار ئه‌و هه‌ستی یه‌کسانیه‌م دۆزیوته‌وه که له پۆزانی سه‌رمته‌ی مانه‌وه‌مدا له‌کن وی ته‌نیا به‌خه‌یاڵ په‌یم به‌هه‌بوونی بردبوو. زۆر له خۆم رازی بووم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێم بێزار ده‌بوو، کار که‌یشه‌ ئه‌وه‌ی پێم بلێت پێویست نییه له به‌رده‌م میژ دابنیشیت. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌کی باش بوو، به‌لام جله‌وی رقی و کینه‌ی که‌له‌که‌بووی چه‌ندین سه‌له‌ی خۆم پێ قایم نه‌ده‌کرا. ده‌موه‌یست تۆله بکه‌مه‌وه و بچمه دۆخی هێرش‌بردنه‌وه. منیش وه‌ک ئه‌و تیرم ئا‌راسته‌ی نیشان کردبوو. ئه‌گه‌ر بتوانم وا له خۆچه بکه‌م که‌میکی تر له خۆی بکه‌وێته گومانه‌وه، که‌مۆکه‌یه‌ک له‌و ددانپیا‌نانه‌م بخوێندایه‌ته‌وه که به‌وردی له منی ده‌شارده‌وه و به‌ جوانی رهمزێلم بکرایه، وام ده‌هاته پێش چاو ئیدی ئه‌و کۆیله بیت نه‌ک من، ئه‌و مرۆفی خراپی ئه‌و ماله بیت، نه‌ک من. نیشانه‌کانی ئه‌مه‌ش دیار بوون: ناویه‌ناو هه‌ستم ده‌کرد ده‌یه‌وێت دلتیا بیت له‌وه‌ی داخۆ پێم رابواردوه، یاخۆ نا؟ وه‌ک هه‌رکه‌سیکی

لاواز و پشت به خۆ نه بهستوو کاری گه یان دبووه ئه وهی چاوه پتی له قاندنی سهری په زامهندی من بکات. ئیدی زیاتر رای منی له سه ر شته بجووه کانی پۆژانه ده پرسی: له باره ی پتکوپتیکی جلوه گر گه کانییه وه پرسیا ری ده کرد؛ ئه گه ره وه لامی که سیکی بدایه ته وه، له منی ده پرسی داخۆ باش وه لامی داوه ته وه، یاخۆ نا؛ ده پرسی داخۆ ده ستنووسه کانیم پتی جوانه و بیر له چی ده که مه وه؟ منیش، به مه بهستی ئه وهی ئه و پتی ئومید نه پیت، ده ست له گه مه که هه لته گریته و ئاسووده بیت، جاروبار خۆم له پیش چاوی سووک و پرسوا ده کرد، زمانی نیگا گانی ده یگوت: "تۆ، قورته به سه ر!"، به لام هیچی تر نهیده توانی زلله م تۆ بسره ویتیت. دلنیاش بووم بیرى له وه ده کرده خۆشی شایه نی ئه وهیه زلله یه کی تۆ بسره ویتیت.

زۆر به په رۆش بووم بزانه ئه و ددانپانانه چین وایان لێ کردوه خۆی هێنده به سووک بپته پیش چار. له و پۆژانه دا له به ره ئه وهی له سه ر سووکایه تی پتکردنی راهاتبووم، لای خۆمه وه بیرم ده کرده وه ددانپانانه کانی زنجیره یه ک خراپه کاریی پرپووچ بن. ئیستا، بۆ راستگویی به خشین به رابردووم، به خۆم گوت با یه ک دوو ورده کاریی ئه و ددانپانانه ی ته نانه ت دپتکی شسیم نه خویندبووه وه، داپرتزمه وه، به لام هه رچه ندی ده که م ناتوانم هیچ خراپه کارییه ک بدۆزمه وه شایه ن به خۆچه بیت و هاوسه نگیی به سه رهاتم و ژیا نی خه یالکردم تیک نه دات. وه لێ ده متوانی پتشی بینی بکه م هه رکه سیکی تر بوا یه له جیتی من، متمانه ی به خۆی پهیدا ده کرده وه. پتووسته بلیم، یارمه تی خۆچه م دا بوو، پتی ئه وهی خۆی ههستی پتی بکات، دا هتینانیک بکات و ئه گه ر یه کجاره کی و ئاشکراش نه پیت، په رده م له سه ر خالی لاوازی خۆی و هاوشیه کانی هه لدا بووه وه! ئه و کاته وا بیرم ده کرده وه ئه و پۆژه نیتزیک بووه ته وه بتوانم نه ک هه ر مالی ئه و، بگره مالی ئه وانی تریش وێران بکه م. خراپ بوونیانم ده سه لماند و ده مشقورده وه: پتیم وا بیت خوینه رانی به سه رهاتم ئیدی تۆ ده گه ن خۆچه چه ند له منه وه فیر بووه، منیش هێنده له وه وه فیر بووم! له وانه یه ئیستا بۆیه وا بیر بکه مه وه، چونکه مرۆف له ته مه نی پیریدا، له

به سهراته كانيدا زياتر به دواى شته هاو شتپوه كاندا دهگ پرېت و هموو شتيك به يه كدى به راورد دهكات. له وانه يه نهو كاتانه قينى كه له كه بوى چندين ساله م گور و تينى پيم به خشيبېت و پيم وا بووېت دواى به باشى پيسواكردنى خوچه، به كه لكورگرتن له سهردهستى خوم، هيچ نه بېت، سهر بهستى خوم پيى دهسه لماند و بى شهرمانه داواى به لگه نامه ي نازاد بوونم لى ده كرد. خه يالم بى نه وه دهچوو بى نازونووز نازايم دهكات و بيرم له ورده كار يه كانى نهو كتيبانه دهكردوه كه ده مويست دواى كه پانه وم بى ولا ته كم، له باره ي به سهراته كانى خوم و تور كه كانه وه بياننووسم! ده موبه يانيه كه هوالىكى بوم هينا و گشت شتيكى سهروين كرد.

په تا به شاردا بلاو بوو بووه وه! سهره تا بروام نه كرد، چونكه نه مې به چورېك گتپا يوه وهك نه وه ي باسى نهسته نبول نا، بگره شارىكى ترى دوور بكات. ليم پرسى هواله كه ي چون بيستوه، چونكه ده مويست ورده كار يه كان بزائم. گوتى: "خه لكى سه يريان كردوه ژماره ي نه وانه ي له پر ده مردن پوو له زياد بوونه!" بيرم كرده وه له وانه يه نه م په تا نه بېت. له باره ي نيشانه كانى نه خو شيه كه وه پرسيارم لى كرد، خوچه پي كه نينى پيم هات، گوتى: "پيويست ناكات خوت نيگه ران بگه يت. هر كاتيك تووش بوويت، نهو بى هيچ گومانىك به تووش بوونى خوت ده زانيت. بى تيگه يشتنى نه م، مروف نه ومنده ي به سه سى روف به ناكرى نه خو شيه كه بسووتيت. هه نديك كه س له ژير كوى و بن بال و سر سكيان دوومال و قنچكه دهر ديت و دواتر يش له رزوتا تاويان بى ده هيتيت. هه نديك جار برينه كان ده ته قنه وه و جاروبار يش خوين له جگه ريان دپته دهر وه، كه سانتيك يش هه بوون وهك تووش بووانى ژانى زراو به دم كوكينه وه مردوون." دريژه ي داى و گوتى: "له هر كه په كيك چوار پينچ كه سيك تيدا چوون." به پر و شه وه پرسيارى كه په كى خومانم كرد. گوتى: "مه گر نه تبىستوه نهو وه ستاى ديواره ي به هوى نه وه ي مندا لان سىوى باخچه كه يان ده خوارد و مريشك به سر ديواره كانيدا دهچوونه حه وشه يه وه، به رده وام له كه ل خه لكى كه په كدا له شه ردا بوو، هه فته يه كه له موبه ر به دم تاوه

هاواری لی هه لساوه و مردووه؟ ئیستا هه موو که سیک ده زانیت به په تا
 مردووه، "هیتشتا نه مدهویست بپروا بکهه. هه موو شتیک له دهرهوه ئاسایی بوو،
 نهو که سانهی به بهردم به نجه ره که دا تئ ده پهرین، هیمن و له سر خویوون،
 پیم وا بوو پیویسته که سیک بدززهوه بۆ نهوهی شیرزهیی و په رۆشی خۆمی
 له که لدا بهش بکهه. سه ره به یانی رۆژی دوايي، پاش نهوهی خۆجه چوو بۆ
 دهرزخانه، من دهر په پیمه دهرهوه. به دواي نهو خیزانه ئیتا لیه له ناین
 وهر که پراوانه دا که پام که توانیبووم له ماوهی یازده سال مانه وه مدا له وئ
 بیانناسم. یه کتیکان، به ناوه تازه کهی، مسته فا رهیس، چوویوو بۆ کارخانهی
 دروستکردنی که شتی. نهوی تریان، عوسمان نهغه ندی، سه رباری نهوهی
 شیتانه به دهر گای مالمدا کیشا، له پیتشدا دهر گای لیم نه کردووه. به
 غولامه کهی کوت پیم بلیت له مال نییه، به لام دواتر خۆی پئ پانه گیرا، له
 دواوه بانگی کرد و کوتی: "چۆن وا دهیت؟ تازه به تازه دهرسیت داخۆ
 نه خۆشییه که راسته! مه گهر نهو داره بازانه نابینیت به سه ره شانی خه لکه وه؟"
 پاشان کوتی: "به رووخسار تا تئ که یشتووم دهرسیت. بۆیه دهرسیت،
 چونکه هیتشتا پئ له سه ره کرسیتیان بوونی خۆت داده گریه!" لۆمه ی کردم:
 "مرۆف نه گهر بخوازیت لیره کامه ران بیت، پیویسته بچیته سه ره ئاینی
 ئیسلام." بئ نهوهی ته و قهه له گه ل بکات و دهستم پیوه بدات، چووه ماله تاریک
 و شیداره کهی خۆیه وه. کاتی نوێژ بوو. به بینینی ئابقره ی هه وشه ی
 مزگه وته کان، ترسم لی نیشت و به په له که پامه وه بۆ مال. که مژمی و
 سه رسوورمانی ساتهکانی کاره ساتم تیدا به دی دهکرا. دهتگوت پابردووی
 خۆم له بیر کردووه، پهنگی بیره وهریه کانم کال بووته وه و ههستم دهکرد له
 دهست و پئ که وتووم. دهسته یه که خه لکم بیني له کۆلندا داره بازکیان
 هه لگرتبوو، به چاریک قه له می نه ژنۆم شکا.

خۆجه له دهرزخانه که پامه وه، ههستم کرد دلخۆشه به بینینیم لهه باره دا.
 ده مبینی له بهر نهوهی من به ترسنۆک ده زانیت، متمانه ی به خۆی زیاتر دهیت
 و نه مهش منی پهست دهکرد. ویستم هه رچۆنیک بووه له چاوقایمی و نه ترسیی

لووتبهرزانهی خۆی پرگاری بیت. به‌دهم هه‌ل‌دان‌ه‌وه بۆ جل‌ه‌و‌کردنی هه‌ل‌چوون و خڕۆشی خۆم، هه‌رچی زانستی پزیشکی و ئه‌ده‌بیم هه‌بوو، هه‌موویم خسته‌ پوو. هه‌رچی دیمه‌نیککی په‌تا له‌وانه‌ی له‌ هیپۆکرات و توکیدیده‌س و بۆکاجیۆوه له‌ بیره‌وه‌رمیدا مابوووه، هه‌موویم گێترایه‌وه و گوتم ئه‌م نه‌خۆشییه‌ په‌تایه، به‌لام قسه‌کانم جگه‌ له‌وه‌ی منیان سووک و ریسواتر هه‌تایه‌ پێش‌چاوان، به‌که‌لکی هیچی تر نه‌هاتن. خۆچه‌ گوتی: "له‌م په‌تایه‌ ناترسم، چونکه‌ نه‌خۆشی به‌ ده‌ستی خواجه، مرۆف ئه‌گه‌ر ساتی مردنی نێزیک بێته‌وه، ده‌مریت. بۆیه‌ ترسی پڕوپووجت، خۆخزاندنه‌ کونی ماله‌وه، پێوه‌ندی‌په‌رین له‌گه‌ڵ ده‌ره‌وه و ته‌نانه‌ت هه‌ل‌دان بۆ را‌کردنیش له‌ ئه‌سته‌نبوول بێ سووده. مردن له‌ چاره‌ی هه‌موومان نووسراوه و له‌ هه‌ر شوێنێک بێن، ده‌ماندۆزێته‌وه و ده‌مانگاتی. بۆچی ده‌ترسیت؟ له‌به‌ر ئه‌و خراپه‌کاریانه‌ی چه‌ندین پۆژه له‌سه‌ر کاغه‌ز تۆماریان ده‌که‌یت؟" ئه‌مه‌ی دوا‌ییانی به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوت. چاوه‌کانی به‌ ئومێده‌وه ده‌ره‌وشانه‌وه.

تا ئه‌و پۆژه‌ی له‌ یه‌که‌دیش جیا‌نه‌بوینه‌وه، نه‌توانی تێ بگه‌م داخۆ باوه‌ری به‌م گوتانه‌ی خۆی هه‌یه، یاخۆ نا؟ بۆ ساتیک له‌ بێ په‌روابوونی ترسام. دواتر، هه‌ر کاتیک وتۆژی ده‌وری می‌زمکه‌مان و ئه‌و گه‌مه‌ ترسانا‌که‌م بیر ده‌که‌وته‌وه، گومانیشم په‌یدا کرد. گر‌گه‌ر قسه‌ی ده‌هه‌تایه‌وه سه‌ر ئه‌و خراپه‌کاریانه‌ی له‌ دانیشتنی به‌رامبه‌ر به‌یه‌که‌ترماندا ده‌مانووسین و به‌ له‌ خۆ‌پاییبوونه‌وه هه‌مان پاساوی ده‌هه‌تایه‌وه، ئه‌مه‌ش وای له‌ من ده‌کرد له‌ پێستی خۆم بێمه‌ ده‌ره‌وه: "به‌پێی ئه‌وه‌ی هه‌نده‌ له‌ مردن ده‌ترسیت، هیچ نه‌توانیوه‌ به‌سه‌ر ئه‌و خراپه‌کاریانه‌دا زāl بیت که‌ به‌ پوآلت وا دیاره‌ زۆر بوێرانه‌ تۆماریان ده‌که‌یت. ئه‌و بوێریه‌ی بۆ خسته‌نه‌رووی گونا‌هه‌کانت پێشان‌ت داوه، له‌ سنووری بێ ئاب‌روویییه‌کی ساده‌ زیاتر تێ نا‌په‌ریت!" ئه‌مه‌ به‌مه‌رجیک خۆچه‌ له‌و پۆژانه‌دا تووشی دوودلی بووبوو، پتو‌یست بوو زۆر به‌وردی له‌ بچووکترین خراپه‌کاریی خۆی بکۆلیبا‌یه‌وه. که‌چی ده‌روونی ئاسوده‌ بوو، ئه‌و چاوه‌قاییه‌ به‌هه‌زه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر په‌تا‌که‌دا نواندی، باوه‌ری ئه‌وه‌ی له‌ ناخیدا دروست

کردبوو که نه و مړۍه کی بۍ تاوانه.

نه فرتم له و قسانه ی کرد که به دمه نگی خوم باوه ږم پټیان هټنابوو، بویه بریارم دا به رنګاری بېمه وه. ږک و ږهوان پټم گوت نه ترسانی نه و له ناسو ده یی د هرونیوه سهرچاوه ناګرټ، بګره ده ګرټه وه بۍ بۍ ناګابوونی له راده ی نټزیکبوونی مردن لټیه وه. باسی نه و هم بۍ کرد مړوف چوڼ ده توانیت خوی له مردن بپارټیت. گوتم پټو یسته ده ست نه درټه که سانی توو شبوو به په تاکه وه. مردوه کان له چالی که چیندا بنټرین. پټو ندیی نتوان مړوفه کان بۍ نزمترین ناست د اګیریت و خوجش نه چټه نه و دهرزخانه جه نجاله.

نه قسه یی دوا یم شتی خرابتر له په تاکه ی به خه یالیدا هټنابوو! پاشنیوه پۍ پۍ دواتر گوتی ده ستی دا و ته یه که به یه کی مندا له کانه وه و ده ستی بۍ لای من درټ کرد. کاتیک بینی ترسام و نامه وټ ده ستی پټوه بده م، به که یفه وه لیم نټزیک که و ته وه و له نامیزی ګرتم. ویستم هاوار بکه م، به لام وه که چوڼ که سیک له خوند دهنګی دهرنا چټ، نه مده توانی هاوار بکه م. خوجش به قه شمیری پټکردنیکه وه که زور دواتر بوم ناشکرا بوو، ده یگوت فیری نه ترسیت ده که م.

په تاكه زږر به خپرايى تهنهئى دهكرد، به لام من چهندي كردم و كوشام نه متواني لهو شته بگهم كه خوجه به چاوقايى و نازايه تى ناوى دهبرد. وهك چهنډ پږږى پاپردووش خوم نه دهشارده وه. خق خزانده كوني ژوړه وه وهك ژنى نه خوئشى ناو جليگه و چهندين پږږ له پهنجه ره وه سهر كړدنې دهره وه ئوقره ي له بهر برپيووم. جاروبار له مال دهرده پيږم و وهك سهرخوش دهچوومه كولاڼ. سه يري ژنانى كپريارى بازار، كاسب و نربابى سهرقالتى كار له دووكانه كانياندا و نهو كه سانهم دهكرد كه دواى به خاك سپاردنې كه سوكاريان له چاىخانه كان كولا ده بوونه وه و هه ولم دها خوم له گه ل په تاكه دا پابهيتم. نه گهر خوجه نه ومنده تنگواى نه كرده مايه، له وانه بوو بتوانم خومى له گه ل پابهيتم.

شه وانه دهسته كانى خومى كه دهيكوت به دريژاييى پږږ به دهستى خه لكى ترييه وه داوه، بى من دريژ دهكرد. بى نه وهى جووله م ليوه بيت، له چاوه پوانيدا ده مامه وه: كتومت وهك نه وهى له خه و پابيت و ببينيت وا دووېشكيك به سهر له شندا دهكه پيټ و توپش وهك به رد له شوئنى خوتدا وشك بيت! په نجه كانى له وانه ي من نه دهچوون، به سارد و سري به سهر جهسته مدا دهيكپران و ده پيرسى: "دهترسيت؟" من جووله م له خوم دهرې. "دهترسيت، بؤچى دهترسيت؟" جارى وا هه بوو به خه يالما دهاهات دهستى بگيرمه دواوه و بيانكيشم به يه كدا، به لام سوور ده مزانى په فتاريكى لهو جوره دههرى ترى دهكات. "با من پيټ بلېم بؤچى دهترسيت. بؤيه دهترسيت، چونكه تا بينا قاقات نوقمى تاوانيت. بؤيه دهترسيت، چونكه تق زياتر بروات به منه وهك له وهى من به قوم بيت."

هەر خۆیشی گوتی پتویسته له بەردەم میژ دانیشمین و چەند شتیکی بنووسینەوه. پتی وا بوو ئیستا باشتترین کاتە بۆ نووسینەوهی ئەوێ "بۆچی من منم." کەچی دواجار جگە لەوێ بۆچی ئەوانی تر ئاوان، شتیکی تری تۆمار نەکرد. یەکەم جاری بوو بە لووتبەرزیهوه نووسینەکانی خۆی پێشانی من دەدا. لەبەر هەر هۆیک بێت، بیرم کردەوه لەوانەیە چاوەڕێ بکات دواي خۆتندنەوهی نووسینەکانی، من شەرم دامبگریت. بەلام نەفرەتی خۆم پێ نەشاردرا یەوه و بە خۆچەم گوت لەگەڵ گەژەکانی لەمەر خۆیدا دەیخەمە تاي هەمان تەرازووهوه. نامە چنگیشی ئەو بەر لە من دەمەرت.

لەو کاتەدا هاتبوومە سەر باوەڕێک ئەو وشانە کاریگەرترین چەکی دەستی من بوون. بەدواي ئەویدا کاری دە سالی پابردووم هینایەوه بیري: لەمەر ئەو سالانەي بۆ دانانی بیردۆزی کۆسموگرافی بە خەرجی دابوون، پامانی چەندین سەعاتە لە ئاسمان و تیکچوونی چاوەکانی و سەبارەت بەو پۆژانە قسەم بۆ کرد کە ئامادە نەبوو سەر لەسەر کتیبەکانی هەلبگریت. ئەمجارەیان من بەسەر ئەویدا چووم، گوتم: "ئەگەر بکریت خۆمان لە پەتاکە بپارێزین و بتوانین بژین، بێ ئەقڵییە بەلاش و حەلاش خۆمان بەدەینه دەم مردنەوه." پەیفەکانم، هاوکات لەگەڵ بەرزبوونەوهی پادەي گومان تیاپاندا، سزادانی ئەویان لەلایەن منەوه زیاتر دەکرد. لەو ساتەدا هەستم کرد لەگەڵ خۆتندنەوهی نووسراوەکانی مندا، خەریک بوو بۆ ویستی خۆي ئەو پێژەي دەدیتەوه کە پیشتر بۆ من هەیبوو، بەلام دواتر لە دەستی دابوو.

بەمەبەستی لە بیرکردنی بەدبەختی و کۆلیی خۆم، لەو پۆژانەدا چەندین پەرەم بەو خەونە بەختەوهرانە پێ کردەوه کە نەک بەتەنیا لە شەویدا، بگرە لە ساتەکانی نیوەڕۆخەویشدا چەندین جار دەمبینین. لە دواي هۆشیاریبوونەوهم و بۆ لە بیرکردنی هەموو شتیکی تر، بە زمانیکی شیعر ئامێز و بەویەپری وردەکارییەوه دەستم دەکرد بە نووسینەوهی خەونەکانم، سەرلەبەریشیان لە واتا و رەوتدا لە یەک دەچوون: لە ناو دارەکانی دارستانی پشت مالمەان مەرۆکەلیکی پازدار دەژيان، سالانتيکی درێژ بوو ئێمە پەرقشی زانیینی

پارزه‌کانیان بووین و نه‌گهر مروځ بيوځرايه بچيته تاريخکايي به‌رايبي دارستانه‌کوه، له‌گه‌لياندا ده‌بوو به دږست، له‌گه‌ل‌ناو‌ابووني څوږدا سټېبره‌کامنان له‌ناو نه‌دمچوون، بگره ده‌ستاوده‌ستييان به‌هزاران شتي بچووکي پټويست بځ فټرېوون ده‌کرد و نيمه بټي ماندوويوون له‌کاتي پاکشان له‌ناو پټخوه فټنک و څاوڼه‌کانماندا هه‌ستمان پټي ده‌کرد؛ مروځه‌کاني ناو نه‌و وټانه‌ي له‌خه‌ونه‌کانمدا ده‌مکيشان، وه‌ک مروځي جواني سټي پرهه‌ندي نه‌ده‌مانه‌وه، بگره له‌چوارچټوه‌ي څوځيان ده‌هاتنه‌ دري و ټيکه‌ل به‌څوځمان ده‌بوون؛ دايکم، باوکم و من له‌باڅهي پشته‌وه‌ي مالمان خه‌ريکي داناني ټاميرکلي پو‌لاين بووین بځ نه‌وه‌ي له‌جتي نيمه کارمکان له‌هستق بگرن...

څوځه بټي ټاگا نه‌بوو له‌وه‌ي نه‌م خه‌ونانه ته‌له و داوي ئي‌بليسين بځ به‌کټشکردني نه‌و بځ ناو تاريخکايي زانياري نه‌مر، به‌لام سه‌ره‌پاي نه‌وش، هه‌رچنده سوور ده‌يزاني له‌هر پرسيارکردنکدا که‌ميک زياتر له‌متمان‌ه‌ي څوځي ده‌دږږنيت، له‌مني ده‌پرسې: "نه‌و خه‌ونه ته‌وش و توپه‌هاتانه واتاي چ ده‌گه‌په‌زن؟ به‌راستي نه‌و خه‌ونانه ده‌بينيت؟" به‌و جږره، نه‌و شته‌ي دواي چندين سال پټکه‌وه به‌سولتامنان کرد، من به‌وم کرد؛ له‌خه‌ونه‌کانمانه‌وه به‌رته‌نجامم بځ داهاتووي هه‌ردووکمان درده‌هينا؛ ناشکرايه له‌کاتي ته‌شه‌نکردني نه‌خوځشيدا، مروځ هه‌روه‌ک چوځن ناتوانيت له‌ده‌ستي رابکات، به‌هه‌مان شپوه ناتوانيت ده‌ستبه‌رداري زانستيش بيت، هينده چه‌توونيش نه‌بوو به‌څوځه بلټم نه‌خوځشي پهي به‌ويش بردوه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا په‌روشي زانيني خه‌ونه‌کاني څوځه بووم؛ به‌ناشکرا به‌ده‌م پټي رابواردنه‌وه گوتي بځم راکرتبو، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ي به‌پرسيارکردن پوتي څوځي شکاندبو، نه‌يده‌تواني هينده پټم لټ بکات به‌که‌وشدا، له‌کاتي گټرا‌نه‌وه‌شدا ده‌مبيني قسه‌کانم له‌پاده‌ي په‌روشي نه‌و ده‌به‌نه سه‌ري، نه‌گهر هه‌ستم کرد نه‌و دنيايي‌ه‌ي له‌سه‌ره‌تاي ته‌شه‌نه‌کردني په‌تاکه‌وه هه‌ستي پټي کردبو، خه‌ريکه شلوق ده‌بيت، گه‌رچي ترسم له‌مردن که‌م نه‌ده‌بووه‌وه، به‌لام پټم وا بوو هر هيچ نه‌بيت له‌به‌ته‌نيابي ترسان پژگارم ده‌بيت، بيگومان نرخي نه‌مهم له‌

ئەشكەنجه دانى شەوان دەدا، بەلام ئىدى گەشتبومە ئەو ئاكامەى
 تىكۆشانەكەم لە خۇپايى نەبوو: ھەر كاتىك خۆجە دەستى لىم بەرز
 دەكرەو، بىرم دەخستەو ئەو پىش من دەمرىت، نەزانى ئوانەى ناترسن و
 نووسىنە نىووناچلەكانى خۆى و خەونە كامەرانهكانى خۆم دەخستەو بىرى،
 ئەو خەوانەى كە بەدرزايى ئەو رۆژە خۆتندبوونىيەو.

بەلام جامى ئەو بە قسەكانى من نا، بە شتىكى تر پى بوو. پۆژىك باوكى
 يەككە لە قوتابىيەكان ھات بۆ مال، بە رووخسارىدا پياوژىكى جوامىر ديار
 بوو، لە گەرەكى خۆمان دادەنىشت. من ھەك پشیلەى تەمبەلى مالىوہ خۆم
 خزاندىبوو گۆشەيەكەو و گویم راگرتبوو. بە دوور و درىزى دەربارەى چەند
 بابەتەك قسەيان كرد. دواتر ميتوانەكەمان ھاتە سەر كرۆكى مەبەست: كچى
 پورەكەى، پاش ئەوہى ھاوینى رابردو مېردەكەى لە كاتى سواغدانى
 سەرباندا كەوتووہە خوارى و مردووہ، بە بېوہژنى ماوتەوہ. ئىستا
 داخوازىكارى زۆرى ھەي، بەلام ئەو خۆجەى بەخەيالىدا ھاتووہ، چونكە لە
 دانىشتووانى گەرەكى بىستووہ خۆجە پىشوازىى لە ھەندىك كەس كرديووہ
 لەوانەى بەنياز بوون ژنى بۆ بدۆزنەوہ. خۆجە كاردانەوہيەكى ھىندە توندى
 پىشان دا كە من ھەرگىز چاوہرەيم نەدەكرد: بە كابراى گوت نايەوێت ژن
 بەھىتەت، خۆ ئەگەر ژنىش بخوازەت، بېوہژن ناھىتەت، يارۆى ميتوان بىرى
 خۆجەى خستەوہ ھەزەرتى موھەمد بى ئەوہى گوئ بە بېوہژنى ھەزەرتى
 خەديجە بدات، خواستووہتى و كرديوہتى بە ژنى يەكەمى خۆى. خۆجەش
 گوتى ناوى بېوہژنەكەى بىستووہ و باوہرى وا بوو بە نىنۆكى پەنجەى
 ھەزەرتى خەديجەشدا ناگات. پاشان ميتوانە لووت سەيرەكەمان وىستى لە
 خۆجە بگەيەتەت خۆيشى كابرايەكى ھىندە دانسقە نىيە و گوتى: "من خۆم
 بپروا ناكەم، بەلام خەلگى گەرەك دەلەين خۆجە رەپ و راست ھۆشى لە دەست
 داوہ. كەسەيش نىيە سەيركردنى ئاسمانت و گەمە كردنت بە زەرەبەين و
 دروستكردنى سەعاتى سەير و سەمەرەت بە باشە لىك بداتەوہ."
 ميتوانەكەمان، ھەك ئەو بازركانە چاوچنۆكانەى كە ھەول دەدەن لە كاتى

کړپندا بهای شتومهک و کالاً بشکین، دريژهی دایې و گوتی: "خوچه بۆ نان خواردن چۆک دانادات و چوارمشتهقی دانانیشیت، بگره گاور ئاسا لهسەر میژ نان دهخوات. دواى ئهوهى به توورهکه پاره به کتیب دهدات، کتیبهکان لهسەر زهوى فېرې دهدات و پى بهو پهپاندا دهنیت که ناوی پهپامبهریان تیدایه. لهبهر ئهوهى دواى چهندین سعات سهیرکردنى ئاسمان ناتوانیت ئیبلېسى ناو ههناوى خوێ هیور بکاتهوه، لهبهر تیشکی خوړ لهسەر پېخه و پادهکیشیت و سهیری بنمیچی قریژی مالهوه دهکات. دهرودراوسى دهلین: خوچه تهنیا خویشی بهچارهی کوراند دیت، نهک ژنان. دهلین ئه و پیاوهى مال هاوچمکیتی و چند پۆژیکیشی له پۆژووی پههزان خواردووه، بۆیه ئهه پهتایه بلبوهتهوه."

دواى ئهوهى میوانهکهمان دهرکرایه دهرهوه، خوچه تووشی تهنگزی ههلهچوون بوو. دلنیا بووم ئه و نارامییهی له ئههجامی هاوسۆزی پیتشاندان لهگهل ئهوانی تردا ههستی پتی دهکرد، بهکووتا هاتووه. بۆ ئهوهى دواپین جهزهبهی لی ههلسیتم، گوتم ئهوانهی له پهتاکه ناترسن، وهک ئه و کابرایه دهبنگن. شلهژا، بهلام پروونی کردهوه خویشی له پهتاکه ناترسیت. لهبهر ههر هۆیهک بیت خۆم قایل کرد بهوهى ئهه قسهیهی له ناخهوه کردبیت. زۆر توپه بوو، جییهکی نهدهدۆزییهوه دهست و قۆلی خوێ بۆ ببات. دیسانهوه بالۆرهی "گههژهکان" که ماوهیهک بوو له بییری کردبوو، کهوتهوه سهه زمانی و دووبارهی دهکردهوه. دواى داهاتنی تاریکی، چرای داگیرساند، له ناوهپارستی میژهکهدا دای نا و داواى کرد ههردووکمان له بهردهمیدا دابنشین، پتویست بوو چند شتی که بنووسین.

وهک دوو کوپى زگورتی کاتیک بۆ بهسههیردنی شهوه دريژ و نهپراوهکانی زستان گهههى کاغهز دهکهن، له بهرامبهر یهکتر لهمبهر و ئهوبهری میژ دانیشتبووین و له سهه کاغهزه خالییهکانی بهردههههه شتمان دهنووسیهوه. خویمانم زۆر سههیر دههاته پیتش چاوا! لهوهش سههیرتر، نووسینهکانی خوچه بوون که بهیانیهی پۆژی دواتر خویندیهوه و خوێ به خهون ناوی بردن. به

لاسا یکردنه وهی خه ونه کانی من، ئه ویش خه ونیکی گپراپیه وه، به لام به هه موو شتیکیدا دیاربوو نه وه خه ونیکی نه بیندراوه: له خه ونی ئه ودا ئیمه برا بووین! خۆی پۆلی براگه وهی منی به خۆی په و دیبوو، منیش ئاقل ئاقل گویم بۆ قسه زانستییه کانی راگرتوه، سه ره له بیانیی پۆزی دواتر له کاتی تاشتی خواردندا له منی پرسى داخۆ چۆن بۆ واته واتى خه لکی گه ره ک سه باره ت به وهی ئیمه دووانه یین، ده روانم؟ ئهم پرسیارهم پى خوښ بوو، به لام خه وکه یه کی ئه وتۆی شکۆشمی نه دا. دوو پۆز دواتر له نیوهی شه ودا هۆشیاری کردم ه وه و گوئی به راستی خه ونیکی دیوه، له وانه یه راستیشی گوئیت، به لام من، له بهر هه هۆیه ک بیت، گویم نه دایى. شه وى دواتر گوئی له وه دهرستیت به په تاکه بمریت.

به هۆی بیزار بوونمه وه له مانه وهی زۆر له مال، لای ئیواره چومه کچه و کۆلانیان. له باخچه یه کدا، مندا لان چوو بوونه سه ر دار و پیتلوه په نگینه کانیان له خواره وه به جی هیشتبوو. دهسته یه ک ژنی چه نه باز به ده وری کانییه که وه ریزیان به ستبوو، ته نانه ت به تپه په یوونی منیش به لایاندا بیده منگ نه بوون. بازار پر بوو له کپیار. هه ندیک به له زه ته وه سه یری شه پر که ران و ناوپیوانانیان ده کرد، هه ولم ده دا باوه ر به خۆم به یتم په تاکه ته وژمی خۆی له ده ست داوه، به لام به بینینی ئه و داره بازانه ی یه ک له دوا ی یه ک له مزگه وتی بایه زیده وه ده یندرانه ده ری، ده ماره کانی می شکم گرژ بوونه وه و به له ز گه رامه وه بۆ مال. له ودا بووم بچه ژو ره که ی خۆم، خۆچه بانگی کرد: "ئا وه ره سه یریکی ئه مه بکه." قۆچه ی کورته که که ی کرد بووه وه و ئامازه ی ده کرد بۆ دوومه لکی بچووک و قنچه که یه کی ژیر سکی، گوئی: "مه گه ز هه موو شو ئنیتیکی ته نیوه." لای نیریک بوومه وه و به وردی سه رنجم دا، په له یه کی سووری بچووک بوو، دوومه لکی سووکه له، وه ک جیی گه ستنی مه گه زتیک. به لام بۆچی پێشانی منی ده دا؟ ترسام په وری خۆم زیاتر نیریک بخرمه وه، خۆچه گوئی: جیی گازی مه گه زه، وا نییه؟" نووکی په نچه ی خسته سه ر دوومه له که: "یان کچه؟" بیده منگ بووم. نه مگوت هه رگیز جیگازی له و جۆره ی کچه نه دیوه.

بیانوییهکم دۆزییهوه و تا خۆر ئاوابوون له باخچه مامهوه. ههستم دهکرد دهبیت ئیدی له مال نه مینم، بهلام شویتنیکم له خهیاڵدا نهبوو بۆی بچم. نهگهرچی پهلهکهی ژێر سکی خۆچه له جیی گهستنی مهگهز دهچوو، بهلام بهقهه برینی پهتایهک گهروه و بهرین نهبوو. پاشان شتیکی ترم بهخهیاڵدا هات و پیم وا بیت هۆیهکهی بۆ پیاسهکردنم بهناو کیای خێرا گهشهکردوی باخچهکهدا دهگهڕێتهوه: بیرم دهکردهوه پهله سوورهکهی له ماوهی دوو پۆژدا دهناوسیت، وهک گولیک بهم دهکاتهوه، دهتهقیتتهوه و خۆچه بهدم نازارهوه گیان دهسپێریت، دهمووست پێی بلیم ئهوه جیی گهستنی مهگهزی زهههلاخ و شهوکهپی ولاتیکی زۆر گهرمه، بهلام ههرچهندی کۆشام ناوی ئهوه مهگهزهی خهیاڵم لێی دابوو، نهدههاته سهه زمانم.

ئێواره، کاتی دانیشتنمان بۆ خواردن، خۆچه دهکۆشا خۆی کهیفسان پێشان بدات. کهمهی کرد، سههری نایه سههرم، بهلام ئهوه زۆری نهخایهند. پاش ههڵسانی بێدهنگمان لهسهه خواردنهکه و ساتیکی درێژ دواي سنگدادانی تاریکیهکی بێ هوا و ئارام، خۆچه گوتی: "ههست به بێزاری دهکم، بېرۆکهیهکم بۆ هاتوه، با بجینه بهردهم مێز و شتگهلیک بنووسین." دهیگوت تهنیا بهو چۆره دهتوانیت دلی خۆی بداتهوه.

بهلام نهیتوانی بنووسیت. من بهوپهپی ئاسوودهیییهوه دهنووسی و ئهوهش بۆ کاروبار دانیشتبوو، بهتێلهی چاوه سههری منی دهکرد. گوتی: "چی دهنووسیت؟" نووسیبووم چۆن دواي کۆتایی سالی یهکهمی دهرزخانهی ئهندازیاری له سهههتای پشوویدا بیري مالهوم دهکرد و به گالیسکهیهکی تاک ئهسپ گهراومهوه، بهلام له ههمان کاتدا قوتابخانه و هاوڕێکانیشم زۆر خوش دهووست. نووسیبووم زۆر بیري ئهوه کتێبانهم کردوه که له پشوویدا هاویندا لهگهڵ خۆم دهمهتێنانهوه و بهتهنیا له قهراغی سههرچاوهیهکی ئاو دهمخوێندنهوه. وای بێدهنگیهکی کورت، خۆچه، وهک ئهوهی پارتیک بدرکێنیت، بهچریه پرسی: "ئهوانهی ئهوهی بهردهوام بهو شێوهیه به کامهراهی دهژین؟" وام زانی دواي لێبوونهوه له پرسیارهکهی، یهکسهه پهشیمان

ده‌بیت‌هه، به‌لام هیتستا وه‌ک مندا‌آلکی به‌په‌رۆش سه‌یری ده‌کرد. منیش به‌چریه
 کوتم: "من کامه‌ران بووم!" هیمای سووکه ئیره‌یی پتیردنیک که‌وته سه‌ر
 پروخساری، به‌لام ترسناک نه‌بوو. به‌شهرم و دوودلییه‌وه ده‌ستی به‌گتیرانه‌وه
 کرد:

ئهو سه‌رده‌مه‌ی له‌ئهرنه‌ بووه و دوزازده سالان بووه، ماومیه‌ک له‌ته‌ک دایک
 و خوشکیدا هاتوچۆی تیمارخانه‌ی مزگه‌وتی بایه‌زیدی کردووه، چونکه
 باپیری (باوکی دایکی) نه‌خۆشیی که‌ده‌ی هه‌بووه. به‌یانیان به‌رله‌وه‌ی به‌پۆ
 بکه‌ون، دایکی، براکه‌ی تری لای هاوسیکان به‌جۆ هیتستووه. خۆچه و
 خوشکه‌که‌ی و قاپی موچه‌له‌بیی پتیشتر ناماده‌کراوی هه‌لگرتووه و پتکه‌وه
 که‌وتوونه‌ته‌ پۆ. هه‌موو جارێک به‌ پتکه‌یه‌کی کورت، به‌لام زۆر دلگیری ژیر
 سته‌به‌ری پیزه‌ داری سپینداردا تۆ په‌ریون. باپیریان به‌سه‌ره‌اتی بۆیان
 گتیراوه‌ته‌وه. خۆچه‌ه‌زی له‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌ نه‌بووه، زیاتر ئاره‌زووی بینینی ناو
 تیمارخانه‌ی کردووه، بۆیه هه‌موو جارێک ئه‌وانی تری به‌جۆ هیتستووه و
 سه‌یری ده‌ورو به‌ری کردووه. جارێک له‌ ژیر قوبه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌دا که‌ تیشکی
 پۆژی دزه‌کردوو له‌ کلۆپۆژنه‌کانه‌وه رووناکی کردووه‌ته‌وه، گوێی له‌ موزیکیک
 بووه بۆ که‌سانی تووشبوو به‌ نه‌خۆشیی ده‌روونی ژمندراوه. ده‌نگی ناویش
 هاتووه، ناوی زۆ. دواتر به‌ چه‌ند ژووریکێ پۆ له‌ شووشه‌ و قاپی دره‌وشاوه‌ی
 ده‌گمه‌ن و په‌نگیندا گه‌راوه. جارێک پۆی لۆ و ن بووه و ده‌ستی به‌گریان
 کردووه. ژوور به‌ ژووری تیمارخانه‌ گه‌راندوویانه‌ تا عه‌بدولآ ئه‌فه‌ندیان
 دۆزیوه‌ته‌وه. دایکی جاره‌یه‌یه‌ گه‌راوه، ناویه‌ناویش له‌گه‌ڵ که‌که‌یدا گوێیان بۆ
 چیرۆکه‌کانی باپیره‌ راگرتووه. دواتر، قسپه‌ به‌تاله‌که‌یان له‌ باپیره‌
 وهرگرتووه‌ته‌وه و گه‌راونه‌ته‌وه، به‌لام پتیش ئه‌وه‌ی یگه‌نه‌وه‌ مال، دایکی هه‌لوای
 بۆیان کړیوه، گوته‌ویه‌تی با بۆ ئه‌وه‌ی که‌س به‌مانبیت، بیخۆین. له‌ ناو
 سپیندارمه‌کانی قه‌راغ ناو شوێنیکیان هه‌بووه، هه‌ر سیکیان دانیشتون، لاقیان
 بۆ ناو ناو درێژ کردووه و بۆ ئه‌وه‌ی که‌س چاوی پتیه‌نه‌وه‌ بیت، هه‌لوایان
 خواردووه.

پاش نه‌وهی خۆجه کۆتایی به قسه‌کانی هینا، بیده‌نگییه‌ک بالی به‌سهرماندا کیشا و نه‌مه‌ش ئیمه‌ی له یه‌کتر نێزیک ده‌خسته‌وه. ئهم لێک نێزیکبوونه‌وه‌یه‌ش هه‌ستیکێ سه‌یری براهه‌تی لامان دروست کرد که هه‌ردووکه‌مانی نیگه‌ران کرد. خۆجه ساتیکێ درێژ به‌رگه‌ی ئهم نیگه‌رانییه‌ی گرت. دواتر، کاتیک ده‌رگای که‌وره‌ی مایکی نێزیکمان بێ بیرکردنه‌وه و به‌ده‌م زه‌مه‌یه‌کی که‌وره‌وه پێوه درا، خۆجه گوتی: "یه‌که‌مجار له‌و سه‌روبه‌نده‌دا به‌هۆی نه‌خۆشه‌کان و شووشه و قاپی په‌نگاو په‌نگ و پێوانه‌ی هۆکاری چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشانه‌وه خووم دایه زانست." به‌لام دوا‌ی مردنی باپیری، بۆیان نه‌لواوه جاریکی تر بچنه‌وه نه‌وێ. ئیدی خۆجه به‌رده‌وام له‌ خه‌یالی خۆیدا بیر ده‌کاته‌وه هه‌ر کاتیک پێ که‌یشت و که‌وره بوو، به‌ته‌نیا بۆ نه‌وێ بچیت، به‌لام سالتیک ئاوی پوویاری تونجا سه‌ر ده‌کات، نه‌خۆشه‌کان له‌ چێگه‌ ده‌رده‌هیندرێن و دوور ده‌خرێنه‌وه و ئاوی قرێژ و بۆگه‌نی ناو ژووره‌کانی تیمارخانه‌ تا ماوه‌یه‌کی درێژ ناکشێته‌وه. دوا‌ی کشانه‌ومه‌ش، تیمارخانه‌ی جوان و دلگیر له‌ قوڕ و لیته‌یه‌کی بۆگه‌ن و به‌ نه‌فره‌متکه‌راودا ده‌مینێته‌وه و تا سالانیکێ درێژ خاوی‌ن ناکرێته‌وه.

ئه‌مجاره‌یان دوا‌ی بیده‌نگبوونی خۆجه، ئیدی هه‌ستمان به‌ نێزیکیی نێوانمان نه‌کرد. له‌ به‌رده‌م میزه‌که هه‌لسابوو، به‌ تیلای چاو سیبه‌ره‌که‌یم ده‌بینی به‌ ژووره‌که‌دا ده‌گه‌را. پاشان چرای سه‌ر ناوه‌راستی میزه‌که‌ی هه‌لگرت و چووه‌ پشتمه‌وه، ئیدی نه‌ سیبه‌ره‌که‌یم ده‌بینی و نه‌ خۆی. ویستم خۆم بسوورێتم و سه‌یری بکه‌م، به‌لام نه‌متوانی، هه‌ستم ده‌کرد چاوه‌ڕێی خراپه‌یه‌که‌ ده‌که‌م و نیگه‌ران بووم. دوا‌ی که‌مێک گوێم له‌ خشه‌ی داکه‌ندنێ جلیک بوو، به‌ترسه‌وه ئاوێتکه‌م دایه‌وه. له‌ ناوقه‌ده‌ به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ی پووت کردبوو. چووه‌ به‌رده‌م ئاوێتکه‌، له‌به‌ر تیشکی چراکه‌ به‌ سه‌رنجه‌وه له‌ سنگ و سکی خۆی ورد بووه‌وه و گوتی: "ئه‌ی خوا، ئه‌مه‌ چ دوومه‌لێکه‌؟" بیده‌نگ بووم. گوتی: "ئا وه‌ره‌ سه‌یریکێ ئه‌مه‌ بکه‌." نه‌مه‌توانی له‌ شوێنی خۆم بجووڵیم. هاواری کرد: "گوتم ئا وه‌ره‌!" وه‌ک یه‌کێک له‌ قوتابییه‌کانی خۆی له‌ کاتی سزادانیاندا، به‌ ترسه‌وه لێی نێزیک بوومه‌وه.

هەرگیز نه‌وهنده له جه‌سته‌ی پروتی نێزیک نه‌که‌وتبوومه‌وه و هه‌زم به‌و نێزیکبوونه‌وه‌یه نه‌ده‌کرد. سه‌ره‌تا ویستم باوه‌ به‌خۆم به‌یتم ته‌نیا له‌به‌ر نه‌ومه‌ که‌ نامه‌وت لێ نێزیک بکه‌ومه‌وه، به‌لام ده‌مزانی له‌به‌ر ترسمه‌ له‌ دوومه‌له‌که‌. ئه‌ویش له‌مه‌ حاڵی بوو. بۆ نه‌وه‌ی وا تێ نه‌گات، سه‌رم لێ نێزیک کردبووه‌وه و وه‌ک پزیشک چاوم له‌ دوومه‌ل و په‌له‌کانی بری‌بوو. پاشان له‌ ژێر لێ‌وه‌وه‌ بلمه‌بلمیکم کرد. خۆچه‌ له‌ ئاکامدا گوئی: "ده‌ترسیت، وا نییه‌؟" بۆ سه‌لماندنێ نه‌ترسانم، هێنده‌ی دی سه‌رم لێ نێزیک خسته‌وه، گوئی: "ترسی نه‌وت هه‌یه‌ دوومه‌لی په‌تا بیت؟" وا په‌فتارم کرد وه‌ک نه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه‌م نه‌بیستبیت. ده‌مویست بلم جێگازی مه‌گه‌زه‌، مه‌گه‌زێکی ده‌گه‌من که‌ جارێک دابوو به‌ شوێنێکی له‌شی منیشه‌وه، به‌لام هێشتا ناوی ئه‌و بوونه‌وه‌رم به‌خه‌یالدا نه‌هاتبوو. خۆچه‌ گوئی: "ئا ده‌ستێکی لێ بده‌! چۆن تێ ده‌گه‌یت نه‌گه‌ر ده‌ستی لێ نه‌ده‌یت؟ سا ده‌ی ده‌ستیکم لێ بده‌!"

کاتێک بێنی ده‌ستی لێ ناده‌م، خۆشحاڵی کرتی. په‌نجه‌کانی به‌سه‌ر دوومه‌له‌که‌دا هێنا و پاشان له‌ پروی منی نێزیک خسته‌نه‌وه. کاتێک سه‌یری کرد به‌ رق و نه‌فره‌ته‌وه‌ چاره‌ی خۆم گرژ کردوه‌وه، قاقایه‌کی به‌رزی لێ دا. له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ جێگازی بچووکی مه‌گه‌زێک ده‌ترسم، که‌وته‌ شوخیکردن پێم، به‌لام ئه‌م شاگه‌شکه‌بوونه‌ی زۆری نه‌خایه‌ند. له‌پڕ گوئی: "له‌ مردن ده‌ترسم." وه‌ک نه‌وه‌ وا بوو له‌ باره‌ی شتیکی تهره‌وه‌ بدوێت، له‌ شه‌رم زیاتر، تووڕه‌ییی پێوه‌ دیاربوو، تووڕه‌ییی که‌سه‌یکی زۆرلیکراو، گوئی: "دلنیایت تو‌ ئه‌م دوومه‌له‌ت لێ نه‌هاتوه‌؟ ئاده‌ی خۆت رووت بکه‌ره‌وه‌!" ئه‌و زیاتر پێی داگرت، بۆیه‌ من وه‌ک مندالێک چۆن رقی له‌ خۆشوشتن ده‌بیته‌وه، کراسم داکه‌ند. ژووره‌وه‌ گه‌رم و په‌نجه‌ره‌ داخرابوو، به‌لام له‌ شوێنێکه‌وه‌ شنه‌یه‌کی فێنک هات، نازانم، له‌وانه‌یه‌ ساردیی ئاوێنه‌که‌ بووبێت مچورکه‌ی پێمدا هێنا‌بێت. له‌به‌ر نه‌وه‌ی شه‌رم به‌ دیمه‌نی خۆمدا ده‌هاته‌وه، شه‌قاویکم نا و له‌ چوارچێوه‌ی ئاوێنه‌که‌ چوومه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌مجاره‌یان له‌لایه‌کی ئاوێنه‌که‌دا پروی خۆچه‌م بێنی، سه‌ری له‌ جه‌سته‌ی من نێزیک ده‌خسته‌وه. ئه‌و سه‌ره‌ زله‌ی هه‌مووان پێیان و

بوو له سهری من دهچیت، به لای جهسته مدا لار بوومه. له پر به خه یالدا هات
 نهم رفتهاره ی بۆ ژهراویکردنی پوچی منه. نهمه له کاتیکدا من تهواو به
 پیچهوانه وه رفتهارم دهکرد و سالانیک بوو شانازیم به وه وه دهکرد من نهو فیر
 دهکم. نه کهرچی نهوه ی به خه یالدا هات مایه ی پیکه نین بوو، به لام بۆ ساتیک
 وای بۆچووم نهو سهره بژه ی که له بهر تیشکی چراکه دا شهرمی له بهر
 هه لگیراوه، خهریکه خوینم ده مژیت! لهو ساهه دا هه ستم به تام و چیرزی
 به سهرهاته ترسناکه کانی سهردهمی مندالیم دهکرد. کاتیک نوقمی نهو
 بیرکردنهوانه بووم، له سهر سکم هه ستم به په نجه کانی کرد. ده مویت
 هه لبیم و شتیک بکتشم به سهریدا. کوتی: "تۆ نیته." چوه پشتمه وه، بن قول
 و مل و پشت کوپیه کانیشمی پشکنی. کوتی: "نیرهشت هیچی پیوه نییه،
 مه کهز به تۆوه ی نه داوه."

دهستی خسته سهر شانم و هاته ته نیشتمه وه. وهک نهوه ی برادره یکی
 سهردهمی مندالیی نهو بم و گرتی دلی خویم بۆ بکاته وه. به په نجه کانی پشتی
 ملمی گۆشی و به رهو لای خو ی به کتشی کردم. کوتی: "وهره با پیکه وه سهیری
 ناوینه بکهین. سهیریکم کرد، له بهر تیشکی دره وشاوه ی چراکه دا جار یکی
 تریش له یه کهچوونی له راده به ده ری نیوان خو مانم بینی. بیرم که و ته وه، نهو
 ده می له بهردهم ده رگای والی سادق پاشا چاوه رپم ده کرد و یه کهمین جار
 خو جه م بینی، هه مان نهم هه سته ی نیستام له کن دروست بوو بوو. نهو کاته
 که سیکم بینی بوو که ده بوو خو م بووما یه. نیستاش بیر ده که مه وه ده بیت
 نهویش که سیک بیت وهک من. ههردوو کمان یه کیک بووین! نیستا نهمم جو زری
 راستیه کی پوون ده هاته به رچاو. وهک نهوه ی ده ست و پتم له کو ت و زنجیردا
 بیت، به گۆچی هه لسامه سهر پی، بۆ خو ده ربازکردن جووله یه کم کرد. وهک
 نهوه ی به مه ویت بۆم ده ربکه ویت داخو من خو مم، به په له ده ستم به قژمدا هیئا.
 نهویش زۆر شاره زایانه و بی نهوه ی هاو شپوه ی ناو ناو تنه که تیک بدات،
 هه مان شتی کرد. لاسایی نیگا کانیشمی ده کرده وه. نهو، شپوه ی پاوه ستانی
 سهرم و سهر سوورمانی منی دووباره کرده وه، که چی من خو م توانای

سه پرکردنیم له ئاوینه که دا نه بوو، له تاو ترسیش نه مده توانی نیگای له سهر هه لبرگم. وهک مندا لیک چۆن لاسایی قسه و جووله کانی هاو پیه کی ده کاته وه و توو پهی ده کات، شاگه شگه بوو بوو. نه پانندی: پیکه وه دهمیرین! له خه یالی خۆمدا گوتم چ توو په هاتیکه. به لām تر ساشم. ئه وشه وه، په کیک بوو له ترسناکترین ئه وشه وانیهی له گه ل ئه ودا به سهرم برد.

پاشان کوتی ههر له سهره تا وه له په تاکه تر ساوه و هه موو شتیکیشی بۆ تا قیکردنه وهی من کردووه؛ چ ئه کاتهی جه لاده کانی والی سادق پاشا منیان بۆ کوشتن دا وه ته پیش خۆیان، یان وهک ئیستا نه گهر خه لکانی تر ئیمه به هاو جمک ده زانن، هه مووی بۆ تا قیکردنه وهی منه. پاشان کوتی: رۆحت له له پی ده ستمدایه. کتومت وهک چۆن که میک له مه ویش لاسایی جووله کانتم کرده وه، له مه ودا بیر له هه رچییهک بکه یته وه، من پتی ده زانم. هه رچیش بزانی، من بیر لئ ده که مه وه! دواپی لیمی پرسی داخۆ له و ساته دا بیر له چی ده که مه وه. منیش، جگه له، هیچ شتیکێ تر له خه یالما نه بوو. گوتم بیر له هیچ ناکه مه وه. به لām کوتی لیم نه ده گرت، چونکه بۆ تیکه یشتن نا، ته نیا بۆ ترساندنێ من ده ودا، که مه ی له تهک ترسی خۆیدا ده کرد و مه به سستی بوو منیش به شی خۆم له و ترسه به ریکه ویت. سه رنجم دابوو تا زیاتر هه سستی به ته نیایی بکرا دایه، پاده ی مه یلی شه پانگیزی ده چوو هه سرت. نه گهر ده سستی به سه ر رووی هه ردوو کماندا ده گیرا و ده یویست به ئه فسوونی ئه و له یه کچوونه سه یه رمان سه رسام بکات و له من زیاتر ده هاته جۆش، من وای بۆ ده چووم ده خو ازیت رهفتاری خراپ بنوینیت. به خۆم کوت له بهر ئه وهی له دله و راهزی نییه یه کسه ر ده ست به شه پانگیزی بکات، منی له به ردم ئاوینه دا راگرتووه و پشتی ملم ده گوشیت، به لām هینده توو په هات و بیچاره ش نه ده هاته پیش چاو م. هه قی خۆی بوو، منیش ده مویست قسه و پهفتاره کانی ئه و بگم. له پای ئه وهی به ده سپیش خه ریکردن توانی بووی که مه به په تاکه و ترسی ناو ئاوینه که بکات، ئیره ییم پتی ده برد.

به لām سه رباری ئه و هه موو ترسه و بیرکردنه وم له په ی بردن به و شتانه ی

تایبەت بەخۆم بوون و پێشتر بیرم لێیان نەکردبوو، کردم و کوێشام نەمتوانی خۆم لەو هەستە پرزگار بکەم کە هەموو ئەم شتانه گەمەن. پەنجەکانی شل کردبوو، ئیدی پشتمەلمی نەدەگوشی، بەلام من لە بەردەم ئاوێنەکە نەدەکشام، خۆجە دواتر گوتی: "من وەک تۆم لێ هاتوو. ئیدی دەزانم چۆن دەترسیت. من بووم بە تۆ. حالی بووم دەلێت چی، بەلام هەوڵم دا ئەو فالگرتنەوهیە کە ئەمڕۆ گومانم لە راستبوونی نیوێ نییە، بە توورەهات و مندالانە دا بنێم. لافی ئەوێ لێ دا دنیا وەک من دەبینیت. دیسان دەبگوت: "ئێستا بەتەواوی تێ دەگەم (ئەوان) چۆن بیر دەکەنەوه و چۆن دەبیستن." نیگای لە ئاوێنەکە دوور خستەوه، تیشکی چرا نیوێ میژەکە ی ڕووناک کردبوو، سەیرێکی میژەکە و پەرداخ و کورسی و شتەکانی تری کرد و کەمێک قسە ی کرد. دواتر گوتی گواهی ئەو شتانه ی پێشتر لەبەر نەبینینیان نەیدەتوانی گوزارەیان لێ بکات، ئێستا دەتوانیت دەریان ببڕیت. بەلام من پێم وا بوو خۆی لە خستە دەبرد، چونکە وشەکان و شتومەکانیش هەمان ئەوانە ی پێشوو بوون. تاکە شتیکی نوێ لەودا، ترسەکە ی بوو. ئەوێش نا، بگرە شتیوازی هەڵکردن لەگەڵ ترسەکەیدا. بەلام من پێم وا بوو ئەو شتیوازی هەڵکردنە کە ئێستا بەلاموێ ڕوون نییە، شتیکی نوێ، یان گەمەیکە تری ئەو بوو لە بەردەم ئاوێنەدا، پێ دەچوو بێ ویستی خۆی بوو، گەمەیکە لادەدایە لاوه، گرکێ دەکەرایەوه سەر دوومەلەکە و دەپرسی داخ جیگازی مەگەزە، یاخو پەتایە؟

پاشان گوتی دەیهوێت من هەموو شتیکی لەو شوێنەوه ی تیایدا ڕاوهستابووم، دەست پێ بکەم. هێشتا نیوێ ڕووت بووین و لە بەردەم ئاوێنەکە نەکشابووین. پێشنیازی وا بوو ئەو بێتە جیتی من و منیش بچمە جیتی ئەو. بۆ ئەمێش، ئەوێندەمان بەس بوو جلوبەرگی خۆمان بگۆڕین، ئەو ڕدین بتاشیت و منیش ڕیشی خۆم بهێلمەوه. ئەم بیرۆکە ی، لەیه کچووینی ئێمە ی لە ئاوێنەکەدا ترسناکتر نواند، دمارەکانی میشکم بەتەواوی ئاوسان، کوێم ڕاگرت: ئەگە وا بوایە، دەبوو من ئەوم ئازاد بکەرایە. زۆر بە

شادمانییه وه باسی ئه و شتانه ی ده کرد که دوا ی ئه وه ی له جپی من ده چپته وه ولاته که کم، له وئ ده یانکات. هه رچییه کم له باره ی مندا لی و گه نجاهی تی خۆمه وه بۆی گتیرا بووه وه، هه ر هه مووی به بجوو کترین ورده کارییه وه له هۆشی خۆیدا پاراستبوو. زۆریش سه رم سووپما ئه گه ر سه یرم کرد به پشتبسته ستن به و ورده کارییه و به پیتی بۆچوونی خۆی، له خه یالی خۆیدا جیهانیکی ناجۆر و دوور له راستیی خولقاندووه. وهک ئه وه وا بوو زیانم له ژیر دهستی خۆم ده رچوویت و له دهستی ئه ودا ئا راسته ی شوونی تر بکریت، منیش، هیچی ترم له دهست نه یهت، ته نیا ئه وه نه بێت وهک ئه وه ی خه ون ببینم، له دووره وه سه یری ئه و شتانه بکه کم که به سه رم دین. گه رانه وه ی ئه و له بری من بۆ ولاته که کم و ئه و زیانه ی له وئ به سه ری ده بات، په هه ندیکی گالته جاپانه ی هینده نامۆ و ساده ی تیدا بوو، به جۆرێک منی به ته وای له باوه ر پیه یانی دوور ده خسته وه. له سه ریکی ترمه وه سه رم له لۆجیک و گونجانی ورده کارییه کانی ناو خه یالی ئه و سووپما بوو: له ناخه وه ده موسته بلیم که واته بۆی هه یه شتی واش بقه ومیت و منیش بتوانم وا بژیم. له و ساته دا تۆ گه یشتیم بۆ په که مجار په یم به شتیکی قولی تایبهت به زیانی خۆچه بردووه، به لām له په وشیکدا نه بووم بتوانم بلیم ئه و شته چییه. به سه رسووپمانه وه گویم بۆ په فتار و کرده وه کانی دنیای کۆنم را گرتبوو، سالانیکیش بوو به تاسه وه بیرم لێ ده کردنه وه و ترسی په تاکه کم له بیر چووبووه وه.

به لām ئه مه زۆری نه خایه ند. ئه مجار خۆچه داوای لیم کرد پیتی بلیم ئه گه ر بچمه به رگی ئه وه وه، چی ده که کم. له یه کچوونمان و راوه ستانی سه یری من له و باره دا به دم هه ولدانه وه بۆ ئه وه ی بڕوا به خۆم به یتیم دوومه له که جیگازی مه گه ز نه بێت هیچی تر نییه، منی به را ده یه ک توور په کردبوو، به جۆرێک هیچ شتیکی ترم به خه یالدا نه هات. دوا ی ئه وه ی زۆری بۆم هینا، بیرم که و ته وه گوتم ماوه یه ک له مه وه به ر ئه وم له خه یالدا بووه دوا ی گه رانه وم بۆ ولات بیره وه رییه کانم بینوسمه وه. هه ر ئه وه نده ی کوتیشم له وانه یه رۆژیک له رۆژان چیرۆکیک له به سه ره اته کانم بیک به یتیم و بینوسمه وه، ئه و به نه فرهت و به

چاوی سووک بۆمی روانی. ئو پای وا بوو هیندهی ئو من دهناسیت، من هیچ کاتیک ناتواتم به و رادهیه ئو بناسم! پالیکى پیمهوه نا و خۆی بهتهنیا چوو بهردهم ئاوینه: ئیستا پیم دهلیت چیم بهسهردیت ئهگهر ئو بجیت بهستی منهوه! دهسپیک گوتی: "دومهلهکه برینی بهتایه و دهمریت." پاشان باسی ئهوهی کرد چۆن بهر له مردنم به دهست نازارهوه دهنالینم. "له مردن خراپتر، ترسانته له مردن، چونکه تا ئیستا خۆت بۆی ئاماده نهکردوه. ئو ساتهی خۆجه باسی چۆنیهتی نوقمبوونی منی له نازارمکانی نهخۆشیدا دهکرد، له ئاوینه دوور کهوتبووهوه. پاش کهمیک بینیم لهسهر پتخوه پهت و بلاوهکهی سهرزهوی راکشاه و باسی ئیش و نازاره چاوهروانکرارهکانی من دهکات. دهستیکی نابوه سهر سکی، وهک بلایت خستبیتیه سهر شوینی ئو نازارانهی که باسی دهکردن. پیک لهو کاتهدا بانگی کردم، بهترسهوه چوو بهتهنیشیهوه، بهلام دهستبهجی پهشیمان بوومهوه، چونکه دیسان ههولی دا دهستم پێدا بهینیت. ههرچۆنیک بیت ئیدی بروام بهخۆم هینا ئهوه تهنیا جیگازی مهگهز بیت، بهلام سهریاری ئهوش ههر دهنترسام.

تهواوی شهو بهو جۆره بهسهرچوو. بهمهبهستی ئهوهی نهخۆشیی و ترسهکهی تووشی من بکات، لیکداکیکدا دووبارهی دهکردهوه من ئهوم و ئهویش منه. له دلی خۆمدا گوتم پهنگه له بهر چیژهرگرتنی بیت لهوهی له پستی خۆی دهههه و سهیری خۆی دهکات. وهک کهسیک بیهویت له خه هۆشیار بیتهوه، بهخۆم دهگوت: "گهه دهکات، چونکه خۆشیی ئو وهشی - گهه-یهی دهگوتهوه." له سهیریکی تریشهوه چین چین ئارهقهی دهردهدا، بهلام نهک وهک کهسیک له ژووریکی گهرمدا به دهست وشه خنکینههرهکانهوه تهنگاو بووبیت، بگره وهک نهخۆشیکی کهمنهنام.

لهگهڵ تاریک و پوونی بهیاندا، ئو سهبارته به ئهستیهرهکان و مردن، فالگرتهوهی درۆ و بی بنه، گهزیهیی سولتان، بهواتیهکی تر بی وهفایی سولتان، که مژه خۆشهویستهکانی خۆی، "ئیمه" و "تهوان" و له مه پ ویستی خۆی بۆ بوون به کهسیکی تر دوا! چی دی گویم لای نهکرت و چوو به باخچه.

نازانم له بهر چی بوو چەند بیرۆکه یه کی تاییهت به نه مری که له کتیبێکی
 کۆندا خوێندبوومه، هاتهوه بیرم. جگه له پۆلیک چۆله که که به سه ر دار
 مازوه کانه وه ده یان خوێند و له م چله وه بۆ نه و چل ده فرین، له ده ره وه هه ست
 به هیچ چریه و جووله یه کی تر نه ده کرا. کشوماتییه کی سه رسووپه ینه ر! بیرم
 له ژوره کانی تری نه سه ته نبوول و تووشبووانی په تاکه کرده وه. له دلی خۆمدا
 کوتم نه گه ر نه وه ی خۆجه په تا بیت، نه و تا مردن درێژه ده خایه نیت. نه گه ر نا،
 هه ر هیچ نه بیت تا ونبوونی نه و دوومه له سووره، ئیدی ههستم ده کرد ناتوانم
 له وه زیاتر له م ماله دا بمینمه وه. پاش نه وه ی چوومه وه ژوره وه، به هیچ
 شیوه یه ک به خه یالما ده نه هات بۆ کوئ ههلبیم و له کوئ خۆم بشارمه وه.
 نه وهنده نه بیت پیم وا بوو پێویسته شوێنێکی دوور له خۆجه و له په تاکه بیت.
 چەند پارچه جلویه رگیکی خۆم خزانه تووره که یه وه. ته نیا نه وهنده م ده زانی
 نه و شوێنه ده بیت هینده نێزیک بیت، بێ نه وه ی ده ستگیر بکریتم، بتوانم بۆی
 ههلبیم. هه ر نه وهنده و به س.

که مۆکه یهک پوولم پتکه وه نابوو که پتشتەر که موکورت به دزنی خۆچه وه پاشه که وتم کردبوو. لیره و له ویش برتیکی ترم پهیدا کردبوو. پتیش ئه وهی له مالن دهر بجم، پووله کانم له شوینی شاردنه و میان، له گۆزه ویه کی ناو سندووقی ئه و کتیبانه ی چی دی نه ده خویندرانه وه، دهر هینا، له بهر ئه وهی خولای زانیی په وشی دابووی له که للهه، سه ریکم کرد به ژووری خۆچه دا، چرا که ی داگیرسابوو، پر خه ی ده هات و نوقمی ئاره قه بوو. سه رم له بچوکی ئاوتنه که سوورما، چونکه به درێژایی شه و ی رابردو منی به ویکچوونی ئه فسوونا و یمان ترساندبوو، ئه و ویکچوونه ی هه رگیز نه متوانی به ته وای باوه ری پت بهیتم. بئ ئه وهی ده ست به هیچ شتی که وه بدهم، به په له پرووزی له مالن دهر چووم. له کاتی رۆیشتنم به کۆلانه کاند، بایه کی سووک هه لی کرد. له ناخه وه ده مویست ده سته کانم بشۆم. ده مزانی روو له کوئ ده که م و له خۆم رازی بووم. رۆیشتنم به کۆلانه کاند له کشوماتیی به ره یاندا، دابه زین له هه ورازه کانه وه به ره و ده ریا، شۆزینی ده سته کانم له کانیا وه کان و سه یرکردنی که ندای زێرین، شادمانی خسته ده روونمه وه.

یه که مجار باسی دوورگی هه یبه لیم له قه شه که یه کی که نچ که له وێه بۆ ئه سته نبول دابه زیبوو، بیستبوو. ئه و ده مه ی له گالاتا یه کمان بینی، به چۆشه وه باسی جوانی و دلگیری دوورگه کانی بۆم گپه رایه وه. بێگومان پتشتەر له خه یالما چه سپیبوو، بۆیه هه ر ئه وهنده ی له که ره ک دوور که وتمه وه، ده مزانی روو له وێنده ری ده که م. له که ل خاوه ن به له م و ماسیگره کاند قسم کرد، به لām داوای پاره یه کی خه یالییان ده کرد بۆ که یاندنم بۆ دوورگی هه یبه لی. هه ستم به بێزاری کرد، له دلی خۆمدا گوتم ئه که ر بزائن قاچاخم،

شوینه کهم بۆ ئو پیاوانه دهستنیشان دهکهن که خۆچه به دوامدا دهیاننیریت!
 دواتر هاتمه سهر ئو باوه‌ره‌ی ئه‌مه چاو سوورکردنه‌وه‌یه‌ک بیت له دژی
 فه‌له‌کان، چونکه له ترسی په‌تاکه به چاوی سووک سه‌یر ده‌کران، بۆ ئه‌وه‌ی
 سه‌رنجی زۆر بۆ سهر خۆم پانه‌کیشم، خاوه‌ن به‌له‌می دووهم دواند و له‌گه‌ڵی
 ریک که‌وتم. پیاویکی هێنده به‌هیز و به‌گور نه‌بوو، له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌موو هیزی
 خۆی بخاته سهر سه‌ول لیدان، چنه‌ی دها و باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد په‌تاکه
 سزای کام گونا‌هانه‌یه، ئه‌وه‌شی بۆ قسه‌کانی زیاد کرد گوايه هه‌لهاتن لێ و
 خۆشاردنه‌وه له دوورکه پوولیک ناکات. به قسه‌کانیدا بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌ویش
 بارته‌قای من ترسی لێ نیشته‌وه، ڕنگه شه‌ش سه‌عات درێژه‌ی خایه‌ند.

سالانیکی دواتر هاتمه سهر ئو باوه‌ره‌ی ڕۆژانیکی شادم له‌و دوورکه‌یه
 به‌سه‌ر بردووه. به‌پاره‌یه‌کی کهم له مائی ڕۆمیکی ماسیگری بۆ که‌سوکار
 ده‌مامه‌وه و هه‌ولم دها له‌ ناوه‌ نه‌بیندریم، ئۆق‌ره‌م له‌به‌ر برابوو. جاروبار وام
 ده‌مه‌یتنايه به‌رچاوی خۆم خۆچه مردووه. ناوه‌ناویش بیرم له‌و پیاوانه
 ده‌کرده‌وه که ده‌بوو به‌دوای مندا بیاننیریت. فه‌له‌یه‌کی زۆر له‌ دوورکه‌که
 هه‌بوون وه‌ک من له‌ ده‌ست په‌تا پرایان کردبوو، به‌لام نه‌مده‌ویست خۆمیان
 پێشان بده‌م.

به‌یانیان له‌ته‌ک یارۆی ماسیگردا ده‌چوومه‌ ده‌ریا و ده‌مه‌و ئیواران
 ده‌که‌پامه‌وه. ماوه‌یه‌ک خووم دابوووه پاوکردنی قرژانگ و پافوریا به‌ یم. نه‌گه‌ر
 هه‌واش خراب بوایه و ده‌ستی نه‌دایه بۆ ده‌رچوون بۆ ده‌ریا، به‌ده‌وری
 دوورکه‌دا ده‌خولامه‌وه. جاروبار ده‌چوومه‌ باخی خه‌له‌وته‌خانه‌ی دوورکه‌ و له
 ژێر دارمیوه‌کاندا سه‌رخه‌ویکی شیرینم بۆی ده‌شکاند. په‌ژیکیش له‌وێ هه‌بوو،
 سه‌به‌ته‌یه‌ک به‌ دار هه‌نجیری ناو په‌ژه‌که‌وه هه‌لواسرابوو. ئو ڕۆژانه‌ی هه‌وا
 ساف بوایه، ده‌چوومه‌ ئه‌وێ و له‌وێه تا ئه‌یاسق‌فیم لێه دیار بوو. له‌ ژێر
 سه‌به‌ته‌که‌دا داده‌نیستم و به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئه‌سته‌نبوله‌وه چه‌ندین سه‌عات
 خه‌یالم ده‌کرده‌وه. جاریکیان له‌ خه‌وندا خۆچه به‌ خۆی و چه‌ند دolfینیکه‌وه
 به‌ به‌له‌م هاتبوو بۆ دوورکه. دۆستانه له‌گه‌ڵ دolfینه‌کاندا هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد

و هه‌والی منی ده‌پرسی. که‌واته که‌وتبووه که‌پان به‌دوامدا. جارتیکیش له‌گه‌ل دایکمدا بوو، لۆمه‌یان کردم و له هۆی دواکه‌وتنمیان پرسی، دواى ئه‌وه‌ی تیشکی خۆر له پڕومی دهدا و به‌دهم ئاره‌قه ده‌ردانه‌وه هۆشیار ده‌بوومه‌وه، ده‌مویست بگه‌رێمه‌وه بۆ ناو خه‌ونه‌کانم، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌م بۆ نه‌ده‌لوا، خۆم ناچارى بیرکردنه‌وه ده‌کرد. هه‌ندیک جار پێشبینیم ده‌کرد خۆجه‌ مردوو. بیرم له تهرمه‌که‌ی ده‌کرده‌وه له‌و ماله‌ چۆله‌دا که من به‌جێم هێشتبوو. بیرم له‌وانه‌ی بۆ هه‌لگرتنی تهرمه‌که‌ی ده‌هاتن و له بێده‌نگی به‌خاکسپاردنی بۆ که‌سانه‌ی ده‌کرده‌وه. پاشان فالگرتنه‌وه‌کانیم بیر ده‌که‌وته‌وه. ئه‌و شته به‌زمبه‌خشانه‌یم ده‌هاته‌وه یاد که به نه‌فرت و رق‌هه له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌یگوتنه‌وه. سولتان و ئاژه‌له‌کانیم بیر ده‌که‌وته‌وه. من نووکی پرم به‌پشتی قرژال و پافوریاکاندا ده‌کرد و له سکینه‌وه دهرم ده‌هێنا، ئه‌وانیش به جولا‌ندنی هێمنانه‌ی پهل و پۆیان، هاو‌پێه‌تیی خه‌یا‌له‌کانی رۆژی منیان ده‌کرد.

خه‌ریک بووم هێدی هێدی باوه‌ر به‌خۆم به‌هێنم ده‌توانم بۆ ولاتی خۆم هه‌لبێم. بۆ ئه‌مه‌ش، هێنده‌م به‌س بوو که‌میک پاره له‌و مالانه‌ی دوورگه‌ بدزم که له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌رگا‌کانیان له‌سه‌ر پشت بوون، به‌لام پێویست بوو پێش هه‌موو شتیک خۆجه له بیر خۆم به‌مه‌وه، چونکه که‌وتبوومه ژێر کاریگه‌ریی ئه‌فسوونی به‌سه‌رهاته‌کانم و هێزی راکیشانی بیره‌وه‌رییه‌کانم. به‌خۆم ده‌گوت که‌سێکی هاوشیوه‌ی خۆم بۆ مردن به‌جۆ هێشتوووه و خه‌ریک بوو خۆم تاوانبار ده‌کرد، ئه‌و کاته‌ش، وه‌ک ئێستا، له دله‌وه تاسه‌ی بینینیم ده‌کرد، له خۆم ده‌پرسی ئایا به‌پراستی هێنده‌ی ئه‌وه‌ی له بیره‌وه‌رییدا هه‌یه له من ده‌چوو، یان خۆم له خشته ده‌برد؟ پاشان هاته‌م سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی له ماوه‌ی یازده سالی رابردوودا ته‌نانه‌ت جارتیکیش تێر و پێ سه‌یری پڕوخساریم نه‌کردوو، به‌مه‌رجیک، زۆر چاران ئه‌وه‌شم کردبوو. ته‌نانه‌ت به‌خه‌یا‌لمدا هات خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه ئه‌سته‌نبو‌ل و بۆ دوا‌جار چاوێک به تهرمه‌که‌یدا بگێڕم. بۆ ئه‌وه‌ی ئازاد بم، بپارم دا باوه‌ر به‌خۆم به‌هێنم وێکچوونمان یادگارییه‌کی چه‌وت و هه‌له‌یه‌کی بۆ تامه و پێویسته له بیر بکری‌ت.

باش بوو خۆم له سهر ئهو بىر كرده وهيه رانه هينا، چونكه پۆڤتېك خۆجه م له بهردهم خۆمدا بىنى! له باخچهى پشتوهى مالى كابرانى ماسىگر راکشاپووم، بىرم ده كرده وه و پووى چاوه داخراوه كانم له خۆر كرده بوو. ههستم به سىبه رهكەى كرد، له بهردهمدا بوو، پى دهكەنى، به لام نهك وهك كه سىك كه مهكەى برديته وه، بگره وهك ئه وهى خۆشه ويستى خۆيم بۆ دهر بریت! متمانه به خۆيوونىكى بههيز، به رادهيك كه خۆشمى دهرساند، سهرتاپاي جهسته مى داگرتبوو. پى دهجوو به نهپىنى چاوه پى هاتنى ئه ساته م كرده بىت، چونكه دهستبه جى ههستى كۆيلهى ته مبه ل و غولامى تاوانبار بالى به سه رمدا كيشا. به دم پى چانه وهى بوخچه كه مه وه، له برى نه فرته له خۆجه بكه م، كه چى خۆم به سووك دهاته به رچاو. هه ر ئه وىش له جى من قه رزه كانى كابرانى ماسىگرى دايه وه. دوو كه سى دابوو تهك خۆى و به به له مى جووتسه و ل هاتبوون، به خىرايى كه پايه وه، به رله وهى تاريكى دابىت، كه يشينه وه مال. تاسهى بۆنى ماله وه م كرده بوو. ئاوتنه كهش له ديوار هيندرابوو خوارى.

به يانى پۆڤى دواتر، خۆجه منى له بهردهم خۆى دانا و گوتى: تاوانه كهت زۆر قورسه، نهك ته نيا له بهر ئه وهى هه ل هاتوويت، بگره به هۆى ئه وهى جى گازى مه گه زت لى بووه به برىنى په تا و منت به ته نيا له پىخه وى مردندا به جى هيشته وه. به لام ئىستا كاتى ئه وه نيه. گىرايه وه: سولتان هه فته يهك له مه ويه ر له ئاكامدا نارده ويه تى به داويدا و لى پى پرسى وه ئه م په تايه كهى دهر پىته وه، چه ند كه سى تر راپىچى مه رگ دهكات و ئايا زيانى خۆى له مه تر سىدايه، ياخۆ نا؟ خۆجه زۆر ده به شوكت و له بهر ئه وهى پىشوه خت خۆى ئاماده نه كرده وه، وه لامى ناروونى داوه ته وه، داواى مۆله تى كرده وه بۆ ئه وهى له ئه ستىره كان بېرسىت. به دلى خۆشه وه كه راوه ته وه بۆ مال. نه يتوانيوه بگاته ئه نجامىك بۆ ئا راسته كردنى خه مه كانى سولتان. بۆيه بىريارى دابوو من بگىر پىته وه.

هه ر زو به گىرسانه وهى منى له دوور كه كه زانىبوو. پاش هه ل هاتنم تووشى له رز و تا بووه، دواى سى پۆڤ كه وتبووه منه كردنم، له رپى ماسىگره كانه وه

شویڼ پټمی هه لگرتبوو. له گه له شلکړدنه وهی دهمی کیسه ی پاره کانیډا، ماسیگرکه پټی گوتبوو منی بۆ دورپگهی هه یبهلی بردووه. خۆچه زانیبووی جگه له دورپگه کان، ناتوانم بۆ هیچ شوینیکي تر هه لبتیم، بۆیه له سه ره تاوه نه که وتیووه دوام. کوتی نه و پتوهندیه ی له گه له سولتاندا دای ناوه، کرینگترین هه لی ژیا نیه تی و منیش هاوړای بووم. راشکاوانه ش کوتی پتو یستی به زانیاریه کانی من هه یه.

بۆ دوا که وټن ده ستمان کرد به کار. خۆچه ش سووربوونی که سانیکی پتوه دیار بوو که ده یان زانی چییان ده وټت. پتشت نه م سووربوونه م لئی نه دیوو، بۆیه مایه ی خۆشحالیم بوو. پاش نه وهی زانیانم پۆزی داهاتوو جاریکی تر بانگ ده کړتیه وه، بریارمان دا کات به فیرق نه ده یڼ. ده سته به جی له سه ر بنه مایه ک ړتک که وټن: زیاد له پتو یست زانیاری ناده یڼ، به لām نه وهی ده ده یڼ، پتو یسته یه که سه ر بیسه لم ټنڼ. نه و پژدبوونه ی من پټم خۆش بوو، ده سته به جی خۆچه ی هینابووه سه ر نه و باوه رهی "فالگرتنه وه جۆرکه له لیبووکی، به لām ده کړت به جوانی به کار به ټندریت بۆ کاریگری دانان له سه ر که مژه کان." به خۆچه م گوت نه م په تابه کاره ساتیکه ته نیا ده کړت به گرتنه به ری پتو شوینی ته ندروستی پتشی لئ بگیریټ. دیار بوو نه ویش به ده م گوینگرتنه وه له قسه کانم راستی بۆچوونه که ی منی سه لماند، نه ویش وه ک من، نکۆلی نه کرد له پتوهندی خوا به په تاکه وه، به لām نه م پتوهندیه ناراسته وخۆ بوو، بۆیه ئیمه ده مان توانی قۆلی لئ هه لمالین، شتیک له دژی کاره ساته که بکه یڼ و نه مه ش هیچی له شکۆی خوا که م نه ده کړدوه. نه ی مه گه ر حه زه تی عومه ر له پت ناوی پاراستنی سوپا که یدا نه بو عوبه یده ی له سووریاوه بۆ مه دینه بانگ نه کړدوه؟ خۆچه داوای له سولتان کرد به مه به سستی خۆپاراستن له په تاکه، پتوهندی خۆی له گه له نه وانی تر دا بۆ نرمترین ئاست دابه زنیټ. نه و شمان به خه یالدا هات ترسی مردن بخه یڼه دلئ سولتانه وه بۆ نه وهی ناچاری بکه یڼ بریار له سه ر وهرگرتنی پتو شوینه کان بدات. به لām نه مه جپی مه ترسی بوو، چونکه سولتان نه وهنده به ته نیا نه ده مایه وه به توانریت به پیا هه لدانیکي شاعیرانه ی

مردن بترستندريت. خو ئەگەر تەنانەت بکەوتايەتە ژێر کاریگەری پەوانبێژی خۆجەشەوه، ئەوا ئاپۆرەیهکی لەبلەبان و زمانلوسی بەدوورەوه بوو دەیاننوانی ترسەکی گەورە بکەنوو و بەسەریدا زال بن. دواتر، ئەو گەمژە بێچاو و پووانە هەموو کاتێک دەیاننوانی تۆمەتی بێ ئایینی بدمە پال خۆجە. بۆ زال بوون بەسەر ئەو کۆسپەدا، بە پشتبەستن بە زانیارییە ئەدەبییەکانی من، چیرۆکیکمان هۆندەوه.

ئەو شتە خۆجە چاوترستین کردبوو، یەکلاییکردنەوهی زانیی کاتی بەسەرچوونی پەتاکە بوو. من هەستم دەکرد پتویستە کار لەسەر ژمارە پۆژانەی مردووان بکەین. کاتێک ئەمەم بە خۆجە گوت، زۆر کاری تێ نەکرد، برباری دا بۆ بە دەستەپێنانی ژمارە مردووان داواي کۆمەک لە سولتان بکات، بەلام پتویست بوو پرووی ئەم داوايە بە دەمامکی چیرۆکیکی تر پەردەپۆش بکریت. هێندە بروام بە بیرکاری نەبوو، بەلام چ بکەین، دەست و قۆلمان بەستراوو.

سەرلەبەیان پۆژی داوی ئەو چوو بۆ کۆشک، منیش پرووم لە شار کرد بۆ ناو جەرگە پەتا. دیسان وەک پێشوو لێی دەرستم، بەلام تەوژی جوولە و ژیان و ویستی بە دەستخستنی جیهان، ئەگەر بۆ تاوێکیشت بیت، دابووی لە کەللەم. پۆژیکی فینکی هاوین بوو. بەناو مردوواندا دەسووپامەوه. بیرم کەوتەوه سالانتيکی درێژە هێندە ئیستاتامەزۆی ژیان نەبووم. خۆم دەکرد بە حەوشە مەزگەوتەکاندا، ژمارە دارەبازەکانم لەسەر کاغەزێک تۆمار دەکرد. پاشان، بە کۆلندا دەگەڕام و دەکۆشام پایەلێ پتوهندی لە نێوان بیندراوەکانم و ژمارە مردوواندا دابنێم: هێندە ئاسان نەبوو بتوانی واتهیهک بە گشت مال، مرۆف، ئاپۆرە خەلک، دڵخۆشی و خەم و شادییەکان بدریت. سەرباری ئەوەش، نیگام بە ئاشکرا دەکەوتە سەر وردەکارییەکان، ژيان خەلکانی تر، بەختەوهری، بێچارەیی و بێ خەمی ئەو مرۆفانە وەک خزم و کەسوکار لە مالهانی خۆیاندا دەژیان.

لە ناو ئاپۆرە مردووان و زیندوواندا سێ بووبووم. دانی نیوهرۆ پرووم لە

کالاتا کرد له وېره ټاو. په ناو قاومخانه یی کریکارانی دهوروبه ری کارخانه یی دروستکردنی کەشتیدا سووپاموه. به دزیه وه سه بیلگم کیشا. هر بهمه بهستی تاقیکردنه وه له خواردنگه یه ک شۆربایه کم خوارد. چوومه بازار و دووکانه کان. دهمویست ههمو شته کان له میشکدا تۆمار بکه م تا بتوانم به نهجامیک بگم. له گهل ټاوابوونی خوردا، شه که ت و ماندوو که راموه بۆ مال. خوچه له کۆشک که رابوووه. گویم بۆی راگرت.

کاره کان، وهک نه خشه مان بۆ کیشابوون، چووبوونه پتیش. نهو چیرۆکه یی خۆمان هۆندبوومانه وه، کاری له ناخی سولتان کردبوو. باوه ری هینابوو په تاکه وهک ئیبلیس شیوه یی مرۆف وهرده گرت و له خشته یی ده بات. ده ستووری دابوو موّله ت به ههمو نامۆیه ک نه دریت سهر به کۆشکدا بکات، دهر وازه کانیش خرابوونه ژیر چاودتیری تونده وه. کاتیک پرسیا ری کات و چۆنیه تی به سه رچوونی په تاکه یی کردبوو، خوچه زمانیک یی نه وتۆی به کار هینابوو، به جۆرک سولتان به ترسه وه کوتبووی توانیویه تی پتیشینی بکات ئیزرائیل به سه رخۆشی بهشاردا ده سووپته وه، هه رکه سیک ده بینیت، قۆلی ده گرت و به ره و خۆی به کیشی ده کات. خوچه ده ستبه جی و به په شۆکانه وه هه له که یی راست کردبووه: "نه وه ئیزرائیل نییه، بگره ئیبلیس مرۆف ده خاته سهر پتی مردن. سه رخۆشیش نییه، زۆر فیلبازه. وهک پتیشتر نه خشه مان بۆ کیشابوو، خوچه پتووستبوونی شه ری له دژی ئیبلیس روون کردبووه. به سولتانی کوتبوو بۆ نه وه یی تی بگه یین په تاکه که یی له کۆلی شار ده بیتنه وه، پتووسته بزانی به کویدا ده سووپته وه. هه رچه نه ده ندیک له ده ست و پتوهنده کانی سولتان به رهنگار بوونه وه یی په تاکه یان به واته یی ده ستخسته کاری خوا دانابوو، به لام نهو گوپی پتیا ن نه دابوو. پاشان له باره یی ئازه له کانییه وه پرسیا ری کردبوو. پرسیبووی داخو ئیبلیس ده توانیت باز، هه لۆ، شیر و مه یموونه کانی تووشی په تا بکات؟ خوچه ش ده موده ست کوتبووی: "ئیبلیس له بهرگی مرۆفدا بۆ مرۆف و له بهرگی مشکیشدا بۆ ئازه لان دیت. سولتان ده ستووری دابوو له شارکی دوروه که په تا

نه يگر تبېته وه، پټنج سټ پشيله بهيښ و خوجش چټند پياوې دهوټ،
بيدرتې.

نو دوازه پياوې خرابوونه ژير فرماني نيمه وه، دستبېجې به هر چوار
گوشه ي نهسته نېولدا دابه شمان گردن. کولان به کولان و گرهک به گرهک
دهسورانه وه و نه وه دهيان بېني له گال ژماره ي مردواندا به نيمه يان
را دهگ ياند. من نه خشه يه کي گوره ي نهسته نېولم به دستکار يکردنه وه له
کتبېکي تر وهرگرت و له سر ميز پامانخت. شهوانه، به ترس و شادمانيه وه
شوښي بلابوونه وه ي په تاکه مان له سر نه خشه ديارې دهکرد و نو قسانه مان
داده رشت که پټويست بق سولتانيان بکهين.

دهسپک زور گه شين نه بووین. په تاکه وهک نېبليسيکي ته له که باز نا، بگره
چشني سره سره يه کي بې نامانچ به شاردا دهسوراپيه وه. پوژيک له
ناکسره ي گياني چل که سي دهکيشا، پاشان نه وټي به جې دهه شت و
پوژيکي تر دهگيشته فاتيح. بزمان پوون دهبووه وه له که ناري نه وپه ري ناو به
توپخانه و جيهانگيردا دهسورپته وه. پوژي دواتر سهيرمان دهکرد زور
به که مي له ناوې داوه و پووي له زهيره ک کردوه، گه يشتو ته گرهکي نيمه
له سر که نداوي زيرين و ژياني له بيست کهس سه ندووه وه. نه مانده تواني
هيچ نه جاميک له ژماره ي مردوانه وه به دهست بخهين. پوژيک پټنج سټ
کهس ده مردن، پوژي دواتر سټ، کاتيکي زور تې په پي تا تي گه يشتين
پټويسته بزاني نه په تاکه سره تا کوڅ دهگريته وه و پوو له کام لا دهکات، نهک له
کوڅ قوربانويه کاني دهکوژت. سولتان ديسان دهينارده وه به دواي خوجده ا.
دواي بيرکردنه وه و پامان، گوتمان دهبيت به سولتان بگوتريت په تاکه له
فرزنگا جه نجاله کان، له بازارانه ي خه لکي قولي يه کتري تيدا دهېرن و له
چاوخانانه ي له په ناي يه کتره وه تياياندا داده نيشن، تمشنه دهکات، خوج
ريشت و نيواره گه راپيه وه.

شته کاني بق سولتان گيراپووه وه. نه ویش گوتبووي "چ بکهين؟" خوج
گوتبووي با به خورتي هاتوچوي بازار مهکان و ناو شار سنوودار بکريت.

بیگومان له‌وچه و زماندریژه‌کانی ده‌وروبه‌ری سولتان هه‌موویان له دژی وه‌ستابوونه‌وه: "شار چۆن به‌ختیو ده‌کریت؟ ئه‌گه‌ر بازرگانی رابگیریت، زیان پاده‌وه‌ستیت، ئه‌گه‌ر به‌ر گویی خه‌لکی بکه‌ویت په‌تاکه له شیوه‌ی مرۆفدا ده‌سوورپه‌ته‌وه، زراویان ده‌تۆقیت، وا ده‌زانن قیامه‌ت رابووه و لغاو توند ده‌که‌نه‌وه؛ پاشانیش، هه‌چ که‌سیک ناخوازیت بخزیندریت که په‌کیکه‌وه ئیبلیمی په‌تای تیدا بکه‌ریت. یاخیبوون ده‌قه‌ومیت. خۆچه گوتی: "مافی خۆیانه وا بیر بکه‌نه‌وه." له‌و ساته‌دا گه‌مژه‌یه‌ک پرسیبووی جا له کوێ پیاوی پتویست بۆ چاودیرکردنی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه په‌یدا ده‌بیت؟ سولتان به‌م قسه‌یه تووره بووبوو، هه‌مووانی به‌وه ترساندبوو ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیک گومان له هیزی سولتان بکات، سزا ده‌دریت. به‌و تووره‌بوونه‌شه‌وه ده‌ستووری دابوو پێشنیازمه‌کانی خۆچه جێبه‌جێ بکرتن، به‌لام له بیریشی نه‌چووبوو راپوێژ به ده‌وروبه‌رکه‌ی بکات. گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسان سدقی ئه‌فه‌ندی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ددانی له خۆچه جیر ده‌کرده‌وه، دابووی به‌ بار گوتی سولتاندا خۆچه هه‌شتا رای نه‌گه‌یاندووه په‌تاکه که‌ی ئه‌سته‌نبول جێ ده‌هیلێت. خۆچه له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا سولتان هه‌ق بدات به‌ سدقی ئه‌فه‌ندی، گوتبووی جاری داها‌توو خسته‌ی کات له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌هینیت.

نه‌خشه‌ی سه‌ر می‌زه‌که‌مان پێ کردبوو له نیشه‌نه و ژماره، به‌لام چه‌ندی ده‌مانکرد و ده‌کو‌شاین نه‌ده‌گه‌یشتینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی داخۆ په‌تاکه به‌ چ لۆجیکیک به‌شاردا ده‌سوورپه‌ته‌وه. له هه‌مان کاتدا سولتان قه‌ده‌خه‌ی سه‌پاند و له سێ رۆژ زیاتریش درێژه‌ی کیشا، په‌نیچه‌ره‌کان ده‌روازه‌ی بازاره‌کان و شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌کانی شار و له‌نگه‌رگه‌کانی به‌له‌میان خسته ژێر چاودیری، ده‌ستیان به‌ لی‌پرسینه‌وه کرد و ده‌یانپرسی: "کتیت! بۆ کوێ ده‌چیت؟ بۆچی ده‌رۆیت؟" پێ‌بواره ترساو و سه‌رسوورماوه‌کان و ئه‌وانه‌ی بێ ئامانج ده‌سوورانه‌وه، ده‌نێردانه‌وه مال تا په‌تا فریویان نه‌دات. ئه‌و کاته‌ی زانیان په‌وتی زیان له قه‌پاڵی چارشی و ئونکا‌پانی سست بووه، ئیمه ژماره‌ی ئه‌و مردووانه‌ی له مانگی‌کدا کۆمان کردبووه‌وه، خسته‌مانه سه‌ر کاغه‌ز، به‌ دیواردا

هه‌لمانواسی و بیرمان لی ده‌کردوه. به بۆچوونی خۆجه، چاوه‌ریکردنمان بۆ
ئوهی بزاین په‌تاکه به چ لۆجیکیک دهمسووپته‌وه، کات به‌فیڕۆدان بوو. ئه‌و
پتی وا بوو پتویسته بۆ پاراستنی که‌لله‌ی سهرمان چهند شتیگ به‌هۆینه‌وه و
دلی سولتانی پی خۆش بکه‌ین.

شیوازی مۆله‌تی نووسراویش له‌و سه‌رویه‌نده‌دا هاته‌ ئاراوه. سه‌رگه‌وره‌ی
یه‌نیچه‌ره‌کان به‌مه‌به‌ستی رانه‌گرتنی بازرگانی و دابینکردنی خۆراکی
پتویست بۆ شار، به‌پتویستی زانیبوو مۆله‌تی نووسراو دابه‌ش بکریت. ئه‌و
کاته بیستمان کابرا له‌و پتیه‌وه دراویکی زۆری ده‌سنگه‌وتوه و ورده
بازرگانه‌کانیش بۆ خۆدزینه‌وه له‌ به‌خشینی باج و سه‌رانه‌ خه‌ریکی
خۆسازدانن بۆ یاخیبوون. هه‌مان کات من بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستم به‌هه‌بوونی
جۆریک له‌ لۆجیک له‌ ژماره‌ی مردوواندا کرد. له‌ کاتیگدا خۆجه‌ باسی ده‌ست
تیگه‌لکردنی باشوه‌زیر کۆپرولوی له‌گه‌ڵ بازرگاناندا ده‌گپرایه‌وه، من بۆچوونی
خۆم پتی گوت و هه‌ولم دا بیهێنمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ری په‌تاکه هیدی هیدی
خۆی له‌ گه‌ره‌که‌کانی قه‌راغ شار و کۆلانه‌ هه‌زارنشینه‌کان ده‌کیشیته‌وه.

قسه‌کانم زۆر نه‌چوونه ئه‌قلیه‌وه، به‌لام کاری ئاماده‌کردنی خشته‌ی کاتی
به‌ من سپارد. خۆجه‌ گوتی چیرۆکیکی نووسیه‌ جگه‌ له‌ دلخۆشکردنی
سولتان، دوا‌ی خۆپندنه‌وه‌ی، که‌س ناتوانیت هیچ ئه‌نجامیکی لیتوه ده‌ربه‌یتیت.
له‌ کاتیکی تردا پرسی: "نایا مرۆف ده‌توانیت به‌سه‌ره‌اتیک به‌هۆنیته‌وه جگه‌ له
چیرۆی خۆپندنه‌وه‌ یان گویتگرتن، هیچ ئه‌نجام واته‌یه‌کی تری نه‌بیت؟" منیش
له‌ وه‌لامدا گوتم: "شتیکی وه‌ک موزیک؟" خۆجه‌ سه‌ری سووپما. پاشان
بیرمان کرده‌وه‌ باشترین چیرۆک ئه‌وه‌یه سه‌ره‌تاکه‌ی وه‌ک ئه‌فسانه‌ ساده‌ و
مندالانه، ناوه‌راسته‌که‌ی وه‌ک خه‌ونی ترسناک تۆقینه‌ر و کۆتاییه‌که‌شی وه‌ک
چیرۆکی ئه‌فین و دلداری تال و پر له‌ نازار بیت. شه‌وی پتیش چوونی خۆجه‌ بۆ
کۆشکی سولتان، شادمانانه‌ چهنه‌مان لی ده‌دا و به‌وپه‌ری تواناوه کارمان
ده‌کرد. له‌ ژووره‌که‌ی ئه‌ولاوه‌ خۆشنووسی چه‌په‌وانه‌ی دۆستمان دانیشتبوو،
خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی به‌شه‌کانی سه‌ره‌تای چیرۆکیک بوو که‌ هیشتا خۆجه‌ به‌

ئەنجامى نەگە ياندېبوو. من، دەمەۋبەيان لە ميانەى ژمارە سنووردارەكانى بەردەستم و ئەو ھاۋكىشانەۋە كە چەند رۆژىك بوو سەرقالى دانانيان بووم، كەيشتمە ئەو ئەنجامەى پەتاكە دواين قوربانىيەكانى خۆى لە بازارپەكان ھەلدەگرىت و دواى بىست رۆژى تر شار بەجى دەھىلتت. خۆجە نەپىرسى بۆ كەيشتن بەم ئەنجامە بىستم بەج بەستوۋە، ئەۋەندە نەبىت گوتى رۆژنەى ھىوا و رىگەى رىزگار بوونمان دوورە. داۋاى كرد جارىكى تر خىشتەى كات بەگۆرەى دوو ھەفتە دابىژمەۋە و ماۋەكەش بە ژمارەى تر بشارمەۋە. ھىندە كەشپىن نەبووم، بەلام داخۋازەكەيم بەجى ھىنا. خۆجە ھەر لەۋىدا چەند رىستەيەكى خىشتەى كاتى راستكردەۋە و داىە دەستى خۆشنىۋوس، ئەۋىش كارى خۆى تەۋاۋ كرديبوو. داۋاى لە منىش كرد و پەنەى ھەندىك لە بەيتەكان بكىشم. بەپەلە بەرگىكى شىن و بەنەخش و نىگارى بۆ لىكۆلىنەۋەكە دابوۋ بە دروستكرىندا. كاتىك دانى نىۋەپۆ ھەلى گرت و رۆشست، بى كەيف و بىزار دەھاتە بەرچاۋ، ترس و خەم لە رەۋى نىشتىبوو. گوتى ئەۋەندەى متمانەى بە ماسىگرە دەنۋوك درىژەكان، گا بالدەرەكان، مىرۋولە سوورەكان و مەيمۋنە قسەكەرەكانى ناو لىكۆلىنەۋەكە ھەيە، ھىندە باۋەرپى بە خىشتەى كاتەكە نىيە.

ئىۋارە دواى كەپانەۋە زۆر خرۆشاپوۋ. خرۆشانەكەى، بەدرىژايىي ئەو سى ھەفتەيەى توانى لە ميانەياندا راستىي فالەكانى بە سولتان بداتە قبولكرىن، بەردەوام بوو. دەسپىك دەيگوت: "ھەموو شتىك شىاۋە." رۆژى يەكەم ھىچ ئومىدىكى نەبوو، چونكە كاتىك سولتان چىرۆكەكەى بە غولامىكى لاۋ و دەنگخۆش دابوۋ بە خۆئىندەۋە، بىزە كەۋتبوۋە سەر لىۋى چەند كەسىكى ناو ئاپۆرەى دەۋرۋەرى. بەلام ديار بوو بەزۆر لە خۆكرىندەۋە ئەو رەفتارەيان نواندىبوو تا خۆجە رىساۋ بگەن و لەبەرچاۋى سولتانى بخەن. بەلام سولتان بىدەنگ و سەرزەنشتى كرديبوون. لە خۆجەشى پرسىبوو پىشتى بە چ بەلگەيەك بەستوۋە بۆ بەكۆتاهاتنى پەتاكە لە ماۋەى دوو ھەفتەدا. خۆجەش گوتىۋى سەرچەمى شتەكان لەو چىرۆكەدايە و ھەموو كەسىك لىتى تى ناكات. پاشان بۆ ئەۋەى خۆى لەكن سولتان شىرىن بكات، خۆشەۋىستىي خۆى بۆ ئەو

پشيله پهنگاوړهنگانه پيشان دابوو كه به كهشتي له ترابزوڼه وه هيندرابوون و نهك تهنيا حهوشهكانى ناووه، بگره به سهرجهم كوڼ و كهلهبهري ژوورهكانى كوشكداء بلآو كرابوونهوه.

پوځى دووهم، پاش گهړانهوې بڼ مال گوتى كوشك بهسهر دوو بهرهدا دابهش بووه: دهستهيهك، گورهى نهستيرهناسان سدقى نهفنديشيان لهگهلدايه، داواى ههگرتنى ههموو رتوشوڼه لهبهرچاو گيراوهكانى ناو شاريان كړدووه، نهوانى تريس لهگهل خوځهدا گوتبويان: "با شار ههناسه وهرنهگرت، بڼ نهوې نهو ئېبليسى پهتايهى به شاردا دهسووپتهوه، نه توانيت ههناسه بدات. من پوځ بهپوځ سهيرى دابهزىنى ژمارهى مردووانم دهكرد و نوميدم لهكن پيدا دهبوو، بهلام خوځه هيشتا له جوڅى خوځى نهكهوتبوو. دهگوترا دهستهى يهكهم لهگهل كوږولودا ريك كهوتوون و دهستيان كړدووه به خوځسازدان بڼ پاپهړين. ئامانجيشيان ريكگرتن له پهتاكه نهبوو، بگره لهكولكردنهوې دوژمنانيان بوو.

له كوټايى ههفتهى يهكهدا ژمارهى مردووان بهشيويهكى بهرچاو كه مى كړد، بهلام هه مان كات ليكدانهوهكانى من دهرپانخستبوو پهتاكه دواى ههفتهيهكى تر نابريتهوه. داوام له خوځه كړد بهپتي نهو گولپانكاريانه پهفتار بكات كه من له خستهى كاتدا دهپانكهم، بهلام نهو ئيدى نوميدى پيدا كړدبوو. بهجوڅشوه باسى نهوې گيړپايهوه چوڼ قسه و قسه لوك له بارهى باشوهزيرهوه بهكوټا نايهت، بڼيه دژبهړان وايان بلآو كړدووهتهوه گوايه كوږولو لهگهل نهواندايه، سولتانيش بهتهواوى له بهرامبهر تهپكه و داو دهستهوستان بوو، بڼيه لهكن پشيلهكان بهدواى ئاسوودهىي دهروونيدا دهگهړا.

دواى تپپهړينى دوو ههفته، شار، له پهتاكه زياتر نوقمى رتوشوڼه لهبهرچاو گيراوهكان بوو. پوځ له دواى پوځ كه متر مروف دهرمدن، بهلام تهنيا نهوانهى وهك ئيمه له كارهكه ئاگادار بوون، بهمهپان دهزانى، واتهوات سهبارت به سهرهلدانى برسپهتى پيدا بوو. نهستهنبول له شارپكى

چۆلکراوی ترسناک دەچوو. من لەبەر ئەوەی نەمدەتوانی لە گەرەکی خۆمان بچمە دەرەوه، خۆجە بۆمی دەگتێرایەوه: مەژف هەست بە بێچارەیی خەڵکانی پشت پەنجەرە و دەرگای داخراوی حەوشەکان و زۆرانی ئەوان لەگەڵ پەتا و چاوەرپوانیان بۆ شتیکی تری دوور لە پەتا و مردن دەکات. لە کۆشکیشدا هەست بەم چاوەرپوانییە دەکرا، هەر کاتێک فەجانیەک بکەوتبایە خوارەوه، یان کەسیک بە دەنگێکی بەرز بکۆکیبایە، ئاپۆرەیی لەوچە و زماندریژان زراویان دەتۆقی، بە فسکەفسک لە نێوان خۆیاندا دەدوان و دەیانگوت با بزانی سولتان ئەمڕۆ چ دەستوورێک دەدات. بەلام ئەوانیش وەک کەسانی بێچارە دەیانگوت با شتیکی بقیەومیت، سا هەر شتیکی بێت و ئیدی دەپەشۆکان. خۆجەش دەکەوتە ژێر کاریگەریی شلەژانی ئەوانەوه. هەولێ دابوو لە سولتان بگەیەنیت پێشبینییەکی راست دەرچوووه و پەتاکە لەبەرەوه پاشەکشە دەکات، بەلام نەیتوانیبوو زۆر کاری تێ بکات. دواچار ناچار بووه جاریکی تر باسی ئازەلەکانی بۆ بکات.

دوای دوو پۆژ، لە ئاکامی ئاماریکی ئەنجامدراو لە مزگەتەکان، بۆی دەرکەوت پەتاکە بەراستی پاشەکشەیی کردووه، بەلام ئەو هەوالە تاکە سەرچاوەی شادمانیی خۆجە نەبوو لەو پۆژی هەینییدا: دەستەپەکی بچوکی بازەرگانانی ئومێد لێ براو، پێگەکانیان گرتووه و لەگەڵ یەنیچەرەکاندا کەوتوونەتە شەرەوه. دەستەپەکی تر لە یەنیچەرەکانی بێزار لە رێوشوێنە لەبەرچاو گیراوهکان و یەک دوو پێشنوێژی دەبەنگی مزگەتەکانی کۆڵان، کۆمەڵێک سەرسەریی سەوداسەری دزی و تالان و بێتک بێکار و نەداریان بەلای خۆیاندا راگتیشابوو، بردبوویانە دەماگیانەوه پەتا کاری خواپە و نابیت دەستی تێ وەربدریت، بەلام ئازاوەکە پێش ئەوەی پەرە بسیتیت، لەجێدا دەستی بەسەردا گیرابوو. پاش وەرگرتنی فەتوای شێخول ئیسلامیش، بیست کەس بەداردا کرابوون. لەوانەیشە بۆ ئەوه بووبیت پروداوهکان لە خۆیان کەورەتر پێشان بدرێن. خۆجە زۆر لە خۆی پازی بوو.

ئێوارەیی پۆژی دواتر خۆجە سەرکەوتنی خۆی راگەیاند. ئیدی کەس لە

کۆشک نەیدەوێرا خۆی لە قەرەی باسی ھەلگرێنی رێوشوێنە لەبەرچاو گیراوەکان بدات. سەرگەرەیی یەنیچەرە بۆ کۆشک بانگ کراوە، ئەویش قامکی خستوووەتە سەر کەسانی پشت و پەنای یاخیبووان لە ناو کۆشکدا. سولتان بەمە زۆر توورپە بوو، ئەو دەستەیی بە دوو مانیە تیکردنی خۆیان چەندین رۆژ تالابیان بە قورگی خۆجەدا کردبوو، وەک بەچکە سوێسکە بلۆھیان کردبوو. کۆپرولویش، ئەکەرچی ناویەناو دەگوترا لەگەڵ یاخیبوواندا، بێزار بوو بەتوندی بەرەنگاریان ببیتەو. خۆجە بە دلخۆشییەو گوتی خۆیشی لەم لایەنەو کارێگەریی بەسەر سولتانەو ھەبوو. ئەوانەیی بەرپەرچی یاخیبووانیان ھەداپەو، بۆ قایلکردنی سولتان، باسی پاشەکشەکردنی پەتاکەیان بۆی دەکرد. ئەم قسەپەش راست بوو. سولتان بە چەند وشەپەک کە پێشتر ھەرگیز بە زاریدا نەھا تیبوون، پەسنی خۆجەیی داوو. بەمەبەستی ئەوێ بێرێک مەیموونی لە ئەفریکاو ھیندرای پێشان بدات، خۆجەیی بردبوو ديار قەفەسەکان. بەدەم سەیرکردنی مەیموونەکانەو کە بە قەرزێ و بێ ئابرووی خۆیان ھێلنجیان بە خۆجە داوو، سولتان پرسیبوو داخۆ دەرکەوت وەک تووتی فێری قسە بکەیت، یاخۆ نا؟ پاشان رووی کردووبوو دەورووبەرەکی و ئارەزووی دەرپێبوو لەمەودا خۆجە زیاتر لەپەنای خۆیدا ببینیت و گوتبووی ئەو خستەیی کاتەیی ئەو نامادەیی کردوو، راست دەرچوو.

دوای مانگێک، لە پۆژی ھەینیدا خۆجە بوو بە گەرەیی ئەستێرەناسان. بگرە لەوێش زیاتر: ھەر کاتێک سولتان بەنیازی بەشداریبوون لە نوێژی ھەینیدا بۆ مزگەوتی ئەياسۆفیا دەچوو، خۆجە چەند ھەنگاوێک لە دوای ئەوێ پێی دەکرد. نوێژی ئەو پۆژە، بەمەبەستی سوپاس و دەرپێنی پێزانین لە پای پێرانیەو پەتاکە بەبەشداریی ھەموو خەلکی شار دەخوێندرا. رێوشوێنە لەبەرچاو گیراوەکان ھەلگیرابوون. منیش لە ناو ئەو ئاپۆرە پێ لە ژاومژاوەدا بووم کە سوپاسی خوا و سولتانیان دەکرد. ئەو ساتەیی سولتان بەسواری ئەسپەکیەو بەلاماندا تێ پەپێ، ھەموو ئەوانەیی دەورووبەرم بەدەم

قیرپه و هاوارهوه له هۆشی خۆیان چوون و پالنن بۆ پیش و پاشهوه دهستی
 پێ کرد. ئاپۆرپه که شه پۆلی دهدا، یه نیچه رهکان پالیان پیمانیهوه نا بۆ دواوه.
 کهوتمه ناو کۆمه ئێک خه لکهوه که پیش من خۆیان به داریکهوه گرتبووهوه.
 پاش ئهوهی ئاپۆرپه کهم دایه بهر ئه نیشک و خۆم هاویشهوه پیشهوه، نیگام
 له گه ل نیگای خۆجه دا یه کانگیر بوو. جوار پێنج شه قاو له ولای منهوه به
 دلخۆشی و له خۆباییبوونهوه پێی دهکرد. وهک ئهوهی نه مناسیت، نیگای
 له سهرم هه لگرت. له وههرا ترسناکه دا له پر کهوتمه بهر شه پۆلی جۆشێکی
 بووه لانه و باوهرم کرد خۆجه لهو ساته دا منی نه دیوه، بۆیه به تهواوی هیزهوه
 قیراندم و بانگم کرد، دهویست له ناماده بوونم لهم شوێنه ناگدار بیت. وام
 دهزانی ئه کهر بمبینیت، له ناو ئهم ئاپۆرپهیه پرکارم دهکات و منیش دهتوانم له
 کهژاوهی کامه رانی خاوهن هیز و سه رکه وتواندا به شداری بکهم! به لام ئهمه م
 به مه بهستی وه رگرتنی بهشی خۆم له سه رکه وتن، یان بۆ وه رگرتنی نرخ
 کاره کانم نه بوو، بگره ههستی که تهواو جیاواز له هه ناومدا بوو. ده بوایه من
 له وێ بوومایه، چونکه من خۆجه خۆی بووم! کتومت وهک ئهوهی له خه ونه
 ترسناکه کاندا ده مبینی، له خۆم جیا بوو بوومه وه و خۆم له دهره وهی خۆم
 ده مبینی. لهو سۆنگه یه وه که ده متوانی خۆم له دهره وه ببینم، که واته من
 که سێکی تر بووم. ژۆر مه به ستم نه بوو بزانه م ئه و که سه کتیه وا من چوومه ته
 پێستی یه وه، ده مویست خۆم به و که سه بگه یه نم که به بهر ده ممدات پێی،
 نه ینا سیمه وه و به ترسه وه بۆمی روانی. به لام سه ربازێک وهک ئازهل به ویه پێی
 هیزی خۆیه وه پالێکی پێمه وه نا و گه راندمیه وه دواوه بۆ ناو ئاپۆرپه که.

خۆجە، لە ھەفتەکانی پاش برانەوێ پەتاکەدا ھەر بەوئەندەوێ نەوئەستای بکریت بە گەورەیی ئەستێرناسان، بگرە پێوەندییەکی توندوتۆڵی زیاتر لەوێ ئێمە چەند سالتیک بە ئومێدەوێ چاوەروانی بووین، لەگەڵ سولتان بنیات نابوو. دوای سەرھەڵدانی سنوورداری و بەناکام نەگەشتوو، باشووزیر لە دایکی سولتانی گەیانددبوو کاتی ئەو ھاتوو کۆرەمکی لە دەمامدارانی دەورووبەری یزگار بکریت. بازگانان و یەنیچەرەکانیش، ئاپۆرەیی لەوچە و چەنەبازانی دەوری سولتانیان بە لیپرسراوی کارساتەکان دەزانی و دەیانگوت ئەوانە بە قسەیی قۆر و پرۆپوچ سولتانیان بە پێی خراپدا بردوو. بەو جۆرە، دەستە و تاقمی سدقی ئەفەندیی گەورەیی ئەستێرناسانی پێشوو کە دەگوترا دەستیان لە پیلانەکاندا ھەبوو، بە دوورخستنیو و گواستنیو ھیان بۆ کاری تر سزا دران، لە کۆشک دەرکران و کارمەکانیان کەوتە ئەستۆی خۆجە.

ئیدی خۆجە ھەر پۆژەیی دەچووو یەکیک لە کۆشکەکانی شوێنی وچاندانی سولتان، ئەویش کاتیکی بۆ دەستنیشان کردبوو لەتەکیددا دەدوا. دوای گەڕانەوێ بۆ مائ، بەجۆش و لە خۆباییبوونی ئەنجامی سەرکەوتنەوێ بۆ منی دەگیرایەوێ: ھەموو بەیانیا ئیک، خەونی شەوی رابردووی بۆ سولتان لیک دەداوە. ئەم ئەرکەیی لە ھەموو کارە پێ راسپێردراوەکانی دی پێ خۆشتر بوو. بەیانیا ئیک، پاش ئەوێ سولتان بەخەمگینی ددانی پێدا دەنیت شەوی رابردو خەونی نەدیو، خۆجە پێشنیاز دەکات خەونی کەسیکی تر لیک بداتەوێ. سولتانیش بەپەرۆشەوێ پێشوازی لەم بیرۆکەیی دەکات. پاسەوانەکان دەمو دەست دەکەوێنە گەڕان بەدوای کەسیکدا خەونێکی باشی دیبێت، کەسیک دەدۆزێنەوێ و دەپھێننە بەردەم سولتان. بەو جۆرە لیکدانەوێ خەون لە

به‌یانیاندا، بوو به خوویه‌ک نه‌ده‌کرا ده‌ستی لئ هه‌لبگیریت. کاته‌کانی تریش له
 حه‌وشه و له ژۆر سیتبه‌ری دار چنار و دار ئه‌رخه‌وانی ناو باخچه‌کاندا
 پیاسه‌یان ده‌کرد. ناوه‌ناو‌هش به به‌له‌م ده‌چوونه ته‌نگه‌ی بوسفۆر و له باره‌ی
 ئاژه‌له خۆشه‌ویسته‌کانی سولتان و ئاژه‌له خه‌یاڵ‌کرده‌کانی ئیمه‌وه قسه‌یان
 ده‌کرد. به‌لام خۆچه جاره‌ویار چهند باب‌ه‌تیک‌ی تریشی ده‌دا به به‌ر گوئی
 سولتاندا و دواتر به‌جۆشه‌وه بق منیشی ده‌گیرایه‌وه: هۆی پژگه و
 ناوه‌پۆکانی بوسفۆر چین؟ چ شتیک له ژیا‌نی ریکویتیکی میرووله‌دا هه‌یه
 شایه‌نی لئوه فیربوون و تیکه‌یشتن بیت؟ موگناتیس، دوا‌ی خوا، هیزی خۆی
 له چ شتیک‌ی تر وهرده‌گرت؟ گرینگی سووپانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کان به‌م‌جۆره،
 یان به‌و شیه‌یه له چیدایه؟ ئایا ده‌کرت له ژیا‌نی ناموس‌لماندا شتیک‌ی
 جیاوازتر له گاره‌بوونیان بدۆزیته‌وه؟ ئایا ده‌توانین چه‌ک‌یک دروست بکه‌ین
 نه‌وانی پی پامالین و قاویان بده‌ین؟ خۆچه ده‌یگوت سولتان به‌سه‌رنجه‌وه
 گوئ بق نه‌م باب‌ه‌تانه پاده‌گرت، پاشان به‌جۆشه‌وه ده‌چووه به‌رده‌م میز،
 به‌مه‌به‌ستی دارشتنی نه‌خشه‌ی نه‌و چه‌که، له‌سه‌ر کاغه‌زی ئه‌ستور و
 گرانبه‌ها وینه‌ی تۆپی لوله‌دریژ، میکانیزمی ته‌قاندنی خۆبه‌خۆ و شیه‌وه‌ی
 چه‌کی نامۆی ده‌کیشا و وه‌ک ئاژه‌ل و ئیبلیس ده‌هاتنه پێش چاو. منیشی بق
 به‌رده‌م میز بانگ ده‌کرد و داوا‌ی لیم ده‌کرد بيم به‌که‌وا‌هیدهری ته‌وژمی نه‌و
 خه‌یاڵانه‌ی که ده‌یگوت کاتی به‌دیها‌ت‌یان زۆر نزیک بووه‌ته‌وه.

منیش له خۆمه‌وه ده‌مویست هاوبه‌شی خه‌یاڵه‌کانی خۆچه بم. له‌وانه‌یشه
 له‌و سۆنگه‌یه‌وه بووبیت هیشتا هۆشم لای پۆزانی په‌تا‌که بوو، نه‌و په‌تایه‌ی
 پۆزانی ترسناکی براهی‌تی بۆمان په‌خساندبوو. نه‌گه‌رچی هه‌مووان
 به‌بیانوی به‌سه‌رچوونی په‌تا پتکه‌وه ده‌چوونه مزگه‌وتی ئه‌یاسۆفیا
 سوپاسبێژی و نوێژیان ده‌کرد، به‌لام نه‌خۆشی هیشتا به‌ته‌وا‌وی ده‌ستی له
 یه‌خه‌ی شار به‌رنه‌دا‌بوو. به‌یانیان، دوا‌ی نه‌وه‌ی خۆچه به‌هه‌له‌دا‌وان خۆی
 ده‌که‌یاند هه‌وێشی سولتان، من به‌په‌رۆشه‌وه به‌شاردا ده‌سووپامه‌وه، له
 مزگه‌وتی مناره‌ کورته‌ی که‌په‌که‌کان و له‌و هۆلی نوێژی دیوار قه‌وزه‌گرتووی

مزگه و ته كانه وه تهرم دههيندرايه دهري و من ژماره‌ی مردووانم توّمار دهکرد، به ويستیک که زۆر له هۆکاره‌که‌ی نه‌ده‌گه‌يشتم، نه‌مده‌ويست نه‌خۆشيه‌که بروات و شار و ئيمه به‌جی به‌يلت.

ئو ده‌مه‌ی خۆجه له‌مه‌ی دانانی کاریگه‌ری له‌سه‌ر سولتان و سه‌رکه‌وتنی خۆی ده‌دا، من بۆم باس کرد نه‌خۆشيه‌که هيشتا شاری به‌جی نه‌هيشتووه و به‌هۆی هه‌لگرتنی رپوشوینه له‌به‌رچاو گيراوه‌كانه‌وه خه‌ريکه ديسانه‌وه تاو ده‌سينت. ئو به‌ده‌م هه‌لچونه‌وه بیده‌نگی ده‌کردم و ده‌يگوت گوايه ئيره‌یی به سه‌رکه‌وتنی ئو ده‌به‌م، مافی خۆی بوو، چونکه وه‌رگرتنی پله‌ی گه‌وره‌ی نه‌ستیره‌ناسان و بوونی به‌که‌سیک که سولتان هه‌موو به‌يانيانیک خه‌ونه‌کانی خۆی بۆ ده‌گيرته‌وه و گه‌يانندی ده‌نگی به سولتان دوور له چاوی ئاپۆره‌ی که‌له‌پووتی ده‌ورو به‌ری، سه‌رکه‌وتنیک گه‌وره بوو، شتگه‌لیک بوون پا‌زده سال بوو چاوه‌پێی به‌ديهانتیان بووین. به‌لام بۆچی خۆجه به‌شيوه‌یه‌ک باسی ئو شتانه‌ی ده‌کرد وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ته‌نیا سه‌رکه‌وتنی خۆی بیت؟ وا دیاربوو له‌ بیرى چووبوو له‌به‌رچاوگرتنی رپوشوینی دژ به‌ په‌تاکه‌ پيشنیا‌زی من بووه، یان له‌ بیرى نه‌ما‌بوو من نه‌خشه‌ی کاتم دا‌رشت که سه‌ره‌رای زۆر ر‌است ده‌رنه‌چوونیشی، وه‌ک خۆی په‌سه‌ند کرا، نه‌وه‌ی منی زیاتر بریندار ده‌کرد، ته‌نیا بیره‌تینانه‌وه‌ی چۆنیه‌تیی ر‌ویشتنی من بوو بۆ دوورپه‌که، نه‌ک هاتنی پر له‌ په‌شۆکانی خۆی و برده‌وه‌ی به‌ ده‌ستویردی من بۆ مال.

له‌وانه‌يشه له‌سه‌ر هه‌ق بوو‌یت. نه‌وه‌ی من هه‌ستم پێ ده‌کرد، ده‌شیت ناوی ئيره‌یی لی بنریت، به‌لام ئه‌مه هه‌ستیکى برايانه بوو ئو په‌ی پێی نه‌ده‌برد. بۆ نه‌وه‌ی له‌مه تێ بگات، بیرم هه‌تایه‌وه چۆن له‌ ر‌ۆژانی پيش په‌تاکه‌دا، وه‌ک دوو پیاوی زکورتی بۆ له‌ بێرکردنی شه‌وانی ته‌نیا‌یی له‌مبه‌ر و نه‌وبه‌ری می‌ز دا‌ده‌نیشته‌ن؛ چۆن هه‌ندیک جار ترس له‌ خۆجه و ناویه‌ناو له‌ منیش ده‌نیشته، به‌لام زۆر شتیش له‌و ترسه‌ فیر بووین و ته‌نانه‌ت ئو ر‌ۆژانه‌ی له‌ دوورپه‌گه‌ش بووم، تاسه‌ی ئو شه‌وانه‌م ده‌کرد. وه‌لێ ئو، وه‌ک که‌سیکی به‌شدارنه‌بوو له‌ گه‌مه‌یه‌کدا فرت و فیله‌کانی منی به‌ چاوی خۆی دی‌یت، به‌ سووک تیروانینه‌وه

گوئی بق قسه‌کانم راده‌گرت و هیچ ئومید و به‌لینیکی پیم نه‌دهدا بق گه‌پانه‌وه بق پۆزانی برابیه‌تیمان.

له گه‌پانمدا کۆلان به‌کۆلان ئیدی ده‌مبینی: سهرباری هه‌لگرتنی ریتوشوتنه له‌به‌رچاو گیراو هه‌کانیش، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هویت ئه‌وه‌ی خۆجه‌ ناوی لی ناوه سه‌رکه‌وتن، نه‌خه‌مه‌ سیبهره‌وه، ده‌مبینی په‌تاکه‌ له‌سه‌رخۆ له‌ شار ده‌کشایه‌وه. جاروبار له‌ خۆم ده‌پرسی وا خه‌ریکه‌ ترسی ره‌شی مردن له‌ ناومان ده‌رده‌چیت و ده‌روات، ئه‌دی ئه‌م هه‌ستکردنه‌ به‌ته‌نایی له‌ کوپوه سه‌رچاوه ده‌گرت؟ جاروبار ده‌مویست له‌گه‌ل خۆجه‌ ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ بخه‌ینه‌ به‌ر باس، نه‌ک خه‌ونه‌کانی سولتان، یان ئه‌و راویژ و پیتشیا زانه‌ی خۆجه‌ بۆی ئه‌وی ده‌کردن. له‌ میژ بوو ئاماده‌ بووم شان به‌شانی ئه‌و و به‌ له‌به‌رچاوگرتنی ترسی مردنیش هه‌و بچه‌ به‌رده‌م ئاوێنه‌ی ترسناکی له‌و کاته‌دا له‌ دیوار داگیرا! به‌لام ماوه‌یه‌کی زۆر بوو خۆجه‌ به‌ چاوی سووک سه‌یری منی ده‌کرد، یان وا خۆی پیتشان ده‌دا. له‌وه‌ش خراپتر، هه‌ندیک جار پیم وا بوو ته‌نانه‌ت له‌وه‌شدا ته‌مه‌لی ده‌نوێنیت.

جاروبار به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی سه‌رله‌نوێ به‌کیشی بکه‌مه‌وه بق ناو ژیانی کامه‌رانی رابردوومان، ده‌مگوت پتویسته‌ ئیدی بچینه‌وه به‌رده‌م میزه‌که‌مان. به‌مه‌به‌ستی ده‌سپیشخه‌ریکردن و بق ئه‌وه‌ی ئه‌ویش چاوم لی بکات، دوو سی جار پر کردنه‌وه‌ی کاغه‌زیشم تا‌قی کرده‌وه. به‌ زیاد پتومانه‌وه‌ چه‌ندین په‌رهم سه‌باره‌ت به‌ ترسی په‌تاکه‌، خواستی نه‌جامدانی خراپه‌کاری ده‌ستچینی په‌تا و خراپه‌کاری نیومناچلم نووسی و بۆم خوێنده‌وه، به‌لام ئه‌و ته‌نانه‌ت کویتیشی لیم رانه‌گرت. به‌هه‌زیکه‌وه‌ که‌ پت ده‌چوو له‌ بیچاره‌یی منه‌وه، نه‌ک له‌ سه‌رکه‌وتنی خۆیه‌وه‌ وه‌ری گرتبیت، بێ ئابروانه‌ گوئی: "ئه‌و پۆزانه‌ش ده‌مزانی سه‌رتاپای نووسینه‌کانت تووره‌هات نه‌بیت، هیچ شتیکی تر نییه‌. کاتی خۆی له‌ بیزاری خۆمه‌وه‌ ئه‌و گه‌مانه‌م ده‌کرد، ده‌مویست بزانم ئاکام به‌چی ده‌کات. که‌میکیش بق تاقیکردنه‌وه‌ی تۆم بوو. هه‌ر ئه‌و پۆزه‌ی واتزانی من په‌تام کرتوه‌ و هه‌له‌هاتیت، تێ گه‌یشتم چ مالتیکیت. تۆ تاوانباریت! مرۆکه‌ل

دهبن بهدوو بهشوه؛ ئهوانه‌ی وه‌که من، مافدارن، ئهوانه‌ی وه‌که تۆن،
تاوانبارن.

وه‌لام نه‌دایه‌وه وه‌ولم دا قسه‌کانی وه‌که سه‌تکی له‌ خۆپایی له
سه‌رکه‌وتندا لیک بده‌مه‌وه. ئه‌که‌رچی بیره‌وه‌رمیم وه‌که جاران تیژ بوو، و
ده‌مزانی ئه‌که‌ر به‌ورده‌ رووداو‌ه‌کانی پۆژ توو‌په‌ بک‌ریم، ئاماده‌م وه‌که پ‌تو‌یست
توو‌په‌یی پ‌شان بده‌م، به‌لام وه‌که ب‌ت‌یت نه‌مه‌زانی به‌ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی
قسه‌کانی که له‌ راستیدا مرو‌فی بۆ ه‌یرشی پ‌چه‌وانه‌ هان دهدا، ئاراسته‌ی
خۆچه‌ به‌ره‌و کو‌ئ وهرده‌گ‌یرم و تا چ راده‌یه‌که ته‌نگاوی ده‌که‌م. ه‌ر ئه‌و
پۆژانه‌ی له‌ ده‌ستی ئه‌و ه‌له‌اتبووم و چووبوومه‌ دوو‌په‌گی ه‌یه‌یه‌لی، ه‌ستم
کردبوو ئامانجیم روون نییه‌. چ ده‌بوو ئه‌که‌ر بگه‌رامایه‌وه‌ بۆ فینیسیا؟ زۆر له‌
میژ بوو ب‌روام به‌خۆم ه‌ینابوو له‌و پاژده‌ سال‌ده‌ دا‌یکم مردووه‌، ده‌زگیرانم
شووی کردووه‌ و کو‌ش‌تیک من‌دالی خسته‌وه‌ته‌وه‌، نه‌مه‌دو‌یست بیران ل‌ی
بگه‌مه‌وه‌، به‌ ت‌یبه‌پ‌بوونی کاتیش، ده‌گه‌من‌تر ده‌هاتنه‌ خه‌نم. له‌وه‌ش خراپ‌تر،
ئیدی وه‌که سالانی ده‌س‌پ‌یک له‌ خه‌ونه‌کاندا خۆم له‌ فینیسیا له‌ ناو
که‌سوکارمدا نه‌ده‌بینی، بگه‌ر نه‌وانم ل‌یره‌، له‌ ئه‌سته‌نبول، له‌ ن‌توان خۆماندا
ده‌بینی. ده‌مزانی ئه‌که‌ر بگه‌ریمه‌وه‌ فینیسیا، ناتوانم سه‌رله‌نو‌ئ ده‌ست به‌
ژيان‌یک بگه‌مه‌وه‌ که له‌ نیوه‌دا ده‌ستم ل‌ی ه‌لگرتبوو. به‌خۆم ده‌گوت خۆ ئه‌که‌ر
ه‌ر پ‌تو‌یست ب‌یت، ئه‌وا ل‌یره‌ له‌ نووکه‌وه‌ ده‌ست به‌ ژيان‌یکی تر ده‌که‌م. جگه‌
له‌وه‌ی سه‌رده‌مان‌یک بیرم ده‌کرده‌وه‌ یه‌که دوو ک‌ت‌یب ده‌رباره‌ی تو‌رک و سالانی
کو‌ژیلایه‌تیم بنووسم، ئیدی ه‌یچ ش‌ت‌یکی تر له‌و ژيانه‌ی ئه‌و‌یمدا نه‌بوو
بم‌جوول‌یت.

جاروبار بیرم ده‌کرده‌وه‌ خۆچه‌ په‌ی به‌م ب‌ی ن‌یشتمانی و ب‌ی ئامانج‌یه‌ی من
بر‌د‌ب‌یت و ه‌سته‌ی به‌ لاوا‌زیم ک‌رد‌ب‌یت، بۆیه به‌ چاوی سووک سه‌یرم ده‌کات،
ه‌ند‌یک ج‌اریش گومانم ه‌بوو ته‌نانه‌ت ه‌سته‌یشی به‌و ش‌تانه‌ ک‌رد‌ب‌یت.
ه‌موو پۆژ‌یک، به‌و چ‌یرۆکه‌نه‌ی بۆ سول‌تانی ده‌گ‌یرایه‌وه‌، به‌خه‌یالی ئه‌و چه‌که
له‌ ئه‌قل به‌ده‌ره‌ی که ده‌یگوت د‌ن‌یا‌یه‌ ده‌توان‌یت ک‌اریگ‌یری له‌سه‌ر دا‌بن‌یت و به‌

سهرکه وټنی خویشی، هینده مهست بوو، بهر ادهیهک دتهوانم بلیم ته نانه ت به شپوارزی بیرکردنه وهی منی هر نه ده زانی. ههستم دهکرد به نیریهی پتبردنه وه سهری ئو به خو شادبوونهی خو جهم دهکرد. خو شم دهو یست، ئو جو شه دهستکردهی له سهرکه وټنی زیاد پیوه نراوی خو ی وهری دهگرت و پرژه له بن نه هاتو وهکانیم خو ش دهو یست. کاتیک دهیگوت سولتان دهخاته له پی دهستی، من شهیدای ئو نیگایه ی ده بووم که له ناوله پی دهستی دهبری. نهگهر چی خو شم ناماده نه بووم دادن به مجوره بیرکردنه وانده بنیم، به لام نهگهر چاودیری هاتو چو و هه لسوکه وټی پرژانه ی ئوم دهکرد، وام ههست دهکرد چاودیری خو م دهکم. مرؤف جاروبار له هه لسوکه وټی مندالیک، یان کهنجیکدا، مندالی یان لویه تی خو ی ده بینیت و به خو شه ویستی و په رۆشه وه چاودیری دهکات. نه وهی ترساندبوومی و په رۆشی کردبووم، به ردهوام به خه یالدا ده هات مه چه کم بگریت و پیم بلیت "من بووم به تو". هر جار یک پرژانی رابردووم دهخسته وه بیری، ئو بیده نگمی دهکرد. یان باسی نه وهی دهکرد ئو پرژه چی به سولتان گوتو وه تا بیخاته سر که لکه له ی چه کی له نه قل به ده ر، یان به وردی باسی نه وهی دهگتیرایه وه سر له به یانی ئو پرژه به دم لیکدانه وهی خه ونه وه، چو ن کاریگهری له سر سولتان دانا وه.

نارمزوم بوو منیش برهوا به تیشکی ئو سهرکه وټنانه ی بکه م که ئو له گیرانه وه یاندا ههنگوینی به سهریاندا ده پرژاند. جاری وا هه بوو جله وی خه یالم له دهست ده دا و به شادمانییه وه برهوام به خو م ده هیتا چوو بیتمه چتی ئو. له ساتانه دا، نهویش و خویشم زیاتر خو ش دهو یست، گیز و وژ و به ده می داچه قاوه وه له قسهکانیدا ون ده بووم و وام ده زانی به جو ریک باس له پرژانی جوانی دا هاتو دهکات، وهک نه وهی نامانجی هاو به شی هه ر دوو کمان بیت.

بهو جو ره، هر جار یک ئو خه ونه کانی سولتانی لیک ده دایه وه، منیش به شدار ده بووم! خو جه بریاری دابوو سولتانی بیست و یهک ساله هان بدات جله وی ده سه لاتی خو ی قایمتر بکات. بهو جو ره که و ته لیکدانه وهی خه ونه کانی: به ده ختی ئو نه سپه ته نیایانه ی به ردهوام له خه ونی سولتاندا

چوارناله پایان دهمکرد، له بهر بڼی خاومنیان بوو؛ نو گورگانه ی به که لبه ی
 تیزیان په لاماری قورگی دوژمنانی خویان ددها، شادمان بوون به وې خوبه خو
 به کاری خویان راده گه؛ پیره ژنانی ژار و به گریان، کچانی کویر و نو
 دارانه ی له بارانی تاریکیدا به خپرایي که لایان دوه وری، هانایان بڼ سولتان
 ده هینا؛ جالجالوکه ی پیروژ و بازه به خونا زه کانش نیشانه ی به خشنده یی
 ته نیاین. نیمه دهمانویست سولتان، دواي گرته دهستی دهسه لاتی ته و او،
 ناوړیک له زانسته که مان بداته وه. بڼ نو مه به سته، ته نانه ته په نامان بڼ
 میترده زمه و خه ونی ترسناکیش برد. وک زوړ به ی سه و داسه رانی راو، له
 شه وانی دريژ و ورسکری راودا، سولتان به خه یال خو ی نیچیر بوو راو
 دهکرا. به ترسی له دهستدانی ته خته وه، له خه ونیدا خو ی به مندالی ده بینی
 له سه ترخت دانیش توه. له لیکدانه وې نو خه ونه یدا، خوچه دهیگوت
 به رده وام به لوی ده میتیته وه، به لام بڼ رزگار بوون له دواي دوژمنانی هر دم
 بیدار مان، پویسته چه کیکی به هیرتر له چه که کانی نو ان دروست بکه ی.
 نو گه سولتان له خه ونیدا ده بینی وا دوو له تی که ریک که سولتان مورا دی
 باپیری بڼ پیشاندانی هیزی بازوو، به شمشیر کردو ویه تی به دوو له توه،
 به دم پاکردنه وه له یه کتر دوو ده که ونه وه؛ یان دایکی باوکی ده بینی، نو
 پیره ژنه ی سولتان کو سه می پی ده لین، وا راست بووه توه و ووتوقوت هاتوه
 بڼ خنکندنې هم و دایکی؛ یان له شوین چاره کانی مهیدانی رمبازی، داری
 هه نجیر پرواوه و داره کان له بری هه نجیر تهرمی خوینینیان گرتووه؛ یان
 دهسته یه ک پیواو خراپ پروخساریان له پروخساری هم ده جیت، به دواپه و من
 بڼ نو وې بیگرن و توره که ی دهستیان بکه نه سه ری و بیخنکین؛ یان
 سوپایه کی کیسه ل له نویسکوداره وه ده چوه دهریاوه، بای به تینیش مؤمه کانی
 سه ر پشتیانې نه ده کوژنده وه و به ناگروه پرویان له کو شک ده کرد، نیمه
 هه ستمان ده کرد نو که سانه ی دهیانگوت سولتان کاره کانی ده و له تی
 فراموش کردوه و جگه له راو و ناژهل، هیچ شتیکی تری له سه ردا نییه، زوړ
 ناهه قن. من هم خه ونانه م به پشودریژی و که یفه وه ده میو لاند و له

دهفته ریکدا تۆمارم دهکردن، ههولمان دهدا له بهرژه وهندی زانست و ئهو چهکه له ئهقل به دهدهی پتویست بوو دروستی بکهین، لئکی بدهینهوه.

به بۆچوونی خۆجه، هیدی هیدی کاریگه ریمان له سه سولتان داهنا، به لام من هیچی تر باوه پم به سه رکه وتن نه مابوو. دواى ئهو شهوانه ی به خه یالى خۆی به لئینی له سولتان وهرده گرت بۆ بنیاتنانی روانگه خانه، یان خانه ی زانست، یان بۆ دروستکردنی چه کیکی نوێ، چه ندین مانگ تى ده په ڕی، بى ئه وه ی بتوانیت ته نانه ت بۆ جارێکیش په یگیرانه له سه ر ئهو بابه تانه له گه ل سولتان بدویت. پاش ئه وه ی کۆپرولو سالتیک دواى په تاکه کۆچی دوا یی کرد، خۆجه دیسان بیانووی که وته وه ده ست بۆ ئه وه ی ئومیدی له گن زیندوو بیته وه. سولتان له به ر سلکردنه وه ی له هیز و که سه یه تی کۆپرولو، خۆی له جێبه جێکردنی نه خشه کانی ناو سه ری خۆی ده دزییه وه. باشوهرزیر مردبوو، به و پتییه ی کورکه ی جی ده گرت وه و له به هیزیدا شانی له شانی باوکی نه دا، نۆزه هاتبووه سه ر چاوه پێکردنی بریاری بوێرانه ی سولتان.

سئ سالی دواترمان له چاوه روانی ئهو بریاره بوێرانه یه دا به سه ر برد. بیدهنگی سولتانی تیاماو له نێوان خه ون و پاودا، چی دی بۆ من مایه ی سه رسووپمان نه بوو. ئه وه ی به لای منه وه سه یر بوو، خۆجه هیشتا ئومیدی خۆی به سولتان نه بریبوو. من به درێزایی ئهو سالانه چاوه پتی ئهو پرۆژه ده کرد ئومیدی لى بپریت و وهک منى لى بیت! ئیدی وهک جارێان باسی ئهو شته ی نه ده کرد که خۆی ناوی لى نابوو سه رکه وتن. ئه گه رچی جۆشی چه ند مانگیکی دواى په تاکه ی نه مابوو، به لام هیشتا ئهو خه یاله ی له سه ردا بوو پرۆژیک سولتان به و شته قایل بکات که پرۆژه ی گه وه ی پى ده گوت. هه رجاره بیانوویه کی ده دزییه وه و ده یگوت: "ئه گه ر سولتان په کسه ر دواى ئهو ئاگره گه وه یه ی که ئه سه ته نبولی کرده قه ره برووت، پا ره بۆ پرۆژه گه وه رکه ان ته رخان بکات، هه ل ده که ویتته ده ست ئهو دوژمنانه ی خوازیارن برا که ی به یننه سه ر ته خت. سولتان ئیستا هیچ شتیک ناکات، چونکه سوپا له شه ڕی مه چه رستانه ". سالی دوا ییش له به ر ئه وه ی له دژی ئه لمانیا که وتبووینه

شەپەرە، چاوەپێمان دەکرد، دواتر کاروباری بنیاتنانی مزگەوتی والیدە هاتە ئاراوە. پوولیکی زۆریشی بۆ تەرخان کرابوو، خۆجەش ناوەناو لەگەڵ دایە سولتان خەدیجە تورەان و سولتاندا بەسەری دەکردەو. پاشان پاو و شکاری لەبن نەهاتوو هەبوو، بەلام من بەشداریم نەدەکرد. بەدەم چاوەپێکردنی گەڕانەوێ خۆجەرە لە پاو، هەولم دەدا لە ئامۆژگاریەکانی پێرەوی بکەم، بەدواي بیرۆکەي درەوشاوەدا بۆ ئەو شتانه دەگەرام کە ئەو بە "پەرۆی گەرە"، یان "زانست" ناوی دەبرد، تەمبەلانی و بەدەم خەوینوچکەرە پەرەي کتیبەکانم هەڵدەدایەو.

ئەم خەيالی پەرۆانه، ئەگەر راستیش دەرچووبایە، ئەنجامەکەي لەکن من گرینگ نەبوو، چونکە چي دی مایەي دلخۆشی نەبوو بۆ من. خۆجەش هیندەي من دەیزانی ئەو شتانهي لە سالانی سەرەتای یەکتەرناسینماندا لە بارەي زانستەکانی گەردوونناسی و جوگرافیا و سرووشتەو بیرمان لێ دەکردەو، ئەنجامێکی بەرجەستەي نەبوو. سەعات و ئامێر و مۆدیلەکان ماوەیکي درێژ بوو لە بیر کرابوون و ژەنگیان هەڵپێناوو. هەموو شتیکیان دواخستبوو بۆ پەرۆیک کە تیایدا ئەو شتمان دەخستە قۆناغی جێبەجێکردنەو کە ئەو بە "زانست" ناوی دەبرد. ئەوێ بۆ پرگاربوونمان لە کارەساتی چاوەروانکراو لەبەر دەستماندا بوو، زیاتر خەيالی پەرۆیک بوو، نەک پەرۆیکە خۆي. بۆ باوەڕهێنان بەو خەيالە بۆ پەنگانەي بەهیچ جۆرێک منیان قایل نەدەکرد و بەمەبەستی ئەوێ لەگەڵ خۆجەدا بم، دەکویشم لە روانگەي ئەوێ سەیری ئەو پەرە بکەم کە جاروبار هەڵمەدانەو و هەولیشم دەدا خۆم بخەمە جێي ئەو. لە کاتی گەڕانەویدا لە پاو، من خۆم وا پێشان دەدا، راستییەکی نوێم لەم بابەت، یان لەو بابەتدا کە بۆ خۆ پێتوێ خەریککردن بۆ منی جۆ هێشتبوو، دۆزبێتوێ و وام دەنواند دەتوانین لەسەر ئەو بنەمایە هەموو شتیکی بگۆڕین. کاتێک دەمگوت: "هەلچوون و داچوونی زەریا پێوەندی بە گەرمای ئەو جۆگەلانی هەیه کە دەرژێنە ناوی"، یان: "پەتا لە پێی کەردیلەکانی ناو هەواوە دەگوازیتهو، هەوا بگۆڕیت، ئەویش دەروات و دوور

دەكەوتنەو، يان: "لە دەستمان دېت چەكئىكى گەرە دروست بكەين و بە لوولەى درىژى و پېچكەكانى ژىرى ھەموو كەسئىكى پى راو بنئىن"، يان: "زەوى بە دەورى خۆردا دەسووپتەو و خۆرىش بە دەورى مانگدا"، خۆجە بە دەم كۆپىنى كەلوپەلى تۆزوى راو ھەمان ھەلامى دەداپەو و منى بە خۆشەويستىيەو دەھىنايە پېكەنن: "جا خۆ ئەو گەمزانەى ئىمە تەنانەت پەى بەو راستىيەش نابەن!"

پاشان بە جۆرئىك ھەلدەجوو شەپۆلى توورپەى ئەو منىشى دەداپە بەر. باسى لە توورپەھاتىيەكانى راو دەكرد و دەيگوت سولتەن چەندىن سەعات بەسەر پشتى ئەسپەو دواى بەرازئىكى سەرلەشتىواو دەكەوت، يان فرمىسك بۆ ئەو كەرۆتشانە دەپژئىت كە تازىيەكانى دەيگرن، بى وىستى خۆى ددانى پېدا دەنا ئەو قسانەى بەدريژايىي راو بۆ سولتەنى دەكات، دەچنە ئەم كۆيپەو و لەو كۆيپەو دېنە دەرى، لىكدالئىكدا بە نەفرەتەو دووپاتى دەكردەو: "ئەم بى ئەقلانە كەى پەى بە راستىيەكان دەبەن؟ ئەرى يەكتەر دۆزىنەوئى ئەو گشت گەمژەپە پېكەوتە، يان ناچارى؟ بۆچى ھىندە دەبەنگن؟"

بەو جۆرە، ھىدى ھىدى تىگەشت ئەو شتەى بە "زانست" ناوى دەبات، پىويستە ئەمجار لە سەرەتاو بۆ تىگەشتن لە ناواخنى مېشكى ئەوان دەستى پى بكاوتەو، بەھۆى بىر كەوتنەوئى ئەو پۆژە خۆشانەى لە دەورى مېزئىك دادەنىشتن و نەفرەتمان لە يەكدى دەكرد، منىش ھەواى خۆھاويشتنە ناو ئەو "زانستە" لە كەللەمى دا، بەلام دواى يەكەم تاقىكردنەو بۆمان دەركەوت ئىدى كار ھەك جارەن ناڤات.

جارئىكان، لەبەر ئەوئى نەمدەزانى چۆن و لەبەر چى تەنگاوى بكەم و بىخزئىنە گۆشەو، كردم و كۆشام دەسەلاتم بەسەرىدا نەشكا، لەو ھەش گرینگتر، ھەستم دەكرد نازار و تىكشكانەكانى ئەو، دەرد و شكستى خۆم بن، جارئىك، ئەگەرچى خۆىشم باوهرم پىي نەبوو، بە نموونەى زىاد پىوھنراو ھەو گەمژەپەى ئەوانەى ئىرم ھىنايەو بىرى، دام بە بەر كۆيپەو ئەوئىش ھىندەى ئەوان ناچارە مل بۆ دۆران كەچ بكات و پاشان كەوتە

چاودیرکردنی: بهتوندی وهلامی دایهوه و گوتی: "سهرنهکهوتن ناچاری نییه، نهگه پشش ئهوان بکهوین و خۆمان بدهینه ئهم کاره، بۆ نموونه، نهگه پرۆژهی چهکهکه بهدی بهیتن، ئهوا دهتوانین پتپهوی شهپۆلی ئهو رهوبارهی دهکۆشیت بۆ دواوه بمانگیریتهوه، به ئارهزویی خۆمان بگۆڕین." گهرچی لهمهپر پرۆژهکان نا، بگره وهک ئهوهی له ساتهکانی بێ ئومیدیدا دهیکرد، به کوونی "پرۆژهکانمان" لهبری "پرۆژهکانم"، منیشی دلهخۆش دهکرد، کهوتبووه بهر ترسی دۆزانیکی چاوهپوانکراو. به منداڵیکی بێ کهسم دهچواند، تووپی و خه مگینییه کهیم خۆش دهووست، چونکه سالانی سهرمتهای کۆلایهتی خۆمیان دهخستهوه بیرم. منیش دهووست وهک ئهوم لێ بیت، کاتیک بهمسهر و ئهوسهری ژوورهکهدا دههات و دمچوو، یان سهیری کۆلانی قریژ و قوپایی ناو تاریکی و بهر بارانی دهکرد، یان، وهک گهران بهدوای سهرمتهای ئومیدیکی نویدا بۆ چرای کز و پرتهپرتکهری یهک دوو مائی کهتاری کهنداوی زیتپینی دهروانی، بۆ ساتیک وای بۆ دمچووم ئهوهی بهدهم نازارهوه به ژوورهکهدا دیت و دهروات، خۆجه نییه، بگره گهنجیهتی خۆمه. ههستم دهکرد ئهوه کهسه خۆم ماوهیه که سهری هه لگرتووه و منی بهجێ هێشتووه. منی خهوالوو له گۆشهیه کهدا خۆزگه دهخواست خۆجه بم، بۆ ئهوهی سهرلهنوێ جۆشی ونبووم بدۆزمهوه.

ئیدی وزهی بهرگهگرتنی ئهو دلهپاوکی و پهشۆکانه بێ کۆتایی و خۆدووباره که رهویهیم تیدا نه مابوو. له دواي بوونی خۆجه به گهرهی ئهستیره ناسان، رووهیری زهوییهکانی له گه بهزه زیادی کرد و پێژهی داهاتمان چووه سهری. جگه له دهمهتهقی له که ل سولتان و کات به سهربردن له تهکید، پێویستی به هیچ کاریکی تر نهبوو. جاروبار دهچووینه گه بهزه بۆ به سهرکردنهوهی ناشه تیکشکاوهکان و ئهوه گوندانهی که سهگی زه بهلاحی شوانهکانیان بهر له خاوهنهکانیان به پیرمانهوه دههاتن. چاومان به داهاتهکاندا دهکێرا و ههولمان دهدا له پتی بهراوردکردنی تۆمارهکانه تی بکهین چاودیر تا چ ئاستیک فیتی لیمان کردوه. جار به جار به پیکهینهوه و

زۆر جاری تریش به بیزارییهوه لیکۆلینهوهی پر له کهیف و سهفامان بۆ سولتان دهنووسی. لهوانه بقرائت، هیچی ترمان نهدهکرد. ئهگهر بهزۆری منیش نهبوایه، لهوانه بوو خۆجه نهیاتهوه سهه پتی ئهوجیهانهی کاتیکێ خۆشمان تیدا بهسهه دهبرد و له ئاکامیشدا لهگهڵ ژنه بۆنخۆشهکانی ناویدا دهنووستین.

ئهوێ زیاتر ئهوێ کهلهی کردبوو، هێرش بۆ سهه ئهلمانیا و دوورگی گریت بوو، بهجۆرێک ئهستهنبۆل بۆ سوپا و بۆ سولتان مابوووه. سولتانیش به ئامۆزگاریی دایکی خۆی نهکرد و جاریکی تر ههرجی چهنه باز و لهوچه و مهخسههه و لاساییکه رهوهی له کۆشک وهدهرنراو ههیه له دهووری خۆی کۆ کردهوه. خۆجه خۆی لهو سهختهکارانه که نهفرهتی لێیان دهکرد، دوور دهگرت و سوور بوو لهسهه ئهوێ بۆ پاراستنی بالادهستی خۆی، نهچیته ناویانهوه، بهلام له ئاکامی پیداکرتنی سولتاندا، ناچار بوو یهک دوو جار لهگهلیاندا بدوێت و گوێ له بابهتانهکانیان رابگریت. لهو کۆبوونهوانه دا، پرسپاری لهم جۆره دهخرايه روو: "ئایا ئاژه لۆن پۆحیان ههیه، کامیان ههیهتی، کامیان دهچیته بهههشت و کامیان دهچیته دۆزهخ؟ داخۆ گوێچه کهماسی نیره، یان مێ؟ ئایا ئهوه خۆرهی بهیانیان ههلدیت، خۆریکی نوێیه، یان ههمان خۆره ئیواران ئاوا دهبیت، له رێگهی پشتهوه دهنوویتهوه و سههلهبیانی لهولاوه ههلدیتهوه؟" خۆجه، به بیستنی ئهوه که رهلاوژییانه ئومیدی به داهاتوو نهدهما و دهیگوت ئهگهر شتی که نهکین، بهم زووانه سولتانمان له کیس دهچیت.

لههر ئهوێ به پرۆژهکانی "ئیمه" و به داهاتووی "ئیمه" دههاته گۆ، به شادمانیی هه تیکه له گهفتوگۆکان دهنووم. جاریکیان، بۆ تیگهیشتن لهوهی چی له میشکی سولتاندایه، دهفتهری ئهوه چهند سالی من و خهون و بیروهریهکانمی بهو ناوه دا پهرش و بلاو کردهوه. ههروهک چۆن که سێک بخواریت که لویهلی پزاوی کشاوهکانی دۆلابیک بخاتهوه سههیهک، ههولمان دا نهخشه ئهقلی سولتان بکیشین. ئهههه بههیچ جۆرێک هیوا بهخش نهبوو: ئهگهرچی خۆجه هیشتا دهیتوانی لهمه پچهکی له ئهقل بهدهری مایه

پزگار بوونمان، یان له باره‌ی پیداو یستیی هرچی زووتر چاره‌سهرکردنی
پازمه‌کانی ناو نه‌قلمانه‌وه بدوئت، به‌لام نیتر به‌جۆرئیک هه‌لسوکه‌وتی نه‌ده‌کرد
وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ کاره‌ساتی چاوه‌پوانکراو بئی ناگا بیت. چه‌ندین مانگ تا پاده‌ی
شه‌ویلگه شل‌بوون له‌و باره‌یه‌وه قسه‌مان کرد.

ده‌مانگوت تو بل‌ئیت وا له‌ کاره‌ساته‌که گه‌یشته‌بین وه‌ک نه‌وه‌ی
ئیمپراتۆرییه‌ت ولاته‌کانی ژیر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له
ده‌دۆرئیت؟ نه‌خشه‌کانمان به‌سه‌ر میژدا بلآو ده‌کرده‌وه و به‌ خه‌مه‌باریه‌وه نه‌و
ولت و چیا و پرووبارانه‌مان ده‌ست‌نیشان ده‌کرد که چاوه‌پیمان ده‌کرد پێش
نه‌وانی تر له‌ ده‌ستیان بده‌ین. یان کاره‌سات و پرووخان به‌واته‌ی گۆرانی
مرۆف و باوه‌ریانه‌ بئی نه‌وه‌ی خۆیان هه‌ستی پئی بکه‌ن؟ وامان ده‌هێنایه
به‌رچاوی خۆمان به‌یانیه‌ک هه‌ر دانیشه‌توویه‌کی نه‌سته‌نبول وه‌ک مرۆفئیک تر
له‌ جیگه‌ی گه‌رمدا له‌ خه‌و هه‌له‌ده‌ست، نازانیت چۆن جله‌کانی بیوشیت و بئی
ناگایه له‌وه‌ی مناره‌ی مزگه‌وت به‌که‌لکی چی دیت. له‌وانه‌یشه کاره‌سات
به‌واتای بینینی بالاده‌ستی نه‌وانی تر و هه‌ولدان بیت بۆ لاسایی‌کردنه‌وه‌یان.
نه‌وسا داوا‌ی لێم ده‌کرد بڕگه‌یه‌ک له‌ ژیا‌نی فینیس‌سیام بگێرمه‌وه. پاشان،
به‌خه‌یال کلاومان ده‌کرده‌ سه‌ری هه‌ندیک له‌ ناسیاوانی ئیره‌ و پانتۆلمان له
پتیا‌ن ده‌کرد و بیره‌وه‌ریه‌کانی منمان پتیا‌ن ده‌ژيانده‌وه.

له‌ دانانی نه‌و خه‌یالانه‌دا کات زۆر به‌خه‌یرایی تێ ده‌په‌ری، بۆیه وه‌ک دوا‌یین
چاره‌ و بۆ پزگار‌بوون لێیان، بپارمان دا بۆ سو‌لتان به‌رزیان بکه‌ینه‌وه.
به‌خۆمان ده‌گوت دیمه‌نه‌کانی به‌ ره‌نگی خه‌یال نه‌خشینه‌دراوی نه‌م کاره‌ساته
بۆیان هه‌یه سو‌لتان به‌ه‌ژین.

به‌و جۆره، به‌دریژایی شه‌وانی کeshومات و تاریک، کتیبیکمان پێ کرده‌وه.
کتیبیک بوو خه‌یالاتی نه‌و کاره‌سات و تیکشکانه‌ی لێ ده‌چۆرا که چه‌ندین
مانگ بوو به‌ خه‌مگینی و به‌جۆشئیک بئی ئومیده‌وه ده‌مانه‌هۆینه‌وه. په‌ره‌کانی
کتیبه‌که‌مان پێ کرد له‌ باسی هه‌ژارانی سه‌ردانه‌واندوو، ڕێگه‌ و بانی قوراوی؛
باله‌خانه‌ی نیوه‌ناچل، کۆلانی تاریک و سه‌مه‌ره؛ نزا‌ی نه‌وانه‌ی بۆ گه‌رانه‌وه‌ی

هه موو شتیك بۆ دۆخی كۆن دهكوپوزینهوه و له پاپانهوهكانی خۆیان تی ناگهن؛ دایكانی دهردهدار و باوكانی بهلهنگاز؛ ئهو نامورادانهی تهمهنيان پێ پانهدهگهيشت كار و نووسینی ولاتانی ترمان بۆ بگوازنهوه؛ ئامپیره له كاركهوتوهكان؛ ئهو بهسالچووانهی گریان بۆ پۆزانی جوان و بابر دوو چاویانی كز كردوه؛ سهگی تهنیا ئیسك و پست پتوهماوی كۆلانهكان؛ كوندنشینانی بێ زهوی و زار؛ ئهو بیکارانهی به دهستی خالی به شاردا دهسووپینهوه؛ موسلمانانی نهخویندهوار و پانتۆل له پێ و ههموو ئهو شهپانهی به تیکشكان بهكۆتا هاتوون. بهشیکی تری کتیبهکهمان به بیرهوهرییه کالهوهبووهكانی من پر کردهوه: یهك دوو دیمهنی پهنگینی پیکهاتوو له سهردهمی ژيانم لهگهڵ دایک و باوک و خوشک و براکانمدا له فینیسیا و له چهند پرواداویکی شاد و دهرزبهخشی سالانی خویندتم. مهبهستمان بوو له سولتان بگهیهنین ئهوانی تر که چاوهپێ دهکریته سههرماندا سهربهکون. بهو شپوهیه دهژین و ئیمهش پتویسته بهر لهوان بگهینه خۆ و وا و اوا بکهین! کتیبهکهمان به دهستی خۆشنووسی چهپهوانه نووسرایهوه و له بهشی کۆتاییدا شیعریکی سهروادار ههبوو. دهکرا شیعهرکه به دهروازهیهک بۆ پازی ئهو مهتهلانهی ناو سههرمان دا بنریت که خۆچه پێی خۆش بوو بهردهوام وهک دۆلابیکی پر له کهلوپهل وینای بکات. ههواى ناسک و تهوموژی ئهو شیعهر پر له شکۆ و بێدهنگه به خهمیگینی کۆتایی به یهکیک له باشتیرینی ئهو کتیب و لیکۆلینهوانه دههینا که لهگهڵ خۆچهدا پیکهوه دهماننووسی.

پاش مانگیك له پادهستکردنی کتیبهکه به سولتان، خۆچه فهرمانی دهست بهکاربوونی بۆ به دروستکردنی چهکی له ئهقل بهدهر لێ وهرگرت. سههرمان لێ شتوا بوو، چهندی کردمان و کۆشایین نه ماتوانی بگهینه ئاکامی ئهوهی داخۆ لهو سههرکهوتنماندا تا چ ئاستیک قهرزازی ئهو کتیبه بووین.

ئەو كاتەى سولتان گوتىۋوي: "ئا دەى چەكى لە ئەقلى بە دەرى پەرىشانكەرى
 دوژمانانمان دروست بكة با بېبىننن"، پەنگە مەبەستى تاقىكردەنەوى خۆجە
 بووبىت، يان خەونىكى ھەبوو ۋە لە خۆجەى شارۋەنەو، ياخۇ مەبەستى بوو
 پىشانى دايكى دەسلەتدار ۋە سازادەكانى بدات ئەو زماندرىژانەى لە دەورى
 كۆ بوونەتەو، بە كەلكى شتىك دىن، يان لەوانەى پىي ۋا بووبىت خۆجە
 دەتوانىت لە دواى پەتاكە پەرچوۋىەكى تىش بخولقىنىت، يان لەوانەى
 بەراستىش كەوتىتە ژىر كاريگەرى دىمەنى كارەساتەكانى ناو
 كىتەبەكەمانەو. پەنگە لە كارەساتىش زياتر، شىرەى ئەو بووبىت دواى
 چەند تىكشكانىكى سەربازى، ۋەك دەترسا، ئەوانەى دىمانەوت براكەى
 بەتتەنە سەر تەخت، ئەم لە تەخت دابگرن. بەدەم بىر كەردنەو ۋە بە
 سەرسوۋرمانەو، پارە ۋە پوولى زۆر ۋە زەۋەندى داھاتى ئەو گوند ۋە خان ۋە
 باخى زەيتوۋنانەمان دەژمارد كە سولتان بەمەبەستى دروستكردى چەك بۆ
 ئىمەى تەرخان كەردبوو.

دوچار خۆجە كوتى پىۋىستە تەنيا سەرمان لە واقورماۋىي خۆمان سوۋر
 بىمىنىت "باشە ھەموو ئەو چىرۆكانەى سالانىك بوو بۆ سولتانى دەكىرايەو ۋە
 گشت ئەو كىتەب ۋە لىكۆلىنەوانەى بۆيمان نووسىبوو، ناراست بوون تا گومان
 بگەين لەو ھەى بىرۋاى پىيان نەكردوۋە؟" لەۋەش زياتر: سولتان كەوتىۋو سەر
 كەلكەلەى زانىنى شتەكانى ناو تارىكايىي مىشكمان. خۆجە بەجۆشەو لە
 منى دەپرسى: "مەگەر ئەمە ئەو سەرگەۋتە نىيە كە سالانىكى درىژ بوو
 چاۋەرمان دەكرد؟"

ۋا بوو. سەربازى ئەۋەش، بگرە بە دابەشكردى سەرگەۋتن لە نىۋان

هەردووكماندا دەستمان كرد بە كار. منیش، لەبەر ئەوەی هێندەى ئەو
پەرۆشى ئەنجامى كار نەبووم، شادمان بووم. شەش سالى دواى ئەو كاتەى
بۆ پێشخستنى چەكەكە تەرخانمان كرد، ترسناكترين سالاى ژيانمان بوون.
نەك بەهۆى كاركردنمانەوه بە بارووت، بگهزە لەبەر هێنانى ئيرەيى دوژمنان
بەسەر خۆماندا، چونكە هەمووان ئۆقرەيان لى برا بوو، چاوەرێى سەرکەتن،
يان تىكشكانى ئىمەيان دەکرد و خۆشمان بە ترسەوه چاوەرێى هەمان
شتمان دەکرد. لە مەترسيدا بووین.

سەرەتا لەسەر مێز كارمان كرد و بەدەم بەفیزۆدانى كاتەوه زستانىكمان
بەپێى كرد. لىوانلىو بووین لە ورە و ويستى كار، بەلام جگە لە بىرۆكەى
چەكەكە و پێشبینىكردى چۆنیهتى بەكارهێنانى لە بەرەنگار بوونەوهى
دوژمندا و بەدەر لە وردەكارى ناروون و بى پەنگەكانى ناو خەيالمان، هیچ
شتێكى تەرخانمان لەبەر دەست نەبوو. دواتر، بىرپارمان دا لە هەواى كراوەدا بە
بارووت كار بكەين. كۆمەت وەك ئەو هەفتانەى پێكەوه تەدارەكى ئاگرىازيمان
ئامادە كرد، ئێمە دەچووینە ژێر سێبەرى دارە بەرزەكان، پیاوەكانمان ئەو
تێكەلانەيان گري دەدا كە خۆمان پاهچتەمان بۆيان ئامادە دەکرد. لە هەر چوار
لای ئەستەنبولەوه خەلكى خۆ تێهەلقورتێن دەهاتن بۆ ئەوەى سەبرى ئەو
دووكە لە پەنگاوپەنگانە بكەن كە لە ئاكامى گرمەى جۆراوجۆرەوه بە ئاسماندا
بەرز دەبوووه. دواتر، ئەو چیمەنەى ئێمە تۆيمان لەسەر لە قالب دەگرت و
شوێنى لوولەى درێژ و نیشانە و هەلدانى چادری ئێمە بوو، بەهۆى ئاپۆرەى
كەسانى خۆ تێهەلقورتێنەوه بوو بە شوێنى جەژنگێران. پوژىكى كۆتايى
هاوین بەشێوهىكى چاوەرپاوان نەكراو، سولتان خۆيمان لى پەيدا بوو.

بەزمتىكى ئاگرىازيمان بۆى گێرا زهوى و ئاسمانمان لەراندهوه. دانه دانەى
ئەو قەوان و گوللانەى بۆ تێكەلەى باش داگیراوى بارووت ئامادەمان كردبوون،
تۆپە نوێپەكان، نەخشەى ئەو لوولە درێژانەى هێشتا لە قالبمان نەگرتبوون و
پەشنووسى ميكانىزمى خۆبەخۆ تەقاندنمان پێشانى سولتان دا. لەوانى دى
زیاتر، باپەخى بە من دا. سەرەتا، خۆجە ويستى من لە سولتان دوور

پاښتون، به لږم سولتان پټی سهر بڼه له گهڼ سهرمتای ته داره کی ناگر بایزید
منیش هیندهی خوجه فرمانم داوه و پیاوه کان هیندهی پرسیان به و کردوه،
به منیشیان کردوه.

نږه ساتهی دوی پازده سال بق جاری دوهم چوومه وه بهردهم سولتان،
به جورتیک سهری کرد، وهک نه وهی پیشتر منی ناسیبیت و نیستا بقی
نه بریت وه سهریک کیم، کتومت وهک که سیکي چاوبه ستر او تامی میوهیه کی
کردیت و ههول بدات بزانتیت له چ جورتیکه، دامیني که واکه یم ماچ کرد.
کاتیک زانی بیست ساله لیرهم و هیشتا نه بوم به موسلمان، هیچ هه لنه چوو.
خه یالی لای شتیکی تر بوو: کوتی: "که واته بیست سال؟ شتیکی سهره!"
پاشان نه و پرسیاره ی لیم کرد: "تو نه و شتانه فیری نه و دهکیت؟" به لږم نه و
پرسیاره ی بق زانینی وه لامي من نه پرسی. له چادره شپکه مان که بقی
بارووت و کبریتی لی دهات، چوویوه دهری و پووه نه سپه سپی و
جوانه که ی ههنگای دنا. له پر راوه سنا، ریک له و کاته دا ناوری دایه وه،
نیمه ی بینی هاوشانی یه کتر راوه سنا بوین. وهک نه وهی یه کیک له بهرجوه
بی وینه کانی خوا که بق شکاندنی شکوی ره گه زی مروگه ل و پیشاندانی
تووه هاتیان دینوینیت، یان کورته بالایه کی بی کیماسی، یاخو دوو برای
دوانه ی کتومت له یه کچوی دیبیت، بزه یه ک که و ته سهر لیوی.

شه و بیرم له سولتان کرده وه، به لږم نهک به و جوره ی خوجه نارمزوی
دهکرد. نه و هیشتا به نه فرته وه باسی دهکرد، به لږم من تی گیشتبوم
ناتوانم رقم لای بیت و به چای سووک تیی پروانم. من دلم چوویوه نارامی،
سالاری، خوینشیرینی و نه و رهتاره ی که وهک مندالیکي نازدار هه رچی
به خه یالدا بهاتایه، دهری دهری. منیش دهمویست وهک نه و وایم، یان بېم به
دوستی وی. دوی پرانه وهی توفانی هه لچوونی خوجه، له پیخه وه که مدا بهدهم
هه ولدانه وه بق خه وتن، بیرم ده کرده وه: سولتان که سیک نییه شایه نی نه وه
بیت له پاشه مله باسی بکرتیت، دهمویست هه موو شتیک بدرکینم بقی، به لږم
نه مده زانی نه و شتانه چین؟

توومەز بايەخ پېدانهكەم يەكسەرە نەبوو، پۆژىك خۆجە بە ناپەزای دل
 گوتى سبەينى سولتان لەگەل ئەودا چاوەرپى ھاتنى منىش دەكات. منىش
 لەتەكيدا رۆيشتەم. پۆژىك بوو لە پۆژە جوانەكانى پايزىكى درەنگ و بۆنى
 دەريا و قەوزەى لى دەھات. تەواوى سەرلەبەيانىمان لە باخىكى گەورەى بە
 گەلای سوورى وەريو داپۆشراو لە دەورى حەوزىكى گولپەنگى ژىر دار
 ئەرخەوان و چناردا بەسەر برد. سولتان ويستى باسى ئو بۆقانه بکەين کە
 حەوزەكەيان پى کردبوو لە زيان. خۆجە رووى نەدايى، ئو وەندە نەبێت يەك دوو
 قسەى بى خەيال و بى پەنگى کرد. ئم پەفتارەى خۆجە، منى تووشى
 سەرسوورمان کرد، بەلام بەلای سولتانەو مایەى بايەخ پېدان نەبوو. زياتر
 گرینگى بە من دا.

بەر جۆرە، بە دوور و درىزى باسى ميکانيزمى بازدانى بۆق و سوورى
 خوينى و دلى کە تا ماوەيەكى درىژ دواى دەرھێنانى لە جەستەى، لە لێدان
 ناکەوێت و باسى مێش و مەگەزەكانى خۆراکى بۆقم کرد. بۆ ئەوێ خولى
 پيگەيشتنى ھێلکەيەكى ناو حەوزەكە تا ئو کاتەى دەبێتە بۆق باشتر پوون
 بکەمەو، داواى قەلەم و کاغەزم کرد. لە قوتوويەكى زيوينى بە ياقوت
 نەخشێندراودا دەستەيەك قەلەمى قاميش ھێندرا. سولتان زۆر سەرنجى ئو
 نىگارەنەى دەدا کە من دەمکيشان. ھەرچى چيرۆكى بۆق لە خەيالەدا
 مابوو، بۆ سولتانم کێرايەو و ئەويش بە خۆشییەو گوتى پاگرت. ھەر
 ئەوئەندەى نۆرە ھاتە سەر چيرۆكى ئو شازادەيەى بۆقێک ماچ دەكات،
 سولتان بۆلەندى و چارەى گرژ کرد. ھىچيش لەو نەوجەوانە گەمژەيە نەدەچوو
 وەك ئەوێ بەردەوام خۆجە باسى دەکرد. زياتر لە پيگەيشتوويەكى ھۆشمەند
 دەچوو، بۆيە دەيوست پۆزى خۆى بە زانست و ھونەر دەست پى بکات. ئو
 چەند ساتە جوانەى بە چارەيەكى گرانبە بەسەر برد، سولتان نىگارى
 بۆقەكانى بە دەستەو گرتبوو، دواچار بە منى گوت: "من ھەر لە زووەو
 گومانم کردبوو تۆ چيرۆکەكانى بۆ دەئافريتيت. کەواتە ھەر خۆتیش
 نىگارەکان دەکيشيت!" پاشان لە بارەى بۆقى سەمێلدارەو پرسىارى لیم کرد.

پتوهندیم له گه ل سولتاندا نا بهو جوړه دهستی پي کړد. ئیدی هه موو جاريک منیش له ته که خوځه دا بڼ کۆشک ده چووم. پڅانی سه رها، خوځه زیاتر بیده نگی ه لده بژارد و به ژړی هر من و سولتان قسه مان ده کړد. نهو کاتانه ی له گه ل سولتاندا سه باره ت به خه ون و نیگه رانی و رابردو، و داهاتووی ده دواين، بیرم ده کړده وه ئه م پیاوه قسه خوځ و هوشمهنده ی به رامبه رم به چ پتوانه یه که بهو سولتانه بچوئیم که سالانیک بوو خوځه بڼ منی باس ده کړد! له میانه ی پرسیار و ه ستایانه و فرت و فیله بچو و که کانییه وه تی ده گه ی شتم سولتان به پشتنبه ستن بهو کتیبانه ی پتیشکیشی کراوه، به پرهوش بوو بزانتت خوځه تا چ راده یه که خوځه یه و تا چ نه دازه یه که منه. منیش تا چ ناستیک منم و تا چ راده یه کیش خوځه م. خوځه ش، لهو کاته دا سه رقالی تۆپ و لوله دریزه کانی ناماده کراو بڼ له قالبگرتن بوو، هیچ گوئی به م پرهوشیانه ی سولتان نه ده دا و به شتی پروپوچی ده زانی.

شش مانگ دواي ده ست به کاربوونمان له تۆپه کاندا، هه وال گه ی شته خوځه که سه رداری تۆپخانه، له بهر نه وه ی لووتمان له کاری نهو ژمندوه، به قیندا چوه و دواي کردوه یان پۆسته که ی لی وهریگر نه وه، یاخو ئیمه ی شیت که نیازمان وایه به بیانوی داهینانی شتیکی نوپوه شکوی تۆپخانه بخینه ژیر پتوه، له نهسته نبول شار به در بکرتین. نه م هه لوپسته، خوځه ی ژور نیگه ران کړد، به لام هیچیش خوی ماندوو نه کړد بڼ دژینه وه ی رپگه یه که بڼ له یه که گه ی شتن له گه ل سه رداری تۆپخانه، چونکه پی ده چوو ناماده بیت بڼ رپککه وتن. دواي مانگیکیش، نهو پوژه ی سولتان ده ستوری دا بڼ په رهمیدانی چه که که لک له نامیری تری جگه له تۆپ وهریگرین، خوځه هیچ به سه ر خوی نه هیتا. ئیدی هه ردووکمان ده مانزانی تۆپ و لوله ی تازه له قالبدر اومان جیاوازییه کی نه تویان له گه ل کونه کانی چه ندین سال له مه و به ردا نییه.

بهو جوړه، به بڼ چوونی خوځه، پیمان نابوو قوناغیکی نوی، ده بوو هه موو شتی که له نووکه وه رپک بخه ینه وه و خه یال بئافرتین. به لام من له بهر نه وه ی

ناشنای هه لچوون و خه یاله کانی بووبووم، شتی نوئی بۆ من لهو نیوهندهدا ته نیا ناسینی سولتان بوو. نهویش به ناسینی ئیمه دلخۆش بوو. وهک باوکیکی به سه رنج که دوو برای به شه رها توو له سه ر تیکه لکردنی گولله شووشه کانیان له یهک جیا دهکاتهوه و پتیان ده لیت: "ئه مه هی تۆیه و نه وهش هی تۆیه"، سولتانیش چاودیری قسه و هه لسوکه وتی ئیمه ی ده کرد و ئیمه ی له یه کدی جیا ده کردهوه. ئه م چاودیری کردنه، هه ندیک جار مندا لانه و جارو یاریش زیره کانه ده هاته بهر چاوم و منی نیگه ران ده کرد. خه ریک بوو به روا به کم که سایه تیی من بۆ ناگاداری خۆم، لیم جیا بووه ته وه و ناو ته ی که سایه تیی خۆجه بووه. که سایه تیی خۆجه ش به هه مان شتیه لهو جیا بووه ته وه و ناو ته ی که سایه تیی من بووه. سولتانیش زۆر به باشی له م ئافرانده خه یالییه تی گه یشتبوو، بۆیه ئیمه ی له خۆمان باشت ده ناسی.

له کاتی لیکدانه وه ی خه وه نه کانی دا، یان له باسکردنی چه که که دا که تا نهو کاته ته نیا له خه یالماندا بوونی هه بوو، سولتان له پر راده وه ستا، رووی له یه که تیکمان ده کرد و ده یگوت: "نه خیر، ئه مه بیرۆکه ی تۆ نییه، هی نه وه." جارو یاریش جووله مانی له یهک جیا ده کردهوه: "ئیسنا تۆ وهک نهو ده پوانیت. وهک خۆت به روانه!" کاتیکیش من به سه رسووپمانه وه به زه یه کم بۆی ده کرد، نهو ده یگوت: "ئاوا دروسته، ئافه رین. نه رۆ ئیوه هیچ سه یری خۆتان کردوه له ناو ته نه دا؟" لیمانی ده پرسی داخ هه ریه که مان له بهرده م ناو ته نه دا تا چ راده یه که ده توانیت خۆی بیت و خۆی رابگریت. جارێکیان ده ستووری دا هه موو نهو لیکۆلینه وه و کتیبی ئاژه لآن و سالنامانه به یژن که سالانیک بوو بۆیمان ده نووسی و بۆیمان ده نارد. به ده م هه لدانه وه و خۆتندنه وه ی په رکهانه وه کوتی: "کوئی کتیبه کان کۆ نووسیویه تی و کویتیشی کامتان خۆی خستۆته شوینی نهوی تر و به خه یالی خۆیدا هیناوه؟" به لام نه وه ی خۆجه ی که له یی کرد و منیشی خسته ژێر جادووی خۆیه وه و سه رم لپی سووپما، لاسایکه ره وه یهک بوو سولتان له ناماده بوونی ئیمه دا بانگی کرد.

نهو کابرایه نه رهو خساری و نه جهسته ی به ئیمه نه ده چوو. بالاکورت و

قهلهو بوو، جلوبه رگیشی جۆرئکی تر بوو، به لّام هر نه و مندهی دهستی کرد به
 قسه، من ترسم لّی نیش: کتومت نه و هی ده دوا، ده تگوت نهو نییه و خۆجهیه،
 جۆری نهو، وهک نه و هی نه پنییهک به گوئی سولتاندا بچرپنیت، خۆی لّی
 نیزی که ده خسته وه، وهک نهو، به نواندنی پهفتاریکی ورد و به دم بیرکردنه وه
 ده چوو به سر ورده کارییه کان و تۆنی دهنگی خۆی گران ده کرد، کتومت وهک
 نهو ده که و ته بهر جۆش و خرۆشی و ته کانی خۆی و بق قایلکردنی که سی
 بهرام بهر تا هه ناسه ی لّی دم بیا، به خیرایی ده ست و قۆلی به کار ده هینا،
 کابرا، نه که رچی له قسه کردندا تۆنی دهنگی خۆجهی و هر گرتبوو، به لّام باسی
 نه ستیره، یان پرۆزه ی چهکی له نه قل به ده ری نه ده گپراهیه وه، بگره ناوی
 خواردنه کانی چیشته خانه ی کۆشک و ناوی نهو کاری و به هار اتانه ی ده هینا که
 بق لّینانیان پیویست بوون، سولتان پی ده که نی، پروخساری خۆجه په رش
 دا که پابوو، یارۆی لاساییکه ره وهش به ژماردنی یه که به یه کی ویتستگه کانی
 نیتوان نه سته نبول و حه له ب درۆزه ی به گپراهیه ی خۆی دا، پاشان سولتان
 داوای لّی کرد ده مه لاسکی من بکاته وه، نهو کابراهیه که به سه رسوورماوی و
 به ده می دا چه قیوه وه سهیری منی ده کرد، هر کتومت خۆم بووم: بو ده له یه کم
 لّی ده رچوو بوو، نهو ده مه ی سولتان داوای لّی کرد لاسایی که سیک بکاته وه
 نیوه ی خۆجه بیت و نیوه ی من بم، من وهک جادووم لّی کرابیت، وا بووم:
 به دم سه یرکردنی جووله کانی کابراهیه، منیش وهک سولتان له ناخه وه
 ده میوست بلّیم: "نه وه منم و نه ویشیان خۆجهیه"، به لّام کابراهی لاساییکه ره وه
 به ده ست ئاماژه ی بۆمان ده کرد و خۆی نهو نه رکه ی پادمه پرا ند، سولتان
 دوا ی نه و هی ده ستووری دا و کابراهی نارده ده ره وه، فره منی دا به قۆلی بیر
 له و شته بکه ی نه وه.

نه ری نه م قسه یه چ واته یه کی ده که یاند؟ ئیواره به خۆجه م گوت سولتان زۆر
 له و که سه ژیرتره که چه ندین ساله تق بۆم باس ده که یت، پیم گوت سولتان
 ئیستا بۆخۆی به و ئاراسته یه دا ده روات که تق ده تویت بیه پنیته سه ری،
 که چی نهو دیسان هه لچوو، توو په یی ده ربیری و ده می که فی کرد، نه مجاره یان

ماڤم دای، چونکه هونهری یارۆی لاساییکه رهوه شتیک نه بوو بهرگهی بگیریته. خۆچه گوتی له مهودوا نهگه زۆری لێ نهکهن، پێ نانیته ناو کۆشک و سهرای سولتانهوه. له کاتیکدا دای چهندین سال چاوه پوانیکردن ئهم ههلهی دهست کهوتبوو، ئیدی نیازی نه بوو بچیته ناو ئهو گه مزانه و خۆی په ریشان بکات. له بهر ئهوهی من خولیاکانی سولتانم دهزانی و به هۆش و ژیریش هیندهی ده مامکاره کانم له دهست دههات، ئیدی پتویست بوو من له جێی نهو بۆ کۆشک بچم.

ئهگه به سولتانم گوت خۆچه نهخۆشه، بریای پتم نهکرد. گوتی: "با بزانی! با بۆ چه که که کار بکات." بهو جۆره ماوهی ئهو چوار ساله ی خۆچه سهرقالی دارپشتنی نهخشی چهک و جیبه جیکردنی بوو، من دهچومه کۆشک و سهراکان. ئهویش وهک جارانی من، له گه ل خهیا لهکانی خۆیدا له مال ده مایه وه.

ماوهی ئهو چوار ساله فیر بووم ژیا ته نیا بریتی نییه له چاوه پوانی، بگره شتیکه ده توانیته چێژی لێ وه بگیریته. ئهوانه ی دهیان بینی سولتان هیندهی خۆچه نرخ و به های منیش ده زانیته، منیان بۆ هه موو ته دارهک و ئاههنگیک بانگ دهکرد. پۆژیک کچی وه زیر شووی دهکرد؛ پۆژیکی دی، مندا لیک تری سولتان له دایک ده بوو؛ دواتر کور هکانیان خه ته نه دهکرد؛ پۆژی دواتر، به بۆنه ی وه رگرتنه وه ی قه لایهک له مه جهریبه کان ئاههنگیان دهگیرا؛ پاشان شانزاده دهستی به خویندن دهکرد. هیشتا ئهم بۆنانه نه دمپرا نه وه نه دههات ئه ومه دهت ده زانی ئاههنگی ره مه زان و جه ژن دههاته پیتشه وه. لهو ئاههنگانه دا که هه ندیکیان چهند پۆژیکی دهخایه ند، هینده گۆشتی چه ور و پلاوم لووش دا بوو، ئه ومه ند شیر و وشتر مرغ و بووکی ده ربای له شه کر و فستق دروستکراوم ماشی بووه وه، له ماوه یهکی کورتدا قه لهو بوو بووم. زۆربه ی پۆژان تا وزه م تیدا ده ما، سهیری به زمی پۆژم دهکرد: یه کتر هیتان و بردنی زۆرانبازانی خۆ چه ور کردو؛ سه مای ئهو ته نافبازانه ی په تیان له نیوان مناره کاند ه لده واسی و به خۆیان و دارهکانی دهستیانه وه به سه ریدا

دهپهرینهوه، یان به ددان نالی نه سپیان دهشکاند و چهق و شیشیان به نیره و نهوتی خویندا دهکرد؛ جادووگران، کاتیک مار و کوتر و مهیموونیان له جبههکانیان دمردههینا و له چاو تروکاندنیکدا په رداخهکانی دهستمان و پارهی گیرفانماینان دهفراند؛ گهمه ی بووکه شووشه ی قهرهگوتز و حاجیفات، چونکه من شهیدای جنیوهکانیان بووم. شهوانه، نهگه بهزمی ناگریازی نهبویه، لهگه ل دږسته نوټیهکانمدا که زږبهیانم له ههمان رږژدا دهناسی، دهچوونه یهکیک له و ههمو کوټشک و سهرايهی خه لکه که پوویان تی دهکرد. دوی چننن سعات شهرب خواردنهوه و گوټگرتن له موزیک، پیالهم له پیاله ددها و چټرم و مردهگرت له سهیرکردنی سهماکارانی شوخی لاساییکرهوهی ناسکی نووستوو، کورانی جوانپوش و گهمه بازی سر ئاو، له گوټگرتن له و گږزانیبټزانهی به دهنکی پر له بڅکروزیان گږزانی پر له واتا و ئاوازیان دهچری.

په یتاپه یتاش دهچوم بڅ باره گای بالټوزان و زږ په رږشیان بووم. دوی سهیرکردنی سهمايهکی بالی که تیایدا کچان و کورانی شوخ بهیهکدا دههاتن و دهچوون، یان پاش گوټگرتن له نوټترین چریکه ی تیپټکی موزیکی له فینیسیاوه هاتوو، چټرم له ناوبانگی خږم و مردهگرت که تا دههات زیاتر دهنکی ده دایهوه. نهو نهو روپاییانهی له بالټوزخانه کان کڅ ده بوونهوه، له باره ی رووداوه ترسناکهکانی ژیانمهوه پرسیاریان دهکرد. به پهرؤش بوون بزائن چند نازارم چه شتووه، چن خږم راگرتووه و چن هیشتا بهرکه دهگرم. من نهوهم لی دهمشاردنهوه که سهرتاپای ژیانم له نیتوان چوار دیواردا بهدم خه وهنووچکه و نووسینهوهی کتیبی بی و اتاوه به سه بردووه. کتومت وهک نهوهی لهگه ل سولتان دهمکرد، بڅ نهمانی خوازیاری ناشنابوونی نهو ولاته سهیرهش چننن به سهرهاتی خه یالی و له نهقل به دهرم دهگتیاپهوه. به ته نیا نهو کچه گه نجان نه که دههاتن بڅ نهوهی پش شووکردن باوکانیان ببینن، یان نهو ژنانهی بالټوزان که چاوپرکتیان لهگه لم دهکرد، بگره سه رجه م بالټوزانی به شان و شهوکهت و نووسیاران به سه رسامیهوه کوټیان دهگرت

بق چیرۆکی خوێناویی ئاین، دڕندهیی، فیل و تهلهکه بازیی نهفین و حهرهمسهر
 که سههرله بهریان زادهی خهیاڵی خۆم بوون، ئهگهر ههر زۆریشیان بۆم بهێنایه،
 ههر لهوێ یهک دوو نهتینی دهوڵهت له خهیاڵی خۆمدا دهئاخراند و به
 گوێیاندا دهچرپاند، چهند خوویهکی پیتشتر لای هیچ کس نهزانراو و
 سهیرم دهاده پال سولتان، ئهو کاتانهی ئهوان داوای زانیاریی زیاتریان
 دهکرد، من چیتزم لهوه دهبینی بهرگیکی نهتینی له خۆمهوه بنائێم. وهک
 کهسێک خۆم پیتشان دهدا نهتوانیت ههموو شتیکی بدرکینیت و قوروقویم
 دهکرد. خۆم دهخسته دۆخیکی بێدهنگهوه، ئهمهش هێندهی تر ئهو بووده لانهی
 تووشی ماخۆلان دهکرد که خۆجه دهیووست بیانکات به پیتشهنگ بۆ ئیمه.
 بهلام دهمزانی له نیوان خۆیادا بهچریه باس له پتوهندیی من به پرۆژهی
 نهتینی و گهرهی زانستییهوه و به بیرۆکهی چهکیکی نادیارهوه دهکهن و دهلێن
 پاره و پوولیکی زۆری تۆ دهچیت.

نیواران، ئهگهر دواي بینینی ئهو گشت لهش و لاره جوانه و مهستبوون به
 چۆرهکانی خواردنهوه، له کۆشک و سهراکانهوه بۆ ماڵ دهگهڕامهوه، دهمبینی
 وا خۆجه بهدیار ههمان میزهوه دانیشتوه که بیست سالی رهبع بوو پیکهوه
 کارمان لهسهری دهکرد. گورپکی کاری به خۆی بهخشیبوو من پیتشتر لهودا
 بهدیم نهکردبوو. سههر میزهکه پر بوو له دهستنوسی ئالۆز و بزپکاو،
 لیکۆلینهوه و نیگاری سهیری سههره و من هیچ له واتایان تۆ نهدهگهیشتم.
 داوای لیم دهکرد ئهو پرۆژه چیم کردوه و چیم دیوه، بۆی بگێرمهوه. دواي
 تاوێکی کورت رقی له ههموو ئهو بهزم و ئاههنگانه ههڵدەسا، بهکاری بۆ
 نابروویی و بۆ ئهقلیی دادنا، قسهی پیم دهبرێ و بهدم قسهکردنهوه لههر
 ئیمه و ئهوان، دهستی دهکرد به گێڕانهوهی پرۆژه و نهخشهکانی خۆی.

جارتیکی تریش بایدایهوه و دهیگوت ههموو شتهکان پتوهندییان به ناواخی
 میشکمانهوه ههیه، دهیگوت سههرله بهری پرۆژهکهی لهسههر ئهو بنهمایه
 دارشتوه. له بهر سهرقالیی خۆی، زۆر به شیرزهیی باسی هاوشتیهوی
 دۆلابیکی پر له وردهواله و شتی تیکهڵ و پیکهڵی دهکرد که به لای ئیمهوه

واتای ناواخنی میسکی دهگه یاند. به لām شتی مایه ی حالی نه بوون بۆ من نهوه بوو داخۆ چۆن دهتوانیت نهو چه که ی که هه موو ئومیدی خۆی و ئیمه ی له سه ر بنیاتنراوه، به رجه سه ته بکات! پیم وا بوو نه که سه یتکی تر و نه خۆشی، وهک هه ندیک جار له خه یالی خۆمدا لیکم ده دایه وه، سه ر له م پرسه ده رناکات. که چی نهو ده یگوت پۆژیک دیت که سه یتک میسکمان بکاته وه و هه موو بیرۆکه و خولیاکانی ناویان پشتراست بکاته وه. خۆجه ده یگوت نهو کاته ی له رۆژانی په تادا به جووته ده چووینه به رده م ناوتنه، نهو په ی به راستیه کی زۆر که ووه بردووه و بیرۆکه ی چه که کهش له و راستیه وه سه رچاوه ی گرتووه! من که وتبوومه زۆر کاریه گه ری و ته پر له جۆشه کانی نهو وه، گه رچی نه شمتوانیبو به ته وای لیتان تۆ بگه م. دواتر به نوکی په نجه گرژبووه کانی، له سه ر کاغه زه کان بیجمیکی نامۆ و ناروونی یتشانم دا.

نهو بیجمه له هه ر یتشاندا نیکدا ده مبینی تۆژیک که شه ی کردووه و ده تگوت شتیکم بیر ده خاته وه. پاش نهوه ی سه یری په له ی ره شی نیگاره که م کرد که ده توانم به "ئیبلیسی" نامازه ی بۆ بکه م، بۆ ساتیک پیم وا بوو ده سه تبه جۆ ده توانم بلیم نهو شته ی ده بیینم له چی ده جیت، به لām وهک نهوه ی جادووم لی کرابیت، له پر نه قه م له خۆم بری، چونکه ده ترسام هۆشم به زمیکم پۆ بگیریت. به درێژایی چوار سال به رده وام نهو بیجمه م ده بین، سه یرم ده کرد ورده کارییه کانی له نیوان کاغه زمکاندا په رت و بلاو بوونه ته وه، هه رجاره ی که میک په ره ی ده سه ند و دای لووشدانی ره نجی مرۆف و هه موو نهو پارانه ی به سالان بۆی کرابووه وه، دواچار خه ریک بوو به رجه سه ته ده بوو. جاری وا هه بوو لای خۆمه وه بیجمه که م به شتیک ده چوواند جاروبار له ژیا نی پۆژاندا، هه ندیک جار له خه ونه کانماندا، یان له سالانی رابردوودا کاتیک بیره وه ری خۆمان بۆ په کتر ده گێرایه وه، به رچاوم که وتبیت، یان له شتیک ده چوو یتشتر باسمان کردیت، به لām نه مه توانی هه چ هه نگاوێکی تر بنیم بۆ ره و نه کردنه وه ی نهو شتانه ی به میسکدا راده بووردن. سه رم بۆ ناروونی بیره کانم دانه واند و له ختوخۆیای چاوه پۆی بووم چه که که خۆی نه یتینی خۆیم بۆ ئاشکرا بکات.

چوار سال دواتر، په له ره شه که، نهو دیمه نه ترسناکه، نهو داهیتانه سپړه ی هیندە ی مزگه و تیک گه وره بوو، سهرانسهری نهسته نېول باسیان ده کرد، له کانتیکدا به بۆچوونی خۆجه چه کیکي راسته قینه ی لی دهرچووبوو، هرکه س لای خۆیه به شتیکی دهچواند. منیش نوقمی نهو ورده کاریانه بووم که خۆجه له پابردودا سبه اهرت به سهرکه وتنی نهو چه که له داهاتودا بۆی باس کردبووم.

نهو دهمانه ی دهچوومه کۆشک، وهک که سیک ههول بدات خه ونیکی بیر بکه ویته وه که میشکی له بهر که له ره قی بخوازیت له بیري بکات، ههولم دها هه موو نهو ورده کارییه بریقه دار و ترسناکانه بۆ سولتان دووباره بکه موه و باسی نهو پیچکه، چه رخ، قوببه، بارووت و نامیری بهر زکردنه وانە ی بۆ بکه م که مه گه ر هه ر خوا بزانتیت خۆجه چه ند جار بۆ منی دووباره کردبووه وه. وشه کان، دهرپرینی من نه بوون، له قسه کانیشمدا هه ست به گه رمیی وته ناگرینه کانی خۆجه نه ده کرا، به لام سهریاری نه وهش ده مبینی کاریگری له سهر سولتان دادمنیت. گه شانە وه ی نو میدی نهو پیاوه هۆشمه نده به بریک قسه ی بی سهروپه ر و نه شه ی سهرکه وتنی خۆجه و شیعره که ی سبه اهرت به پرزگاربوون که نه رکی من نه وه بوو ته نیا به زیاد پتوه نانه وه بۆی بگيرمه وه، نو میدی به منیش ده به خشی. سولتان کوتی نهو خۆجه یه ی له ماله وهیه، تۆیت، نه م که مه زیرانه یه ی سولتان میشکی منی تیک دابوو، به لام من ئیدی پتی پاهاتبووم. هه ر جاریک منی ده خسته جیتی خۆجه، پیم وا بوو هیچ تی نه که م باشتره، چونکه دوا ی که میک ده یگوت تۆ خۆجه ت فیری هه موو شته کان کردوه. ده یگوت نه م شل و خاوه ی ئیستا تۆ نیت، نه وه ی خۆی فیری هه موو شته کان کردوه، له میژه چووته پتستی نه وه وه! من زیاتر پیم خۆش بوو بچینه سهر باسی نا هه نگه کانی هه مان پۆژ، ناژه ل، داوه ت و داوه تکاری، یان خۆپیشان دانی خاوه نکاران و پیشه کاران که له و سهرویه نده دا ته داره کی بۆ ساز ده درا. دواتر سولتان کوتی: هه موو که سیک ده زانتیت تۆ له پشت پرۆژه ی نه م چه که وهیت.

ئەوئەى ھەرە زىاد منى دەترساند، ئا ئەمە بوو، چەندىن سال بوو خۆجە لە چاوان ون بووبوو. دەكریت بگوتريت بهیهكجاری له بیر كرابوو. ئەوئەى لە كۆشك و سەرا و ناو شار و لە تەنیشت سولتانهوه دەبیندرا، ھەر من بووم. ئیدى وای لى ھاتبوو ئیرەبیان پى دەبرد! ئەك بهۆئى ئەوئەى داھاتی ئەو ھەموو گوند و باخى زەیتوون و خانە بۆ پرۆژەى چەكێكى نادیار تەرخان كرابوو، ھەموو پرۆژیکیش قسە و قسەلۆكى زیاترى لە بارەوه دەكرا، یان من ھێندە لە سولتانهوه نێزىك بووم، بگرە ئێمە لە پتى ئەم چەكەوه لووتمان لە كارى ئەوانى تر دەرژەنى و بەھۆئى ئەوھشى من گاور بووم، ددانیان لیم جیڕ دەكردهوه. كاتێكیش نەمتوانى چى تر خۆم لە ناست بووختانەكانیاندا كەپ بكەم، نىگەرانی و خەمەكانى خۆم بۆ خۆجە و سولتان گواستەوه.

بەلام زۆر گوتیان پتەم نەدەدا. خۆجە تا تەوقى سەر نوقمى پرۆژەكەى بوو! وەك چۆن بەسالاچووێك تاسەى تافى لاوى دەكات، منیش تاسەى ھەلچوونى ئەوم كردبوو. لەو چەند مانگەى دوايیدا لەبەرەوه وردەكارى زیاترى دەخستە سەر پەلە پەش و نادیارەكەى سەر كاغەزەكان، گەشەى پتى دەكرد و وەك من لێى ترسابووم، شتە سەمەرەكە گەشتە قۇناغى لە قالبگرتن، پارە و پوولتێكى بى ئەژماری خەرج كرد و پۆلاى ئەستورى لە قالب دا، بەلام ھىچ گوللەپەكێ پتەو نەدەچوو. گوێشى لەو قسە خراپانە نەدەكرد كە من بۆیم دەگێراپەوه. تەنیا بايەخى بە بارەگای بالیۆزانى بیانی دەدا و دەپیرسى: "ئەو بالیۆزانە چۆن مەروگەلێكن، مێشكیان چۆن كار دەكات، ئایا ھىچ بىرۆكەپەکیان لە بارەى ئەم چەكەوه ھەيە؟" لە ھەمووشى گرینگتر: "بۆچى سولتان بەھىچ جۆرێك بىر لەو ناكاتەوه بۆ نوێنەرایەتیکردنى بەردەوامى دەولەت بالیۆز پەوانەى ئەو ولاتانە بكات؟" ھەستم دەكرد خۆى ئارەزووى لەو ئەرکە ھەيە و خوازیارە لە دەست گەمژەكانى ئێرە پرگارى بیت. بەلام تەنانەت لەو پرۆژانەشدا كە لە بەرجەستەكردنى نەخشەكانیدا ئاستەنگ دەھاتە پتێ و قالبەكانى درزیان تى دەكەوت، یان لەبەر ترسى پیاوانە گەشتنى پارە تووشى بى ئومێدى دەبوو، بە راشكاوى ئەم ئارەزووى خۆى دەرئەدەبى.

تهنيا يهك دوو جار نه بئيت قسه له ده می دهر په ری و کوتی دهیه وئیت پټومندی له گهل زانایانی "نه وان" دا دابنئیت. پټی وا بوو له وانه یه نه وان له راستییه کانی ناو می تشکیبی ئیمه بگن. دهیویست له گهل زانایانی فینیسسیایی، فلاندره رستانی، یان زانایانی هر ولاتیکی تر که له و ساته دا به خه یالیدا بهاتیابه، نامه بگوریتته وه. له بهر خو یه وه دهیپرسی: "تق بلیتیت باشتیرینی نه وان کی بئیت، له کوئ دهژین، چو ن نامه یان له گهل دا ده گور دیرتته وه؟" له منی دهپرسی ئایا ده کړت نه م پرسیارانه پو به پووی بالیوزه کان بگه مه وه؟ له و پرژانه ی کورتاییدا، کاتیک چه که که له قو ناغی به رجه سته بووندا بوو، من خووم دابووه ئاههنگ و رابواردن و زور خو م له قهری نه دهدا، نه و تکایه شم له بیر کرد، چونکه رهشبینی لی دهچورا و دوژمنانی شاد دهکرد.

سولتانیش خوی له ئاست قسه و قسه لؤکی دوژمنانمان که ی کردبوو. له و پرژانه دا خوچه له پیاوی ئازا دهگه را بق تاقیردنه وهی چه که که بچنه ناو تۆبه لی پؤلای ترسناکه وه و له ناو ژمنگ و بؤنی ئاسنی قورگ سووئیندا چه ر خه کان هه لسوورپتن. منیش گازنده م له دهست واته واته کان کرد، به لام سولتان هیچ کوئی به قسه کانم نه دا. وهک هه رده م قسه کانی خوچه ی به من دووباره کرده وه. متمانهی پټی هه بوو، له هه موو شتیک پازی بوو، هیچ په شیمان نه بوو له وهی پشتی پټی به ستووه. له پای هه موو نه مانهش سوپاسی منی دهکرد. بیکومان له هه مان سؤنگه وه: چونکه من خوچه م فیری هه موو شتیک کرده وه. نه ویش وهک خوچه باسی له ناوه پؤکی می شکمان دهکرد. هاو ته ریب له گهل نه و بایه خ پیدانه دا، بابه تیکی تر ده هاته ئاراهه. کتومت چو ن خوچه سه رده مانیک له منی دهپرسی، سولتانیش پرسیری نه وهی دهکرد داخو له وئ، له و ولاتانه، له ولاتی پټشووی من، خه لک چو ن دهژین؟

خه یالی زور و زه ومندم بؤی ده گتیرایه وه. به هؤی دووباره کړدنه وهی له سه ریه کیان، نه مرق بروام به زور به ی نه و خه یالانه هیه، به لام نه وهی بوم نابریته وه سه ریه ک نه وهیه داخو خه یالانه کانم به سه رهاته کانی تافی لاویم بوون، یاخو نه و به سه رهاته خه یالکر دانه بوون که له هه ر دانیشتنیکمدا له به رده م

میزه که مدا بۆ نووسینه وهی کتیبه کهم به خه یالما هاتبوون و به نووکی پینووس تو مارم کردبوون؟ هه ندیک جار له جیدا یهک دوو درۆی شیرینم بۆ دهات و ده مخصتنه سه ر چیرۆکه کانم. بریک چیرۆکی شهم هه بوو به تیه پبوونی کات گه شهم پتیا ن کردبوو. به رده وام دوویاتم ده کرده وه خه لکی نه وئ کۆزمکه ی زۆر به جلو به رگیانه وه هه یه، چونکه سولتان زۆری هه ز له م چیرۆکه ده کرد. چیرۆکی نه وتۆشهم ده گپرایه وه، خۆیشم نه مده زانی داخۆ پروو داوه کانی ناویان به شیکن له بیر هه مریه کانم، یاخۆ زاده ی خه یالی خۆمن؟ به لام یهک دوو راستیش هه بوو که به درێژایی بیست و پینج سال فرامۆشهم نه کردبوون: نه و بابه تانه ی له کاتی خواردنی نانی به یانیان له ژیر دار مازووه کاند له گه ل دایکم و باوکم و خوشک و براکانم له باره یانه وه ده واین! سولتان که مترین بایه خی به و بابه تانه ده دا. جاریک به منی گوت له راستیدا هه موو جو ره کانی ژیا ن هاو شتیه ی یه کترین. نازانم له به ر چی بوو، به لام نه م قسه یه منی ترساند. گو زاره یه کی ئی بیلیسی که وته سه ر پوو خساری سولتان پشتر و من پتوهم نه دیبوو. ده مو یست واته ی نه و قسه یه ی لئ بپرسم. پاشان به تر سه وه سه یری پوو خساریم کرد و له ناخه وه ده مو یست بلیم "من منم" پیم وا بوو نه گه ر نه و قسه قۆره ی بئ بلیم، نه و ده م توانی که مه ی هه موو نه و فیتنه بازانه ی به مه به ستی کردنی من به که سیکی تر خه ریکی فیل و ته له که بازین و که مه کانی خۆجه و سولتان پوچه ل بکه مه وه و خۆم وه ک خۆم به ئاسووده یی درێژه به ژیا ن بده م. که چی جۆری نه وانه ی له ترسی نه وه ی نه بادا ئاسووده یی خۆیا ن بخه نه مه ترسییه وه، خۆیا ن له هه موو جو ره وته یه کی نا پوون به دوور ده گرن، به تر سه وه بێده نگ بووم. نه مه له به هاردا بوو، له و پۆژانه دا که خۆجه کاری دروستکردنی چه که که ی به نه نجام که یاندبوو، به لام نه یه توانی بوو پیاوی پتو یست بۆ به گه ر خستنی کۆ بکاته وه. به ته واوی سه رمان سووپا نه گه ر دوا ی ماوه یه کی کورت بیستمان سولتان به خۆی و به سوپا وه بۆ شه ر به ره و پۆلۆنیا به رچ که وتووه. بۆچی چه که دوژمن ته فروتونا که ره که مانی بۆ شه ر نه بردبوو؟ بۆچی منی له گه ل خۆیدا نه بردبوو،

نایا چی دی متمانه‌ی پیمان نه‌مابوو؟ نیمه‌ش وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له ئه‌سته‌نبول مابوونه‌وه، باوه‌رمان وا بوو سولتان بق راو چوویت، نه‌ک بق شه‌ر. خۆجه‌ خۆش‌حال بوو به‌وه‌ی سالتیکی تریش کاتی که‌وتبووه‌ ده‌ست. منیش هیچ کار و را‌بواردنیکم بق نه‌مابوووه. پتکه‌وه بق چه‌که‌که ده‌ست به‌کار بووین.

په‌نجی زۆرمان کیشا بق دۆزینه‌وه‌ی پیاو بق به‌کارخستنی چه‌کی زه‌به‌لاحمان، به‌لام که‌س خۆی له قهره‌ی چوونه ناو ئامیره‌که‌مان نه‌ده‌دا، چونکه زۆر ترسناک ده‌هاته به‌رچاو و که‌س نه‌یده‌زانی چیه. خۆجه ده‌یگوت پاره‌یه‌کی زۆر ده‌دات. ده‌لآلمان خسته ناو شار. پیاوانی خۆمان به‌ردایه‌ ده‌رویه‌ری کارخانه‌ی دروستکردنی که‌شتی و تۆپخانه، له ناو بیتکاری چاپخانه‌کان و سه‌رسه‌ری و سه‌رکیش و که‌سانی سه‌ربه‌گۆینه‌ند به‌دوای پیاو‌دا ده‌که‌راین. زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌ماندۆزینه‌وه، ئه‌که‌رچی ده‌سپتک پتیا‌ن به‌ چه‌رگی خۆیاندا ده‌نا و ده‌چوونه ناو ئه‌و تۆپه‌له ئاسنه‌وه، پاش ماوه‌یه‌ک له که‌رمای ئه‌و مه‌گه‌زه سه‌مه‌یه‌رده‌ا قرچه‌قرچ ده‌پیشان، له‌به‌رامبه‌ر سووپاندنی چه‌رخه‌کان خۆیان پت پانه‌ده‌گیرا و هه‌لده‌هاتن. له کۆتایی ه‌ا‌ویندا، ئه‌و کاته‌ی توانیمان ئامیره‌که‌ بخه‌ینه جووله، هه‌موو ئه‌و دراوه‌ی به‌دریژایی ئه‌و سالانه بق ئه‌م کاره‌ پاشه‌که‌وت کرابوو، ته‌واو بوو. چه‌که‌که‌مان، له نیتوان نیگای پر له ترسی که‌سانی به‌په‌رۆش و گاله‌گالی سه‌رکه‌وتندا، له‌سه‌رخۆ جوولاند. به‌لاره‌لار چه‌ند تۆپتکی نا به‌قه‌لایه‌کی خه‌یالییه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه له جووله‌ که‌وت. هاتنی پاره له گوند و له باخه‌کانی زه‌یتوونه‌وه درێژه‌ی هه‌بوو، به‌لام خۆجه به‌بیانوی ئه‌وه‌ی مه‌سه‌ره‌فیان زۆر ده‌بیت، ب‌لاوه‌ی به‌ ده‌سته‌ی پیاوان کرد، ئه‌که‌رچی پاش ماندوو‌بوونیک‌ی زۆر پتکه‌وه‌مان نابوو.

زستان به‌ده‌م چاوه‌ر‌ت‌کردنه‌وه به‌سه‌رچوو. سولتان دوا‌ی که‌ پانه‌وه‌ی له شه‌ر، له ئه‌درنه‌ باره‌گای خست، چونکه شوینتیک‌ی زۆر شیرین بوو له‌به‌ر دلی. تاک و ته‌نیا بووین، که‌س نه‌بوو له دوومان بگه‌ریت و هه‌والمان بپرسیت. بیکار و بێ ده‌سه‌لات بووین، چونکه که‌س‌تیک نه‌بوو به‌یانیا‌ن بچینه

کۆشكەكەي، بە گىزراڭنەۋەي چىپۆك و بەسەرھات شادى بخەينە دلى و كەسپك نەبوو من شەۋانە لە كۆشك و سەراكانىدا رابوڧىرم. ھەولم دەدا كاتى خۆم بە ۋەرگرتنى دەرزى عود و بە كىتشانى نىگارىكى خۆم لەسەر دەستى نىگار كىشىكى لە قىنىسىياۋ ھاتو بەسەر بىبەم. خۆجە، چەكەكەي لە قسولەدىيى بە پاسەوانان سپاردبوو، خۆشى جارويار دەچوو بۆ بەسەر كىردنەۋەي. ئەۋەش نەپىت بلىيت شتىكى بۆ ئىكرە و ئەۋىتى زياد نەكردىت، بەلام بەزۋويى لەۋەش بىزار بوو. لە شەۋانى دواين زىستانى ھاۋىەشماندا باسى چەك و ئەر كەكانى بۆم نەكرد. جۆرىك لە مەلوولى بالى بەسەردا كىتسابوو، نەك لەبەر ئەۋەي خوليا و سەۋداي خۆي لە دەست دابوو، نەخىر، بگرە لەبەر ئەۋەي من نەمتوانىبوو جۆشى ئەو بوروڧىنم.

شەۋانە زۆربەي كاتمان بەدەم چاۋەپىكرنەۋە بەسەر دەبىرد، چاۋەپىتمان دەكرد بايەكە بىخات و بەفر بارىن بىرپىتەۋە، چاۋەپىتى دواين ھاتنى بۆزافروڧ و كوزانەۋەي ئاگرى ناو سۆپا و بە خەلۋوزىبونىمان دەكرد. چاۋەپىتى كوزانەۋەي دواين چراي پرتەپرتكەرى بەرى ئەۋبەرى كەنداۋى زىپىن و ھاتنى خەۋى زپاۋمان و بانگى بەيانىمان دەكرد. لە يەككىك لە شەۋانى ئەۋ زىستانەدا كە بەدەگمەن تىايدا دەدواين و بەزۆرى خەيالمان دەكردەۋە، خۆجە لەپ بە منى گوت زۆر گۆپراۋم و ئىدى بووم بە كەسپكى تەۋاۋ جىاۋاز. ئاگر لە جەستەم بەربوو، پىشتم ئارەقەي دەردا، وىستم ەۋلامى بدەمەۋە و پىتى بلىم ناھەقىت و من ەك جارار وام و بەيەك دەچىن، خوازىار بووم پىتى بلىم پىتۋىستە ەك لە رابردودا دەيكرد، ئىستاش بايەخم پى بدات و شتى زۆرمان ھەيە قسەي لە بارەۋە بكەين، بەلام ئەۋ راستى دەكرد. بەيانىي ئەۋ پۆۋە نىگارەكەي خۆم لاي نىگار كىش ھىتابوۋەۋە و بە دىۋارى زوۋەردا ھەلمواسىبوو، چاۋم تىپىرى و بۆم دەر كەوت گۆپابووم، لە ئاكامى خواردنى زۆرى مىۋاندارىيەۋە قەلەۋ بوۋبووم، غەبغەبەم شۆر بوۋبوۋەۋە، ماسولكەمانم سىست و جوۋلەم گران بوۋبوو. لە ھەموۋشى خراپتر، روۋخسارم بەيەكجارى گۆپابوو. بەھۆى خواردنەۋە و ماچى زۆرەۋە لە

بانگه‌پشته‌کاندا، جۆرتیک له بێ ئابرووی له سەر لیۆم نیشتبوو. چاوه‌کانم له‌بەر بێ خه‌وی مۆر هه‌لگه‌رابوون. وه‌ک که‌سانی که‌مزه‌ی له‌ ژیان و دنیا و خۆیان پازی، جۆرتیک له‌ ئاسووده‌یی له‌ نیگامدا به‌دی ده‌کرا، به‌لام دهمزانی له‌ دۆخی نوێی خۆم رازیم: بێده‌نگ بووم.

دواتر، تا ئه‌و کاته‌ی زانیمان سولتان ئیمه‌ی به‌ چه‌که‌وه‌ بۆ شه‌ر بۆ ئه‌درنه‌ بانگ کردوه‌، من هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی: له‌ فینیسسیا له‌ ئاهه‌نگیکی ده‌مامکه‌اراندا بووین، ئاهه‌نگه‌ تیکه‌ڵ و پیکه‌له‌کانی ئه‌سته‌نبولی ده‌هینایه‌وه‌ بیری مرۆف. پاش ئه‌وه‌ی ژنان ده‌مامکی "ژنه‌ دۆست‌یان له‌ پرووی خۆیان داده‌گرت، دایکم و ده‌زگیرانم له‌ ئاپۆرکه‌دا ده‌بینی و ئومێده‌وار ده‌بووم. منیش، بۆ ئه‌وه‌ی ئیدی به‌مناسنه‌وه‌، ده‌مامکی خۆم له‌سەر پرووم لا ده‌برد، به‌لام ئه‌وان حاڵی نه‌ده‌بوون له‌وه‌ی که‌ من منم. به‌ ده‌مامکه‌کانی ده‌ستیان که‌ به‌ ده‌سکی لاستیکه‌وه‌ به‌ ده‌ستیانه‌وه‌ گرتبوون، که‌سیکی تریان له‌ پشتمه‌وه‌ پیشانم ده‌دا. کاتیک ئاوێم ده‌دایه‌وه‌، ده‌مبینی ئه‌و که‌سه‌ خۆچه‌یه‌ و ئه‌ویش ده‌زانیتم من کێم. ئه‌و پیاوه‌ی وه‌ک خۆچه‌ ده‌هاته‌ پیش چاو و من به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی به‌مناسیته‌وه‌، به‌ ئومێده‌وه‌ لێی تیزیک ده‌که‌وتمه‌وه‌، بێ ئه‌وه‌ی شتیکم پێ بڵێت، ده‌مامکی داده‌گرت و له‌ ژێریدا رووخساری که‌نجایه‌تیم ده‌رده‌که‌وت. ئه‌مه‌ش منی به‌ هه‌ستی خۆ به‌تاوانبارزان ده‌ترساند و له‌ خه‌و راپه‌ده‌چله‌کاندم.

سهره‌تای هاوین، هر نه‌وندهی زانیمان سولتان له نه‌درنه چاوه‌رتی خۆمان و چه‌که‌که‌مان ده‌کات، خۆچه‌که‌وته خۆ. من نه‌و کاته زانیم هه‌موو شتیکی ئاماده کردوو و به‌دریژایی زستانیش له‌گه‌ل پیاوانی ده‌سته‌ی چه‌کدا که پیشتر بلآوه‌ی پتیا ن کردبوو، هر له پتیه‌ندیدا بووه. دواى سى پۆژ بۆ گه‌شت ئاماده بووین. خۆچه، وه‌ک نه‌وه‌ی بۆ خانویه‌کی تر بگوازینه‌وه، شه‌وی به‌ر له دوا‌ین پۆژی پیش گه‌شتی به‌ده‌م که‌پان و هه‌لدانه‌وه‌ی کتیبی کۆن و به‌رگ دراو، لی‌کۆلینه‌وه‌ی نیوه‌ناچل، ره‌شنووسی زهرده‌لگه‌پاو و که‌لوپه‌لی ناو ماله‌وه به‌سه‌ر برد. زه‌نگی ژمنگرتووی سه‌عاتی نوێمه‌کی خسته‌وه کار، تۆزی سه‌ر ئامیره‌کانی گه‌ردوونناسیی پاک کرده‌وه. تا ده‌مه‌به‌یانی خۆی له ناو کتیب، پرۆژه‌ی ئامیره‌کان و ره‌شنووسه‌کانی ئاماده‌کراوی بیست و پینج سالی پابردووماندا به‌سه‌ر برد. له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی یه‌که‌م تیشکی پۆژدا بینیم وا خه‌ریکی هه‌لدانه‌وه‌ی په‌په دراو و زهرده‌لگه‌پاوه‌کانی نه‌و ده‌فته‌ریه که من تی‌بینیه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌ی یه‌که‌م به‌زمی فیشه‌کبازی خۆمانم تییدا تۆمار کردبوو. به‌ دوو‌لیه‌وه لی‌می پرسى: ئایا پتیه‌ست ده‌کات نه‌مانه له‌گه‌ل خۆماندا ببه‌ین؟ کاتیک بینی ییده‌نگ پاوه‌ستاوم و سه‌یری ده‌که‌م، به هه‌لچونه‌وه ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌ستی فری‌دایه سووچیکه‌وه.

سه‌رباری نه‌وه‌ش، پاش گه‌شتمان بۆ نه‌درنه له ماوه‌ی ده پۆژدا، زۆر له یه‌کتره‌وه نی‌زیک بووین، به‌لام نه‌و نی‌زیکبوونه‌مان له ئاستی پتیه‌ندیی سالانی پابردوودا نه‌بوو، به‌ر له‌هه‌موو شتی‌ک خۆچه ئومیدی هه‌بوو. چه‌که‌که‌مان به‌ده‌م جیره‌جیره و ته‌قوتقه‌وه له‌سه‌رخۆ که‌وتبووه ری. به سه‌مه‌ره، مه‌گه‌ز، ئی‌بلیس، کیسه‌لی قه‌لغاندار، ده‌ستاری پیدار، ئاسنی ره‌ش، زه‌به‌لاح،

مه‌نجەلی تایەدار، دێو، چاو لە ناو سەر، درێندە، بەراز سیفەت، کۆپی رەش و سەمەرەیی پوو لە ئاسمان ناو دەبرا. بەو ئەندازمیی خۆجە دەیویست، تەماشاکەرانی تووشی سەرسووڕمان کەردبوو، لەوێش خێراتر دەچوو پێش کە پێشینی دەکرا. خۆجە شاگەشکە دەبوو بەیینینی خۆتێهەلقورتنەرانی گونەکانی دەورووبەر کە لەمبەر و ئەویەری پێگە پادەوستان، بەجۆشەو سەیری نامیرەکیان دەکرد و لە ترساندا نەیان دەوێرا دەستی پێوە بدەن. شەوانە، پاش ئەوێ پیاوێکانمان دوا پێژیکی شەگەت و وزە پێووکێن لە چادەرەکاندا خەوێکی قورس دەپێردنەو، لە تاریکایی و کشتوماتیی شەوێ کە جاروبار زیکی میس و مەگەز دەیشلەقاند، خۆجە باسی ئەو کارەساتە دەکرد کە زەبەلاحەکیان بەسەر دوژمنانیدا دەهێنێت، ئەگەرچی هەمان جۆشی جارانی نەمابوو، و لەو دەچوو بزانی ت دەورووبەری سولتان و سوپا کاردانەویمان لەبەرەمبەر چەکە کە چۆن دەبێت و لە نەزمی هێرشێ سوپادا چ شونێکی بۆ دیاری دەکێت، بەلام هێشتا دەیتوانی بە ئاسوودەیی و بەویەری متمانە بەخۆبوونەو بەس "دوایین هەل" و گۆپینی پەوتی پووبار بکات بەو ئاراستەیی کە خۆمان دەمانەوێت. لە هەمووشی گرینگتر، دەیتوانی بەهەمان جۆشی جارەنەو بەس لە "ئەوان و ئێمە" بکات.

چەکی زەبەلاح بەتەدارەکی دەچوو ئەدرنەو، سولتان و چەند چاپلوسیکی بێ کەلکی دەورووبەری نەبێت، کەسی تر بەرووی خۆشەو پێشوازی لێ نەکرد. سولتان جۆری ئەوێ پێشوازی لە دۆستیکی دێرینی خۆی بکات، بەخێرەاتنی خۆجە کرد. باسی لە ئەگەری شەپێک دەکرد، بەلام زۆر هەست بە خۆسازدان و پەشۆکان نە دەکرا. ئیدی دەستیان کرد بە بەسەربردنی پۆز بە جووتە. منیش تێکەڵ بەوان دەبووم. کاتیک سواری ئەسپەکانیان دەبوون و بۆ بیستنی جریوێ مەل پێویان لە ناو دارستانە تاریکەکان دەکرد؛ لەهەردوو ئاوی تونجا و مەریچ سواری بەلام دەبوون و سەیری بۆقیان دەکرد؛ ئەو لەقلەقەنەیان دەلاواندەو کە دوا شەپ لەگەڵ دالەکاندا بە برینداری دەکەوتنە باخچەیی مەزگەوتی سەلیمییەو و ئەو کاتانە دەچوو بۆ پشکنینی چەکە

به‌مه‌به‌ستی سەرله‌نوێ بێنینی لایه‌نه‌ باشه‌کانی، من به‌رده‌وام له‌ته‌کیاندا بووم. به‌لام به‌ نازاره‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد ناتوانم له‌ گفتوگۆکانیاندا به‌شداری بکه‌م و هیچ شتی بکه‌م نه‌بوو له‌ ناخه‌وه‌ بۆیان باس بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش به‌ بایه‌خه‌وه‌ گوێم لێ بگرن. له‌وانه‌یه‌ ئیره‌یم به‌ نێزیکیی نێوانیان بردبێت. به‌لام ده‌مزانێ ئیدی توانای به‌رگه‌ گرتنم نه‌ماوه‌. خۆچه‌ هه‌شتا هه‌مان شیعی ده‌خوێنده‌وه‌: باسی سهرکه‌وتن، بالاده‌ستیی ئه‌وانی تر، پێویستی خۆ پاسبانیدن و هه‌لمه‌تێردن، داهاوو، و شته‌کانی ناو میسکمانی ده‌کرد. ئیدی من سهرم سوورما بوو له‌ فریوخواردنی سولتان به‌و چیرۆکه‌ خه‌یاڵکردانه‌.

له‌ ناوه‌پاستی هاویندا، ئه‌و پۆژانه‌ی به‌چری باس له‌ شه‌ڕ ده‌کرا، پۆژیک خۆچه‌ گوێ پێویستی به‌ که‌ستیک به‌هێز و بازووداره‌ و منی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد. به‌په‌له‌ و هه‌نگاوی خێرا به‌ناو ئه‌درنه‌دا پۆیشتن. به‌نیوان گه‌ڕه‌کی قه‌ره‌ج و جووه‌کان و چه‌ند کۆلانیکی په‌نگ خۆله‌میش و خانووی له‌یه‌که‌چووی موسلمانانه‌ هه‌زاره‌کاندا تێ په‌ڕین. من پێشتر له‌ تاو بێزاری سهرم به‌ سهرانسه‌ری ئه‌و شوێنانه‌دا کردبوو. هه‌ستم کرد خانووه‌ به‌ لاواو داپۆشراوه‌کانی لای چه‌م که‌وتوونه‌ته‌ لای پاسته‌وه‌ و له‌مه‌وه‌ تێ گه‌یشتم له‌ هه‌مان گه‌ڕه‌که‌دا ده‌خوێنه‌وه‌، پرسیم و ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا گووتی: "ئیمه‌ واین له‌ گه‌ڕه‌کی فیلدامی. خۆچه‌ له‌په‌ر له‌ ده‌رگای مالتیکی دا. منداڵیکی چاوسه‌وزی ته‌مه‌ن نێزیکه‌ی هه‌شت سالان ده‌رگای کرده‌وه‌. خۆچه‌ پێی گوێ: "شیر، شیر.. چه‌ند شیریک له‌ کۆشکی سولتان هه‌ته‌هاتوون. ئیمه‌ بۆیان ده‌که‌ڕێژن." پالتیکی به‌ منداڵه‌که‌وه‌ نا و چووه‌ ژووره‌وه‌، منیش دواي که‌وتم. ناوه‌وه‌ی ماله‌که‌ بۆنی تۆز و ته‌خته‌ و سابوونی لێ ده‌هات. به‌په‌له‌ به‌سه‌ر پلێکانه‌یه‌کی نیوه‌تاریک و داڕزاودا سهرکه‌وتینه‌ سه‌ره‌وه‌ و گه‌یشته‌ینه‌ دالانیک. خۆچه‌ ده‌ستی کرد به‌ کردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌رگایانه‌ی که‌ ده‌هاتنه‌ پێشی. له‌ ژووری یه‌که‌مه‌دا پیاویکی به‌سالاجووی په‌ریشان و ددان له‌ ده‌مدا نه‌ماو، به‌ ده‌می داچه‌قیوه‌وه‌ نووستبوو. دوو منداڵی دم به‌خنده‌ به‌مه‌به‌ستی پرسینی شتی بپێشی کابرایان را ده‌کێشا و به‌ بێنینی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا ترسان، خۆچه‌ ئه‌و

دەرگایه‌ی داخست و په‌کتیکی تری کرده‌وه. له ژووره‌که‌دا کۆمه‌لێک لیفه و قوماشی لیفه هه‌بوو. ئه‌و مندا له‌ی دەرگای حه‌وشه‌ی لیمان کردبووه‌وه، پێش دەرگای سیه‌مه‌ی گرت و گوتی: "ئێره شیری لێ نییه، دایکم و پوورمی لیه." به‌لام خۆچه گوتی به‌قسه‌ی مندا له‌که نه‌دا و پالێکی به‌ دەرگاوه نا. دوو ژن پشتیان له ئیمه‌ بوو، له‌به‌ر تیشکێکی لاوازا نوژیان ده‌کرد. له ژووری چواره‌مدا کابرایه‌ک هه‌بوو خه‌ریکی لیفه دروون بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بێ پێش بوو، زۆر به‌ من ده‌چوو. هه‌ر هێنده‌ی خۆچه‌ی دی، هه‌لسایه سه‌پێ و گوتی: "بۆچی هاتیت هه‌ی سه‌رشیتێی سه‌رگه‌ردان، چیت لیمان گه‌ره‌که؟" خۆچه گوتی: "سه‌مرا له‌ کوپیه؟" کابرا گوتی: "ده‌ سال له‌مه‌به‌ر چووه ئه‌سته‌نبول." به‌ په‌تاکه‌ مرد. ئه‌ی تۆ بۆ نه‌توانی بته‌وپییت؟" خۆچه، بێ ئه‌وه‌ی وشه‌ی له‌ده‌م بێته‌ دهر، له‌ پلێکانه‌کان هاته‌ خوارێ و له‌ ماله‌که‌ چووه‌ دهرێ. له‌و ده‌مه‌یدا دوا‌ی ئه‌و که‌وتبووم، له‌ دوامه‌وه‌ گویم له‌ هاواری مندا لێک و ده‌نگی ژنیک بوو وه‌لامی دایه‌وه: "دایه، شیر هاتوه‌!" "نه‌خێر، ئه‌وه‌ مامت و براکه‌ی بوون!"

ده‌مه‌به‌یانیه‌کی زووی دوا‌ی دوو هه‌فته‌ چوممه‌وه هه‌مان شوێن. په‌نگه له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو پیت چهن‌دی کردم و کۆشام رووداوه‌که‌م بۆ له‌ بیر نه‌کرا، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆم بۆ ژیا‌نی نوێ و بۆ ئه‌و کتێبه‌ ناماده‌ ده‌کرد که ئیستا ئێوه پشوورێژانه ده‌خوێننه‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی پووناکی سه‌ری لیم شیواند، ده‌سپێک کۆلان و ماله‌که‌م پێ نه‌دۆزرایه‌وه، کاتیکیش دۆزیمه‌وه، ویستم قه‌دبێر بکه‌م و سه‌رێک له‌ تیمارخانه‌ی مزگه‌وتی بایه‌زید بده‌م. پێشتر ئا‌راسته‌که‌یم ده‌سنیشان کردبوو. پێ ده‌چیت بۆ چوونه‌که‌م هه‌له‌ بوو پیت، چونکه‌ سه‌ره‌تا نه‌توانی پێگه‌ی کورتي ژێر سێبه‌ری سپینداره‌کان؛ ئه‌و پێگه‌یه‌ی ده‌گانه‌وه پرده‌که و کاتی خۆی خۆچه و ئه‌وان پیا‌یدا پۆشستون، بدۆزمه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی دۆزیمه‌وه، ته‌ماشام کرد له‌ قه‌راغ پێگه‌ی ژێر سێبه‌ری سپینداره‌کان رووباریک نه‌بوو مرقف له‌ که‌ناری دابنیشیت و به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئا‌وه‌وه‌ حه‌لوا بخوات. له‌ تیمارخانه‌که‌ش هه‌یچ کامێک له‌و شتانه‌م به‌دی نه‌کرد که پێشتر له‌ باره‌یا نه‌وه‌ دوا‌بووین. قه‌راوی نه‌بوو، پاک و خا‌وێن بوو، به‌لام نه‌ ده‌نگی ئا‌و

دهبیسترا و نه شووشه‌ی په‌نگاوپه‌نگ ده‌بیندرا، نه‌خوش‌تیک‌ی به زنجیر شه‌ته‌کدراوم بین‌ی، خۆم پ‌پانه‌گیرا و پرس‌یارم له پزیشک کرد. له وه‌لامدا گو‌تی: "عاشق بووه، شیت بووه، چه‌شنی هه‌ر شیت‌تیک‌ی دی، خۆی ل‌ئ‌ بووه به که‌س‌تیک‌ی تر." ویستی زیاتری له‌سه‌ر بروات، من گو‌یم پانه‌گرت و دوور که‌وته‌وه.

بر‌یاری شه‌پ که پ‌یمان وا بوو چی دی پاناگه‌یه‌ندری‌ت، به‌شی‌وه‌یه‌کی چاوه‌پوان نه‌کراو له پ‌ژژ‌تیک‌ی کۆتایی هاویندا پاگه‌یه‌ندرا. پ‌ژژ‌ته‌کان له توانا‌یندا نه‌ما‌بوو له ژیر باری تیک‌شکانی سالی پ‌شتر و نه‌و باج‌ه‌ی زۆره‌ی که‌وت‌بووه سه‌ریان، خۆیان پا‌بگرن. بۆیه له پ‌پی نار‌دنی هه‌وال‌وه گو‌تبوو‌یان: "ومرن به نووکی شمشیر باج و سه‌رانه‌ی خۆتان وه‌ریگرن." پ‌ژژانی دواتر خۆجه له توو‌په‌ییدا سوو‌پ هه‌لگه‌پا‌بوو. له کاتی ساز‌دانی ته‌داره‌کدا بۆ په‌وتی سو‌پا، که‌س بیر‌ی له جێه‌ک بۆ چه‌کی زه‌به‌لاح نه‌ده‌کرده‌وه. که‌س نه‌یده‌ویست له کاتی شه‌ردا ئەم تۆپه‌له‌ ئاسنه‌ په‌شه له ته‌نیش‌ت خۆیه‌وه ب‌بین‌ت. که‌س‌یش چاوه‌پ‌پ‌ نه‌بوو هیچ ماری‌فه‌ت‌یک له‌م قازانه‌ زه‌به‌لاحه‌ بوه‌شیت‌ه‌وه. له هه‌مووش‌ی خراپ‌تر: به‌ مایه‌ی شوومی و نه‌گه‌به‌تی‌یان ده‌زانی! پ‌ژژ‌یک به‌ر له به‌پ‌یکه‌وتنی سو‌پا، خۆجه پ‌ش‌ب‌بین‌ی خۆی له باره‌ی شه‌پ‌وه به‌یان کرد و نه‌یاره‌کانمان به‌ ئاشکرا گو‌تیان ئەم چه‌که ه‌ینده‌ی مسۆگه‌رکردنی سه‌رکه‌وتن، نه‌فره‌تیش‌ی به‌دوا‌وه‌یه. واش‌ی بۆ ده‌م‌چوون زیاتر له خۆجه، من له پشت ئەو نه‌فره‌ته‌وه ب‌م و کات‌یک‌یش خۆجه ئەم شتانه‌ی ک‌پ‌راپه‌وه، من ترسم ل‌ئ‌ نیشت. سو‌لتان پ‌ای گه‌یان‌د‌بوو متمانه‌ی به‌ خۆجه و چه‌که‌که‌ هه‌یه و بۆ ئەوه‌ی پ‌ش له دروس‌تبوو‌نی ده‌مه‌قاله‌ بگ‌ری‌ت، گو‌تبوو‌ی له کاتی شه‌ردا تۆپه‌که سه‌ر به‌ خۆی و به‌ ه‌یزه‌کان‌ی ژیر ده‌ستی خۆی ده‌ب‌یت. سه‌ره‌تای مانگی ئەیلوول، له پ‌ژژ‌تیک‌ی گه‌رمدا له ئەدرنه‌ ده‌رچوو‌ین. هه‌مووان پ‌تیان وا بوو کات دره‌نگه‌ بۆ به‌پ‌یکه‌وتن به‌ره‌و شه‌پ، به‌لام زۆر ق‌سه‌ له باره‌یه‌وه نه‌ده‌کرا: له سه‌روبه‌ندی ده‌رچوونماندا من تازه‌ ت‌ئ‌ ده‌گه‌یشتم سه‌ربازه‌کان ه‌ینده‌ی له دو‌ژمن ده‌ترسن، بگ‌ره هه‌ند‌یک جار زیات‌ریش له نه‌گه‌به‌تی ده‌ترسن و به‌ده‌م ترسانه‌وه

له نه گېبه تی شهړ دهگن، رږږی یه کهم له پتشره وپماندا بهر هو باکور، به چندين گوندي خاوين و دهوله مهنندا تې پهرين و به سر پردگه ليکدا په پړينه وه که چه که که مان زه ويی ژيرياني خستبووه لره. شه وه که ی سرمان سوورما له وهی له چادری سولتانه وه به دواماندا نيردرا، سولتانيش، وهک سهر بازه کانی مندا ل بوو بوووه، ماخولان و جوشي مندا لکی تندا به دی دهکرا که دهويست دهست به گه مه یه کی نوږ بکات، کتومت وهک سهر بازه کانی، نه ویش به دريژايی رږږ داوی له خوچه دهکرد واته ی روودا و پتشتهاته کانی بق ليک بداته وه: "هه وری سووری به ردهم خوړنشين، بازه نزم فرهکان، دووکه لکيشی شکاوی مالی گونديک و له قله قی سهره لگرتوو بهر هو باشوور واته ی چی دهگه یه نن؟" بگومان خوچه واته ی هه موو پرسيازه کانی سولتانی به نه رږږنی ليک ده دایه وه.

به لام کارمان به کوڅا نه هاتبوو، نيمه ههردووکمان تازه بومان ده رکه وتبوو سولتان له شهوانی دهرچووندا بق شهړ نالوده ی بیستنی چيری کی ترسناک و پر له پړوڅه، خوچه به پشته بستن به شيعری ناو کتیبیک که سالانیک له مه و بهر دابوومان به سولتانمان و من له هه موو کتیبه کانی تر زیاترم خوش دهويست، وڼه ی ديمه نيکی تاریک و لیلی کيشا: ديمه نيکی دزوی لیوانلیو له کهسانی کوژراو، تیکشکانی خویناوی، ناپاکی و په رښانی، به لام هیشتی تیشکی سهرکه وتن له گوښه یه کدا که نیگی پر له ترسی سولتان بتوانیت ببیښیت، بدرهوشیته وه. بق نه وهی بیرووژنن، دهبوو نه قلمان بخه یه کار، پتويست بوو به زووترین کات هوشیار بینه وه و داوی تیکه یشتن له "نه وانه ی نه وان و نه وانه ی نيمه"، له ناستی زانینی ناواخی میشکمان و هه موو نه و شتانه ی تر دا بین که چندين سال بوو خوچه بق منی دهگيرايه وه، به لام نیدی من هاتبووه سهر نه و باوهړی له بیریان بکه! من نه وهنده نه و به سهراته بی تامه بیستبوو نیدی لپی بېزار بوو بووم، به لام رهنه نه وای بق چوونیت سولتان پتی راهاتووه، بډیه هه موو شه ویک شتیکی تری بق تاریکی و دزوی و سامناکیه که ی زیاد دهکرد. که چی نه گهر باس دهاته سهر شته کانی ناو

میشکمان، هستم دهکرد سولتان خوشحالانه چیژ له ترسان وهردهگریت.

له ههفتهی یهکه می کشانی سوپادا، دهرجوون بق پاو دهستی پئ کرد. دهستهیهک تهنا بق ئه و کاره لهگهژ سوپادا هاتبوون و له پیتشهوه دهپژیشن. دواى پشکینى ناوچهکه و ههلبژاردنى شویتنى لهبار و وهگه پخستنى گوندنشینان، سولتان و ئیمه و پاوچییهکان خۆمان له رهوتی پیزهکانی سوپا دادهپری و پروومان له پیتشه لانیکی بهناوبانگ به ناسک، قه دپالکی دهوله مه ند به بهرازی کتیی، یان له دارستانیکی پر له پتوی و کهرویشک دهکرد. دواى کهشته بچووک و پر له کهیف و سهفاکانی پاو که ههرجاره چندین سهعاتی دمخایه ند، وهک ئه وهی به سه رکه وتووی له شه ی گه راپینه وه، به تهنته نه وه دهگه راپینه وه ناو ریزی سه ربهاز هکان. سوپا پیتشوازی له سولتان دهکرد و ئیمهش راسته وخۆ له دوایه وه بووین. خۆچه به هه لچوون و نهفره نه وه بق ئه تداره که ی دهروانی، به لām من زۆر حهزم لئی بوو. ئیواران زیاتر پتم خۆش بوو پیکه وه لهگهژ سولتان، له بری رهوتی سوپا و دۆخی ئه و گوند و ناوچانه ی سوپایان پیدا تی دهپه ری، یان دواپه ن هه واله کانی که پیتشو له دوزمه نه وه، باسی راومان بگردایه. خۆچه ئه م چه نه بازیه ی ئیمه ی به که مزه یی و بو ده له یی ده زانی، له بهر ئه وه رقی لیمان هه لسا و دهستی کرد به گتیرانه وه ی به سه رهات و فالگرتنه وه و هه ر شه وهش مشتتکی دهخسته سه ر خه رمانی توندوتیژی به سه رهاته کانی. خۆچه، به مه بهستی ترساندنی سولتان چیرۆک و په ندی له سه ر ناواخی می شکمان دهگتیرایه وه، به لām منیش خه ریک بووم وهک ئه وانه ی دهرو بهر پتیا ن بیزار و دلته نگ ده بووم.

که چی ده بوو له وهش خراپتر ببینم! دیسان بق پاو دهرجوویووین. نیزی که ی ده گوند چۆل کرابوون و خه لکه که به ناو دارستاندا بلاوه یان کردبوو. له ته نه که یان ده دا و ده یانو یست به هه را و ژاوه ژا و رووی به راز و مامزه کان له و گۆشه یه بکه ن که ئیمه به ئه سپ و چه که وه لئی راوه ستابووین و چاوه پتمان ده کرد، به لām تا نیوه پۆ هیه چ ناژه لیکمان لئ هه لته که وت. به مه بهستی ره واندنه وه ی بیزاریمان که به شیزۆری به هۆی گه رمای نیوه پۆ وه بوو، سولتان

داوای له خۆجه کرد لهو بهسه رها تانهی بۆ بگێرێتهوه که شهوانه ترس دهخه نه دلییهوه، بهدهم بیستنی دهنگی لیدانی تهنه کهوه له دوور، هیدی هیدی دهچوینه پیش تا که یشتینه گوندیکی کرستیانشین و وچانمان دا. خۆجه و سولتان به دهست ناماژهیان بۆ یه کێک له ماله چۆلکراوه کانی گوند کرد. لهو ساته دا پیاوێکی به سالاجووی ریوه له م بینی سهری له نیتوان ده رگای ماله وه هینابوو ده ری. سولتان دهستووری دا کابریان هینایه بهردهمی. پیش که میک له مه پ ناواخی میشکی "ئهوان" دابوون، کاتیک ههستم به په رۆشیی سه ر پووخساریان کرد و بینیم وا خۆجه له پتی وه رگێره وه پرسیار له یارۆی به سالاجوو ده کات، له ترسی ئه وشته ی به خه یالی خۆم بۆی چوو بووم، لیان نێزیک که وتمه وه.

خۆجه داوای له کابرا ده کرد بۆ بیرکردنه وه دهستبه جی وه لامی پرسیاره کانی ئه م بداته وه: که وه ترین تاوان و مه زنترین خراپه کاری له ژياندا کامه یه ؟ کابرای گوندی، له ژیر لته وه وه به زمانیکی سلاقیی خراپ ده دا و وه رگێریش بۆمانی وه رده گێرا: "به سالاجوو به کی پاک و بۆ تاوان و به له نگازم." به لام خۆجه پتی له کابرا کردبوو به که وشدا و داوای لێ ده کرد باسی خۆی بکات. کابرای پیره ههستی کرد سولتانیش هینده ی خۆجه په رۆشی بیستنی ئه مه، بۆیه دادنی به تاوانی خۆیدا نا: "به لێ، تاوانبارم، ده بوو منیش ئه مرۆ که ل خه لکی ئاواپی له مال ده رچوو مایه. ده بوو منیش هاوشانی خوشک و برایانم بچوو مایه بۆ راو و به داوای ئاژه لدا رام کردایه. به لام ناتوانم، بیانووم هه یه و به شی هینده ته ندروست نیم له گزنگی به یانه وه تا خۆرنشین به ناو دارستاندا را بکه م." به دهستی ناماژه ی بۆ دلی ده کرد و داوای لێبووردنی ده کرد. خۆجه هه لچوو، به دهنگی به رز نه پاندی: "ئه وه نا، من پرسیاری تاوانه راسته قینه کانم لیت کرد." به لام پتی نه ده چوو کابرای گوندی له پرسیاره که که یشتبیت، ئه که رچی وه رگێر چه ند جارێکی بۆی دووباره کرده وه. به خه مه وه دهستی نابوو سه ر دلی و له ویدا را وه ستابوو. کابرای پیره یان برد. داوای ئه وه ی یه کێکی تریان هینا و ئه ویش هه مان شتی گوته وه،

خۆجە لە داخانددا سوور ھەلگەرا. بۆ ئەوەی ئەركی كەبرای دووھم ئاسان بکات، بۆ ئەوەی ناوم بەئیت، گوناھ و ناوانەکانی منی بۆی گێتاپیەو، بۆ نموونە: گوناھەکانی سەردەمی منداڵیم، درۆکانم بۆ ئەوەی خۆم لە خوشک و براکانم زیاتر خۆشەویست بکەم و گوناھە زایەندیەکانی سەردەمی زانکۆم. لەو کاتەدا من بە رق و شەرمەو ڕۆژانی پەتاکەم ھاتەوێ بێر، ئیستاش لە کاتی نووسینەوێ ئەم کتیبەدا بەتاسەو بیری ئەو ڕۆژگارە دەکەم. گوندییەکی گۆج ھەک دوایین کەس ھێندرا، بە فسکە ددانی پێدا نا لە کاتی خۆشوشتنی ژاندا لە نەوال، ئەم سەیری کردوون. خۆجە بەبیسستنی ئەم ددانپیانانە کەمێک خاویووەو و گوتی: "بەلێ، ئەوان ئاوان لەبەرامبەر گوناھەکانی خۆیاندا، ئامادەن ڕووبەرۆی خراپەکارییەکانیان ببەنەو. بەلام ئیدی نۆرەي ئیمەيە بزانی چي بە میشکماندا ڕادەبورویت. ئەم قسانە و گەلێ شتی تریشی گوت. دەمویست بڕوا بەخۆم بەئیم قسەکانی کاریگەریی زۆریان لەسەر سولتان دانەناو.

بەلام سولتان پەرۆشتەر بوو، دوو ڕۆژ دواتر و لە ڕاویکی تردا کاتیک بەسواریی ئەسپەو بەدوای ڕوھە ئاسکیکدا غارمان دەدا، چاوپۆشی لە دەست پێکردنەوێ ھەمان بەزم کرد. ڕەنگە لەبەر ئەو بووبیت لەبەرامبەر پێداگرتنی خۆجەدا خۆی پێ ڕانەگیرابیت، یان لێپرسینەوێ، زیاتر لەوێ من بۆی چووم، پێ خۆش بووبیت، ئیدی لە ڕووباری دانوب پەربووینەو و دیسان گەشتبووینە گوندییە کرسیتیاننشین، خەلکی ئاواي بە زمانیکی بەرچەلەک لاتینی دەدان. گۆپانکارییەکی ئەوتۆش لەو پرسیارانەدا نەبوو کە خۆجە ئاراستەي خەلکی دەکرد. پرسیارەکانی، توندوتیژی شەوانی پەتاکەي دەخستەو بێر، چونکە ئەو کاتە ناچارم کردبوو خراپەکارییەکانی خۆی تۆمار بکات. ھەک دادوهرێکی نەناسراو پرسیاری لە گوندنشینان دەکرد، سولتانیش بە بێدەنگی پشتیوانی لێی دەکرد و گوندنشینانیش لە ترسی سولتان وەلامیان دەدایەو. من، سەرھەتا نەمویست گۆی لە پرسیار و وەلامەکان بگرم، بەشێوہەکی سەیر ڕقم ھەڵسابوو. لە خۆجە زیاتر، لە

سولتان توورە بووم، چونکە چێژی لە گەمەکە وەر دەگرت و نەیدەویست سنووریک دابنیت بۆی. بەلام هێندە پێ نهچوو منیش کەوتمە بەر کاریگەریی ئەو پەرۆشییە دزیووە. باوەڕم بە خۆم هێنا بە گۆتگرتن هیچ لە دەست نادم و لێیان نێزیک بوومەو. گونا و تاوانەکان بە زمانیکی شیرینتر بە گوێی من دەگێردانەو و زۆربەیان لە یەکدی دەچوون: درۆی سادە، فرتوفیلی بچووک، یەک دوو نامەردایەتی، دوو سێ بێ وەفایی، هەرە زیاد، چەند دزییەکی بچووک.

ئێوارە خۆجە گوێی گوندنشێنان هەموو شتیکیان نەگێڕاوتەو و راستی دەشارنەو. بە بۆچوونی خۆجە، من لە کاتی خۆیدا لە ددانان بە تاوانەکانمدا زۆر بێشەرەویم کردبوو. پێی وا بوو دەبێت گوناھی زۆر قوڵ و راستەقینەتریان هەبێت بۆ جیاکردنەوێ ئەوان لە ئێمە. بۆ ئەوێ راستییەکان بە دەست بخات و پیشانی بدات لە پێشدا "ئەوان" و دوایی "ئێمە" چۆن، ئامادەبوو، ئەگەر پێویست بکات، سولتان لە خشته ببات و هێز بە کار بهێنێت.

پۆزانی دواترمان بە دەم ئەم توندوتیژییە دزیووە بە سەر برد و تا دەهاتیش زیادیی دەکرد و بێ واتاتر دەبوو. دەسپێک هەموو شتیکی سادە و ئاسایی بوو. ئەو پۆزانە لە کۆمەڵیک منداڵ دەچووین لەوانە لە ناوێ راستی گەمەیی خۆیاندا یەک دوو گالتهی شیرین دەکەن. کۆری لێپرسینەو لە ناوێ راستی سەعاتە دوور و درێژەکانی راودا رێک دەخرا و بۆ ئێمە وەک بەزم و پابواردنی بچووکێ کاتی پشووێانی لێ هاتبوو. دواتریش وەرگەڕایە سەر تەدارەکتیک کە وزە لە بەر خواست و ئۆقرە و هۆشمان بریپوو، لەبەر هۆیەکی نادیاریش نەماندەتوانی دەستی لێ هەلبگرین. گوندنشێنانیکم دەبینی لەبەر پرسیارەکان و نەزانینی هۆی هەلچوونی خۆجە سەریان لێ شتوابوو، ئەگەر بەروونی بیانزانیبایە چییان لێ داوا دەکرێت، لەوانەبوو بێنە گۆ و قسە بکەن. کەسانی بەسالاچووی شەگەت و ددان لە دەمدا نەماوم دەبینی لە مەیدانی گوندەکاندا کۆ دەکرانەو، پێش ئەوێ زمانیان تەتەڵە بکات و پێی لە راستی تاوانەکانیان، یان گوناھە ساختەکانیان بنێن، بە چاوی ئومێد لێپراووە بۆ

هاوکاری له دهوروپه و له ئیمه دهپارانهوه، دهستهی گهنجانم دهبینی لهبر
 نهوهی ددانپیانان و گوناوهکانیان به کم دهبیندرا، دارکاری دهگران، له
 ساته دا رهفتاریکی خوجهم بیر کهوتهوه: جاریک دواي خویندنهوهی ئو
 شتانهی لهسر میزمکه نووسیویانی، مستهکۆلهیهکی به پشتمدا کیشا و به
 ههلهچونهوه کوتی "تۆ، قورپ بهسەر!" پاشان چۆن ههلهچوو، بهتوندی لهگهڵ
 خۆیدا کهوته ناکۆکی، چونکه نهیدهتوانی تی بگات بۆچی من مرۆفیکی وام،
 نهگه بهتهواویش نهیت، ئیدی زۆر باش دهیزانی بهدواي چیدا دهگهپت و به
 چ ئاکامیک دهگات، شتوازی تریشی تاقي کردموه: لهپرسیه به ددان
 پیداهین دهبری و پتی دهگوت درۆ دهکیت، پاشان پیاوانی ئیمه کابرای
 گوناهباریان دارکاری دهکرد. ههندیک جار قسهی به یارۆی ددان پیداهین
 دهبری و دهگوت برادهرکهت پیچهوانهی نهوهی تۆ دهلیت، ماوهیهک
 شتوازیکی تری تاقي کردموه: خهلکی بهجوته بۆ بهردهم خۆی بانگ دهکرد،
 سهرباری زهبر و زهنگی پیاوانمان، گوندنشینان شهرمیان له یهکدی دهکرد و
 وهک پتیوست بهقولایی راستیهکاندا نهدهچونه خوارۆ، خۆجه بهبینینی ئو
 دۆخه هیندهی تر کهلهی دهبوو.

ئو کاتهی بارانکی بهخووپ و بێ پرانهوه دهستی پێ کرد، منیش لهگهڵ
 پروداوهکاندا پاهاتبووم. بیرم دیت کومهلیک گوندنشین له مهیدانی قورایی
 گوندهکهیاندا کۆ کرابوونهوه و تا سهر ئیسقان تهپ بووبوون. نه له توانایاندا
 ههبوو بدوین و نه نیازیشیان ههبوو شتیک بلێن، چهندین سهعات بهدهم
 تیهلهدانوه راگیران، تا دههات دهرچوونمان بۆ راو له کزیی دهدا و کم
 دهبووهوه. جاروبار نیره بهرازیکی کتوی، یان ناسکیکی چاو جوانمان راو
 دهکرد و ئهمهش دهبووه هۆی خه مباربوونی سولتان، بهلام ئیدی لهبری
 وردهکارییهکانی راو، لێپرسینهوهی گوندنشینان ئهقلمانی داگیر کردبوو،
 کتومتیش وهک راو زۆر زووتر تهدارهکی بۆ ساز دهکرا، شهوانه خۆجه وهک
 نهوهی لهبرامبهر کارمکانی پۆزیدا ههست به ئازاری ویژدان بکات، ناخی
 خۆی بۆ من ههلهپشت، پروداوهکان و بهکارهینانی توندوتیژی ئۆقرهی لێ

برېښو، به لّام دهيوست زانيارپهک بسه لمښت، زانيارپهک بېت به که لکي هه موومان بېت و پيشاني سولتانيشي بدات. دواتر گوتي: "بېت وانيه نه گوندنشينانه راستيپهکان دهشارنه وه؟" پاشان گوتي: "دهبېت هه مان تاقيرکړنه وه له گونديکي موسلمانيش نه جام بدين." له وهشدا سرکه وتوو نه بوو، چونکه نه وانيش هه مان شتي چه شني هاوسې کرستيانه کانپان هه لږشت و هه مان چيرېک و بالږهيان کيرايه وه. رږږيک له و پږه بهر بادانه ي که باران خوځي نه ده کړده وه، خوځه له بهر خوځيه وه بډله يکي کرد و گوتي نه وانه موسلمانې راسته قينه نين. به لّام نيواران له کاتي ليکدانه وه ي پووداوه کاني پږږدا، ده مېني هه ستي کردوه سولتان له م راستيپه بې ناگا نيه.

نه مېش، جگه له هه لچووني زياتري خوځه و بېزاربووني له ناماده بووني سولتان له کاتي لپرسينه وه کانا و به کاره يني زياتري توندوتيزي وهک دواين نوميد، به که لکي هيچ شتيکي تر نه هات. منيش له پروي پرهوشي خوځه وه دواي که وتبووم. له پږ و پوهماندا به ره و باکور، گه يشتينه ناوچه يکي دا پوشر او به دارستان. خه لکي گونده کاني نه وي به زماني سلافي قسه يان ده کرد. به چاوي خوځمان خوځه مان بيني له گونديکي خنجيلانه و جوان به ده ستي خوځي له ميردمندا لکي جوانکاره ي دها، چونکه جگه له درږيه کي مندا لانه هيچي تري بير نه که وتبووه وه. نيوار هه ستيکي خو به تاوانبارزاني نه و تو داي گرتبوو که ته نانه ت منيش زياد پتوه نام تيدا ده بيني. گوتي: "هه رگيز نه و پرفتاره دوپاره ناکه مه وه. جاريکي تر و هه ستم کرد له دوروه که لک ژم له ژير بارانکي زهر دباودا بيني بږ چاره نووسي نيرينه کانپان ده گريان. ئيدي پياوه کانپشمان نه زمونږيکي زږريان له کاري خوځاندا پيدا کردبوو، له پووداوه کان بېزار بوو بوون. هه نديک جار نه و ان پيش ئيمه ده که وتن، که ستيکي ددان پيدا هينيان هه لده بږارد و ده يانه ينايه بهر ده مان. بهر له خوځه، له بهر نه وه ي به وي به کاره يني توندوتيزي شه که ت ده بوو، وه رگير که مان خوځي پرسپاره کاني

سهره‌تای له کابرای ددان پېداهېن ده‌کرد. که‌سانیکې سهرنجراکېشمان لى هه‌لکه‌وت له ترسى زهر و زهنگې چه‌شنى نه‌فسانه ته‌شه‌نه‌کردوومان به‌ گونده‌کاندا، يان وهک نه‌وهى سالانتيکې دريژ به‌ ترس و سهرسوورمانى دادپه‌روه‌رييه‌کې بالآى نادياره‌وه چاوه‌روانى نه‌م پرژى لى‌پرسينه‌ويه‌يان کردبېت، و به‌ دوور و دريژى پټيان له‌ گوناوه‌کانى خويان نا، به‌لام چيرژکې بى‌ وهفایى ژنان و پياوان و ئيره‌يى پټبردنى گوندنشينانى هه‌ژار به‌ هاوسى خواپتداوه‌کانيان، چى دى بى‌ خوچه‌ جېى بايه‌خ پيدان نه‌بوو، به‌رده‌وام دووياتى ده‌کرده‌وه راستيه‌کې قولتر هه‌يه، به‌لام پټم وا بېت خویشى وهک ئيمه‌ له‌ به‌روه‌وه له‌ گېشتن به‌و راستيه‌ ده‌که‌وته گومانه‌وه. به‌لانى که‌مه‌وه هه‌ر کاتيک په‌ى به‌ گومانى ئيمه‌ بېردايه، شېت و ده‌هرى ده‌بوو، به‌لام ئيمه‌ و سولتانيش ده‌مانزانى نيازى ده‌سته‌لگرتنى نيه‌يه، له‌وانه‌پشه‌ له‌م سونگه‌په‌وه بووييت بېده‌نگ بووين له‌وه‌ى که‌ خوچه‌ هه‌موو سهره‌داوه‌کانى گرتيووه ده‌ستى خوى، چارتيكان لاوژکې جوانکيله‌مان پاکیشايه ژير بانتيک، تا سهر ئيسقان ته‌پ بوويوو، نه‌فره‌تى له‌ باوه‌پياره‌ى خوى، خراپه‌ى ئو ده‌ره‌ق به‌ دايکې و نه‌فره‌تى له‌ زرخوشک و براکانى ده‌کرد. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ى ديمان خوچه‌ چه‌ندين سه‌عات دايه‌ به‌ر پرسيار، ناهيکمان به‌به‌ردا هاته‌وه، به‌لام ئيواره‌ گوتى نه‌ويش لاوژکې ئاسايى شايه‌ن به‌ له‌ بېربردنه‌وه‌يه، به‌و جوړه‌ سه‌رى بابته‌که‌ى نايه‌وه.

ژور زياد به‌ره‌و باکور چووبووينه پيشه‌وه. کاروانى سوپاکه‌مان وهک مار له‌ نېوان چيا به‌رزمکاندا پېچى خواردبوو، بويه‌ به‌پنگه‌ى قوپاويى ناو دارستانه‌ تاريخه‌کاندا ژور له‌سه‌رخو پټى ده‌کرد. هه‌زم له‌ نه‌پټينى بېده‌نگى گومان وروژينه‌ر و نه‌وه‌وا فينک و تاريخه‌ بوو که‌ له‌ دارستانه‌ به‌ دار سنه‌ويه‌ر و په‌شه‌ داربه‌روو داپوشراوه‌کانه‌وه ده‌هات. نه‌گه‌رچى که‌س نه‌و ناوه‌ى به‌کار نه‌ده‌هيتا، به‌لام پټم وا بېت له‌ دامپنى ناوچه‌ى کارپات بووين. کاتى خوى نه‌و ناوچه‌يه‌م له‌سه‌ر نه‌خشه‌يه‌کې نه‌وروپاى به‌ مامز و کوکشى گوتېک خه‌ملېندراوى ده‌ستکارى نيگارکېشېکې خراب له‌به‌ر ده‌ستى باوکمدا ديېوو.

خۆجە لەبەر باران سەرما لێی دا و کەمێک نەخۆش کەوتبوو، بە لۆم سەرباری
ئەومەش، ھەموو بێانیانیک لە شاپێ، ھەک ئەوێ بێوێت بەھۆی پێچ و دەوری
زۆرییەو دەرنەگ بگەینە شوێنی مەبەست، جیا دەبووینەو و دەچووینە ناو
دارستانەکانەو، ئێدی پاو و شکار کەوتبوو خانەیی لە بێرچوونەوومو.
دەتگوت ھەلۆھەدای پاوکردنی ئاسکی کەنار ئاوێک، یان قەدپالی نەوالێک
نەبووین، بگرە چێژمان لە زیاتر پاگرتنی ئو گوندنشینانە دەبینی کە بۆ ئێمە
ئامادە دەکران! دواتر، لە کاتی گونجاودا بپار دەدرا و دەچووینە یەکیک لە
گوندەکانەو. پاش ئەنجامدانی ئەوێ پێویست بوو بیکەین و داوی
نەدۆزینەوێ ئو کەوھەری عەودالی بووین، خۆجە بەمەبەستی لە بێرکردنی
بەدرەفتاری و دارکاری خەلک و پێش ھەموو شتیکیش بۆ لە بێربردنەوێ بێ
ئومیدی خۆی، داوی لێمان دەکرد دەستبەجێ روو لە گوندیکی تر بکەین و
ئێمەش دەکەوتینە شوێنی. جارێکیان ویستی تاقیکردنەویمەکی تر ئەنجام
بدات. سولتان بەدەن بەخۆداگرتن و پەرۆشیی خۆی، منی تووشی
سەرسووڕمان کردبوو، دەستووری دا بیست یەنچەرەیی بۆ بەیتن. خۆجە
ھەمان ئو پرسیارانەیی جارێک لەوان و جارێکیش لە گوندنشینانی دامادی
پاگیراو لە بەردەم دەرگای مالاندا کرد. جارێکی تریان، گوندنشینانی بردە
لای کاروانی سوپا و ئامیرەکەمانی پێشانیان دا، ئەوانیش دەیانبینی بۆ
ئەوێ فریای پەوتی سەربازەکانی سولتان بکەوێت، چۆن بە چەتوونی و
جێرھووب بە پێگەیی قوراپیدا دەپوات. لە بۆچوونێکی پرسی و داوای لە
نووسەرمان کرد وەلامەکانیان تۆمار بکەن. بە لۆم لەبەر ھۆیکەیی لای من
نەزانراو، ئێدی خۆشیی برستی لێ بپاویو: پەنگە لەبەرئەو بووێت، ھەک
خۆی دەبگوت، ئێمە ھەر بەراستی تێ ناگەین، پێ دەچوو خۆشیی لە زەبر و
زەنگی بێ واتا بێزار بووێت، یان بەھۆی ئو ھەستی خۆ بەتاوانباززانەو
بوو کە شەوان تووشی دەبوو، یان وای بۆ دەچوو لە منگە منگی سوپا و
شازادەکان دەربارەیی رووداوھەکانی ناو دارستانەکان و چەکەکە بێزار بووێت.
لەوانەیشە تەنیا لەبەر نەخۆشییەکی بووێت. کۆکە دەنگی گۆرپبوو، ھەک

جاران گړ نه بوو، وهلامی سهرجه م پرسيارمکانی له بهر بوو، بهجوشی جارانشه وه پرسياری نه دکړد. شهوانه، له مې داهاتوو، سرکه وتن و رزگار بوونمان له فهوتان قسه ی دکړد، بهلام بړواي به قسهکانی خوی و به دهنگی خویشی که تا دهات لاواز تر دهبوو، نه دکړد. دپتوره يادم چوڼ دواچار له ژير بارانکی هاوشپوهی پهنگی دوکه لی گوگردا چهند گوندنشینکی سلاقیی داماوای کړ کرده وه و زور دلېهقانه خستنيه بهر لپرسينه وه. نیمه له بهر نه وهی نه مانده ویست چی دی گوئی بگرین، له دووره وه پاوہستابوین. له تیشکیکی خه یاللی نه فشانکراو به باراندا دهمانبینی خوجه هم دست و نهو دستي به ناوینه کی چوارچپوه زیوین دهکړد و نهوانیش داماوانه سهیری پووخساری لاوازی خویان دهکړد تیايدا.

چی دی بق پاو و شکار دهرنه چوین، له پووبار په پیووینه وه و چوپیوینه خاکی پلوقنیاوه. بارانی به خوړ پتگه و بانهکانی پر کردبوو له قوړ و لیته، چه که که مان وهک پیویست پتی نه دکړد و پوهتی سوپاشی خاو کردبووه. قسه ی شازادهکان که هر له بنه پته وه خوشییان به چاره ی چه کی زه به لاحماندا نه دهات، سهبارت به شوومی و نه فرمتپنانی نامیره که مان له و ماوهی دا زیاتر پهری سهندبوو. قسه و قسه لویکی په نیچه رهکانی به شدار له تاقیکردنه وهکانی خوجه دا، ترش و خوی زیاتری به سهر نهو بابه تدا دهکړد. وهک هه موو جاریکیش، له خوجه زیاتر، منی گاوری ناموسلمانیان تاوانبار دهکړد. کانتیک خوجه دستي به هه مان چه نه بازیی شیعر نامیز که سولتانیش لپی بزار بوویوو، دهکړده وه و باسی پیویستبوونی چه که که و هیزی دوژمن و پیویستی هه ولدانمان بق رزگار بوون له کاره ساتی چاوه پوانکراوی دهکړد، نهو شازادانه ی له چادری سولتاندا گوئیان لپی دهگرت، باوهریان به ساخته کاریی نیمه و نه گبه تی چه که که مان پته وتر دهبوو. به چاوی که سیتی له پتی لادر، به لام وهک نه خوشیکی به ته وای نومید لی نه پراو بق خوجه یان دهروانی. به بچوونی نهوان، مهترسیی بنه پته و تاوانباری سهرکی، منی گاورد و به هونینه وهی شوومی و نه گبه تی سولتان و خوجه له خسته بردووه.

شهوانه دواى گه پانه وهمان بۆ چادرى خۆمان، خۆجه به دهنگه نه خۆشه كهى و به هه مان شيوه ي باس كردينى نه وان و كه مژه كانى سالانى پابرديو، به پق و هه لچوونه وه قسه ي ده كرد، به لام چى دى نه وه نه شه نه و ئومىده ي سالانى پابرديو كى كه باوه ريم وا بوو ده توانين به رده وام به زيندووى پاي بگريه، نه ما بوو.

سه ربارى نه وه ش، ده ميينى نه وهنده ئاسان نيه سه رى داوه كه شل بكات. دواى دوو پۆژ، نه گه ر بينيم چه كه كه مان له قوڤ و ليه تى پاشماوه ي باراندا چه قيوه و بووه ته هۆى پاره ستانى رهوتى به ره و پيشچوونى سويا، من به ته وارى بى ئوميد بووم. خۆجه سه ربارى نه خۆشيه كهى، وه ي به رنه دا، كه س پياوى نه داينى، ته نه انت نه سپيشيان پيمان په وا نه بينى، خۆجه چووه كن سولتان و نيزيكه ي چل نه سپى كى په يدا كرد. زنجيرى تۆپه كانى كرده وه و كۆمه لى ك پياوى كۆ كرده وه. دواى نه وه ي به درژايبى پۆژ هه ولمان دا، له گه ل نيزيك بوونه وه ي سوورايى خۆرنشيندا، له ژير نيگاي نه وانه دا كه ده پا رانه وه له قوردا بچه قيت و نوقم ببيت، به دم ليدانى نه سپه كانه وه جانه وه رى زه به لاحمان ته كانى دا، ئيواره ش، خۆجه به رهنگارى نه و شازادانه بووه وه كه خوازيار بوون پزگاريان بيت ليمان و ده يانگوت نه و چه كه نه ك هه ر به ته نيا نه گبه تى، بگه ر گه رتى سه ربازيش له گه ل خۆيدا ده يينت. به لام هه ستم ده كرد ئيدى باوه ريشى به سه ركه وتن نه ماوه.

شه و له چادرى خۆماندا بووين، عوودى كم به ده سته وه بوو هه ر له سه رته تاي سه فه رماندا له گه ل خۆم هينا بووم. ويستم كه مي ك بژهنم، به لام عووده كهى له ده ستم وه رگرت، فرى دايه گۆشه يه كه وه و گوتى: "داواى كه لاه ته ده كه ن." پرسى: "ئه رى به مه نازانيت؟" ده مزانى. خۆشحال ده بوو نه گه ر له برى من، داواى كه لله ي نه ويان بكردايه. په يم به وه ش برديو، به لام هيجم نه گوت. له وه دا بووم عووده كه م هه لى بگره وه، ده ستمى گرت و ويستى باسى نه وى، باسى ولا ته كه مى بۆ بگه م. هه روه ك نه وه ي بۆ سولتانم ده كرد، يه ك دوو به سه ره تاي خه يال كردم بۆ نه ويش گيرايه وه، به لام له پى هه لچوو. راستى ده ويست،

ورده‌کارییه راسته‌قینه‌کان: پرسپاری دایکم و ده‌زگیرانه‌که‌م و خوشک و براکانمی لیم کرد. له کاتیکدا من ورده‌کارییه "راسته‌قینه‌کان"م ده‌گیرایه‌وه، نه‌و خۆی هاویشه‌ناو قسه‌کانمه‌وه و به‌و ئیتالییه‌ی که له منه‌وه فیر بووبوو، له ژیر لیومه‌وه چهند وشه‌یه‌کی خنکاو و بریک پسته‌ی کورت و ناتا‌واوی گوتیه‌وه و من نه‌توانی له واته‌کانیان بگم.

پۆزانی دواتر، به‌بینینی بریک شورا و سه‌نگه‌ری سووتیندراو و رووخیندراو که قۆلی پیشه‌وه‌ی هیزه‌کانمان ده‌ستیان به‌سه‌ریاندا گرتبوو، هه‌ستم کرد وه‌ک دوا‌بین تیشکی هیوا کۆمه‌لێک بیرۆکه‌ی سه‌مه‌ره و دزبۆی بۆ هاتوو. سه‌ره‌له‌به‌یانی، کاتی تێپه‌ربوومان به‌هه‌یمنی به‌گوندیکی ناگر تێبه‌ردراودا، کۆمه‌لێک برینداری بینی له‌بن دیواریکدا له گیانه‌لادا بوون، له ئه‌سپ دابه‌زی و به‌ره‌و روویان چوو. سه‌ره‌تا وام زانی ده‌یه‌وێت به‌هانا‌یانه‌وه بجیت، له‌وه ده‌چوو نه‌گه‌ر وه‌رگیرێ له‌ته‌کدا بوا‌یه، پرسپاری ده‌رد و ئازاری لێیان بک‌ردبا‌یه. له دووره‌وه سه‌پرم ده‌کرد، دواتر تێ گه‌یشتم جۆش گرتی، وه‌ک ب‌ل‌یت پهم به‌هۆی جۆش‌گرتنه‌که‌ی بردبوو. ده‌یویست شتی زۆر جیا‌وا‌زیان لێ ب‌پرسیت. پۆزی دواتر، کاتیک له‌گه‌ڵ سول‌تاندا چووین بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شوار و سه‌نگه‌ره‌کانی راست و چه‌پی رێگه، خۆجه له‌هه‌مان جۆش و خ‌رۆشدا بوو. هه‌ر جارێک له‌خانووه‌وێران‌کراوه‌کان و له‌نیوان دیواری ته‌خته‌ی به‌گولله‌ی تۆپ کون تیکه‌وتوودا برینداریکی سه‌ر هه‌یشتا نه‌په‌ریندراوی ده‌بینی، خۆی ده‌گه‌یان‌دێ. منیش، بۆ نه‌وه‌ی شتی قۆپی لێ نه‌وه‌شیته‌وه و دواتر به‌سه‌ر مندا به‌پ‌ند‌ریت، یان هه‌روا له‌پ‌رووی په‌رۆشیمه‌وه دوا‌ی ده‌که‌وتم. بریندارانی جه‌سته کون تیبوو به‌فیشه‌ک و پارچه‌ی گولله‌ تۆپ وا ده‌هاتنه‌ پێش چاو وه‌ک نه‌وه‌ی پێش پۆشینی ده‌مامکی مردن بیا‌نه‌وێت شت‌گه‌لێک بۆ خۆجه ب‌گیرنه‌وه. خۆجه خۆی بۆ پرسپار و وه‌لام ئاماده‌ ده‌کرد و چاوه‌پێی ده‌کرد نه‌و راستیه‌ی قوله‌ی که بۆی هه‌بوو له‌په‌ر هه‌موو شتی‌ک ب‌گۆریت، له‌ ده‌می نه‌وان ب‌ی‌س‌تیت. به‌لام ده‌م‌بینی هیوا لێ‌پ‌را‌ویی رووخساری نه‌و بریندارانه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌رگدا زۆرنا‌ب‌زیان ده‌کرد، له‌گه‌ڵ بێ ئوم‌یدی خۆیدا

بهراورد دهکات. تا زیاتر لیتیان نیزیک دهکته وه، ئیستیکی دهکرد و بیدمگ دهبوو.

ئێواره‌ی ئه‌و ڕۆژه، پاش ئه‌وه‌ی بیستی سهرباری هه‌ولێ زۆر ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای دۆبیژدا نه‌گیراوه و ئه‌مه‌ش سولتانی تووڤه کردوه، به‌هه‌مان جۆشی پێشوه‌وه خۆی گه‌یاند هه‌رباری سولتان. دوا‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی به‌گومان بوو، به‌لام وا دیار بوو نه‌یده‌زانی له‌ چ به‌دگومانه. داوا‌ی له‌ سولتان کردبوو چه‌کی زه‌ب‌ه‌لاح بخاته‌ شه‌ره‌وه و پێی گوێبوو سالانێکی درێژ ئه‌و ئامێره‌ی بۆ ڕۆژێکی وه‌ک ئهم‌ڕۆ دروست کردوه. به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی منه‌وه، سولتان گوێبووی کاتی هاتوه‌، به‌لام فهرمووبوی چارێ پێویسته‌ چاوه‌ڕیتی شازاده ساری حوسین بکرت، چونکه ئه‌ویش هه‌مان ئهرکی پێ سپێردراوه. بۆچی ئه‌مه‌ی گوێوه؟ ئه‌مه‌ یه‌کیک بوو له‌و جۆره‌ پرسیارانه‌ی چه‌ندین سال بوو من نه‌مه‌زانی له‌ خۆی ده‌پرسیت، یاخۆ له‌ من؟ نازانم له‌به‌ر چی بوو وام به‌خه‌یالدا هات پێی وا بیت من هه‌ست به‌ نیزیکی له‌و ناکه‌م و له‌ تاو بێ ئۆقره‌یی خۆم بێزار بووم. خۆی وه‌لامی دایه‌وه: "چونکه ترسی ئه‌وه‌یان هه‌یه من له‌ به‌شه‌ سه‌رکه‌وتنی ئه‌وان بخۆم."

نیوه‌ڕۆی ڕۆژی دواتر، پاش ئه‌وه‌ی بیستمان شازاده ساری حوسین هێشتا قه‌لاکه‌ی پێ نه‌گیراوه، خۆچه‌ گشت هه‌ولێ خۆی خسته‌ کار بۆ ئه‌وه‌ی بپوا به‌و وه‌لامی خۆی به‌ئێنیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی واته‌وات سه‌باره‌ت به‌ شوومی و سیخوپی من زۆر ته‌شه‌نه‌ی کردبوو، ئیدی من نه‌ده‌چوو به‌ چادری سولتان. شه‌و، کاتیک به‌مه‌به‌ستی ڕووداوه‌کانی ڕۆژ ڕووی له‌ چادری سولتان کردبوو، خۆچه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی سه‌رکه‌وتن و به‌خته‌مه‌ریدا سه‌رکه‌وتبوو، به‌ ڕووخساری سولتانیشه‌وه دیار بوو به‌وه‌ری پێی هێناوه. له‌ گه‌ڕانه‌وه‌یدا بۆ چادر، گه‌شبینی که‌سیک که‌ باوه‌ری وایه‌ دواچار قاچی ئیبلیس ده‌شکیت، بالی به‌سه‌ریدا کێشابوو. گوێم بۆی ڕاگرت، نه‌ک له‌به‌ر گه‌شبینیه‌که‌ی، بگه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاودێری هه‌ولێ بێ وچانیم بۆ خۆ له‌سه‌ر پێ ڕاگرتنی ده‌کرد.

دیسان بایدایه‌وه سه‌ر باسی به‌سه‌رهاته‌ کۆنه‌کان و ئێمه‌ و ئه‌وان و

سهرکه وتنی چاوه پوانکراو، به لآم خه میگنینه که له دهنگیدا هه بوو من پیشتر له گپرا نه وهی به سهرهاته کاندایه یچی پتی ناشنا نه بووم: دهگوت باسی بیرمه وریه کی هاویه شی سهرده می مندا لیمان دهکات، عووده کهم گرتیه دهستم، نه مجار هیچ دهنکی نه کرد. من نه زانانه زیقه م له عوود هه آساند، نه ویش باسی پۆزانی جوانی داهاتوی ده کرد و دهیگوت نه وسایه توانین رهوتی پروبار ناراسته ی نه و لایه بکهین که خۆمان مه به ستمانه، به لآم هه ردو و کمان ده مانزانی له باره ی پابردو وه ده ویت. له زهینی خۆمدا داری بی جووله ی ناو باخچه یه کی پشته وه، ژووری گهرم و پروناک و میژیککی خواردنم ده بیینی به خزم و کهسوکار دور درابوو. به درێژایی نه وه موو ساله یه کهم جارم بوو به گوێگرتن له خۆجه هه ستم به ئاسووده یی ده کرد. دهیگوت نه مانه ی ئیره ی خۆش ده ویت و له بهر شانی گرانه لییان دور بکه ویته وه، منیش قسه کانییم بۆی سه لماند. کوتی مرۆف دوا ی بیر کرد نه وه له مانه ی ئیره که مژه کانی بیر ده که ویته وه و له گه ل نه م قسهیدا هه لچوو، من دیسان قسه کانییم بۆی سه لماند. پتی ده چوو که شبیینیه که ی له بهرام بهر داهاتوودا ژۆر پروکه شانه بیت. پهنگه له بهر نه وه بوو بیت هه ردو و کمان په یمان به و ژیا نه نوێیه ی برد بیت که به و زوانه دهستی پتی ده کرد، یان به هۆی نه وه وه بوو بیت نه گهر منیش له جیجی نه بوو مایه، هه مان شتم ده کرد. بلیم جی، نازانم!

سهر له به یانی پۆزی دوا یی، له کاتیکدا به مه بهستی تاقی کرد نه وه چه کمان به ره و سه نگه ریکی بچو وکی دوژمن له نیزیکی پتی خۆمان به ری کرد، هه ردو و کمان به هه سته کی سهری پیشه وخته وه ده مانزانی ئامیره که مان به که لکی هیچ شتیک نایهت. سولتان بۆ پشتوانی کردنمان، نیزیکی سه د پیاوی خسته بووه خزمه تمان. به لآم له دوا ی یه کهم هیرشی چه که که مان، پۆیشن و بلآوه یان کرد. چه کی زه به لاح هه ندیک یانی پان کرده وه و له توپه تی کردن، برپیکشیان به هۆی ته کانی کاریگه ری چه که که مانه وه که دوا ی ته قاندنی چه ند کولله یه کی نه نجام نه پیکاو نامه ردانه له قوردا چه قی، بهرکه وتن و کوژدان. به شی زۆریشمان له ترسی شومی و نه گبه تی هه لهاتین، نه مان توانی کو

ببینه‌وه و خۆمان سەرله‌نوێ بۆ په‌لامار ساز بدمینه‌وه. د‌ل‌نیام ه‌ردوو‌ک‌مان له‌و ساته‌دا بیرمان له‌ ه‌مان ش‌ت کرد‌وه‌ته‌وه.

دواتر پیا‌وه‌کانی شازاده‌ حه‌سه‌نی قه‌له‌و ب‌ی ئه‌وه‌ی زیانیکی زۆریان ل‌ی ب‌که‌و‌یت، به‌ سه‌عاتیک سه‌نگه‌ره‌کیان گرت. خۆچه‌ پاش بیستنی ئه‌م ه‌واله‌ ویستی به‌ ئوم‌یدیکی ت‌ره‌وه، پ‌ی‌م وا ب‌یت منیش ئه‌مجار زۆر به‌باشی ل‌یی حا‌لی بو‌وب‌وم، ئه‌و زانیاریه‌ قوله‌ ب‌سه‌لم‌ین‌یت که‌ ه‌له‌وه‌دای بو‌و، به‌لام س‌هر‌له‌به‌ری سه‌ربازه‌کانی ناو سه‌نگه‌ر به‌ ش‌مش‌یر له‌ت‌ک‌راب‌وو‌ن. ته‌نانه‌ت له‌ب‌ن دیواره‌ پ‌وو‌خاو و ماله‌ ئاگر ت‌ی‌به‌ر‌بو‌وه‌کانیشدا که‌س به‌ده‌م گیان ک‌یش‌انه‌وه نه‌ده‌بین‌د‌را. کاتی‌ک‌یش ئه‌و که‌لله‌ سه‌رانهم ب‌ینی که‌ به‌مه‌به‌ستی ب‌ردنیان بۆ به‌رده‌م سو‌لتان کۆ ک‌راب‌و‌ونه‌وه، یه‌ک‌سه‌ر ت‌ی‌ گ‌یشتم ب‌یر له‌ چ ده‌کاته‌وه. له‌وه‌ش زیاتر، پ‌ه‌واییم به‌په‌رۆشی و گه‌رانی خۆچه‌ به‌د‌وای زانست‌دا به‌خشی، وه‌ل‌ی ئیدی نه‌مده‌ویست زۆر چ‌وونه‌ پ‌یشه‌وه‌ی ب‌بینم. پ‌شتم ت‌ی‌ کرد، به‌لام د‌وای که‌م‌یک خۆم پ‌ی‌ پ‌انه‌گیرا و سه‌یریک‌م کرد. له‌ که‌لله‌ سه‌ره‌کان دو‌ور ده‌که‌وته‌وه و هیچ پ‌رۆژیک‌یش ت‌ی‌ نه‌گ‌یشتم تا چ‌ پ‌اده‌یه‌ک له‌ نه‌خشه‌کانی ناو سه‌ریدا چ‌وونه‌ پ‌یش‌ی.

نی‌وه‌پ‌ۆ، پاش ئه‌وه‌ی گه‌رانی‌ه‌وه بۆ ناو کاروانی سو‌یا، گو‌تیان ه‌یش‌تا ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای د‌ۆپ‌ی‌دا نه‌گیراوه. سو‌لتان به‌ته‌واوی ه‌ه‌ل‌چ‌وو‌بو‌و، باسی س‌زادانی شازاده‌ ساری ح‌وس‌ینی کرد‌بو‌و. گو‌تب‌و‌وی به‌ه‌موو سو‌پا‌وه بۆ ئه‌و‌ی ده‌چ‌ین! به‌ خۆچه‌ی گو‌تب‌وو ئه‌گه‌ر تا ئی‌واره قه‌لای نه‌گیر‌یت، ئه‌وا ئام‌یره‌که‌ی ئی‌مه له‌ ه‌یرشی سه‌به‌ین‌یدا به‌شد‌ار ده‌ب‌یت. له‌و کاته‌دا ده‌ست‌و‌وری دا‌بو‌و له‌ ملی ق‌و‌مان‌دان‌یک ب‌در‌یت، چون‌که‌ به‌در‌ژایی پ‌رۆژیک نه‌یت‌وان‌ی‌بو‌و ده‌ست به‌سه‌ر سه‌نگه‌ریکی ب‌چ‌و‌وک ب‌گر‌یت. چه‌که‌که‌مان گ‌یش‌تب‌وو‌وه کاروانی سو‌یا. سو‌لتان گو‌تی به‌ سه‌رنه‌که‌وتنی چه‌کی زه‌به‌لاح‌مان له‌به‌رام‌به‌ر سه‌نگه‌ریکی ب‌چ‌و‌وک‌دا، یان قسه‌ و قسه‌لۆکی له‌م‌ێ نه‌گه‌به‌تی ئام‌یره‌که‌مان نه‌دا. خۆچه‌ ئیدی باسی وه‌رگرتنی به‌شی خۆی له‌ سه‌رکه‌وتن نه‌ده‌کرد. نه‌یده‌در‌کان‌د، به‌لام ده‌م‌زانی ب‌یر له‌ چی ده‌کاته‌وه: کۆتایی گه‌وره‌ی

ئەستىرمەناسانى پىشسۇ؛ يان كاتىك من مىندالىي خۇم و ئاۋەلەكانى ناو كىلگەكانى خۇمانم دەھىنايە پىش چاوم، دەمزانى ھەمان شت بەخەيالى ئەويشدا پادەبۇرئىت. دەمزانى ئەويش بىر لەۋە دەكاتەۋە گەيشتىنى ھەۋالى سەرگەۋتن لە قەلاۋە دوايىن بەختى ئىمەيە، بەلام راستىيەكەي، باۋەپى بەۋ بەختە نەبۇ، بگرە نەيدەۋىست باۋەپى پىي ھەبىت. من دەمزانى كلىسايەكى بچوۋكى ئاگرىتتەربۇۋى كوندىكى ويرانكراۋ كە قەلاگەي دواي شەپكى دژوار گىراۋە و، پاپانەۋە و نزاي دواترى قەشەي بۇيرىش ھەستى ژيانكى نوپى لەمدا وروژاندوۋە. دەمزانى ئاۋابوۋنى خۇر لە پشت كرده بە دارستان داپۇشراۋەكانى لاي چەمانەۋە لە كاتى پەۋتماندا بەرەۋ باكور، ۋەك لە مىندا، لەويشدا ھەستى لە كەمۇكورتىي بەدەرى شتىكى دىمۇلقاند كە بە بىدەنگى و بەۋردى لە قۇناغى پىگەيشتىدا بۇ.

دواي پۇژئاۋابوۋن، پاش گەيشتىنى ھەۋالى ئەۋەي نەك ھەر شازادە سارى حوسىن تىكشكاۋە، بگرە زاننىنى ئەۋەي كە ئۆتريشى و مەجەپستانى و كازاكەكانىش بەھاناي پۇلۇننىيەكانەۋە ھاتوۋن بۇ قەلاي دۇپۇق، قەلامان خۇيمان بىنى. بەسەر گردىكى بەرزەۋە بۇ، سۇورايىي خۇرنشەين لە چەند شۇننىكى قۇۋلە بە ئالا خەملىندراۋەكانى دەدا، سىپى بۇ، سىپى و جوان، نازانم لە چىيەۋە بۇ بىرم بۇ ئەۋە چوۋ مۇرۇف تەنيا لە خەۋندا دەتوانىت شتىكى وا جوان و دانسقى بىيىت. لەۋ خەۋندا بە پەشۇكاۋى دەتەۋىت بە رىگەيەكى پىچ و پەناي ناۋ دارستانىكى تارىكدا بگەيتە پەۋناكىي سەر كىردەكە و ئەۋ بالەخانە سىپىيە، ۋەك ئەۋەي لەۋى ئاھەنگىك ساز بىرئىت و ئۆيىش بخوازىت ئامادەي بىت، يان كامەرائىيەك ھەبىت؛ بەلام ئەۋ رىگەيەي كە دەلئىت ئىستا نا تاۋىكى تر بەكۇتا دىت، ھەر نابىرئەۋە و نابىرئەۋە، بىيستم پەۋبارەكە لە تەختايىي نىۋان دارستانى تارىك و دامىنى قەدپالدا زۇنگاۋىكى بۇگەنى دىرۇست كىردوۋە، ھىزەكانى پىادە، ئەگەرچى بە پىشتىۋانى تۇپ تۋانىۋىيەنە خۇيانى بۇ شۇر بگەنەۋە، بەلام نەياتۋانىۋە بگەنە قەدپالەكە. مىن كاتىك بەمەم زانى، بىرم لەۋ رىيە دەكرەۋە كە ئىمەي گەياندۇۋە ئىرە.

هموو شتيك وهك قهلاي سبي كه پوله بالندهي بهسهريدا دهفرين، جوري قهپالي بهردين كه تا دههات تاريختر دادهگهرا و وینهي دارستاني بیدهنگ و تاريخ، بي کيماسي دهينواند: دهمزاني زوريهي نو شتانهي چهندين سال بو وهك پتيكهوت بهسهرم هاتبوون، ئيدي بهناچاري پوو ددهن، دهمزاني سهريازهكانمان ههركيز ناگهه قووله سپييهكاني قهلاكه و دهمزاني خوجهش وهك من بير دهكاتهوه. نهگه بهياني دهستمان به هيرش بگردايه، بوي ههبوو چهكهكهمان له زونگاودا نوقم بيت و پياواني ناوي و دهوريهري پويوپروي مهرگ ببهوه. پاشان بق نهوهي قسه و باسي شوومي و نهگبهتي و ترسي سهريازهكان هتور بگههوه، داوايان دمکرد كهلهي سهرم فرتي بدرتيه بهردهميان و دهمزاني خوجهش بهقهه من پيشبيني نههي كردبوو. هاتهوه بيرم چهندين سال له مهويهر بهمههستي نهوهي دنهي بدهم له بارهي خوييهو بدويت، باسي هاوريهكي سهردهمي مندالي خوم بوي كردبوو كه خومان لهسر هاوكات بيرگردنهوه له يهك شت راهيتابوو. هيچ گومانم نهبوو لهوهي همان شت بهخيالي نهويشدا تي دهپري.

درهنگاني شهو چووو چادري سولتان، ماوهيهكي زور تي پهري و هر نهگهرايهوه. لهبهر نهوهي زور باش پيشبينيم دهکرد سولتان و شازادهكان داواي ليكدانهوي پووداوهكاني پور و داهاتوي لي دهكهن و فره باش دهمزاني نو چ دهليت، لهپ وام بهخيالدا هات هر لهوي كوشتوويانهوه و واي بچووم پياوكوزمکان دواي كهميكي تر دهگهه سهر منيش. دواتر خيالام چوو بق نهوهي له چادر دهرچوييت و بي نهوهي به من بلتيت، راستهخو بهرهو قهلاي سبي ديوار له تاريخيدا درهوشاوه چوييت. وام هتاييه بهراچاي خوم له نيشكگر و زونگاوه دارستانهكه پهريومهوه و زور له ميژه خوي گهياندووته ويندهرئ. خوم زور تيك نهدا، له كاتيكدا من چاوهپتي پورتي داهاتووم دهکرد و بيرم له زواني نوئي خوم دهكردهوه، نو هاتهوه، دواي سالانكي زور و باش گفتوگوي دريژ و ورد لهكه لهوانهي ناو چادرهكهدا، زانيم خوجه له چادري سولتان همان نهو شتانهي گوتبوو كه من پيشبينيم

کردبوو. هیچی بۆم نه گپراپه وه، وهک که سیک له سهر سه فهر بیت، په له په لی بوو. گوئی ته میکی چپ دره وهی داگرتووه. من له مه بهستی تی که یستم.

تا تاریک و لیلی دمه وه یه یان باسی نه وم بۆی کرد چون شته له پاش به جیما وهکانی ولاته کهم و ماله کهم بدۆزته وه، کی له نه مپۆلی و فلز نسا ده ماننا سیث و باسی خووی دایکم، باوکم، خوشک و براکانم بۆی کرد. باسی هه ندیک جیاوازیی بچووک و تایبه تم بۆی کرد له وانه ی مرۆگه له یه کتر جیا ده که نه وه. به دهم قسه کرد نه وه بیرم که و ته وه من پیشت هر مو نه م شتانه م بۆی کپرا و ته وه ته نانه ت تا به خاله که وره که ی سهر پشتمی برای بچوو کی شتم ده گات. گه لیک جار، له کاتی گپرا نه وه ی نه م به سهر هاتانه دا بق سولتان، یان له کاتی نووسینه وه ی نه م کتیه به دا، وا هه ستم ده کرد به سهر هاته کانم له راستیه وه دور بن و زاده ی خه یالی خۆم بن، به لام نه و کاته ی بق خۆجه م ده گپراپه وه، به ته واری باوهرم پتیا نه هه بوو. هر به راستیش خوشکه کهم له کاتی قسه کردندا که میک زمانی ده یگرت. جلویه رگی شمان کوژه که ی زۆریان پیوه بوو. نه و شتانه ش راست بوون که له په نجه ره ی پرووه و باخچه ی پشت وه ی ماله که مابندا ده مینین. دمه وه یه یانی هاتمه سهر نه و باوهره ی بۆیه که و توومه ته بهر جادووی نه م به سهر هاتانه م، چونکه پیم وا بوو، نه گهرچی درمنگیش بیت، په منگه پۆژیک له و شوته وه ی تیایدا راوه ستاون، ده ست پی بکه نه وه. ده مزانی خۆجه ش بیر له هه مان شت ده کاته وه و به خوشحالیه وه باوهره ی به به سهر هاتی خۆی هه یه.

بی په له پرووی و بی نه وه ی یهک وشه بلتین، جلویه رگی خۆمان گۆرپیه وه. نه گوستیه و مه دالیای خۆم که به درژاییی چهن دین سال له شار دنه وه یاندا له پیش چاوی نه و سهر که و توو بووم، رادهستی کرد. مه دالیاکه م وینه ی داپیره و پرچی له خۆوه سپی بووی ده زگیرانمی تیدا بوو. پیم وا بیت به دلی بوو، له ملی کرد، دواپی له چادر چووه ده ری و پۆشیت. سهیری ونبوونی له سهر خۆیم کرد له ناو ته می کپدا. خه ریک بوو ده ورو بهر پرووناک ده بووه وه و منیش زۆر خه وم ده هات، چوومه جیگه ی نه وه وه و به ئاسوده یی لی نوو ستم.

ئىدى ۋا گەيشتە كۆتايىيى كىتەبەكەم. لەوانەيە خوتنەرانى ھۆشمەندىم پايان ۋا بىت لە مېژە بەسەرھاتم بەكۆتا گەيشتوۋە ۋ پەنگە تەنانەت كىتەبەكەشيان فرېڭ دايىتتە لاۋە. سەردەمانىك مەنىش بىرم لە ھەمان شت دەكردەۋە: ئەم پەپانە كە سالاننىكى زۆر لەمەۋبەر نووسىبوۋوم، بەنيازى ئەۋەى جارىكى تر نەيانخوتىنمەۋە، فرېم دابوۋنە گۆشەيەكەۋە. ئەۋ سەردەمە نيازىم ۋا بوۋ تەۋاۋى ھۆشى خۆم بدەمە كۆمەلە چىپۆككىك كە بە چىژەۋە بۆ خۆم ھۆنىبوۋمەۋە، نەك بۆ سولتان: ۋەك چىپۆكى ئەۋ بازىرگانەى بوۋ بە گورگ ۋ تىكەل بە گەلەگورگ بوۋ؛ يان ئەۋ چىپۆكى ئەفنانەى لە بىبابانى چۆلى ۋلاتانى ھەركىز نەدىۋم ۋ لە دارستانە تەزىۋەكاندا دەقەۋمان. دەمويست ئەم كىتەبە ۋ ئەم بەسەرھاتە لە بىر بىكەم. پاش ئەۋ ھەموو قسە ۋ قسەلۆكانەى بەر گوتىم كەۋتېۋون، دۋاى گىشت ئەۋ روۋداۋانەى بەسەرم ھاتېۋون، ئەگەرچى دەمزانى كارىكى ۋا ئاسان نىيە، خەرىك بوۋ زۆر بەئاسانى ئەۋ ئامانچەم بېيىكم، بەلام بە قسەى مېۋاننىك كە دوو ھەفتە لەمەۋبەر بۆ دىقتم ھاتېۋو، فرېۋم خۋارد ۋ سەرلەنۋى ئەم كىتەبەم ھىنايەۋە دەرئ. ئەمىرۆ ئىدى دەزانم ئەمە خۆشەۋىستىرتىن كىتەبى مە ۋ بىپارم داۋە ۋەك پىۋىست، جۆرى ئەۋەى خۆم دەمەۋىت ۋ بەپىتى خەۋن ۋ خەيالى خۆم بە ئەنجامى بگەيەنم.

ئەۋ كاتەى بۆ بە ئەنجانم گەياندنى كىتەبەكەم چۈۋمە بەردەم مېزى كۆنمان، نىگام كەۋتە سەر ئاشىكى ناۋ دار زەيتۋنە دورەكان ۋ بەلەمىكى بچوۋك بىنى لە جەنەتھىسارەۋە بەرەۋ ئەستەنبول دەچوۋ. لاي خۋارەۋەى باخچەكەش بېيىك مەندالم بىنى بە شادمانى لە ناۋ دار ھەنجىرەكاندا گەمەيان دەكرد، ئەۋ پىگە تۆزاۋىيەم دەبىنى كە لە ئەستەنبولەۋە دەچوۋە گەبزە. لە بەفرى زستاندا،

پټېسواری زؤر بهو پټگهيدا تې ناپه پڼ، به لآم به هاران و هاوینان نهو کاروانانهم دهبینی که بهرمو پوژه لات، بۆ نه نادول، به غدا و شام به پټوه بوون. هره زیاتر، عهره بانهی دوی گا به ویدا تې ده پڼ و هیدی هیدی پټیان دهکرد. هه ندیک جاریش به بینینی نه سپسواریک که نه مده توانی له دوروهو جلویهرگی بناسمه وه، ترپه ی دلم زیادی دهکرد. به لآم کاتیک نئزیک دهکه وته وه، حالی ده بووم خالۆی پټیوار بۆ لای من نایهت. بهم دواپیانه کهس نه ده هات، ئیدی ده شمزانی نایهت.

به لآم گازندهشم نه دهکرد و باکم له ته نیایی نه بوو: نهو سالانه ی وهک گهره ی نه ستیره ناسان کارم کردبوو، پاره و پوولیکی زؤرم پټکه وه نابوو، ژم هینابوو، چوار مندآلم هه بوو. هر زوو له کاتی گونجاودا دهستم له کاره کهم هه لگرت، چونکه پیشه کهم فیری کردبووم پتشموخت ههست بهو کاره ساتانه بکه که له وانه بوو دواتر به سه رم بڼ، ماوهیه کی زؤر بهرله وهی سوپای سولتان بهرمو فیه نا به پټ بکه ویت و لټبوو که کانی دهرویه ری له تاو رقی تیکشکان که الله ی گهره ی نه ستیره ناسانی دوی من به پڼ و سولتانی ئالووده ی ئازهل له ته خت به پڼنه خوار، من بۆ ئیره، بۆ که بزه، هه لهاتم. نه م خانووم به دروستکردن دا و له گهل کتټبه خو شه ویسته کانم و منداله کانم و یهک دوو پیای خؤمدا تیایدا نیسته جټ بووین. هاوسه ره کهم، نهو کاته ی گهره ی نه ستیره ناسان بووم، خواستبووم، زؤر له خؤم که نچتر بوو. که ییانوو یه کی شارهزا بوو، که لټک به باشی سه ری له کاروباری ناوماال ده رده چوو، هه موو ئه رک و کاروباری گهره و بچوکی منی له نه ستوی خوی گرتبوو. ئیدی ته مه نم خوی له حه فتا سال دها و هاوسه ره کهم به درټزایی رؤژ به ته نیا له م ژوره دا جټی ده هیشتم بۆ نه وهی خه یال بکه مه وه و کتټب بنووسم. به مجوره، له پیناوی دؤزینه وهی کو تاییه ک بۆ به سه رها ت و ژیانم، تیر و پڼ و به کامی دل بیر له (نهو) ده که مه وه. نه مه به مه رجټک له سالانی ده سپټکدا هه ول م دها خؤم له و بیر کردنه وه به پاریزم.

سولتان یه ک دوو جار ئاره زوی کرد باسی (نهو) بکات، به لآم بۆی ده رکه وت من به هیچ جۆرټک پټم خو ش نییه خؤم له قهره ی نهو باسه بدهم. پټم

وا بوو نهویش لهم هه لویستم پازی بوو. نهو منده نه بیت دهیویست شتیکی بۆ
 پروون بیتوه، به لام هرگیز نه متوانی بزائم دهیه ویت چی و تا چ پادهیه کی بۆ
 پروون بیتوه. هر له سهره تاوه پیمی کوتیوو پتویست ناکات شهرم بکه م له
 پای نهو هی (نهو) کاریگری له سهرم داناوه و شتی لیتوه فیتربووم. پیمی
 دهگوت: "من هر له سهره تاوه ده مزانی هه موو نهو کتیب و سالنامه و
 پیشببینیکردنانهی به درتزیایی نهو سالانه پیشکیش به منت کردووه، له
 نووسینی (نهو) بووه. نهو کاتهی تۆ خزابوویته کونی مالهوه و سهرقالی
 پرۆژهی چه که کهت بوویت، من هه مان شتم به (نهو) دهگوت. ده مزانم هه روک
 چۆن (نهو) هه موو شتیکی به تۆ و تۆیش هه موو شتیکت به (نهو) کوتووه،
 نه مه شی بۆت گیتراو ته وه. له وانهیه لهو کاته دا هیشتا هیچ کامان سهری
 په ته که ی له دهست نه ترازابیت، به لام ههستم دهکرد سولتان له سهر زمینیکی
 پتهوتر پاره ستاوه. نهو کاته سولتانم وا هاته پیش چاو له من ژیرتر بیت و
 هر شتیکی بۆ زانین بشیت دهیزانیت، بۆیه گه مه ی دهکرد تا لهو رتیه وه من
 بخاته له پی دهستییه وه. له وانهیه کاریگری قه رزارباریشم به سهر نه م
 هه لویستمه وه هه بوویت، چونکه سولتان منی له دهست نهو سهر یازانه
 پرگار کرد که به هو ی تیکشکانمان له زۆنگاوه که دا و به هو ی واته واتی شوومی
 و نه گبه تییه وه هار بوو بوون و داوای په راندنی که لله ی سهری منیان دهکرد.
 نه گه ر سولتان له سالانی سهره تا دا به پاشکاو ی پرسیار ی بگردبایه،
 له وانه بوو هه موو شتیکی بۆ بگیتومه وه، چونکه نهو کاتانه هیشتا قسه و
 قسه لۆکی له مه ی نهو هی "من من نیم"، ته شه نه ی نه کرد بوو. ده مو یست له که ل
 که سیتکا سه باره ت به رووداو و پیشهاته کان بدویم. تاسه ی (نهو) م کرد بوو.

به ته نیا ژیان به سه ربردن لهو ماله ی سالانیکی زۆرمان پیکه وه تیدا
 گوزهراند بوو، بی تۆقره ییی منی زیاتر دهکرد. گیرفانه کانم پر بوون له پاره،
 لهو سهره بنده دا بوو لاقه کانم له سهر پۆیشتن بۆ بازاری به دیلگیراوان پاهات.
 دواچار به له نگازیکم کر ی، نه به (نهو) دهچوو، نه به من، هینامه وه بۆ مال.
 شهو، نه گه ر چوومه بهرده م ناوینه و داوام لی کرد هه موو شتیکم فیر بکات،
 باسی ولات و پابردووی خۆیم بۆ بکات و له وهش زیاتر خراپه کارییه کانی خۆیم

بۆ بگيرتتهوه، لىم ترسا. شهوتكى بهرباد بوو، بهزهيم بهوداماوهدا هاتهوه و بپيارم دا سبهينى نازادى بگم. بهلام بهخيلى يهخه مى گرت، بۆيه برده بازاي ديلهكان و فروشتمهوه. دواتر به گهركدا بلوم كردهوه كه بپياري ژن هينام داوه. له بهر نهوهى پتيان وا بوو منيش دهيمه كه ستيكى وهك نهوان و ناسوودهى بال بهسهر گهركدا دهكيشيت، به شادمانيهوه هاتنه لام. منيش پازى بووم بچمه ريزى نهوانهوه، كه شبن بووم، بيرم دهكردهوه قسه و قسه لوك بهكوتا ديت، سالانى سال چيروك و بهسهرهات بۆ سولتاني خوم دههونمهوه و به ناسوودهى دهژيم. ژنهكه م زور بهوردى ههلبژارد. شهوانه عووديشى بۆم دهژمند.

كاتيك واتهوات سهرى ههلايهوه، سههتا پيم وا بوو كه مهيهكى سولتانه، چونكه باوهرم وا بوو چيژ لهوه ومردهكرت چاوديري نيهگرانى و دلپاوكيى من بكات و به پرسياركردن تووشى سهرسوورمانم بكات. دهسپيك، نهگه له خويهوه قسهى له جۆرى تايا خومان دهناسين؟ پتويسته مرفف خوى باش بناسيتى دهكرد، زور نيهگران نهدهبووم؛ چونكه دهزمانى لتيووكهكان ديسان دهوريان داوه و نهو پرسياره وهسكهرا نه له لهوچهيهكى شهيداي فلسفهيهى يونانهوه فيتر بووه. پاش نهوهى منى پاسپارد شتيك لهو بارهيهوه بنووسم، نووترين كتىبى خوم پيشكيشى كرد. نهو كتىبه تايبهت بوو به چيروكى كارامز و چۆلهكهى شادمان و بى خه. شادمان بوون، چونكه بيريان له خويان نهدهكردهوه و له خويان نهدهپرسى نيمه كين؟ كاتيك بيستم كتىبهكهى بههههه كرتوووه و بهچيژوهوه خوئندويهتياهوه، ناھيكم بهبهردا هاتهوه، بهلام هيشتا قسه و قسه لوكم پى دهگهيشتهوه: دهگوترا من سولتان به كه مژه دهزام، چونكه هيج لهو كهسه ناچم كه شوئيم كرتووتهوه، گوايه (نهو) لاواز و من قهلهو بووم. نهگه دهگوت من ناتوانم ههموو شتهكانى (نهو) بزام، منيان به درۆزن دهزمانى و پتيان وا بوو منيش رۆژيك له كهرمى شهركدا و دواى هينانى نهگهتهى بهسهر سوپادا وهك (نهو) ههلايم، نهتنيههكانى شه به دوژمن دهگهينم، رچى بۆ بهزىنى سوپا خوش دهكم و هتد... بۆ خوپاراستن لهم قسانه كه پيم وا بوو له سولتانهوه سهرجاوه دهكرن، پيم له ناھهنگ و

بەزم و پەزم بڕی، زۆر لە نێواندا نەدەبیندرا و لاواز بووم. بەوردی دواى ئەو بابەتە کە وەتم کە دواى ئەو لە چادری سولتاندا باس کرابوو و هەموویم بۆ پوون بوو. ئەکەم بەک لە دواى ئەک منداڵی دەبوو. داهاشکی باشم هەبوو، دەموست واتەوات، (ئەو) و پابردوو لە بیر بەکەم و بە ئاسوودەیی درێژە بەکاری خۆم بەدم.

نێزیکەى حەوت ساڵ خۆم پێ راگیرا. ئەگەر ئۆقەرەم لێ نەبرایە، یان پوونتر بێم ئەگەر پەیم بە خاوەنکردنەوێکی تری دەوربەری سولتان نەبردبایە، دەستوانی تا کۆتایی بەردەوام بم، چونکە بە تێپەرپوون بەو دەرگایاندا کە سولتان بۆمی خستبۆنە سەریش، ناسنامەى کۆنى خۆم سەپبوو و دەموست بەیەکجاری لە بیرى خۆمى بێمەو. ئیدی بەشێوەیەکی بێ سەرپەر وەلامی پرسیارەکانی تەبەت بە ناسنامە دەدا، چونکە پێشوو تر منیان نیکەران کردبوو: دەمگوت: "ئەو کەى گرینگە مرۆف کتیبە یان کتیبە، گرینگ کار و کردەوێمانە. پێم وا بێت سولتان لەم دەرگایەو چوو دۆلابی ئەقلمەو! داواى لێم کرد باسی ئەو وڵاتەى بۆ بەکەم کە (ئەو) بۆی هەلاتوو، باسی ئێتالیا، کاتیک دەمگوت زانیاری ئەوتۆم نێبە، ئەو هەلاتوو: "بە منى گوتوو هەموو شتیکی بۆ تۆ گێراوەتەو، بۆچی دەترسیت، قسەکانی (ئەو) بێنەو بیرى خۆت و هیچى دى. منیش ناچار باسی منداڵی (ئەو) و بەک بەیەکی ئەو بیرەوێبە جوانانەم بۆ سولتان ریز کرد کە بەشیکیشیم خستۆتە دووتۆتى ئەم کتیبەو. سەرەتا هێندە ئۆقەرەم لێ نەبرابوو، سولتان بەجۆزیک گوێی لێم دەگرت وەک ئەوێ باسی کەسى سێیەمى بۆ بەکەم. بەلام سالانى دواتر زۆر چوو پێشەو. ئیدی بەجۆزیک گوێی بۆ قسەکانم رادەگرت وەک ئەوێ گوێی بۆ (ئەو) راگرتبێت: بەلام هەر جارێک پرسیارى وردەکاریبەکانى لای (ئەو) دەکرد، داواى لە من دەکرد نەترسم و ئەو وەلامى بەدەمەو کە ئەو ساتەدا بەخەیاڵمدا دێت: "داواى کام رووداو خوشکەکەى تووشى قسە بزرکاندن بوو؟ بۆچی لە زانکۆی پادوا وەرەگیرابوو؟ لە بەکەم تەدارەکی فێشەبازیدا کە (ئەو) لە ئینیسیا سەیری کردبوو، پەنگی جلپەرکی براکەى چۆن بوو؟" ئەو کاتانەى ئەم وردەکاریانەم بەجۆزیک وەک ئەوێ بەسەر خۆم

هاتبیت بق سولتان دهگیرایه‌وه، یان پتکه‌وه به به‌لهم به ناوی ده‌ریادا ده‌گه‌راین، یان به‌دیار حوزتکی گولپه‌نگی پر له بۆقه‌وه بووین؛ یان له به‌رده‌م قه‌فه‌سی زیوینی مه‌یمونه بی ئابرووه‌کاندا بووین؛ یان له یه‌کتیک له‌و باخچانه‌دا بووین که پر بوو له بیره‌وه‌ریی ئه‌و سهرده‌مانه‌ی پتکه‌وه پیاسه‌مان تیایاندا ده‌کرد. ئه‌و کاتانه سولتان به چیرۆکه‌کان و به گه‌مه‌ی پشکوونی گول له باخچه‌ی می‌شکماندا خۆشحال ده‌بوو، زیاتر له من نیزیک ده‌بووه‌وه و به‌شێوه‌یه‌ک باسی (ئه‌و)ی ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دوای دۆستتکی دێریندا بگه‌ریت که ناپاکی له هه‌ردوو‌کمان کردبیت: له‌و کاتانه‌دا بوو گو‌تی: (باشی کرد هه‌له‌ات، ئه‌گه‌ر نا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی سه‌فای زۆری بۆم ده‌سازاند، زۆر بیرم کرد‌بووه‌وه به‌رگه‌ی بی ئابروویی نه‌گرم و پۆژیک ده‌ستووری کوشتنی بده‌م.) دواتر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رم لی دهرنه‌ده‌چوو باسی کامان ده‌کات، به‌چهند لێدوانیک منی ترساند، به‌لام به‌توندی نا، به‌میهره‌بانی قسه‌ی ده‌کرد: پۆژی وا هه‌بووه‌ ترساوه‌ له‌به‌رامبه‌ر نه‌زانایی (ئه‌و)دا خۆی پتی پانه‌گیریت و بریاری کوشتنی بدات و هینده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ دواین شه‌ودا بانگی پیاو‌کوژان بکات! پاشان گو‌تی: "تۆ بی ئابروو نیت، خۆشت به‌ ژیرترین و بی تاوانترین مرقۆی جیهان دانه‌ناوه؛ کاره‌ساتی په‌تاکه‌شت له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆت لیک نه‌داوه‌ته‌وه. به‌ گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و پادشا بچوو‌که‌ی له‌سه‌ر مێخ دانراوه، شه‌وانه‌ خه‌وت له‌ چاوی که‌س نه‌فراندووه. که‌سیشت نه‌بووه‌ دوای بیستنی خه‌ونه‌کانی سولتان بق مال رابکه‌یت و به‌ده‌م گالته‌ پتکردنه‌وه‌ بۆی بگه‌یریته‌وه. که‌ست نه‌بووه‌ بق فریودانی سولتان چیرۆکی قۆر و پر له‌ به‌زمی له‌گه‌لدا بنووسیت!" کاتیک گو‌یم بق ئه‌م قسانه‌ راده‌گرت، به‌ترسه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد خۆیشم و هه‌ردوو‌کمان، وه‌ک له‌ خه‌وندا، له‌ دهره‌وه‌ ده‌بینم و سه‌ری په‌ته‌که‌م له‌ ده‌ست ترازاو، به‌لام له‌ چهند مانگی رابردوودا سولتان وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌یو‌ت شیتیم بکات، زیاتری ده‌گیرایه‌وه: "تۆ له‌و ناچیت، وه‌ک (ئه‌و) هه‌موو هۆشی خۆت نه‌داوه‌ته‌وه‌ سۆفیه‌گه‌رییه‌ی که‌ ئێمه‌ له‌ ئه‌وان جیا ده‌کاته‌وه! سالانیکێ زۆر له‌مه‌ویه‌ر، ئه‌و ده‌مه‌ی من هه‌شت سالان بووم و ئێوه‌ هه‌شتا منتان نه‌ناسیبوو، پتکه‌وه‌ تداره‌که‌یکێ فیشه‌کتان کرد و منیش له‌ که‌ناری ئه‌وبه‌ره‌وه‌

سهيرم دهکرد. ئىبليسەكەى تۆ ئەوئى (ئەوئى) لە تاريكايى ئاسماندا بەسەرکەوتن گەياند و ئىستا لەگەل (ئەو)دايە، لەتەك (ئەو)دا چووته ولاتىك پىتى وايە ئاسوودەيى تيدا دەدۆزىتەوه! دواتر لە ميانەى گەپانى بەردەوامان بەناو باخچەکاندا سولتان دەپيرسى: "باشە مرۆف هەر دەبىت سولتان بىت تا بتوانىت حالى بىت مرۆگەل لە سەرانسەرى جيهاندا لە يەك دەچن؟" بە ترسەوه بىدەنگ دەبووم. وەك ئەوئەش بىهوت دواين هىلى بەرگريم برووخىنىت، دەپيرسى: "ئايە تواناي مرۆف بۆ چىگرتنەوهى يەكدى باشترين بەلگە نىيە بۆ ئەوئى كە مرۆگەل هەموويان لە يەك دەچن؟" ئىدى بەو جۆرە كار لە كار ترازابوو.

پى دەچو بتوانم بە پشوو درىژى خۆم بەرگەى هەموو ئەمانە بگرم، چونكە ئومىدم وا بوو پۆزىك دىت سولتان و منيش (ئەو) لە بىر خۆمان بىهينهوه و بىرىشم لە پىكەومنانى پارەى زياتر دەكردهوه. ئىدى لەسەر ترسان لە ناروونى و لىلى راهاتبووم، بەلام سولتان وەك ئەوئى بەسەر ئەسپەوه بەدواى كەوتىشكدا غار بەهين و لە دارستاندا پىمان هەلە كرىدىت، بەشپەوهىكى زۆر بى پەروا دەرگاكانى ئەقلى دەكردهوه و داى دەخست. لە هەمووشى خراپتر، ئەمەى بە پيش چاوى هەمووانەوه دەکرد. ديسان هەمان ئەو لىبووكانە دەرهيان دابوو، لەبەر ئەوئى پەيم بە نىزىكبوونەوهى كارەسات، خاوتنكردنهوهىكى نوێ و دەستگرتن بەسەر مالى و سامانى هەمووماندا برىبوو، ترسام. ئەو پۆزەى سولتان داواى لىم كرد دەرپارەى پردەكانى قىنىسىا، قردىلەى پاراواى سەرىۆشى سەر ئەو مێزەى (ئەو) لە سەردەمى مندالىى خۆيدا نانى بەيانيانى لەسەر دەخوارد، ئەو ساتەى بۆ ئەوئى بىت بە موسلمان، هيندەى نەمابوو سەرى بپەيندريت و ئەو ديمەنانەى لە پەنجەرەى پووو باخچەى پشتەوهى مالهەياندا دەبينىت، قسەى بۆ بكەم و داواى لىم كرد هەمووى، وەك ئەوئى كىتومت بەسەر خۆم هايتىت، لە كىتبىتدا بنووسمەوه، بپيارم دا بە زووترين كات لە ئەستەنبول هەلىيم.

بەمەبەستى لە بىركردنى (ئەو)، لە گەبزه، لە مالىكى تردا نىشتهجى بووين. سەرەتا لەوه دەرترسام پياوانى كۆشك بىن، بمدەنه پيش خۆيان و بمەن، بەلام

نهكس په دوامدا هات و نه كهس لږمې پرسىپه وه. كهسپش دهستى له داهاته كانم ندا. يان دهبوو له بېر كرابم، ياخو له ژر چاودىرې نېښې سولتندا بووم. گوتم نډايى و دريژم به كارم كانم دا. ثم خانووم به بنيا تانان دا و باخچې پشتهووم به نارووى خوځم و به چوړك له ناستى وه لامدانه وهى دهنه گه كانى ناخمد ايت، رازنده وه. كاتى خوځم به خوځنده وهى كتيب، نووسىنى چپوړكى پر له به زم بځ خوځىسى خوځم و له گهل نهو ميتواناندا به سر دهر د كه به هوى نهوې كوڼه گهره ئه ستيره ناسان بووم، بځ پرس و راوړ دهاته كنم. منيش كه منتر بځ پاره و زياتر بځ به زم و سره گرمى خوځم گوتم بځ چپوړك و به سره اتيان راده گرت. ده توانم بلتم نهو ماوه به به باشتري شتوه نهو ولاتم ناسى كه مندالى خوځم تيايدا به سر بر دبوو: كه مئندامان، كه سانى داموى كوړ و برا لى بزر بوو، نه خوځسانى بچاره، باوكانى خاوهن كچى قهره، نهو گرگانه ئى بالايان هيچ زيادى نده كرد، پياوانى دلپس، كوړ، به له موان و نه فيندرانى سهودا و سره گر ددان دهاتنه لام. منيش بهرله وهى داهاتويان بځ بخوځنمه وه، به دور و دريژى گوتم بځ به سره اتى ژيانان راده گرت و له دهفته ريكدا دهمنووسىپه وه بځ نهوې، كتومت وهك لهم كتيبه دا كرومه، دواتر بيخمه سره چپوړكه كانى خوځم.

هر لهو سالنه دا پياوړكى به سالچووم ناسى كه له گهل خوځيدا خه ميكي بځ ژووره كه م هينا. ده بيت ده، يان پازده سال له من به ته منتر بوو بيت. ناوى نهوليا بوو. به بينى خه مى سره رووخسارى، ده موده ست بوم دهر كهوت كوځته ئى دهستى ته نيايپه، به لام نهو واى نه گوت: سره تاپاى ته منى خوځى بځ گه ران و گه شتنامه يكي ده بهر كى كه له ته واو بووندا بوو، ته رخان كړد بوو. ده يو ست بهرله وهى مالئاوايى له ژيان بكات، بچپته مه كهكه و مه دينه ئى نيزيكتري شوي له خوا، خوازيار بوو له باره يانه وه بنووسيت. به لام كيما سىپه كه له كتيبه كهيدا هه بوو نو قهره ئى لږى برى بوو. به نياز بوو باسى نيئاليا بځ خوځنه رانى بگيړپته وه، پيشترش زوړى له باره كانياو و پرده كانيه وه بيستبوو. ناويانگى منى له نهسته نېول بيستبوو، هاتيووه لام و پرسىارى ليم كرد داخو ده توانم باسى نهوې بځ بكم؟ من گوتم هه رگيز

ئىتاليام نەدىيە، ئەۋىش گوتى ۋەك گىشت كەسىكى تر بەمە دەزانىت، ئەمجار گوتى بەلام تۆ سەردەمانىك كۆپلەيەكى خەلكى ئەۋولاتەت ھەبۈۋە ۋە ھەموو شتىكى بۆت گىتراۋەتەۋە، پىشنىيازى كرد ئەگەر مەن ئەۋ شتانەى بۆ بگىرپەۋە، ئەۋىش چىرۆكى بەچىزىم بۆ دەگىرپتەۋە، گوتى مەگەر خۆشتىن لايەنى زىانت ھۆنىنەۋە ۋە گۆگىرتەن لە چىرۆكى بەتام ۋە پەر لە چىزى نىيە؟ بە دوۋدلىيەۋە نەخشەيەكى لە جانتاكەى دەرھىنا، خراپترىن نەخشەى ئىتالىا بوۋ تا ئەۋ كاتە دىيىتم، بىريارم دا باسى ئىتالىاي بۆ بگەم.

بە دەستى خېنى كە مندالى دەھىنايەۋە بىرى مرقۇف، ئامازەى بۆ شارىكى سەر نەخشەكە كرد، پاش خويىندەۋەى ناۋى شارەكە بە چىنچە، بەۋردى ئەۋ فانتازىيانەى مەنى تۆمار كرد كە لە بارەى ئەۋ شارەۋە بۆم گىرايەۋە. بۆ ھەر شارىكىش بەسەرھاتىكى دانسقى ۋە پەر لە سەمەرەى دەۋىست، بەۋ جۆرە، شەۋىك تا بەيانى دانىشتىن ۋە لە سىيازە شەۋدا لە باكورەۋە بۆ باشۋور بە سىيازە شارى ئەۋ ۋولاتەدا گەراين ۋە مەنىش پەكەم چارم بوۋ لە زىانمدا دەمبىنى. پاشان كەشتىيەك ئەۋى لە سىسىليايەۋە بۆ ئەستەنبول ھىنايەۋە. ئەۋىش لە گىراۋەۋەكانم پازى بوۋ، بىريارى دا لە پاداشتى ئەۋەدا دلم خۆش بىكات ۋە كەۋتە گىراۋەۋەى باسى ۋەنبوۋنى تەنافبازەكان لە ئاسمانى عەكا؛ زىنىك قۇنيا كە لەبرى مندال، فىلى بوۋە؛ گاي شىن ۋە بالدارى كەنار پوۋبارى نىل؛ پشلىي پەمەيى؛ قولەى سەعاتى ڧىنا؛ ددانەكانى پىشەۋەى كە لەۋى بە دروستكردنى دابوۋن ۋە بە زەردەخەنەۋە پىشەۋەى مەنى دان؛ ئەشكەۋتى قىسەكەرى كەنار دەرپاي ئازۆف ۋە مېروۋەلى سوۋرى ئەمريكا. ئەم بەسەرھاتانە، لەبەر ھۆيەكى نەزانراۋ خەمىكى نامۇيان لە ناخمدا چاند ۋە لە قولايىي ھەناۋمەۋە دەۋىست بگىرىم. تەۋاۋى سوۋرپايى خۆر لە ژوۋرەكەمى دابوۋ؛ كاتىك ئەۋلىا لىمى پرسى داخۇ مەنىش چىرۆك ۋە بەسەرھاتى سەير ۋە سەمەرەم لەكن دەست دەكەۋىت، يان نا، داۋام لىي كرد خۆى ۋە پىاۋەكانى لاي ئىمە پۆز بگەنەۋە، چۈنكە بەپاستى دەۋىست تۈۋشى سەرسوۋرمانى بگەم، پىم گوت چىرۆكىكم ھەيە دەرپارەى دوۋ كەس كە جىي يەكيان گرتۈۋەتەۋە ۋە زۆرت پى خۆش دەيىت.

شهو، دواى ئه‌وه‌ى هه‌ركه‌س چوووه ژووړى خۆى و ئه‌و بېده‌نگيه‌ى هه‌ردووكمان چاوه‌رتى بووين، هاته ئاراوه، گه‌راينه‌وه بق ژووړمكه. بق يه‌كه‌مجار له‌و كاته‌دا پېشبينى ئه‌م چيرۆكه‌م كرد كه ئىستا ئتوه وا خه‌ريكن له‌ خوێندنه‌وه‌ى ده‌بنه‌وه! له‌وه نه‌دمچوو چيرۆكه‌م ده‌ستكرد بېت، وهك ئه‌وه وا بوو كه‌سيكى تر به نه‌رمى هه‌موو ئه‌و وشانه‌ى به‌ گوێى مندا چريانديت و پسته‌كان هيدى هيدى به‌دواى يه‌كدا ريز بووين: "ئه‌و كاته‌ى كه‌شتيه‌كانى تورك پتيان پيمان برى، له‌ فينيسياوه به‌ره‌و ناپۆلى ده‌چووين..."

دره‌نگانيكى دواى نيوه‌شه‌و، پاش كۆتاييه‌تنان به‌ به‌سه‌ره‌اتم، بېده‌نگيه‌كى درېژ هاته ئاراوه. هه‌ستم ده‌كرد مېوانه‌كه‌م و خۆشم بيرمان له‌ (ئه‌و) ده‌كرده‌وه، به‌لام (ئه‌و) يكي ژۆر جياواز له‌وه‌ى من له‌ سه‌رى ئه‌وليا‌دا بوو. هيچ گومانم نه‌بوو له‌وه‌ى له‌و ساته‌دا بير له‌ ژيانى خۆى ده‌كاته‌وه! منيش به‌خه‌يال‌مدا هات ژيانى خۆم و (ئه‌و) و به‌سه‌ره‌اتى خۆم خۆش ده‌ويت. شانازيشم به‌ سه‌رجه‌م ئه‌و پروداوانه‌وه ده‌كرد كه به‌كرده‌وه به‌سه‌رم هاتبوون، ياخۆ به‌خه‌يال‌مدا پا‌بوورده‌بوون. ئه‌و ژووړه‌ى تيايدا دانىشتبووين، تزه بوو له‌ بيره‌وه‌رى ئه‌و شتانه‌ى سه‌رده‌مانيك ده‌مانويست به‌ ئه‌نجامى بگه‌ينه‌ن. ئه‌و كاته‌ راست و په‌وان حالى بووم ناتوانم (ئه‌و) له‌ بير بكه‌م و ئه‌مه‌ش تا كۆتايى ژيان ناشادم ده‌كات. ئيدى ده‌مزانى هه‌ركيز ناتوانم به‌ته‌نيا بژيم. له‌گه‌ل گي‌رانه‌وه‌ى به‌سه‌ره‌اتمدا، تارمايى خيۆيك، وهك ئه‌وه‌ى بيه‌ويت هه‌ردووكمان په‌رۆش و نيگه‌ران بكات، له‌ نيوه‌ى شه‌ودا بالى به‌سه‌ر ژووړه‌كه‌دا كي‌شابوو. مېوانه‌كه‌م له‌ به‌ره‌به‌ياندا دواى ئه‌وه‌ى گوټى به‌سه‌ره‌اته‌كه‌مى خۆش ويستوه و دلخۆشى كردم، به‌لام گوټى چهند شتيك په‌ت ده‌كاته‌وه. منيش، له‌وانه‌يه به‌مه‌به‌ستى پزگاري‌بوونم له‌ بيره‌وه‌رى تاللى خۆم و براى هاوچمكم بووبيت، به‌وردى گوټم بۆى پاگرت.

ئه‌و به‌ پتيوستى زانى به‌دواى شته سه‌مه‌ره و سه‌رسووي هينه‌ره‌كانى وهك ئه‌وانه‌ى ناو به‌سه‌ره‌اته‌كه‌مدا بگه‌رئين. به‌لئى، په‌نگه ئه‌مه ته‌نها شتيك بېت له‌به‌رامبه‌ر داهي‌زراوى وه‌پسكه‌رى دنيا‌دا له‌ ده‌ستمان بېت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ى هه‌ر له‌ سه‌رده‌مى من‌داللى و سالانى خوێندنه‌وه په‌ى به‌م شته بردوه، هيچ كاتي‌ك

به‌خه‌یا لیدا نه‌هاتوو ه‌ژانی خ‌ق‌ی له ناو چوار دیواردا به‌سه‌ر ببات، ب‌ۆیه
 سه‌ره‌به‌ری ژانی له گه‌ران و له پ‌ت‌گه و بانه ب‌ی ک‌ۆتاییه‌که‌کاندا به‌د‌و‌ای
 ک‌ۆکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتدا به‌سه‌ر بردوو. پ‌تی وا بوو ده‌ب‌یت له دنیا‌ی دهره‌وه‌ی
 خ‌ۆمان، نه‌که له ناخماندا، به‌د‌و‌ای شتی نام‌ۆ و سه‌مه‌ره‌دا ب‌گه‌ر‌ۆ‌ین و ده‌ی‌گ‌وت
 گه‌ران به‌د‌و‌ای خ‌ۆماندا و ب‌یرکردنه‌وه‌ی ز‌ۆر له خ‌ۆمان، ناشادمان ده‌کات! پ‌تی
 وا بوو ئه‌مه هه‌مان شت بوو که به‌سه‌ر مر‌ۆ‌گه‌لی ناو چ‌یر‌ۆ‌که‌که‌ی من هات‌بوو.
 ده‌ی‌گ‌وت له‌و س‌ۆ‌نگه‌یه‌وه‌یه قاره‌مانه‌کان ناتوانن خ‌ۆیان بن و به‌رده‌وام له
 هه‌ول‌ی ئه‌وه‌دان ب‌ین به‌که‌سه‌ت‌کی تر. نواتر ل‌یم‌ی پرس‌ی: "با وای داب‌ن‌ۆ‌ین
 پ‌و‌وداوه‌که‌انی ناو ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی ت‌ۆ راستن، ئایا باوه‌ر ده‌که‌یت ئه‌و
 مر‌ۆ‌قانه‌ی که ج‌تی یه‌که‌تریان گرتووته‌وه، ب‌توانن له ژانی نو‌ت‌ی‌اندا به‌خته‌وهر
 بن؟" د‌و‌ای نازانم له‌به‌ر چی بوو، ب‌ر‌گه‌یه‌کی ناو به‌سه‌ره‌اته‌که‌می ه‌ینایه‌وه
 ب‌یرم: "پ‌ت‌و‌سته‌ خ‌ۆمان به‌ ئوم‌ید‌ی له ج‌ۆ‌ری ئه‌وه‌ی ک‌ۆ‌یله‌ی ئ‌یس‌پانی‌ی ک‌ۆ‌ل
 پ‌ه‌ر‌ت‌ند‌راو د‌ل‌خ‌ۆش نه‌که‌ین! ئه‌که‌ر نا، به‌ نو‌وس‌ینی به‌رده‌وام‌ی ئه‌و ج‌ۆ‌ره
 به‌سه‌ره‌اتانه و به‌ گه‌رانی به‌رده‌وام به‌د‌و‌ای شته‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کان له
 خ‌ۆماندا، ته‌ماش‌ا ده‌که‌ین بو‌وین به‌که‌سه‌ت‌کی تر. خوا خ‌ۆمان و خ‌و‌ینه‌رانمان
 ب‌پار‌ۆ‌ز‌یت." ئه‌ولیا نه‌یده‌و‌یست ب‌یر له دنیا‌یه‌کی تر س‌ناکی ئه‌وت‌ۆ ب‌کاته‌وه‌ ت‌یا‌یدا
 مر‌ۆ‌گه‌ل به‌رده‌وام باس له خ‌ۆیان، سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یی خ‌ۆیان ب‌که‌ن و به‌رده‌وام
 له ک‌ت‌یب و به‌سه‌ره‌ات‌یش‌ی‌اندا هه‌مان شت ب‌گ‌ێ‌رنه‌وه.

به‌لام من ده‌مو‌یست! ب‌ۆیه پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و پ‌یاوه خ‌و‌ن‌ش‌یر‌ینه‌ی که به
 پ‌ۆ‌ژ‌ت‌یک خ‌ۆشم و‌یست، له‌گه‌ل تاریک و پ‌و‌ونی به‌یاندا پ‌یا‌و‌م‌کان‌ی ک‌ۆ کرده‌وه و
 به‌مه‌به‌ستی چ‌و‌ون ب‌ۆ م‌ه‌که‌که وه‌ک ت‌یر ب‌ۆی دهرچ‌وو، یه‌که‌سه‌ر داب‌ن‌ۆ‌ستم و
 ک‌ت‌یبه‌که‌م نو‌وس‌ییه‌وه. هه‌تا له ده‌ستم هات شتی ز‌ۆ‌رم له‌مه‌ر خ‌ۆم و (ئه‌و‌ی) له
 خ‌ۆم تراز‌او خ‌سته‌ ناوی. رهن‌گه ئه‌مه‌م له‌به‌ر باش‌تر و‌ینا‌کرد‌نی مر‌ۆ‌قه‌که‌انی ئه‌و
 دنیا تر س‌ناکه بو‌وب‌یت که ئه‌ولیا باسی ده‌کرد. به‌لام ئه‌مر‌ۆ پاش خ‌و‌ت‌ند‌نه‌وه‌ی
 ئه‌م ک‌ت‌یبه که ماوه‌ی شازده سال بوو فر‌ۆ‌م دا‌بو‌وه لاوه، ب‌ۆم دهرکه‌وت ده‌سه‌لاتم
 به‌سه‌ر‌یدا نه‌شکاوه و ز‌ۆ‌رم له ده‌ست نه‌هاتوو، له‌به‌ر ئه‌وه دا‌و‌ای ل‌ی‌بو‌وردن له‌و
 خ‌و‌ینه‌ران‌ه‌م ده‌که‌م که حه‌ز نا‌که‌ن مر‌ۆ‌ف له باره‌ی خ‌ۆیه‌وه بد‌و‌یت (به‌تایبه‌ت‌یش

ئەو كاتەى مەزۇف دەكەيىتە بەر شەپۇلى بەھىزى ھەستەكانى) و ئەم پەرەيە بۇ كىتەبەكەم زىاد دەكەم:

(ئەو)م زۆر خۇش دەويست، ەك ديمەنى بېچارە و شىواوى خۇم لە خەوندا، ەك نوقمبەونم لە شەرم و ھەلچوون و تاوان و خەمى ئەو ديمەنەدا؛ ەك كەسىكى شەرم لە بەردەم نازەلەكى كىويدا كە بەدەم نازارەو ەردار دەيتەو؛ ەك ئەو ەى بە بى ئابرووى كورى خۇم ھەلچم؛ ەك ئەو ەى خۇم بە قىنىكى بودەلەنە و شادىيەكى كەمزانەو ەناسمەو. زىاتريش بەمچۆرە خۇشم دەويست: كىومت چۆن پاهاتبوم ەك مېش و مەگەز دەست و قۆلم لە خۇرا بچوولەيم؛ ەك زانىنى ئەو بىرۆكانەم كە ھەموو رۆزىك دەكوزانەو و بە دىوارى ئەقلمەو دەنووسان؛ جۆرى بۆنى بى وینەى ئەو ھەلمەى لە جەستەى شەكەتمەو دەردمچوو؛ ەك ناسىنى پرچى شىواوم؛ دەمى دزىوم و دەستى پەمەيم بە پىنووسەو. بەو جۆرە خۇشم دەويست، بۆيە كەس نەيتوانى فريوم بدات. دواى ئەو ەى كىتەبەكەم نووسى و بەنيازى لە بىركردنى (ئەو) توپم ھەلدایە كۆشەيەكەو، بەھىچ جۆرىك بە قسە و قسەلۆك و كەمەى ئەوانەى ناويانگى ئىمەيان بىستبوو، و دەيانويست سوودى لى وەرگىرن، فريوم نەخوارد؛ كەسانىك ھەبوون بەدەم سویند خواردنەو دەيانگوت؛ والىيەك لە قاھىرە خستوويەتە زىر بالى خۆيەو و كەلەلەى دروستكردنى چەكىكى نویتى پىى سپاردوو؛ لە كاتى تىكشكانمان لە ھیەنا، (ئەو) لە ناو شاردا بوو و بۇ ئەو ەى بەزوتەرىن كات بە دۆرانمان بدات، پاوژى پىشكىش بە دۆرمان كىردوو؛ لە ئەدرنە بە جلوبەرگى سوالكەرەو بىندراو؛ خۇى لە شەرەكى خاوم پىشەكان ھەلقورتاندوو، لىفەدروويەكى بەر چەق داو و دواى بى سەروشوین بوو؛ لە مزگەوتى كەرەكىكى يەكەك لە ناوچە دورەدەستەكانى ئەنادۆل پىشونۆزى دەكات؛ موەقىتخانەيەكى كىردووتەو؛ دەستى كىردوو بە كۆكردنەو ەى پارە بۇ قوولەى سەعات؛ دواى پەتاكە چووتە ئىسپانیا و لەوئ بە كىتەب نووسىن دەولەمەند بوو؛ تەنەت كەسانىك ھەبوون دەيانگوت بەھى قىل و تەلەكەبازىيى سياسىي (ئەو) موە سولتان لە تەخت ھىندراو تە خوارى؛ دەگوترا لە كوندەكانى سلاف ئەو ەندە كوتى لە ددان پىداھىتەكان كرت تا

دوچار گه‌یشته تړۍ پکې راستی، ئیستا وهک قه‌شه‌یه‌کی نه‌فسانه‌یی نامه‌زی
 بڼه‌کړت و سه‌رقالی نووسینی کتیبی گومانوای و بڼه‌سره‌یه‌ره! به
 نه‌نادولدا ده‌سوړپته‌وه و ده‌لټ سولتانه‌گه‌مژگان له‌ته‌خت ده‌پنټه‌ته
 خوارۍ. ده‌سته‌یه‌کی داوه‌ته دواۍ خوی، به‌فالگرتنه‌وه و شیع‌ر چاوبه‌ستی
 کردوون و منیشی بڼه‌لای خوی بانگ کردووه! به‌درېزایی نه‌وشازده‌ساله‌ی
 ده‌مویست (نه‌و) یتدا له‌بیر بکه‌م و خږم به‌مرگه‌لی ترسناکی داهاتوو، و
 دنیاۍ ترسناکه‌وه سه‌رقال بکه‌م، بڼه‌چټر وهرگرتن له‌خه‌یاله‌کانم چیرېکم
 نووسی و زړ واته‌واتی له‌وه زیاتریشم بیست، به‌لام بروام به‌هیچیان نه‌کرد.
 نازانم، ثایا نه‌وانی دیش هه‌ستیان به‌همان شت ده‌کرد: جاروبار نه‌گهر چوار
 دیواره‌کی پشت‌که‌ندای زټ‌پنمان له‌یه‌کتر ده‌کرد به‌زندان، نه‌و پڅ‌ژانه‌ی
 بټ‌ه‌وده چاوه‌پټی بانگ‌ه‌یشتی کۆشک، یان سه‌رایه‌کمان ده‌کرد، یاخو
 به‌چټ‌ه‌وه نه‌فره‌تمان له‌یه‌کتر ده‌کرد، نه‌و ده‌مانه‌ی به‌ده‌م نووسینه‌وه‌ی
 لیک‌کولینه‌وه‌یه‌کی تره‌وه بڼه‌سولتان، به‌یه‌کتر پټ ده‌کهنین، له‌په‌ر ه‌ردووکمان
 سه‌رنجمان له‌ورده‌کاریه‌کی بچووکي ژيانی پڅ‌ژانه‌ دده‌ا: سه‌گیکی تۆقیوی
 به‌یانیان، نه‌ندازه‌ی بیچم و په‌نگی پیزی جلوبه‌رگی ه‌لواسراوی سه‌ر
 ته‌نافیکي نیوان دوو دار، یان ه‌له‌یه‌کی زمان که‌هاوشپوه‌ی ژيانی ده‌خسته
 روو! ئیستا من له‌هه‌موو شتیک زیاتر تاسه‌ی نه‌و شتانه‌ ده‌که‌م! بڼه‌وه‌ی
 جاریکي تر گشت شته‌کان له‌خه‌یالی خوږمدا زیندو بکه‌مه‌وه: شه‌وانی
 په‌تاکه، سه‌رده‌می مندالیم له‌ن‌درنه، نه‌و ساته‌ جوانانه‌ی له‌باخچه‌کانی
 سولتان به‌سه‌رمان بردبوو، نه‌و له‌رینه‌وه‌یه‌ی له‌کاتی بینینی رووخساری بڼه‌ی
 ریشی (نه‌و) دا له‌به‌رده‌م دهرگای کۆشکی والی هه‌ستم پټی کرد، گه‌پامه‌وه
 سه‌ر کتیبی سټبه‌ری خوږم. پټ‌شبینیم کرد چه‌ندین سال، بگره‌سه‌دان سال
 دواۍ مردنم، له‌وانه‌یه‌که‌سیکی تامه‌زړ له‌کاتی خوټندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌مدا
 زیاتر پټ‌شبینی ژيانی خوی بکات وهک له‌ژيانی ئیمه. خو نه‌گهر که‌سیش
 نه‌یخوټنټه‌وه، هیچ باکم نییه و له‌م سټنگه‌په‌شه‌وه‌یه‌ ناوی (نه‌و)م، نه‌گهر زړ
 به‌قولیش نه‌بټت، یتدا شارده‌وه‌ته‌وه و ناشتووه، هه‌موو که‌سیک ده‌زانټ بڼه‌
 به‌ده‌سته‌پنه‌وه‌ی خه‌یال و ژيانی به‌سه‌رچوومان، پټ‌ویستممان به‌

پیشبینیگردنیان ههیه: من باوه‌ریم به به‌سه‌رهاتی خۆم هه‌نا!

به‌په‌سندانی ئه‌و پۆژه‌ی بپارم دا به‌ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، کۆتایی به‌کتێبه‌که‌م ده‌هه‌ینم: دوو هه‌فته له‌مه‌وبه‌ر، دیسان چوومه‌وه به‌رده‌م میزهم‌که‌مان و هه‌ولم دا پیشبینی به‌سه‌رهاتێکی تر بکه‌م. له‌و کاته‌دا ئه‌سپسوارێکم بینی له‌به‌ری ئه‌سته‌نبوله‌وه ده‌هات. ماوه‌یه‌ک بوو که‌س نه‌بوو هه‌والی (ئه‌و)م بۆ به‌یخه‌یت. له‌وانه‌یه له‌و پوه‌وه بووبێت که‌ زۆر وشک بووم له‌گه‌ڵیان، زۆر باوه‌ریشم نه‌ده‌کرد له‌مه‌ودوا که‌سی تر بیت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و پێواره سه‌مه‌ره و عه‌با له‌به‌ر و چه‌تر به‌ده‌ستم دی، ده‌سته‌به‌جێ تێ گه‌یشتم بۆ ڤێن دێت. پیش ئه‌وه‌ی بچینه ژووره‌که‌م، گویم بۆی راگرت. ئه‌گه‌ر هه‌نده‌ی (ئه‌و)یش نه‌بیت، به‌هه‌مان هه‌له‌کانی ئه‌وه‌وه به‌تورکی ده‌دا. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چوونه ژووره‌که‌م، یه‌کسه‌ر وهریگه‌ڕایه سه‌ر ئیتالی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی بینی چاره‌م دا به‌یه‌کدا و هه‌یج وه‌لام نه‌دایه‌وه، به‌تورکییه خراپه‌که‌ی خۆی گوتی وای زانیوه هه‌ر هه‌یج نه‌بیت من که‌مێک ئیتالی ده‌زانم. دواتر ده‌ستی به‌گه‌ڕانه‌وه کرد: ناوی منی له (ئه‌و)وه به‌یستوه. (ئه‌و) دوا‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی بۆ ولاتی خۆی، کتێبه‌ی‌کی ئه‌ستووری سه‌باره‌ت به‌و به‌سه‌رهاته له‌ئه‌قل به‌ده‌ره‌انه‌ی له‌ناو تورکاندا به‌سه‌ری هاتوه‌وه، دوا‌ین سولتانی ناژه‌لدۆستی تورک و خه‌ونه‌کانی و تورک و په‌تا و کۆشک و پێساکانی شه‌ری تورک نووسیوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌که تاسه‌یه‌کی پێ له‌ئه‌فسوون بۆ ناسینی پۆژه‌هه‌لات له‌ناو چینی ئۆرۆستراکت و به‌تایبه‌تیش له‌نیوان خاتووناندا ته‌شه‌نه‌ی کردوه‌وه، به‌گه‌رمی پیشوا‌زی له‌نووسینه‌کانی ده‌کریت. کتێبه‌کانی زۆر ده‌خوێندڕینه‌وه، له‌ئه‌کادیمیایکان ده‌رز ده‌لێته‌وه و زۆر ده‌وله‌م‌ه‌ند بووه. له‌وه‌ش زیاتر، ده‌زگیرانی پیشووی شه‌یدای نووسینه‌کانی بووه و بێ گوێدانه ته‌مه‌نی، له‌مێردی جیا‌بووته‌وه و له‌گه‌ڵ (ئه‌و)دا زه‌ماوه‌ندی کردوه‌وه، خانووی دابه‌شکراو و فرقه‌شراوی خه‌یزانی سه‌ره‌له‌نوێ کپیه‌ته‌وه و تیا‌یدا گیرساونه‌ته‌وه، مال و باخچه‌یان هه‌تاوه‌ته‌وه دۆخی جاران. می‌وانه‌که‌م گشت ئه‌م شتانه‌ی ده‌زانی، چونکه شه‌یدای کتێبه‌کانی بووه و له‌ماله‌وه سه‌ری لێ داوه. (ئه‌و) زۆر نه‌رم و نیان بووه، پۆژێکی ته‌واوی بۆ می‌وانه‌که‌م ته‌رخان کردوه‌وه، وه‌لامی

پرسپاره‌کانی داوخته‌وه و جاریکی تریش به‌سهرهاتی ناو کتیبه‌کانی بۆی
 گپراوخته‌وه. هەر ئه‌و کاته دور و درێژ باسی منی کردووه. کتیبیکی به
 ناوینشانی "تورکیک که له نیزیکه‌وه دهناسی"، ده‌بارهی من نووسیوه.
 پشت ئه‌ستور به لیکدانه‌وهی زیره‌کانه‌ی خۆی بۆ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی تاکی
 تورک، سه‌ره‌له‌به‌ری ژبانی منی هەر له سه‌رده‌می منداڵیه‌وه له ئه‌درنه تا
 پۆژی جیا‌بوونه‌وه‌ی (ئه‌و) خستووته دووتویتی کتیبه‌که‌یه‌وه و له‌وه‌دایه بیخاته
 به‌رده‌ستی خۆینه‌رانی به‌په‌رۆشی نیتالی. مێوانه‌که‌م گوتی: "ئای به‌پێزتان
 چه‌نده باسی خۆتان بۆ (ئه‌و) گپراوخته‌وه!" پاشان بۆ ئه‌وه‌ی تووشی
 سه‌رسوورمانم بکات، هه‌ندیک ورده‌کاریی چه‌ند په‌ره‌یه‌کی کتیبه‌که‌ی بیر
 که‌وته‌وه: له کاتی منداڵیه‌دا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ به‌زه‌ییانه له هاو‌پێیه‌کی
 که‌ره‌کی خۆمانم داوه، له‌به‌ر ئه‌و په‌فتارم شه‌رمم به‌خۆمدا ها‌تووته‌وه و به
 خه‌مگینی گریاوم. زۆر ژیرم و به شه‌ش مانگ سه‌رپاکی ئه‌و زانستی
 که‌ردوونناسیه‌م هه‌رس کردووه که (ئه‌و) فیری کردووم. خوشکه‌که‌م زۆر
 خۆش ده‌وێت، پابه‌ندی ئایینی خۆم و سه‌رم بجیت، نوێژم ناچیت. شه‌یدای
 مورهبای گیتلاسم و خولایای تایبه‌تیم بۆ لی‌فه‌دروویی هیه، چونکه پیشه‌ی
 باوه‌پیارم بووه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌م‌زانی له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌مه‌زه‌یه‌دا به ساردی
 هه‌لسوکه‌وت ناکه‌م و بۆم ده‌رکه‌وت شه‌یدای که‌سانی له‌و جۆره‌یه، دوا‌ی ئه‌و
 هه‌سوو بایه‌خه‌ی به منی دا، ژوور به ژووری ماله‌که‌م پێشانی دا، پاشان
 که‌مه‌ی منداڵه ورده‌کانم و هاو‌پێکانیان له باخچه‌دا سه‌رنجی پاکیشا، نه‌ک
 ته‌نیا پێسا‌کانی وازی هه‌لووکی‌ن، بگه‌ر له ده‌می منداڵه‌کانه‌وه پێشوینی
 که‌مه‌کانی چاوشارکی، باباتونا و یاریی که‌ری درێژ که من هیچ هه‌زم لی
 نه‌ده‌کرد، له ده‌فته‌ری‌کدا تۆمار کرد. له‌و کاته‌دا بوو گوتی (ئه‌و) خۆی به
 دۆستی تورک ده‌زانیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچی ترمان نه‌ما‌بوو بیکه‌ین، دوا‌ی
 نیوه‌رۆ باخچه‌که‌مان و که‌بزه و ئه‌و ماله‌م پێشانی دا که له‌گه‌ڵ (ئه‌و) دا
 سالانێکی درێژمان تێدا به‌سه‌ر بردبوو. ئه‌و هه‌ر هه‌مان شتی دووباره
 ده‌کرده‌وه. په‌رۆشی بینینی ژێرزه‌مینه‌که‌مان بوو. به‌ده‌م هه‌نگاوانانی ورده‌وه
 به‌نیوان کوپه‌ی مورهبای، ترشیات، گۆزه‌ی پۆنی زه‌یتوون و سه‌رکه‌دا، نیگای

كهوته سەر نىگايهكى بۆيەى پۇنىى خۇم كه نىگار كىشىكى ئىنىسىيى بۆمى
 كىشاپوو، كه مېكى تر چوو پىشەو و ددانى پىدا نا (ئەو) دۆستىكى
 راستەقىنەى توركان نىيە. وەك ئەوئى پەردە لەسەر پارىك هەلبەتەو و بلىت
 زۆر شتى دۆزىو لەسەر تورك نووسىو، گوتى: (ئەو) دهنووسىت نىدى
 كهوتووينەتە لىزى و وەك ئەوئى باسى كۆنە دۆلبىكى پىر لە پىس و پۆخلى
 بكات، بەو جۆرە لە بارەى شتەكانى ناو مىشكمانەو دەدوئىت. دەلىت
 نەمانتوانىو خۇمان چاك بگەين، بۆ خۆ قورتاركردن، جگە لە ملكەچكردن
 لەبەرامبەر ئەواندا، هېچ چارىكى ترمان نىيە. دواى ئەوئەش جگە لە
 لاسايكردنەوئى ئەوانەى ملمان بۆيان كه چ كر دوو تا ماوئى سەدان سال،
 هېچى ترمان لە دەست نايەت. بۆ ئەوئى زۆر درىزەى پى نەدات، گوتم: "بەلام
 (ئەو) دەيوست ئىمە پزگار بكات. مېوانەكەم يەكسەر گوتى: "بەلى، بۆ ئەو
 مەبەستە چەكىشى دروست كر دوو، بەلام ئىوئە لىتى تى نەگەيشتون.
 ئامىرەكە، لە بەيانىيەكى تەماويدا، وەك چۆن با و تۆفان كەشتىيەكى
 ترسناكى چەتەى دەرما فېچ دەداتە ناو بەردەو، چەقىو و لە زۆنگاوىكى
 نامۆدا بەجى ماو. درىزەى داى و گوتى: "بەلى، زۆر، ھەر زۆر لە
 خەمى پزگاركردى ئىوئەدا بوو، بەلام ئەمە واتەى ئەو ناگەينەت (ئەو) لە
 پەفتارى ئىبلىسىيەتە بىبەرى بىت. ھەموو داناكان ھەر وا بوون! نىگارەكەمى
 بە دەستەو گرت و لە نىزىكەو و وردتر سەيرى كرد. لەبەر خۆيەو چەند
 شتىكى گوت: "ئەگەر بە دىلى نەكەوتايەتە دەست ئىوئە و ژيانى خۆى لە ولاتى
 ئىوئەدا بەسەر نەبردایە، ئەوا (ئەو) دەيتوانى بىت بە لىقناردۆى سەدەى
 حەقدەيم. دواتر چارىكى دى كەپايەو سەر بابەتى خرابەكارى كه ديار بوو
 زۆر حەزى پى دەكرد. يەك دوو قسەلۆكى قىزى تايبەت بە پارەى بۆم
 كىپايەو گوايە لە بارەى (ئەو) ھەو دەماودەم دەكات و ئەم بەباشى لە بىرى
 نەماو. دواتر گوتى: "سەير ئەوئە بەرپزتان هېچ نەكەوتونەتە ژىر
 كارىگەرى (ئەو) ھەو! دواى ئەوئى ناسىمى و خۆشى وىستم، سەرسوورمانى
 خۆى دەربرى: "من تى ناگەم چۆن دوو مەرؤف ئەو ھەموو سالە پىكەرە ژياون،
 ئەوئەدە كەم لە يەك دەچن؟" ترسى ئەوئە بوو داواى وئەكەم لى بكات، بەلام

نەپووست و لە شوێنی خۆی دای نایەوێ. پاشان پرسى: "دەتوانم لێفەکانیش
 ببینم؟" من بە نیگای خالییەوێ گوتم: "کام لێفانە؟" ئەو بە پەشۆکانهوێ پرسى:
 'مەگەر کاتی بیکاریی خۆت بە لێفە دروورنەوێ بەسەر نابەیت؟' ئەو کاتەدا بوو
 بپارم دا ئەو کتێبەى پێشان بەدەم کە سازدە سال بوو دەستم بۆی نەبردبوو.

زۆر شلەزا، پرووی کردەوێ دەتوانیت تورکی بخوێنیتەوێ و گوێ زۆر
 پەرۆشی هەر کتێبێکە لە بارەى (ئەو)هەوێت. چووینە ژووری کارەکەم
 لەسەرەوێ کە بەسەر باخچەى پشتهویدا دەپروانى. لە بەردەم میزەکەمان
 دانیشتم. دواى سازدە سال، وەک ئەوێ دوتنێ لەوێم دانابیت، کتێبەکەم لە
 شوێنى فریدانى دیتەوێ. کردەوێ و لە بەردەمیدا دام نا. ئەگەرچی
 لەسەرخۆش بوو، بەلام دەیتوانی تورکی بخوێنیتەوێ. بەهەمان شێوێ ئەوێ
 لە هەموو گەپیدەکاندا دیبووم و منى کەللەیی دەکرد، ئەویش بەنیازی
 بەدەستپێتانی کەمیک سەرسووپمان، بێ ئەوێ لە جیهانى پتەو و بەمتمانەى
 خۆى جودا ببیتەوێ، لە کتێبەکەمدا نوقم بوو. بەتەنیا جێم هێشت و چووێ
 باخچە. لەسەر کورسییەکی هەسیر لە شوێنێک، بەجۆرێک ئەوێم لە پەنجەرە
 کراوێکەوێ لێوێ دیار بیت، دانیشتم. دەسپێک دڵخۆش بوو، لە پەنجەرەکەوێ
 بانگی کرد: "هەر زۆر ئاشکرایە پێتان نەناوێتە سەر خاکی ئێتالیا!" بەلام
 دواتر منى لە بیر چوو. ماوێ سێ سەعات لە باخچە دانیشتم و چاوەڕێم
 کرد تا لە خوێندنەوێ کتێبەکە بووێ. جارووبار بە تیلەى چاوەڕێکم
 دەکرد. دواى خوێندنەوێ، لە هەمووی تێ گەیشتبوو، نیشانەى سەرسووپمان
 بەپرووخسارییەوێ دیار بوو، بەدەمی پێ لە هاوارەوێ یەک دوو جار ناوی قەلاى
 سپیی پشت زۆنگاوى قوتدەری چەکەمانى گوتەوێ. چەند جارێکیش، بێ
 ئەوێ پۆیست بکات، بە ئێتالیا لەگەڵم دوا. پاشان بەمەبەستى هەرسکردنى
 سەرسووپمانى خۆى و ئەو شتانەى خوێندبوونییەوێ و بۆ ئەوێ ماندوویی
 بەهەستەوێ، پرووی لە پەنجەرە کرد و بە نیگای خالییەوێ بۆ دەرەوێ پروانى.
 بەخۆشحالییەوێ دەمبیینى، وەک ئەوێ مرۆف هەموو جارێک لە سەرەتاکانى
 دۆخى ئەو جۆرانەدا دەمکات، ئەویش نیگای بریووێ خاڵێکى بێ کۆتایی لە
 بۆشاییدا و سەیری چەقیکی نەبووی دەکرد. بەلام دواتر، وەک منیش چاوەڕێم

ده‌کرد، بېنې: نه‌مجار سه‌پړی نه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که له چوارچپوه‌ی په‌نجره‌که‌وه لی‌وه‌ی دیار بوون. نه‌خپړ، خویننه‌رانی ژیرم حال‌ی بوون. می‌وانه‌که‌م هینده‌که‌مژ نه‌بوو جوړی نه‌وه‌ی من بوی چووبووم. وهک چاوه‌پښم ده‌کرد، به‌په‌رښه‌وه ده‌ستی کرده ه‌لدانه‌وه‌ی په‌په‌کانی کتپه‌که‌م و ده‌که‌پا. منیش به‌جو‌شه‌وه چاوه‌پښ بووم بیدو‌زته‌وه. دواچار، نه‌وه‌ی بوی ده‌که‌پا، دوزیه‌وه و خویندیه‌وه. پاشان، جارتکی تر سه‌پړی نه‌و شتانه‌ی کرد که له په‌نجره‌ی سر باخچه‌ی پشته‌وه‌ی مال‌که‌مه‌وه ده‌بېندران. بېگومان زور باش ده‌مزانی چی ده‌بېنیت:

خوخ و گیل‌اس له‌سر سینییه‌کی که‌وه‌رپښی سر می‌زیک دانرا‌بوون، له پشت می‌زه‌که‌وه کورسییه‌کی له‌حسیر چندراو ه‌بوو. چند سرینکی په‌پی بالنده‌ش له ه‌مان په‌نگی سه‌وزی چوارچپوه‌ی په‌نجره‌که‌ له‌سر کورسییه‌که دانرا‌بوون. منی ته‌من ه‌فتا سال‌ش له‌وی دانیش‌تبووم. له دواتریش، نه‌ستیرکیکی ژیر بریک دار زه‌یتوون و گیل‌اسی ده‌بینی چوله‌که‌یه‌ک به قه‌راغیه‌وه نیش‌تبوه‌وه. چولانه‌یه‌کیش به‌ل‌قیکی به‌رزی دارگو‌یزکی دوی نه‌وانه‌وه ه‌لو‌اسرا‌بوو، هیدی هیدی به‌دم بایه‌کی نادیاره‌وه ده‌ل‌رایه‌وه.

۱۹۸۵-۱۹۸۴

کوتایی

فەرھەنگۆک

ئالماگاست: كىتەبى المجسطى، ناوہ راستەقىنەگەى بە يۆنانى (ماتماىكا سىنتاكسىس)ە و واتاى نامەى بىركارى دەگەيەنەت. ئەم كىتەبە دەربارەى گەردوون و بىركارىيە، زانائى يۆنانى پەتلىمۆس لە سالى ۱۴۸ى زايىنىدا لە ئەسكەندەريەى مىسر نووسىويەتى. حەنەن بن إسحاق لە يۆنانىيەو وەرگىراوتە سەر زمانى عەرەبى، لە عەرەبىشەو كراوہ بە لاتىنى و لە لاتىنىشەو بۆ زمانە ئەوروپايىيەكانى تر وەرگىردراوہ. ناوى كىتەبەكە لە زمانە ئەوروپايىيەكاندا بە ناوہ عەرەبىيەگەى (المجسطى - ئالماگاست) پۆشستە.

ئازتەك: ئىمپراتۆرىيەتتىكى كۆنى پارزەمىنى ئەمريكايە لە نىوان سەدەكانى چواردەيم و شانزەيمەى زايىنىدا لە مەكسىكى ئەمرۆدا فەرمانبەرواىي كەردووە.

ئەمپۇلى: شارىكى ئىتالىيە دەگەوتە سنورى پارىژگاي فلۆرنسا لە ھەرىمى تۆسكانا و لە دەشتىكى قەراغ پووبارى ئارنۆدا بنىات نراوہ. ئەمپۇلى لەم چاخەدا بە پىشەسازىي مۆبىلىيا، خواردەمەنى، چەنەن و پستەن و شووشە بەناوبانگە.

ئەياسوفيا: لە رابەردوودا كلىسا و مزگەوت و ئىستا مۆزمخانەيەكى بەناوبانگە لە ئەستەنبول و بە نموونەى بىناسازىي بىزەنتى دادەنرەت. لە سالى ۵۲۳ى زايىنىدا بە فەرمانى ئىمپراتۆرى بىزەنتى جەستەنيان و لە ژۆر چاودىرىي ئەودا بىنات نراوہ و ماوہى ھەزار سالى پەبەق خەزەمتى بە ئاينى مەسىحى كەردووە. عوسمانىيەكان، لە سالى ۱۴۵۳ى زايىنىدا

قوسته نینیه یان داکیر کرد و کلیسا که یان کرد به مزگوت، مستهفا که مال نه تاتورکیش له چاره کی یه که می سه دهی پابردودا کردی به مؤزه خانه.

باباتونا: گهمی بازدانی مندالان به سهر پشتی یه کتردا.

بۆزا: خواردنه وه یه کی خهست و ساردی زستانه یه له گهنمه شامیی هارپدراو دروست ده کرت.

بۆزجانادا: سیهم گه وره ترین دورپه کی تورکییه له ده ریای ئیجه دا و پوه به ره که ی ۴۲ کیلومه تری چوارگوشه یه، ئهم دورپه گیه به شیک بوو له خاکی یۆنان، به لام سالی ۱۹۲۲ له چوارچیه یه پهیمانی لۆزانداندا خرایه سهر تورکیا و ئیستا سهر به پارێزگای چاناکالایه.

بۆکاچیۆ: نووسهر و شاعیر Giovanni Boccaccio، ۱۲۱۳ - ۱۳۷۵ ز، یه کیکه له دیارترین ناوهکانی نه ده بیاتی ئیتالیا. ئهمیش وهک دانته پۆلیکی گرینگی له پێشخستن زمانی ئیتالیدا هه بووه و یه کیکه بووه له داکۆکی که ران له هیومانیزم له سهرده می پوهنه سانسدا، به قسه ی خۆی له حهوت سالییه وه دهستی به چیرۆک نووسین کردوه و له زیاندا شهیدای گهشتوگوزار و لیکۆلینه وهی نه ده بی و نیگارکێشی و تیگه یشتن له باری دهروونی مروف بووه، "ده کامیرۆن" یه کیکه له به ناویانگترین به ره مه کهانی بۆکاچیۆ.

پافوریا: جوړتیکه له قرزالی ده ریایی.

په تلیمۆس: کلاودیۆس پتولیمایۆس، ۹۰-۱۶۸ ز. به په تلیمۆس ناسراوه و زانایه کی بیرکاری و جوگرافی و گهردووناس و نه ستیره ناسیکی یۆنانیه. پروا ده کرت له نۆزیک نه سکه ندریه ی میسری سهرده می رۆمانی له دایک بوو ییت، خاوه نی چه ندین لیکۆلینه وهی زانستییه، گرینگترینیان بریتیه ئه - یی 'لج-عی - ئالماگاست.

توکیدیدهس: Thukidides، (دهرویه ری ۴۶۵ پ.ز - ۳۹۵ پ.ز)، میژوونووسیکی

یۆنانییه و نه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و خه‌زانه‌ گه‌ورانه‌یه که سامانی زه‌ری
تراقیایان له ژیر ده‌ستا بووه. رته‌بازیکه نوێی بۆ نووسینه‌وه‌ی میژوو
ده‌یتناوه و هه‌ولێ داوه په‌ند له شه‌ر و پرووداوه‌کان ده‌ربه‌یتنیت.
ده‌ستی له نووسینه‌وه‌ی داستان و نه‌فسانه‌ی ده‌ستیه‌ردانی خواکان
له کاروباری ئاده‌میزاد هه‌لگرتوو و ته‌نیا پرووداوه راسته‌قینه‌کانی
تۆمار کردوو. به‌وه ناسراوه له نووسینه‌وه‌ی میژووی شه‌رکه‌کانی
سه‌رده‌می ژیا‌نی خۆیدا زمانیکه کاریگه‌ری به‌کار هه‌تانه.

تونجا: پروباریکه له بولگارستان هه‌لده‌قولیت و له تورکیا ده‌رژێته ده‌ریاوه.
ته‌نگه‌ی بوسفۆر: Bogaz, ئه‌و ڕێگه ئاویه‌یه که ده‌ریای ره‌ش و ده‌ریای
مه‌رمه‌ره پێکه‌وه گرێ ده‌دات و نه‌سته‌نبوڵ به‌سه‌ر دوو به‌شی پۆمیی
(نه‌روپا) و نه‌نادۆل (ئاسیا) دا دابه‌ش ده‌کات.

دانوب: پروباری دانوب، یان دۆناو درێژترین پروباری ناو سنووری یه‌کیه‌تی
ئه‌وروپایه و دوا‌ی پروباری ئۆلگا، دووم درێژترین پروباری
پارزه‌مینێ ئه‌وروپایه. به پروباری پایته‌ختان به‌ناوبانگه، چونکه به
شاره‌کانی فیه‌نا، براتیسلایا، بوداپست و به‌لگرا‌د دا تێ ده‌په‌ریت.
درێژییه‌که‌ی ۲۸۵۰ کیلۆمه‌تره و دوا‌ی تێپه‌رپه‌وونی به هه‌شت و لاتدا،
ده‌رژێته ده‌ریای ره‌شه‌وه.

ده‌ریای ئازاک: ده‌ریایه‌که ده‌که‌وێته باکو‌ری پۆژه‌لاتی ده‌ریای ره‌شه‌وه.
په‌ربه‌که‌ی ۳۷۷۰ کیلۆمه‌تر چوارگۆشه‌یه، ته‌نگه‌ی که‌رچ و ده‌ریای
ره‌ش به‌یه‌ک ده‌که‌یه‌نیت.

پادوا: یه‌کیکه له شاره‌ هه‌ره‌ گۆنه‌کانی ئیتالیا. پایته‌ختی هه‌ریمی پادوا‌یه و
به‌دو‌وری ۳۰ کیلۆمه‌تر له پۆژنا‌وای فینیسیا هه‌لکه‌وتوو.

فلانده‌رستان: بریتیه له به‌شی فلامه‌نی به‌لجیکا.
قه‌ره‌گۆژ و هاجیق‌ات: دوو نه‌کته‌ری سه‌ره‌کی گه‌مهی بووکه‌شووشه‌ی
تورکین.

قوله ديبی: گه ره کیکي زځر کونی نهسته نېوله.

کاریات: ناوچه په کی شاخاوییه له ناوه راست و پڅه لات و باشووری پڅه لاتى نهوړیا. لای براتیسلافا و فیه ناوه دهست پی دهکات و له نیزیك پروپارمکانی مقرافا و نیشافا و تیمبوک له پڅه لاتى سربستان به کوتا دیت. بهرترین زنجیره چیاى ناوچه ی کاریات چیاى تاترایه که دهکه ویته پؤلونیا و سلوفاکیا یوه و له بهرترین شوینیدا ۲۶۵۵ متر له پروی دهریاوه بهرزه.

کورتیز: هیرنان کورتیزی نیسپانی (۱۴۸۵-۱۵۴۷). له تمه نی نژده سالتیدا نیسپانیای بهجی هیتشووه و به نیازی گه ران به دواى ساماندا پروی له نه مریکا کردووه. له ناکامدا خو ی له گه ل سوپای نیسپانیدا گه یاندووه ته سهرزه مینی نازتیکه کان و دهستی هه بووه له پروخانندی نیمپراتوریه تی نازتیکدا.

کۆسمۆگرافی: بریتیه له زانستی پیناسه کردنی زهوی و گهر دوون. له دوو وشه ی یونانی (کۆسمۆس-زهوی و گرافی-پیناسه کردن) پیک دئ.

کهنداوی زېږین: Haliç, کهنداویکی بچووکى نهسته نېوله و له گه ل دهریاى مهرمه ردها نیمچه دوورگه یه ک پیک ده هیئت. له سهرده می نیمپراتوریه تی بیزه نته دا ناوهندی هیزی دهریا یی نیمپراتوریه ت بووه. له م پڅو گاردها سی پردی هاوچرخ نه مبر و نهو بهری کهنداوی زېږین، کاله تا و نه مینوینو، به یه که دهگه یه نن.

گۆتیک: شیوازیکی بیناسازی نهوړوپیه که دهسپتکی سهره لدانی بۆ سده مکانی ناوه راست دهگه رپته وه. وشه که له ناوی هۆزهکانی گۆتی نه لمانیبه وه دیت، نهو هۆزانه ی که له سده ی پازده یه مدها نیتالیا یان داگیر کرد. شیوازی بیناسازی گۆتیک پتو هسته به بنیاتنانی کلپساوه له باکوری نهوړیا. کلپسای بنیاتنرو له سهر شیوازی گۆتیک بلنده و پرو بهر تکی که م داگیر دهکات، به پیچه وانیه شیوازی

بېناسازيې پرماني که کليسا نزمه و پروپه رتکي گهره داگير دهکات.
ليمني: ناوچه په کي گه شتوگوزاريې دلگيره که وتووته که ناري پوژناوای
دوورگه ی ئیغیای یقنانيیه وه. له هاویناندا شوینتکي دلگيري
حسانه وهی گه شتیارانی ئوروپیه.

موه قيتخانه: ناوهندکي پاشکوی مزگه وته بق چاوديري و ده ستني شانکردنی
کاتهکانی نوژ، پوژوو، جهژن و بونه ئيسلامييه کان.
مهريج: پروباری مهريج، به یقناني ئه فرۆس، سنووري و شکايیې تورکيا و
یقنان و به شتيک له سنووري تورکيا و بولگارستان له يک جيا
دهکاته وه.

نه عيمه: ميژوونووسی عوسمانی مستهفا نه عيمه - ۱۶۵۵-۱۷۱۵ ز.
هيبه لی: يه کيکه له سهوزترين دوورگهکانی دهوري ئهستهنبول و چوار
گردولکهي به سهروهيه و هره بهرزيان ۱۴۰ متر له پروی دهرياوه
به رزه.

هيپوکرات: کورې ئاکديلؤس هيپوکراته. سالی ۴۶۰ پ.ز. له دوورگه ی
ئيستآنکوی له یقنان له دایک بووه و سالی ۳۷۷ پ.ز. له لاریسا
کۆچی دوايی کردوه. به باوکی زانستی نقشداريی داده نريت و
په که مين که سه له ميژوودا کتیبی پزشکی نووسیبيت.

ياسیادا: دوورگه په کي بچوکه له دهريای مه رمه ردا له نيزيک ئهستهنبول
هه لکه وتوه.

بەفر:

(كا)ى شاعىر دواى بەسەرىدىنى دوزازدە سال ژيان لە تاراوگەى ئەلمانىا،
بۆ ئەستەنبول دەگەپتەو. چوار پۆڭ پاش گەپانەوھى، رۆژنامەيەكى
ئەستەنبولى بۆ ئەنجامدانى پېپۇرتاجىك لە بارەى دياردەى خۆكوشتنى ژنان
و ھەلبۇزاردنەكانى شارەوانى كە چاوەپۆ دەكرىت ئىسلامىيەكان سەركەوتنى
تىدا بەدەست بەيتن، پەوانەى شارى قارسى دەكات، ئەمىش بەژىر بەفرىكدا
كە ھىدى ھىدى و بى وچان دەبارىت، كۆلان، شەقام و دوكان بە دوكان
دەگەپت و تى دەكۆشپىت ئاشناى ئەو شارە خەمگىن و جوانە و دانىشتوانى
بىت. لە گەپانەكانىدا دەچىتە چايخانەكانى سىحناخ لە بىكارانى كورد، سەر
لە خىزانى كچان و ژنانى خۆكوشتوو دەدات و لە ھۆكارەكانى خۆكوشتنيان
دەكۆلپتەو. لە ئاكامى ھاتوچۆى زۆر و تاوسەندى خولباى لىكۆلپنەوھدا،
دەكەوئتە ناو تەنگزەى سياسى و ئاينى و راپېچى تۆرىكى تەمومژاوى
پېئوھندى سياسى و شەپى دەسەلات و پىلانگىرپان دەكرىت. بى پەروا لە
شەقام و كۆلانەكانى شارىكى نەگبەتى تەناتە لەلايەن خواشەو
فەرامۆشكراو، بەدواى ئەفنى كۆنى سەردەمى زانكۆ و پاستى و لىكدانەوھى
شيعرەكانىدا دەگەپت. لەپ كودمەتايەك بەرپا دەبىت. بەفر پىگە و بانەكان
دەكرىت و كەس ناتوانىت شار بەجى بەپلپت.

***

- رۆمانەكانى ئۆرھان پاموك ئەو دەسەلمىن كە ئەو شاپەنى خەلاتى نۆيل
بوو. (كۆفارى ئايندە - كوردستان)
- ئۆرھان پاموك نە ئىدۆلۆگ، نە سياسەتمەدار و نە رۆژنامەنووسە،
رۆماننووسىكى گەورەيە.

(رۆژنامەى نيوپۆرك تايمز - ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا)

- رۆماننووسى تورك ئۆرھان پاموك چۆنپەتتى رۆماننووسىن پىشانى
ئەوروپا دەدات. (رۆژنامەى فرانكفورتەر ئەلگەماينەى ئەلمانى)

من ناوم سووره:

پۆمانی من ناوم سووره که ئۆرھان پاموک بە ڕەنگینترین و گەشبینترین
پۆمانم ناوی دەبات، پووداوھکانی لە نۆ پۆژی بەفراوی و تۆفی زستانی
سالی ۱۵۹۱دا دەقەومێن. شەکوورە شۆخ بە دوو کۆری بچوکی بەردەوام
پێکدا ھەڵپەرژاوەوە دەکەوتە گەڕان بۆ دۆزینەوێ مێردێکی نوێ و
خۆشەویستێک لە جێی مێردی پێشوو، چونکە چوار سال بەسەر
نەگەرپاویدا لە شەرتی پەریوە. بۆ ئەم مەبەستە، لە شوێنی خۆ شاردنەوێوە
سەیری ئەو وەستا نێگارکێشانە کۆشکی سولتان دەکات کە باوکی یەک
بە یەک بۆ مالى خۆی بانگیان دەکات. وەستا یانی نێگارکێش، ئەوانەى پوو لە
مالی ئەمان دەکن، لە ژێر کاریگەری شتواری فەرەنگدا نێگاری ترسناک بۆ
کتێبێک دەکێشن سولتانی عوسمانی. بەنھێنی و بە چاودێری باوکی
شەکوورە بە ئامادەکردنی دەدات. پاش کۆژانی یەکێک لە نێگارکێشەکان،
قەرەى پووژا و ئەقینداری شەکوورە پەیدا دەبێت. لە ئەستەنبولیش،
دەستە یەک لە دەوری مەلایەک گرد بوونەتەو، لە کاتێکدا گرانی و ترس و
پەلاماری ئەم دەستە یە بۆ سەر تەکیەکان بالی بەسەر شاردا کێشاو،
وەستا یانی و خۆشنووسان شەوانە لە قاو خانە یەک کۆ دەبنەو و بە دەم
کوێگرتن لە بەسەرھاتەکانی چیرۆکی ئێزەکی زماندێژەو کات بەسەر دەبن و
پادەبوژن، ئەم کتێبە باس لە مردووان، زمانگرتی شتومەک، مەرگ، ھونەر،
ئەقین، ژيانى ھاوسەرى و بەختەوێ دەکات و ھەریەکەشیان بە دەنگی
خۆیان دەدوێن. ھەمان کات شینێکی خەمگینی شە بۆ جوانییە لە
بیرکراوھکانی ھونەری نێگارکێشانى کۆن.

***

- شاکارێکی شاھانە و دەولەمەندی ئەدەبی جیھانییە.

(پۆژنامەى فرانکفورتەر ئەلگەماينەى ئەلمانى)

پێویستە ھەموو کەسێک بەرھەمەکانی ئۆرھان پاموک بخوێنێتەو

(پۆژنامەى نیوستەیتمانى بەرلینى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

